

SUN KU - Gerçeğin Işığı

İyi bir mizaçtan yapılmış basit düşünceler, çok fazla bağımsızlık, derin, ilginç, çok iyi fikirlerin ortaya çıktığı etkileşimi görebildiğimiz gibi, ahlaki veya hikayenin ahlakı ile bir hikaye anlatacağım...Bu hikaye, Keşifler zamanında eski Japonya'da bir yolculuğa çıkan iki eşekle ilgili, gri eşeğe tuz yüklenmiş, çok ağır bir yük; Siyah eşek ise çok hafif bir yükü olduğu için kervanı hedefine götürüyormuş, şansıyla övünerek sünger taşıyormuş, yol çok engebeliymiş. Gri eşek daha fazla dayanamamış ve tökezleyip büyük bir su birikintisine düşerek yükünün yarısını erittiğinde zahmetten ölmek üzereymiş. Kıskançlıktan deliye dönen adam da aynı kaderi paylaşmayı umarak kendini suya atar.

Sünger suyla öylesine ıslanmıştı ki, siyah adamın ayağa kalkması neredeyse imkansızdı ve mantıken yorgunluğa yenik düşerek öldü.

Büyükbaba hikayeleri

Sevgi gökkuşağı gibidir, her zaman mevcut değildir, ama her zaman görünür! $1=1+1=2:2=1$ şeklinde formüle edilen ütopik kaos teorisi, sevginin çok faktörlü gökkuşağının ütopik spirali, maksimum enerji varlığının ışımasıyla sona erer, güneşe çiçek açar - dünya nefes verir, güneş dünyayı boyamak için aynı renklere ilham verir - ben nefes veririm, dünyanızı boyamak için tüm renkler olduğum sevgi dolu varlığın aynı havasına ilham verirsiniz! Her şey hissettiklerimizle başlar ve bazı şeyler birleştirir, diğerleri ayırır ama gerçekler gerçekleri gizlemez. İlk anım, aydınlık bir güne dalmış olarak uyandığım ve kendimi karanlığın içinden çıkıp tüm constellar topluluğuna güç ve enerji dağıtmak için ışığın gücüyle hazırladığım anılardır. Bir gün şimşek olsaydım diye düşünüyorum. Bir gün yıldırım olsaydım, yıkıcı, korkutucu, gürültülü, amansız mı olurdu yoksa ışık saçan, güzel, parlak ve enerjik mi olurdu? Her ışının insan gibi farklı özellikleri, farklı eylem biçimleri, farklı ışığı vardır, yani her ışın/varlık eşsiz ve özeldir. Eğer bir gün bir ışın olsaydı, en azından orijinal olurdu. Her ışının bir eylem biçimi vardır, tıpkı insanlarda olduğu gibi, herhangi bir anda bu eylem anın kesirlerinde ortaya çıkar. Işın/varlık üzerinde eylemimiz vardır, onun yönünü ve hedefini değiştirebiliriz. Kaderlerle ilgili olarak ve ilk kez Tanrı'nın adını anacağım, bir gün bir Kuran takipçisi ile inanç ve iman üzerine bir sohbet yaptım ve bana anlatacağım şu hikayeyi anlattı: Bir zar oyununu elinize geçirirsiniz ve şiddetle Tanrı'dan maksimum puanı almanızı istersiniz ve minimum puanı alırsınız. Hikaye özetlenebilir, ama sonuçta zarı kim attı? Ama bu hikayenin dışında size şunu söylemek istiyorum

eylemimiz var ve ortamla birlikte hareket eden şimşek/varlığımız var, her biri kendi enerjisi/biçimi/davranışıyla zar atıyor. Bir dönüştürücü olacağını ve şeylerin gerçekliği dönüştürecek parlayan güçlerin dengesine sahip olacağını biliyordum. Canlanmış bir enerji ve memnuniyetsizliği memnuniyetle yaşayanlar, dünyanızı boyamak için tüm renklere dönüşeceklerdi. Her zamankinden farklı bir gerçeklikte uyandım ve bu kitap aracılığıyla yazı alanlarını keşfetmek varlığımı genişletecekti. Düşüncenin nasıl aktarıldığı üzerine düşünüyorum ve onu bir ışığa ve onun gücüne benzetiyorum. Hepimiz farklı perspektiflerden düşünüyoruz, takip etmemiz gereken bir akım var ve ruhun rahatsız olduğu anlar var, onlara bakışımız her zaman naif değil ve enerji genişliyor. Yanlış davranışlardan rahatsız olan zihinler devam ettirilir ve birlik içindeki ses birçok sestten daha yüksek çıkar, kelimeler bir ifade sanatıdır, bu andan itibaren ilham gelecektir. Kalp atışının damarlar boyunca genişleyen kendi ritmi vardır. Baskı sessizce yapılır çünkü her şeyin bir q'su vardır. Hepimiz kötülük hakkında düşünüyoruz ve bazen sessiz kalmamız sağlanır, "ama hepimiz düşünüyoruz", anılar her zaman mevcut değildir ve nefret uygulamayın derim çünkü kötüdür. Hepimiz ifade özgürlüğüne sahibiz ama hepimiz buna doğru zamanda sahip değiliz, hiçbir şey ve gerçekten daha dürüst değil, çeşitli ifade biçimlerimiz var ve iyi olmak dengeye sahip olmaktır. Denge bir rutin döngüsüdür, gergin olmak bir dengesizliktir. İnsanlar yorum yapmaktan hoşlanır. Herkesin saflığı vardır evrensel sevgi şefkat üretir. Güneş bir enerji kaynağıdır, anormal olan hiçbir şeyin olmamasıdır, herkes istediği zaman unuttur ve her zaman birkaç bakış açısı, birçok fikir, birkaç kanaat vardır... Telafisi mümkün olmayan şeyler vardır, çünkü herkes adaletsizliğe maruz kalır. Aşk bir haz kaynağıdır ve her zaman yalnız ve korunaklıdır: Aşkta

Düşünmeyi sevmeyen insanlar için bilinç bizi aydınlatan bir fenerdir.

Hepimizin kötü alışkanlıkları var, bazen korkularımız var, hepimiz aptalca şeyler söylüyor ve yapıyoruz. Kimse için yazmıyorum, hepimizin hatırlamak istemediğimiz bir şeyleri var, ama üzgün olduğumuzu bilmek ve bunu her zaman kabul etmek ve hiçbir şeyi saklamamak iyidir çünkü hepimizin kırılganlıkları var, hepimiz bir şeyden zevk alıyoruz ve fırsat gizlendiğinde ona kapıyı açıyoruz. Her zaman diğerine karşı bir his vardır, ancak "kimse kimseye ait değildir" ve bu yüzden herkesin parlamaya hakkı vardır. Arkadaşlık her zaman başka bir arkadaş için iyi bir başlangıçtır. Olumlu gördüğünüz şeylere dair içgüdülerinizi takip edin. Hepimiz sevilebiliriz ve sevgi bir ışık üreticisidir, sevildiğimizde bu duyguya saygı duymalı, birbirimizi sevmeli ve doğum oranını artırmalıyız, her zaman kavşak oyunlarındaki kelimelerle, şüphesiz düşmanca bir cümle ama mantığıyla acıdan kaçınmak için. "Yaşlıların sahip olduğu şey bilgelik değil, sağduyudur" öyleyse dinleyin! Herkes iyi ve kötüyü bilir mi? İyi ya da kötü olma kararını elimizde tutuyoruz, delilik biraz akıllılıktır, gerçekten bilgi önemli!!!? Hayat okulundan mezun olmak mümkünse... Kendimi senin için, kendim için ve beni sevenler için dönüştüreceğim. Evrim için değişim. İçinden canlı bir endişe, elektrik akımı geçen, bedenlerden geçen, umudu besleyen ve bizi hareketsiz bırakan ancak hızlandırılmış ve endişeli düşünceyle yeni ve şaşırtıcı bir şey olan bir kablo. Hareket felci, bizi gerçekliğin içinde çerçeveleyen gerilim yükselir ve kontrollü ve ölçülü hareketlerle, birbirimizle bağlantı kurduğumuz düşünce merdivenlerinden ineriz. Bu düşünce merdiveninde davranışları, yüzleri ve hareketleri kategorize ederiz

Yaşam anlarının iniş ve çıkışında çerçevenilmiş ışıklar, sizi durmadan XXI. yüzyılın bu gerçekliğinin çılgınlığına götüren yürüyen merdiveni besler, enerjiler, büyüler, fanteziler, her şey görünür uyumlarla, ancak basamaklara dikkat edin, herkes yaşamın yürüyen merdivenine çıkmaz, kendilerini yükselten basamakları tırmanan varlıklar vardır ve hepsinden önemlisi birileri onları hareket ettirir ve destekler, bu yeterli mi yoksa bir denge sorunu mu? Güçlerin dengesi, her varlığın seviyesindeki hareketlerin, inişlerin ve çıkışların dengesi için esastır, ancak herkes aşağı inmeyi veya yükselirken desteklenmeyi hak etmez, çaba ve azim esastır, o zaman fedakarlık ruhuna yükselin, yaralanmadan veya durmadan ve bu sizi düşünen varlığın ışığına götürecektir. Yol verebilecek dış güçleri dengelemeden, basamaklar sağlam ve umut kablolarıyla beslenerek en önemli elektrik kablosuna, yaşam döngüsüne, dünyayı besleyen o enerjiye ulaşacaksınız. Benim elektrik panom, evrensel akımın konumlarını ve kaderlerini yönetecek olandı. Dünyevi doğanın karanlık derinliklerini aydınlatacak bir güneş ışığıydı. Olan şuydu ki, şafak vakti geceyle birlikte gelen yumuşak bir hüznü hissettim, yaşadım, canlandım ve yeniden doğdum, ben o'yum, güçlü güneş (sun)*, bu yaşam ve parlaklık kaynağında yere damlalar gibi düşen ışıltılı bir kaynak. Benim deniz fenerim, anormalliğin hareketini dönen bir şekilde durmadan araştıran. İlk elektrik çarpmalarını hissetmeye başlıyorum ve gürültülü sınırlar kalp elektrik çarpmalarıyla yanıp sönüyor. Elektromanyetik dalgalar ileri geri gidiyor düşünceler dalgaların çemberi etrafında dalgalanıyor. Elektrik akımı bedenimden geçiyor, beni dalgaların çemberine alan akım. Elektriksel dürtü düştü ve elektriksel olarak dolaşan dürtülerle sarsılıyorum, her zaman biliyordum

Dürtü ile keşfedilen o hakikat ışıllar, bir karartma belirir ve var olmanın aydınlık hissiyle işkence gören sesler susturulur, bir mum erimiş balmumunun birikmiş acısını yakar. Elektrikli kapılar usulca çınlayarak açılır ama açılmaya vakit bulamadan kapanır. Elektrikli testere nefretin canlı karanlık kökleriyle keser. Hafızayı silen ışıklı dumanda elektrik çarpıyor, elektromanyetik türbülans zihinlerde kaynıyor, türbülanslı sonsuz elektromanyetizma. Zihni felç eden elektrik ışınları gibi uzanıyorlar, bir ışığa sahipler, flaşların elektrikleştirici siyahı, kesintili ışıklar kesintisiz akım geçişimi rahatsız ediyor. Opak ışıklar karanlık aydınlıkta mucizevi varlıkları aydınlatıyor. Elektrik telleri enerji dolu titreşen bedenimden geçiyor. Yukarı çıkıyorum ve 10. elektrik devresine doğru ilerliyorum ve bir elektrik kesintisi oluyor', karanlıkta bile bozulamaz bir elektrik çarpması var ve coşku ve hislerin kelimelerine elektrik düştü. Kesik ışıklı kesikler ve ışıklı yankılar, ışıkla parıldayan kırılma sesini kavrar, bakışların göz odaklı yürüyen varlıkları gizlediği parıldayan belirsizlik. Bir floresan var ve her yöne ve yöne gök gürültüsü gibi çiçek açıp düşüyorlar. "Göz kamaşması" ve o bıçak gibi saplanan şimşek çakmaları, diğerlerinin duyum ve bakış zevkini bulanıklaştırır. Ruhunuzun derinliklerinde atomlara tutunan akkor ve çapraz yaylar, dinamik ve akkor şoklar. Varlığımın keskin ışıklarında usulca kıvrıldığım alacakaranlık yokluğumda, güçlü ve kararlı bir ışık isteyen duyguların uyumsuzluğunu içime çakan bir belirti gibi ve şimşek gibi hafifçe zevk. Tehditkâr bir ışık var, o ışıkları tehdit ediyorlar

Bize eziyet eden ve tehlikeyi önceden görmemizi sağlayan nekahatler mi? Bir varlık ışığı vardır, pastoral anlarda size eşlik eden ve onunla yüzleşemediğinizde sizi gizliliğe iten o ışık. Hızlanan sinirleri bloke eden yoğun bir kırmızı ışık vardır. Dürtüleri olmayan zihinlerin keskin ve kirletici şokları yayılır, eşlik eden ışık, eşlik eden ışık tarafından ne verilen ne de hissedilene aydınlatır. Gök gürültüsü gıcırıyor ve zevke susamış sesleri paramparça ediyor. Güçlü ışıklar, yabancı yaşamları seslerin talimatına mahkûm eder. Hacimli ışınların nüfuz ettiği bilinci gölgeledikleri loş ışığı bağlaması imkansız bağları kesen güçlü ve yırtıcı ışınlar gibi. Ruhun unutkanlığını yatıştıran, nüfuz edici ve derin bir kozmos olan aydınlık kozmikteki siyah ışığın sislerini yoğun bir şekilde aydınlatır. Şimşek ısınır ve kararır, hareketsiz ve sessiz hale gelir, ama gıcırda ve meydana geldiğinde çıkan gürültü nefes kesici ve ezicidir, diğer ışıklar ve aydınlatmalar arasında yaşamının ve var olmanın öfkesini bulaştırır, hatta iç çekişlerin basit ama çarpıcı karanlığı ve en heyecan verici sessizlikleri bozar. O şimşek ki anlamlı iniltilerin yayılmasıyla bilincinizi söndürür ve bu dünyaya başka bir şimşek düştüğü anda hareketsiz kalmak için fırsat duygusunun ihmal edilmiş eylemini hızlandırır. Kardeşimle çektirdiğimiz (bugün odamda asılı olan) fotoğrafla hatırlıyorum ve daha sonra bahsedeceğim cehennem gofretlerini yediğim yerdeyim. Sonra ışığın külleri, tek bir darbeye şiddetli ve güçlü demirlerin sıcaklığıyla sizi işaretleyen o küller, unutmadığınız geçmişin ve her yerde var olan geleceğin ışığının külleriyle kirleniyor. Anın dürtüsü sizi keser ve yavaşça, yırtarcasına ve coşkuyla yayılır, size şunu söyler

Sizi kontrol eder ve sizi tutarsız kelimelerin anısında boğulan ve ışığa olan susuzluğunu döken bir ışık kuyusuna atar. Bir şeyin arzusuyla yanıp tutuşan kalbinizde tıslayan ve yanıp sönen manyetik bir bedenın yanın külleridir, erkeksi ve erkeksi ya da kadınsı ve şehvetli, bir tarafa ya da diğetine yol vermeyen ikili kişiliğın o hakareti. Bu ışık külleri kasvetli ve anlamsız olanı ısıtır ve sıcaklıklarında yağmurların korumasına sahiptir ve kıtalara ve zamansız uzaya yayılan bizi istila eder ve bize lüks içgörüler hediye eder ve bize sayısız ve iç karartıcı zevkler verir. Yerleşik haz kimyasının kaygısı, kabuk bağlamamış ama naif yüzlere kazınmış. Hissetmenin ve var olmanın duygusuna yabancı, mucizevi ve ihtişamlı hissettirir ve bizi başka bir boyuta yönlendiren aşırılıkların, aşırılıkların hissettiği kasılmaları hafifletir, gelişir, ahlaksızlıktan beslenir, geri çekilmez, salınmaz veya inkarın çılgın saçlarında çarpışmaz. Yüzde hissedilen hipnotik ışık ve el yordamları, arzuya boyun eğmeyi öngörmemizi sağlayan duyguları yaşar, bizi dinamize etmeye ve var olduğuna inanmaya yönlendirir, onun tarafından borçsuz alacaksınız alınırız, kuru çeşmelere, utanmazlık ve aylaklık yüklü sayıklayan kaşlara dolanan aşkın varlıkların hipnotik yaşamı gibi durgunlaşırız. Bu da bizi düşüncede eşit, tepkide farklı yeni meydan okumalara götürür; bazen ölçsüz tepkilerdir bunlar; sahip olmak, yapabilmek, ondan beslenmek ve ısıtıldığında bir araya gelen gevşek kil parçaları gibi sürüklenmemek için saf bir arzuyla yüzleşiriz.

İkinci anım ise tam olarak bugün odamda bulunan ilk fotoğrafla aynı kıyafetleri giydiğim, tulum giymiş bir fotoğraf.

Bir arabanın üstünde Açoreira Büyükanne'nin merdivenlerine düştüğümü hatırlıyorum, girişte sinekler için kullanılan bazı kurdeleler vardı. Büyükanne'nin topraklarına sinekler diyarı dediğimi hatırlıyorum, eşeklerin ya da atların sürekli geçtiği çok fazla çalkantı vardı. İkinci anımın doğduğu yerde mavi bir arabası olan babamın arabası bir datsun'du. "Babam" bir hikâye anlatırdı, ona göre babaannemle ona itaat etmeyen bir eşek arasında geçen bir hikâye, yaşlı kadın eşeğin kulağını ısırması. Bugün okuyacağınız hikâyeden anladığım kadarıyla hiç dişi dökülmemiş. Büyükanne'nin göğüslerini sadece bir kez gördüm, o da annemle babamın yatağının altındaki aynadaydı. En kötü kabuslarıma kadar yaşadığım en iyi çocukluk şakasıydı, korkunç kabuslar görürdüm, Sanırım bu, bir çocuk olarak hayal edebileceğiniz en kötü şey olabilir ki bu da sonunda ölümdür ve ölüm sadece ölmeden önceki gibidir ya da ölümsüzdür. Harekete yabancılaşmış bedenler arasında kendini bölen ve aydınlatması kolay, ancak hiçbir yaşamı olmayan iki yol arasında salınan bu ışık, bizi besleyen ve geliştiren sistemik hipnozun acısı ve dehşeti içinde varlığını sürdürür. Bilinçli olarak o kadar yoğunudur ki söndürülür ve hatta silinir. Psychedelic döngüler, tüm bu psychedelic gök gürültüsü tarafından kuşatıldığımız gerçeğinden gelen anormalliği destekleyen ve güçlendiren cesur yıldırımların gürültüsünde iç içe geçer. Evet, burada her şey tutarlı kalıyor, güçler ya da ölçekler olmadan, boyun eğmek sadece anormallik için bir bahane olurdu, kara gök gürültüsü, kafeslenmiş ve aklın emiliminin en garip ve en derin homurtularını yayıyor çünkü kendini söndürüyor, gıcırıyor ve en az gizlilik olmadan kendini yerinden çıkarıyor, görünüşe göre onu gözden kaçırmak ya da ölçekli zevklerin tadını çıkarmak isteyenleri etkileyen saykodelik ışıkların dünyasında.

Durgun eğik renklerle renklendirilmiş önyargılı, yaratmaya isteksiz ya da sadece hoşgörülü. Düşüncenin parçalarının ruhuyla dolu, gerçekten de parçalanmış olanlar, gözümüzü kaşındığımızda ya da sadece göz kırptığımızda bizi rahatsız eden rahatsızlıklardan uzak, başka bir dünya hayal edenlerdir. Başka bir harekete yabancılaşmış bu hareket, hareket ettirilmenin ya da tedirgin edilmenin ne olduğu basit gerçeğinden uzak ve habersiz zihinleri kışkırtır ve un ufak eder. Gök gürültüsü saykodeliktir ve ruhları tezahür etmeden korkutur ve var olmadıkları için, öcü gibi söylenti ve uzlaşmazlığın paralel bir gerçekliğidir ve burada hiç kimse tuhaf kişiliklerden beslenmez ve gerçekte var olmasa bile varoluş öncesini soydaşlaştırır. Dolayısıyla gerçek olmayan her şeyin zamansız bir tarihi vardır, ama bir şeyi vardır, korkusu vardır, bizi beş boyutlu bir ufka, çokgen ve doğrusal, ancak herhangi bir ize, aşkın ve apotheotik düşüncenin yarım kürelerini temsil eden bir ize duyarlı olmayan ve hatta buna uygun olmayan bir ufka sürgün eden korkusu vardır. Fikirler soyut aklın filamentlerinde yeşermez ya da büyümmez, ama daha önce görülmüş ve süslenmiş karakterlerin dürtüleri, taklit hareketleri ve an'a adaptasyon, ama hepsi bilinçli ve asgari düzeyde hesaplanmış. Hesaplama olmaksızın gerçek ve öngörülemezdir, dolayısıyla o kadar gerçek bir kendiliğindenliğe sahiptir ki herhangi bir şey düşünmek saçmadır. Geçmişin kafaları öğütüldükçe öğütülür, çoktan sarı yapraklara dönüşmüş ve hafızanın eskimişliğini, yapılmış ve sahte olanı kendi ölçülerine göre hiçbir azim göstermeden sindiren sahaflar tarafından yenmiştir. Etrafları ölçüm cihazlarıyla çevrili olan etiketçi abexinler kendilerini kutluyor ve Habeşistan'ın gök gürlemeleri gülüyor. Geçmişin ışığında yaşayanlar teşvik edilir, ötesinde ölenler istila eder

Gök cisimleri gerçekleşmenin, anlık olanın öne çıkan gerçeğidir. Ancak bunların hepsi az ya da çok yoğun teknik meselelerdir, ancak geçmişle, hatta bir önceki anla bile uyumlu olmayan enerjik radyasyonlardır. Bu nedenle zararlı radyasyonlar yayan anılar, yine de kişinin herhangi bir anda, dürtüde veya anda canlandırmak istediği herhangi bir düşünceyi engellemez. Geçmiş şimdiki zamanla, anla, dürtüyle, saniyeyle ya da kesirle kesiştiği ama onu etkilemediği için biz her zaman zamanın içindeyizdir çünkü güçlü ışık yüzümüzü rüzgar gibi kesen saf bir coşku akımıdır, o zamana kadar niyetlerden ve yapma ya da olma zevki etrafındaki hareketlerden arındırılmış bir şeydir, çünkü varlığımızda var olan ve önemli olan tıklamadır, Basit bir bakışla geçmişinin ışığını, az ya da çok yoğun ışığı, geçmiş yaşamların terlerini ileten, ancak kalan dürtülerin hareketinin zincirsiz ilkesine rehberlik etmeyen, maskesiz, saniyeye kadar yaşayan, geçmişin ışıkları etrafında sürünen ve hiçbir şeye yapışmayanlar gibi değil. Bu kirlenme, radyasyon ile eş anlamlıdır, hayır teşekkürler! Dolayısıyla anın içinde aydınlanmaktan ve her zaman tüm gücüyle var olmaktan daha güçlü bir şey yoktur, ama kimse kimseden daha iyi değildir, bu gerçekten bir mücadele meselesidir ve bana o doğuştan gelen ışığı vermeyin çünkü her biri irade ve hayal gücüne susamış, gelişim ve yaratımın saf enerjisine, sarı güneşin tonlarında yansıyan büyümlü renklere sahiptir. Aslında çok fazla ışık yoktur, sadece kalan varoluş odakları ve görülemeyeni nesnelleştirmenin dengeli yolu vardır. Yani yok, gerçek değil, bilinçlenmemize yardımcı olan bir şeyin meyvesi. Ama bilinç de neyin nesi? Gerçekten bilinçli ya da bilinçsiz olan nedir? İşte bu, bilinç tarafından somutlaştırılmayan bir engeldir.

Ne anlama gelirse gelsin ve nasıl anlaşılırsa anlaşılınsın, hepimiz o ana doğru gidiyoruz. Bu önyargılı engeller koyma ve bunların aşılmaz akımlar olduğunu iddia etme meselesi, oysa gerçekte hiçbir engel yoktur! Bu nedenle her şey hayalidir, hepimiz aynı yanılsama akımında yaşıyoruz, bizi gerçekte etkilemeyen diğer ruhların susuzluğunda yaşıyoruz çünkü bilinçte her zaman mevcut olan ve sadece bizim için ayırdığımız bilinçdışının arzusu arasında bir engel yoktur ya da aslında yoktur, sadece boşluk, geçmişin ışığında söylendiği gibi yaşayan göksel yaratıkların evet hayali vardır, kişinin ağırlığa veya ölçüye sahip olması gerektiğini düşünen çoğunluk tarafından, ama bir kez daha onlar kimdir ki müdahale etsinler. İnsan, içinde memnuniyetle uyum sağladığımız o berrak ışıktan daha doğal bir şey olmayan günü solana kadar gözlemler ve ona bakar. Uyumlar, sıkıntılar, çatışmalar, tutumların ve bilinçli sorunsalların biriktiricisi olarak hizmet eden ama doğal oldukları için o kadar da derin olmayan hoşgörüler. Doğal olanla aşkın olan arasında en ufak bir çatışma yoktur, bu yüzden normal olan bizi içine alır ve rahat ve huzurlu hissetmemizi sağlar, her şey doğaldır: hava, bizi içine alan neşe, çarpan ve kaçan şey ve hepsinden önemlisi dokunuşlar, hafiflik nefeslerini takdir edenler için nazik bir dokunuş. Çekirdekte yönetilen enerji, güçlü bir kaynak bizi ışınlar, bizi dönüştürür, psikolojik mutasyonlar, o zaman kendimizi bu nükleer güçten etkilenmiş olarak düşünelim. Bu canlı ışık, gerçekte acı çekmeyen ama bir tavus kuşu gibi, kavranan ve bizi eyleme ya da eylemsizliğe, dürtüye, bu dinamik ve berrak patlamaya götüren dürtülere sızan beklenti içindeki varlıkta büyür. Bu nedenle, gücünün maksimum üssünden faydalanırız, sıradan ajanlar olacaklar, düzeltecekler, dengesizleştirilmesi imkansız sütunları parçalayacaklar çünkü bu dönüşümün gücüdür. Ve hiçbir şey bu güçten daha güçlü değildir.

Bu değişim bizi yücelten ve kirlenmekten koruyan bir Şeye dönüştü. İlk gün ağladığımı ve anaokuluna gitmek istemediğimi hatırlıyorum ama sonrasında arkadaşlıklardan, arkadaşlarımla oynamaktan büyük keyif aldım. Çocukken yüksek ateşin olağan bir kabusu neden olması normaldi, zincirlerle yakalanıp yanan bir kazana indirildiğim kabus ama hezeyanla birlikte cehenneme gittiğimi sanıyordum ama aniden uyandım ve gerçekteşen son geri sayımda kurtarıldım. Bir keresinde de elini ısıtıcıya koyan kardeşime itaat ederek sıcak sğuktan ayırt etmeyi öğrendiğimi biliyorum, ona göre en soğuk kısma ve en sıcak kısma, sonuç: bana 666'yı veya canavarın işaretini hatırlatan sağ bileğimde yandım meraklan son telefonum 666 ile bitiyordu. - Devam etmek istemezsek bir Şey bizi durduracaktır, ama eğer ortaya çıkan ve duygular, hisler ve uyarılar yaratan eylemse, birisi bize yanıt verdiğinde ve tepki gösterdiğinde neden duralım, eylem dostlarım, sabır ve karşıdaki varlığı anlamak için zeka. Neden negatif enerjilerin bizi felç etmesine izin verelim, sanki cevapsız çocuklarmışız gibi, cesaret dostlarım, söz yargılanacak emirdir ve aklın yargıcı kim olacak, kim normal veya anormal olacak, hiç kimse! Hepimizin inancı var ve benim de fezada'm var, isteme Şüphesi ve her Şeyi bilen ve mevcut arzunun kaldığı, ancak ima eden ve aldatan bir arp gibi halsinatif yankılarla siren sesleri ileten. Konuştuğumuzdan iki kat daha fazla duyduğumuz konuşmayı duymak rahatlatıcı olmaktan başka bir Şey değildir ve sessizlik eylemdir, saflık ya da kontrol eksikliği değildir, çok az kişi sessizliğe direnebilir ve kişi onu denemelidir. Hatta eziyet verici bile olabilir ama birçok öznel ve nesnel soruya cevap verecektir, sosyal sessizlik dilsizdir ama kontrol edilemeyen için mükemmel bir silah olarak çalışabilir,

Dürtüsellik ve susuzluk arzulayanlar, kendilerini kontrol edemeyenler. Sakinleşin ve dinleyin, içinizdeki sessizliği dinleyin.

Bir keresinde bir kuş yakaladım, ütü masasına bir ip bağladım ve ona ekmek, su verdim... Ve o gün canlı oyuncağım öldü. Yakalama oyunundaki ilk oyunum, ağabeyim arkamdayken kötü sonuçlandı, beni o "köşeye" koşturdu ve kafamı kırdım, beyazımsı doku bile görülebiliyordu. Kentucky'leri 12.50 dolardan içmek için tepeye yaklaşık 4 km yürüdüm, bu toplantılarda bir arkadaşım ampulleri, bardakları, ne gelirse yerdi, sirk köyden yeni geçmişti. Bisiklet teşhirciliğindeki ilk egzersizimi kardeşimle yaptım, ikimiz de, bazı tuğlaları geçemedim ve sonunda onun tarafından hastaneye götürüldüm. Neredeyse aynı zamanda hamile bir sürtük tarafından tekmelendim ve daha sonra köydeki en çılgın kardeşe sahip olan ve daha sonra arkadaşım olan küçük hırsızdan intikam almak için kardeşimle birlikte misket hırsızlığına karıştım. Bu arkadaşım doğum gününe davet edilmedi ama bana hayattaki ilk ve tek legolarımı vermeyi ihmal etmedi. İlk komünyondan günler önce bir arkadaşımınla sosyal merkeze gittim ve günah gofretini çaldım. Bu sadece başlangıçtı. Sonra saklambaç oynamaya başladım ve en iyi arkadaşımı annemden bu şekilde sakladım, onu evde yalnız bıraktım, daha sonra korktuğunu ve bizi çağırdığını bilerek kapıyı açtık. Arkadaşlarımızla bisikletlerle, arabalarla, misketlerle oynardık ve maceraları severdik... Bir gün azizler gününde janeiras (geleneksel Portekiz şarkıları) söylemeye gittik ve biraz para aldık ve hemen harcadık, chouriças (tütsülenmiş domuz sosisleri) ve diğer lezzetleri sunduklarını hatırlıyorum.

Değiştirdim, okulun oyun alanı inşaat halindeydi, çok fazla kum ve çukur vardı, ama dışarı çıktım, sınıfa geldiğimde ilk kez böyle bir cüret için "dayak yiyecektim", ğretmen bana vurmadan önce elimi kaldırmaya cesaret ettim, ikinci kez öğrencilerin önünde beni affetti ve rol yaptı. Daha 4. sınıftayken sınıf arkadaşlarıma babamın koleksiyonlarının kapaklarını satıyordum, tıpkı bugünlerde gazetelerde çıkan ekler gibi. Annemin beni, babamı ve kardeşimi götürdüğü ilk cadıyı hatırlıyorum, cadının cinsel organlarına dokunduğunu gördüm ve cesaret edemedi ve ondan nefret ettim. Bir Noel'de kuzenim ve kardeşimle birlikteydim ve o ilkinden Pink Floyd'un bir albümünü aldı - The Wall, büyük kuzen. Mayıs 1986'da freixo de espada  cinta kilisesinde 1. komünyonu hatırlamak, dar ayakkabılarla yoğun bir yürüyüştü. Arkamda arkadaşlarımla ve tanıdıklarımla bırakarak Estarreja'ya gitme vakti geldiğinde, 4. sınıftan biraz önce ayrılmanın avantajıyla gidişimi herkesten gizlemeyi başardım, sessizliğime şaşıran öğretmenin daha sonra yazdığı bir mektupla telafi edildim. Estarreja belediyesine geldiğimde Pardilh'da yaşamaya başladım, burada birkaç ay kaldım, günlük hayatıma burada başladım, o zamanlar bugün zorbalık dedikleri şeyin kurbanı olduğumu ve bundan korktuğumu biliyorum, evden okula otobüsle seyahat ederken bile korkuyordum, "orbayı ıslatmak" tadı olan biri vardı! Hatırladığım ilk iş babamın arabasını yıkamak ve faturayı daktiloda yazmaktı, o da bana para veriyordu. 5. sınıfa özel bir izinle girdim, yani yaşım tutmadığı için c+s Avanca okulunda 5. sınıfa girmem için velim tarafından imzalanmış bir sorumluluk belgesi. Hatta bir de

Sadece tuvalet kağıdı kullanıyor ve sigara içiyordum - hatta bir banka soygununun tadını çıkarmak için tüm dünyanın zamanında durmasını diledim, vs... Ama o yıl ilk diplomamı aldım, üzerinde öğrencinin 1988/89 okul krosuna katıldığı ve 15° aldığı yazıyordu, henüz büyümemiş biri için hiç de fena değildi, ayrıca kendimi ağdan atlayıp sigara almaya gidecek kadar büyümüş hissediyordum. Bisiklet freni olmadan yürüdüm ve ciddi bir şekilde sigara içmeye başladığımda ayakkabılarımın tabanlarını harcadım, Estarreja'nın en iyi tavernası olan komşuma dev bir sg borçluydum, bu yüzden erken saatlerde büfeyi tercih ettim ve kantinde yemek yemedim. Katıldığım ilk cenaze töreninin, kanatları kesilmiş zavallı muhabbet kuşumun cenaze töreni olduğunu hatırlıyorum... Bahçede oynarken dikenli bir ağaca tırmandım ve yere atlayıp muhabbet kuşunu ezdim! İşte devamı; o hayvanı kaybettiğim için ağlayarak uykuya daldım, sonunda birkaç mozaik topladım ve onu oraya gömdüm. Her şey çok güzeldi ama ertesi gün bir kedi onu almaya geldi! Bu hikayenin sonucu, bir Noel hediyesi isteyen ama evimin kapısında başıboş olarak bulunan bir köpekle bitiyor, bu "teko "yu karşıladık ve sonunda hedeflenen kediye saldırmaması talimatı verildi, benim teko kediyi öldürdü. Hatta merakımdan bir taş çakmağa vurdum ve patladı.

İşe ilk başladığım günlerde çalıştığım fırında çok eğlenirdim, şaka gibi... Gazeteyi okumak için tuvalete götürüp bir iki sigara içerdim ama o zamanlar abime ve yengeme yakalanmamak için paketi arabanın camından atacak kadar korkardım. Gölge kurt ile bir deneyim yaşadım: Kaybolmuştum ama bulunmuştum. Korunuyordum ama sadece seçimle. El becerisini kimyasal katırlarla ve vazgeçilmez suyla besliyor.

Kendi "gölgesinin" saflığında maceralara dalıyor ve karikatürize bir iniş yapıyordu. Bir kurt olarak korunuyordu, ama tek başına bir tavırla, görünürde yalnızlığa dalmıştı. Bugün karikatür kurt olarak yazıyorum, onun dünyasıyla yüzleşiyorum ve onu yorumluyorum. Bağımsız arkadaş, gerçek bir yaşam acemisinin vahşi ama hayırsever doğası olmadan yaşamaz, mezun olduğum caricua'o'da embriyo, genç sadık, dürüst, her şeyden önce korkusuz bir doğanın kanına sahiptir, özünde şiddetli ama sadık ve arkadaşına ve arkadaşına saygılıdır. Bu nedenle sadık yol arkadaşı ve suç ortaklığı her zaman sevgi ve sessizlikle yorumlandı. Karikatürize edilmiş "sokakların" gölgelerini ve şirketini tanıyacak kadar uzun süre onunla yaşadım. Ama kurtta cesaret gördüm ve özgürlüğüne dair sessiz bir sırdaş dost ve tüzük bağı kurdu. Kurdu'nun sahip olduğu bir şey varsa o da özgürlüktü, yalnızdı, yalnız! Ve özgürdü! Gölge kurt, varoluş biçiminde insan dışı bir enerjiyle parlıyordu. Genlerin doğasından vahşi bağımsızlığı içinde dayatılan havlamalarıyla. İlgili ruhani morinayı, akşam yemeğini tek başına lobo ile paylaşmaya karar verdim, ya da daha iyisi, aynı zamanda tek bir tabakla birbirine bağlı olan gölge kurdu karikatürize ettim, aynı zamanda ilgili içeceği de kardeşçe paylaştım. Kendi seçimimizle mi yalnızız? Elbette yalnızız! Doğanın bizi şekillendirdiği gibi düşünmekte özgürüz. Bu Noel benim için bir hediyeydi, çizgi film kurdu, ama doğuştan gelen genetik çevre tarafından vahşi, kromozomları tarafından kendi doğasının saflığının özgür durumuna çekilir. Yaşam biçimi konusunda esrarengiz, ancak herhangi bir kısıtlama veya dayatmadan uzak, yalnız tarafını yaşama ve tadını çıkarma arzusuyla besleniyor. Ben ve kurt gölgesi arkadaşız, karakteristik olmayan, başkalarını zorlayarak alışılmadık bir şekilde hareket etmesidir, biz

Doğa ananın elleriyle özgürleşir ve böylece büyür ve bize sızdıklarını üretiriz. Havana kulübü, aynı devrim susuzluğunun deliliğinin özünde, varlığımızın sorumluluğunu üstlenmek için, işte hayvansal içgüdünün işbirliğiyle özgür ama yalnız bir anlaşma.

Küçükken büyükanneme Suruçlu derdim, bir gün top oynarken atladığım teko, alçak olduğu için ona 30 cm gibi göründü ve 2 metre yükseklikten düştü, koşup ailemi aradım, oraya vardığımda küçük olan hayatta kalmıştı, o Noel büyükanne ve büyükbabam evdeydi, ailemle tartıştım ve hatta ölmeden önce büyükanneme köpeği söyledim. Bugün Estarreja kenti olan kasabaya geldim ve Donaciano okulunda 6. sınıfa başladım, burada gençliğim boyunca beni izleyecek olan büyük gençlik tutkumla tanıştım. Babamın metresine bakarak 10 dakikadan fazla zaman geçirdim ve düşündüm ki, en ufak bir ses bile çıkarsa bazı sorunlar yaşayacağımı düşündüm.

Ağabeyimi hep sevdim ama bir keresinde Estarreja Belediyesi'ne bağlı Pardilhó'da pijamalarımın sokakta kaçıp evin arka tarafındaki çalılıkların yanına gittiğimde bana bir yumruk atmış ve babamın kimliğini incitmişti. Yüzümdeki izler yüzünden her zamanki Pazar gezintimde makyaj yapmak zorunda bile kaldım. Frensiz sürdüm ve fren yapmak için ayakkabılarımı eskittim, lastiksiz sürdüğüm bisikleti sadece büyükbabamın bana verdiği jantla sattım ve kiloyla satarak 300\$ kazandım. Bu okulda biri matematikten diğeri el sanatlarından olmak üzere iki eksi aldım, el sanatlarında bu kadar kötü olduğumu hiç fark etmemiştim. Doğal olarak toplumun ve geleneklerinin etkisiyle 1989'da oynamaya başladım.

Futbola forvet olarak başladım ve uzun kariyerimde attığım üç golün birini Ovarense'ye karşı bir antrenman maçında attım. Sonra büyüdükçe santrfor pozisyonuna geri döndüm, sonra sol kanada, sonra sağ orta sahaya, sonra merkez orta sahaya geçtim, ta ki defansta orta saha ve libero pozisyonlarına gelene kadar. Kariyerimin sonunda fair-play karşıtı bir sporcu olarak tanınıyordum, antrenörden takım kaptanı olmayı ve merkez orta saha olarak oynamayı istediğim gün attığım 2. golü hala kaydetmek zorundayım, o maçta bir gol attım, fark yarattım ve orta sahadan rakip kaleye kadar olan mesafeyi kaleciye "külot" yaparak kat ettim. Sahadaki hareketleri kazanmak için futbol maçlarına toplu iğne götürmeyi düşündüm.

1990/91'de Estarreja ortaokulunda 7. sınıfa gittim, bu okula kötü bir şekilde entegre oldum çünkü asiydim ve bir gün sınıfta mastürbasyon yaptığım, tarih öğretmeni tarafından vatansever füzenin taşıyıcısı olarak adlandırıldığım hikayeyi geçtim - bu Irak savaşı sırasında, ölümcül bir şekilde 4 nottan kaldım. Bana en pahalıya mal olan Portekizce dersiydi, çünkü bu ders okul kariyerimdeki ilk ve tek dersti. Avanca'da 5. sınıfı okuduğum okula geri dönmeye karar verdim. 1991/92 öğretim yılından sonra okul arkadaşlarım arasında "AIDS" olarak anılmaya başladım, hatta kötü davranışlarımla ün saldım, ancak okuldaki başarılarım sınıfı geçmemi sağladı. O dönemde Estarreja'dan Avanca'ya gelme nedenim sorulduğunda Estarreja'daki okuldan atıldığımı söyledim. Kapasitelerini iki katına çıkarmak için düşük yoğunluklu disketlere delikler açardım

Derslere Estarreja'dan Avanca'ya "bisikletimle" giderdim ve sonra bilerek süpermarketten sakız ve şeker çalmak için Ovar'a giderdim. Tüm kariyerim boyunca oynadığım en iyi maç bir direktten sonraydı ve beira-mar'a karşıydı, hatta kulüp minibüsü beni evden almaya gelmişti. "Minete" adında bir arkadaşımın tereyağlı sandviğine bir sinek koydum, gördüğüm ilk porno filmler beni şaşırttı, bir kadının aynı anda hem horozu hem de göğüsleri vardı, bu beni düşündüren bir şeydi, bir diğeri yılanlar ve yılan balıklarıydı, babamdan sahneler ... Estarreja ve Avanca seyahatleri arasında onlar için cp kartım vardı ama tütün bağımlılığı kötüleşmeye başladığında, kartı satın almak yerine ... Tütün parası için otostop çekmeye başlamıştım ve iş arkadaşlarımla birlikte fırına gidip yarım çavdar yiyip bir litre bira içiyordum. Büyükbabamın evinde basınçlı tüfekte bir el ateş ettim ve kurşun sekerek neredeyse bana isabet ediyordu. Bir doğum günü partisine gittiğimde sakız yaktım ve simsiyah oldu, insanlar esrar olduğuna inandı. Antrenmana gitmeden önce arkadaşlarımı eve çağırırdım ve babamdan şampanya şişeleri çalar, antrenmandan önce içerdik ve birkaç kez dışarı atılırdık. Bir gün bu arkadaşlarımdan biri o kadar sarhoş oldu ki hastaneye kaldırılmak zorunda kaldı. Hatta babası babamı arayıp şikâyet etmişti. Futbol kulübünde özel bir antrenmanımız vardı, rakibimiz Aveiro milli takımı yeni yetenekler arıyordu. Müthiş bir antrenman geçirdim ve o zaman beni Aveiro seçmelerine aldılar ve gerçekten bir yer edindim. Sahanın sol tarafında forvet olarak oynuyordum ve daha iyi olan bir oyuncunun yedeğiydim.

Daha sonra FCPorto'da oynadım. 11- 07-1992'de 13 yaş altı seçmeleri, 91-92 sezonunu kapatan Leiria seçmeleriyle Aveiro seçmelerinin karşılaştığı bir toplantı yapacaktı, işte bu maçta fırsatım oldu ve ikinci yarıda girdim, 14 Temmuz 1992 Salı günü Aveiro gazetesi tarafından bildirildiği gibi - Aveiro, 2 - Leiria, 1 "s. Jacinto spor kompleksi sahasında oyun. "Soyunma odasından dönen Aveiro takımı sahaya başka bir kararlılıkla girdi. Leirienses'in hakim olduğu ilk yarının aksine, Aveiro oyunun kontrolünü ele geçirdi ve rakibin savunmasını daha iyi kullanarak sonuca "volte-face" yaptı. Filipe Moura'nın yay çizerek kalenin dibine gönderdiği şutla eşitliği sağladılar." O maçta ne yaptığımı bile bilmiyordum, topları yakalayamayana kadar çok koştuğumu hatırlıyorum, ya çok yavaş ya da çok hızlıydım, ama sonunda futbol kariyerimin 3. golünü attım, o yıl mali nedenlerden dolayı milli takımlar arasında bir turnuva yoktu, daha fazla gelişebilir miydim? Asla bilemezsiniz. 1992/93 öğretim yılı geldi, c+s Avanca okulunda 8. sınıfa devam ediyordum ve zaten her teneffüs sigara içiyordum, zaten sapkın davranışları olan bir asiydim. Bir arkadaşşıma askeri okula gittiğimi söyledim, Fransızca destek dersine kafamda klozet kapağıyla ben bay klozet kapağımı diye girmiştım, ilk staja kadar babamın gözünün içine bakmaya cesaretim yoktu, futbol antrenmanlarından sonra eve gitmeden önce ot çiğnerdim, ilk ve son dayağımı bir antrenmanda acemilerin içinde oynarken yemiştım, "bir tane aldım" deyip vurmuştım ve daha fazla alacağımı dışarıda beni beklemesini söylemişim, beklemişti de... Hatta kafam bile

Ona "Pardilhó" lakabı takılmıştı. İlk diskomu çatı katında açmışım ve adını ku* koymuştum. Bir çatı penceresinden binanın tepesine tırmandım ve diğer şeylerin yanı sıra çatıda battaniyelerim bile vardı, arkadaşlarımla birkaç kez yün içtim, bir arkadaşım nuno ile bir bacanın yakınındaki sınırların kenarına geldim, bir baykuş çıktı ve dengemi bozdu ve neredeyse çatıdan düşmeme neden oldu. Öfkeli mavi ışın, bu mavi ışının ulaşacağı önyargıların ve hoşgörüsüzlüklerin kirli gözeneklerinde filizlenen enerjiyle dolup taşan varlığını istila ediyor. Tüm varlıkların ürettiği ışık, zararsız yapaylıklarla abartılmaması zor olan utanmaz yapaylıklarda yuvarlanıyor. Bu lazer ışığı nüfuz edicidir ve görünmeyene ve algılanamayana bile görünmez bir şekilde nüfuz eder. Görenin kendisine yabancı varsayımlarda ve kavşaklarda gören ve usta bir ışıktır. Algılanamaz ve zararsızdır, ışını aracılığıyla kendi zehrine ve panzehirine zehirli düşüncelerin ve önyargılı fikirlerin emilmesini kışkırtır. Tavan arası ışığı, yönsüz ve eylemsiz kafalarda işlenmemiş anıların paçavralarına bürünmüş zihnin ışığını delen o duman, eylem, yavaş ve kitleleşen koordinasyonsuz zihnin çılgın düşünce kademesini soğutan o motor. Anın aylaklığına nüfuz ederek heyecanlanır ve kendini beyinsel ve heyecan verici ışıklar arasında gezici elektrik uyaralarıyla dağıtır. Hipnotize edici ve felç edici vücut kütlelerinde yoğunlaşır, tıpkı bağlantı noktası olmayan kelimelerdeki kafiyelerin tetikleyicisi gibi. Bu yüce ışıklar herhangi bir kafa ucu mühendisliğine girer. "Bazı insanların küçük maymunları vardır, bazılarının ise sadece tavan araları! "Ana girişi gölgeleyen diğer ışıklar, keşke tavan aralarına anılarla, düşüncelerle, büyük nedenler olmadan yaşanmış hayatlarla nüfuz edebilseydim ama birçok

Anılar. Sandıklarda sonsuza dek açılan ya da kapanan zihni aydınlatan anılar... VHS kasetler alırdım ve ödeyecek param yoktu, kira zamana yayılıyordu ve borç artıyordu, borcumu düşünerek nadiren uyuyordum. Kasetleri aylarca biriktirdim. 1993 yılında kendi paramın olmasını istemeye başladım ve bir davet üzerine gidip bir atari salonunda çalışmaya karar verdim. O zamanlar 15 yaşındaydım ve mekanın düzenini sağladığım ve 16 yaşından küçüklerin girmesini yasakladığım için zaten çok fazla otoriteye sahiptim. Haşhaşla ilk temasım o zaman oldu ve bu sonraki 17 yıl boyunca tüketimim olacaktı. Bu ortamda diğer gerçeklerle de temas kurdum ancak eroin ve kokain kullanımını reddettim ve her zaman reddettim, hayatım boyunca kullandıysam bile bunun bilerek ya da isteyerek olmadığını ya da "zarar görmüş" olabileceğimi belirttim ancak bunları asla kullanmadım. Tüketim için uygunsuz tutumlarım vardı ve 1993/1994'te 9. sınıf finalistleri için okul yılı sonu partisinin sunucusu olarak zaten ünlü bir "sanatçıydım".

Jeneratör, aşk jeneratörü ya da sevgi jeneratörü, bu sanal olmayan cinsel arzuyu ve duygusal ve elektriksel bağların enerjilerinin gelişimi için hayati önem taşıyan bu şeffaf ve susamış öpüşen duygusal dolaşıklığı besleyen şeydir. Bu jeneratör, günlük yaşamın enerjisini besleyen kahvaltının, akşam yemeğinin ya da suyun alınmasında olduğu gibi günlük temsilde gizli yüzleri olan egoları ve kişilikleri besler. Maskeler ya da ağlamaklı düşünceler olmadan, gerçekte sevginin enerjisine ya da asla kopmayan bir kabloyla beslenen kişinin yaşadığı sevgi ve yalnızlığın nüfuz edici ve temsili bakışlarının elektrikleştirici ve kesici enerjisinin sevgisine sığarız, bozulmaz ama gerçek bir enerji, her zaman! Her daim arzuya susamış elektrikleşen bakışlar ve

Günlerin monotonluğunun ve bu elektrik ortamında hiçbir şeyi temsil etmeyen eğik yüzlerin icat ettiği bazı sabır, gevşek ipliklerdir. Gerçekliklerin doğuştan gelen ve dizginlenemeyen motorunun hayal gücüne, ancak anlık temasın boğuculuğuyla girin. Motor yaşam için vazgeçilmez temas, motor, var olmanın ve var olmamanın uzlaşımının gerçekliği, ama diğer gerçekliklerden yabancılaştırmış, bilincin arzusuna neredeyse algılanamaz, ama oradadır! Anlık olanın fırsatı anlamında her zaman oradadır, bu nedenle araçlar, araçların ve mevcut kaynakların üreten sevgisinin düşüncelerinde kaygan değilse bile sulu olamaz; üreten sevgiye gelince, her zaman sanal olmayan ve küçümseyenin bu varlığıyla kontrol edilmeyen başka herhangi bir araca bağlıdır ve arayış içindedir, o zaman kendini ürettiği zevkten yabancılaştıramaz ve her zaman boğmak istediğiniz ruh yığınının o her zaman mevcut yüzlerinde çoğalır. Çünkü hiçbir parçayı yabancılaştıramazsınız, çünkü enerji tatmin duygusunda tek ve çok kültürlüdür, çeşitli gerçeklikler geliştiren tatmin, çünkü biz sanal ve hayalîyiz, sadece başkalarının varlığında veya aynanın kendisinde, ışığın gerçek canavarları olan nötronların ruhundaki yeni düzenleyici enerjiyi gizleriz. Aydınlık ejderhalar ışık saçabilir ve içimizden geçen ve bizi her gün yeniden canlandıran bu akım bize güç ve parlayan ve yürüyen varlıkların taklidini verir, evet! Yürümek, çünkü içinde ışığın ya da dualist ve baskıcı gerçekliğe karşı koyan hasta ve iyileşmekte olan baskının gücü olabilir. Bilinçaltına sızan ve negativist eleştirel kişiliğin derin sancılarını azaltan bu negatif kutuplar akımına kapılmayın, ama ruhunuzu besleyen kimyasal ve anti kimyasal devrelerin pozitifliği ve aşkın gerçekliğiyle beslenin.

yenilik ve başarı, kişisel olan ve hiçbir zevke doğru çılgınca yarışların besleyicileri olarak aktarılamayan, ancak zihni düşünce dalgalarına ve onun aktarımına sürükleyen başarı. Düşüncelerin aktarımı gerçektir ve hiç kimsenin inkar edemeyeceği devreler geliştirir ve bu devreler ezilen hislerin ve zevklerin zamansız havasında yayılan bir akıma sahiptir, çünkü hepimiz dış uyaranlara karşı beta blokeriz ama yaşama susuzluğumuzu güçlendirirler. Bu nedenle bu dürtüler muhakememizi etkiler ve bazen düşüncede çatışmalar meydana gelir veya gelişir, ancak protonların heyecanıyla bizi dış gerçekliğe götürecek mutluluk getirebilirler. Güçlü duygulardan salınan mavi ışık köprüleri ve merdivenleri aşan ve bu ruhani potansiyeli geliştirerek beslediği duyguların gücüne sızan mavi ışık, ultra hassas ışınlarıyla "mavi", daha güçlü, daha yoğun bir şeyi özleyen ve bu Hertz dalgasında hissetme ve yabancılaşmanın derin dallanmalarıyla içimizde takımyıldızlar geliştiren anlamlı dostluğun şeffaflığının güzelliğini memnuniyetle karşılar. Bu güç, yaşama duygusundan yoksun eğik zihinleri etkiler, derin ve kalıcı dostluğu etkileyen turkuaz mavisini, kendi içinde nadir ve tonlayıcı güzelliğin çılgınlık ve zevk aşıklarının büyüdü ışınlarını taşır. Alacakaranlık yoğunluğunun filamentlerinde, acı ve sessizlikle kötülüklerin ve zevklerin karşılayıcı ve koruyucu enerjisini geliştirir ve iletir, hayır, bizi kandıran ve soyut düşünceyi ima eden bir maske değildir, daha ziyade gerçek ve hayali zevkin güçlü ve yoğunlaştırıcı bir ışığıdır, ancak kendilerini içinde taşıyanları ve içsel ve kalıcı dostluk için sınırsız kalanları etkiler ve her zaman etkiler. Aşık olur ve sanki akıldan yoksunmuş gibi ama

Duygular için gıda görevi görür, gelir ve zevk ve şehvet hazları getirir, bu zevk kaloriktir ve zamanla boşalan ama şimdiki gelecekte yok olmayan enerjilerin birikimini yatıran ve yuvarlayan bu ana rengin heyecan çılgınlığı içinde her şeyi istila eder, yani her zaman mevcuttur, koruyucudur, parlak kontrol edilemez zevk düzeyinde evrimleşmemize izin vermez.

1994 yılında elektrikçi olarak çıraklığa başladım ve işte o zaman, bazıları tarafından hala "faiska" olarak bilinen bir lakabım oldu, çünkü gevşek bir kabloya çarpmıştım ve sonunda elektrik yoktu. Geceleri dışarı çıkmaya başladım ve 1994'te eclipse diskosuna ilk gidişimde bir "cup-catcher" oldum. Çalışmaya başlamadan önce kan alkol testi yaptırdığım ve sonucun 2.0'ın üzerinde çıktığı o günü hala hatırlıyorum. O gece harikaydı, diskodaki tüm şişeleri kaptım ve müdürlerden biri tarafından kafam dışarıda eve götürüldüm ve orada beni evde bıraktı, harikaydı, eclipse'in son yılının o yazında, shot yapan ve gecenin ortasında daha fazla dayanamayan barmenlerin yerini alan bir barmen olarak sona ulaştım. Avanca'dan ayrıldım ve Ovar'a geldim, 1994/95 öğretim yılında José Macedo Fragateiro okulunun spor bölümünde 10. sınıfa girdim, beden eğitimi ve sporda her zaman en kötülerden biriydim, bu aynı zamanda kötü davranışlarımdan da kaynaklanıyordu, yüzme sırasında klora karşı alerjik bir reaksiyona atıfta bulunan bir tıbbi sertifikam bile vardı, ama bilmediğim şey nasıl yüzüleceğiydi! "Les bufons" yani osuruklar adında bir futbol takımım vardı ve Estarreja'nın alışveriş bölgesinde onlar için para toplamayı bile başarmıştım. Lisedeyken küresel sınavlardan önce staj yapardım, bira ve osuruk karışımı "denizaltılar"

Kekler alay konusu oldu.

Albufeira'da mezuniyete giderken, süpermarketten bir araba dolusu birayla ayrıldım ve daireye geri götürüp süpürgeliği boş şişelerle doldurdum. Furadouro'da kız arkadaşımın doğum gününde o kadar sarhoş oldum ki çorbanın yeni geldiği masada uyuyakaldım ve beni uyandırdıklarında yemek masasına kustum. Sonra beni eve bıraktılar ve evde değil bir partide kalmak istedim. On sekiz yaşındayken Transpotting filmini izledim ve bir adamın tuvalete girip bok denizine dalmasını hep komik buldum. Büyükanemle sık sık konuşurdum ve büyükanemle içimden çıkan şey, yani bok hakkında konuşmayı severdim. Futbol turnuvasında "tchetchenos" adlı takımın şampiyonu oldum ve ilerlememe devam ettim. 1995/96'da José Macedo Fragateiro okulunda 11. sınıftaydım ve 12. sınıfa geçmeyi başardım, ancak matematik ve fizikokimya arkamdaydı, asla yetişemedim. Bir dersten pencereden atladım ve tuvalete gittiğimi söyleyerek kapıdan içeri girdim. Bu arada koşuyordum ve bir kasımdan çok şikayetçiydim, daha sonra 1996/97 yılında fıtık ameliyatı olmak zorunda kaldım, bir yıl başarısız olduktan sonra askerliğimi yapmak üzereydim ve askeri muayenede uygun olmadığım düşünüldü, bacaklarım ağrıdığı için koşamadığımdan şikayet ettim.

Bacaklar. Arkadaşlarıyla tri-turbos yapardı, yani 3 filtre. Eta olarak adlandırdığım okulun "arka" grubunu etkileyen kabadayılık durumlarını kışkırttım. Ovar şehrinde öğle yemeğinde 4 ve 5 kişilik toplantıları teşvik ettim, bir araya gelen misafirlerin ifade özgürlüğüne gerçek saldırılar ve en iyi müttefikim nuno ile grupları bir tür yıldırmaya zorladık. Aşağıdaki ifadeyi yazıya dökeceğim: "1997 yılının Temmuz, Ağustos ve Eylül ayları boyunca temel eğitimin 1. devresindeki çocuklar için "aktif tatiller" adlı mesleki programda gözlemci olarak çalıştı. Santarem'de, sergiye gideceğimi söyledikten sonra, bazı arkadaşların evlerine gittim, hatta osurdum ve altıma sıçtım, donumu pencereden dışarı attım. Bekleyiş ve o, dileyerek, isteyerek, atlayarak, zıplayarak ve sigara içerek dolaşıyordu, bir hedefe gitmeden yürüyordu. Kaygı yaşa göre değişir, insan her zaman çok kaygılı bir şekilde bir şeyler bekleyerek yaşasa da, her zaman bir şeyler isteriz, içimizdeki her şey istemeden kendi irademizin önüne geçer. O yıl şu seçim önerisini hazırladım: José Macedo Fragateiro ortaokulunun öğrenci birliği olarak büyük bir kararlılık ve sorumluluk duygusuyla seçime giriyoruz. Amacımız, kendini içte ve dışta kabul ettirmeye çok ihtiyacı olan bu okulu onurlandırmak için kültürel ve eğlence faaliyetlerini teşvik etmektir. Bu amaca ulaşmak için şunları öneriyoruz:-

Gençlik haftası, futbol, basketbol ve voleybol turnuvaları (erkek/kadın) gibi tüm öğrenci nüfusu için kültürel ve sportif etkinliklerin teşvik edilmesi. Öğrencileri toplumun sorunları hakkında eğitmek ve bilgilendirmek amacıyla aylık münazaralar düzenlemek - bir okul gazetesi oluşturulmasını teşvik etmek - üyelerin eğitimi - bir langırt havuzu edinmek - çeşitli etkinliklerle gençlik haftası düzenlemek - okulumuzun faaliyetlerini ve özellikle öğrenci derneğinin girişimlerini duyurmak için "medya" ile temas kurmak. "Kampanya sırasında öğrencilere prezervatif dağıttım ve planlanan ancak sağlık merkezinin öğrencilerin derslerden mahrum bırakılmasını istemesi nedeniyle gerçekleşmeyen tartışmalar için sağlık merkeziyle temasları sürdürdüm. Kampanyanın sloganı olan "sizin için yüzümüzü veriyoruz!" "adımlarımızı takip edin" ve hatta "müziğimizi çalın" sloganı altında, bu kampanyaya genel merkezini açarak destek veren sosyalist partinin afişleri ile parti için bir muhatap yani militan istediler, militan kartları dağıtıldı ancak derneğimizin bu siyasi gücünü bir militan bile kazanmadı. Diğer projelere gelince, yönetim kurulu masa futbolu havuzu satın aldı ve her oyunun maliyeti olan 20 escudos'un yarısını tuttu. Açılış günü, aynen aktarıyorum: 14 Ocak 1998'de sabah 10 ile akşam 8 arasında yapılan seçimin ardından. Temsilcileri adaylık dosyasında yer alan a ve b olmak üzere iki liste katılmış ve söz konusu eylem normal şartlar altında gerçekleşmiştir. Sandıkların kapanmasından sonra, 740

Öğrenciler, oylar sayıldı. Sonuçlar şu şekildedir: on boş oy - on beş boş oy - beş yüz yedi oy liste a - iki yüz sekiz oy liste b. Oylara göre liste a ilk tur oylamanın mutlak galibidir. Bu sunumdan sonra pozitif bir denge kalmamıştır. Önceki derneğin mirası arasında bir masa, bir metal dolap, bir sandalye, bir tabure ve iki satranç takımı (tamamlanmamış) olduğu da belirtilmelidir. Kampanyadan günler sonra okulda isimsiz bir suçlama yayıldı, bana kral aslan ve al capone lakapları takıldı çünkü bazen sınıfta bu karakterler gibi davranıyordum, işler benim açımdan karmaşıklaştı çünkü yönetim kurulu tarafından da bir esrar tüketicisi olarak görülüyordum ve okulun bir psikoloğuna göre işin beyni bendim. 1998'in sonunda Psp Ovar bir soruşturma açtı ve polis soruşturması başlatıldı. Karakola girdiğimde esrar içmişim, sigara içtiğimi inkar ettim, denediğimi ve sevmediğimi söyledim. O yıl balo hakkında, o akşam yemeğinin ödenmediğine dair şüpheler ve suçlamalar var, ahlaksızca bir şey çünkü sonraki günlerde o zamanki en iyi arkadaşımın ilk işiyle ödendi, yıl içinde yayınlanan liste

Aşağıdaki söylentiler, akşam yemeği için ödeme yapmadığımızdan korkuyordu. 98 yılının Ocak ayında eğitim haftası için davet edildim, onun eski anılarını getirdim. Cumhuriyetin başkanı Jorge Sampaio, aşağıdaki ithafla bir fotoğrafı hedefledi "Aveiro grubuna, okulun A.E.'sine özel olarak José macedo fragateiro, dostça bir kucaklama ile" eğitim haftası 24 Ocak 1998 - cumhuriyetin başkanlığı, Sayın cumhurbaşkanını selamladığım elektrik müzesinde ayakta öğle yemeği yedim. Aynı yıl furadouro'daki a pildrinha diskosunda çalışma fırsatı buldum, orada barmen olarak müşterileri şişelerle ve bana "kokteyl" filmini hatırlatan hokkabazlık numaralarıyla eğlendirdim, her tarafıma sıçtığım ve diskonun yandığı hissine kapıldığım bir gece vardı, uyandıktan sonra bile kendimi berbat halde gördüğümde külotumu pencereden dışarı atıyorum, Bir kafenin şemsiyesine düşüyorlar, birkaç gün sonra bir arkadaşımın annesi temiz külotu iade ediyor, belki de yukarıdan düşmüşlerdir diyor. Sık sık ortağımla birlikte iki şişe golden strike ve bir absinthe içerdik. Sonra bir partide patronun önünde bir müşteriye hizmet ederken bardakları doldurmaya başladım ve sıvıyı tezgahın her tarafına döktüm ve hemen kovuldum. Müdürlerden biri bir müşteriyle birlikteydi ve onlara her şeyi dökerek iki shot servis ettim ve bana sadece "defol oradan!" dedi. Kardeşimin en yakın arkadaşının düğünündeydim, banyoda ot içtim ve o kadar sarhoş oldum ki masanın üzerine bir ayakkabı koydum ve cep telefonu rolü oynadım. Geceleri her zaman içtiğim kadehler ve esrar eşliğinde okulun kapaklarına Einstein'ın formülünü yazardım 1998-1999 monho bar - barmen burada bazı

aylarca bardak servisi yaptım. İkinci dönemin son partisini gerçekleştirdim, her zamanki gibi rakip diskotek Fénix 900 kişiyle buluştu, monho'nun ilk partisinde rakip partide kalan yaklaşık 200 kişiye karşı 700 kişiye ulaştım, bu bir başarıydı. Partiden sonra derneğin tüm elemanlarını dışarıda yemek yemeye götürdüm, akşam yemeğini monho'nun sahibine ödedim ve parti için ona daha fazla para vermedim. O yıl, neredeyse iki hafta devamsızlık yaparak iki ay boyunca çalıştığım bir fabrika işçisi olarak Philips'te indirimlerime başladım. O sırada Uniteca/quimigal'de bir iş buldum. Disko dacasca'da hokkabazlık numaralarımınla barmen/eğlence görevlisiydim ve ilk "sakızımı" burada tükettim, ikiye böldüm ve farklı günlerde aldım, yarısı vücut hızımda yaptığım hiçbir şey gibi görünmüyordu, örneğin tüm bir dergiyi karıştırmak ve hiçbir şey okumamak ya da eve gelip müzik açmak ve ayak uyduramamak gibi. Bu maddelerle ilk ve tek deneyimimdi. Disko dacasca'da halkla ilişkiler görevlisi ve güvenlik görevlisi beni başka bir iş günü için aldıklarında, bir gün önce şişeler ve hokkabazlık numaramla bir müşterinin kafasına vurduğumu ve hastaneye gittiğini söylediler. Bir kız arkadaşımınla birlikte olduğum için 3 saatlik bir gecikmeden dolayı oraya gittiğimde içki yakalayıcısı ile değiştirildim ve anında kovuldum. 1998/99 yıllarında barmen/bar kahramanı olarak bulunduğum Estarreja'da yeni bir bar açıldı, o gecelerden birinde "kapılar" hakkında bir kitap ödünç verdim ve "Amerikalı" öldü, ona ve kitabıma tren çarptı. Hatta 1.000\$ çekebilmek için 100\$ yatırmıştım... 2 yıl boyunca kapıcı olarak çalıştım ve

kapıya motosiklet benzini döktüm ama kimseyi kışkırtmadım ya da kimseye bulaşmadım. 1998/1999'da Faiska & Friends adlı bar organizasyonunun kahramanları için bir réveillon düzenledim ve yılbaşı gecesi için tüm arkadaşlarımı çağırdım. Barın tüm müşterilerini gece yarısından önce barı ve yılbaşı gecesini kapatmaları için gönderiyorum. Rocks Bar Ovar'a gidiyorum, burada işletmenin içinde başka bir etkinliğin reklamını yaptığım için saldırıya uğruyorum, polise şikayette bulundum ve bara gidip içeride kül tablalarını kırdığımı söylediler, tamamen yalan. Cumhuriyet Savcısına bile gittim ama tanık olmadığı için süreci takip edemedim. 98/99 yılbaşı gecesi - av. Visconde de Salreu Estarreja barının kahramanları bir program hazırladım: bir gecede 12 çan [ve gündüz] ...d.j.'ler kontrolde yerleşik sergius konuk d.j. Vitorino ve incognito. Partinin ortasında, evde parti için giyinmek ve arkadaşlarımın gelmesi için, o yılsonu gecesi kapıcısı olduğum bardan tüm müşterileri dışarı attım. Düşüncelerimde alfabenin sırasını sorguluyorum ve ab veya abba'nın çok daha önde olduğunu düşünüyorum, erkekler arasında bir güvenlik sistemi oluşturmayı düşünüyorum, göz kırpmak veya diğerine dokunmak ve hissetmek gibi ve hepsi neyin yanlış olduğunu veya acı çektiğini görmek ve yardım etmek için hızlanıyor. Televizyon izliyorum ve dipnotların zihnime mesajlar içerdiğini düşünüyorum. f.t.v. kanalını izliyorum ve o gün nobel ödülü alacağımı düşünüyorum. Bir keresinde insan organı yediğimi düşündüm ve o gün kiloyla yiyecek satan bir dükkandı Sokaktaki cam kırıklarının elmas olduğunu düşündüm, Aveiro'daki sinemada snatch / porcos e diamantes filmini izliyordum, filmdeki aktör olduğumu düşündüğümde, ayakkabılarımı çıkarmaya ve sinemaya girip çıkmaya başladım, bu benim filmimdi. Estarreja'da yüce bir özgürlük eylemiyle nehir kenarına kaçtım ve

Ağaçlara tırmanmayı düşünüyorum, nehre yarım bir beden koyuyorum ve bir dahi olduğumu ve Sayın Cumhurbaşkanı'nın beni izlediğini düşünüyorum, otlayan ineklerle temas kuruyorum ve düşüncelerimi onlara iletmeye çalışıyorum. Fikirlerimi çaldıklarını ve bana zarar vermek istediklerini düşünüyorum, garip şeyler hissetmeye, kendimi izole etmeye başlıyorum, tüm odayı döndürmek gibi şeyler yapıyordum, bana neler olduğunu anlamaya çalışmak için psikoloji kitapları okuyordum, sayıklamaya, zulüm manilerine ya da televizyon veya günlük gazeteler tarafından izlendiğimi ve kontrol edildiğimi düşünmeye başladım, Babamın bana bir bar alacağını ve dünyanın en büyüğü olduğunu bile düşündüm, sadece ailemi ciddi şekilde endişelendiren tuhaf şeyler yaptı, bu genel karışıklıkta biri GNR'yi ve beni saatlerce sürüklenerek kaçtığım hastaneye götüren itfaiyecileri aradı, ta ki GNR askerleri tarafından bulunup bana söylenene kadar: "Biz gerçekten seni arıyorduk", Aveiro hastanesine, daha sonra da Coimbra psikiyatri acil servisine götürüldüm. İtfaiyeciler tarafından sedyeye bağlanarak götürüldüm, bir konuşmadan sonra iğne olacağımı düşünüyorum ve psikiyatri şefiyle bir konuşmadan sonra kızların yanına gidiyorum, ama sadece iğne oluyorum... Uyandığımda psikiyatri koğuşunda bir odadayım! Kaçtım, bir taksiye bindim ve Coimbra'dan Estarreja'ya gittim, orada taksi şoförüne beklemesini söyledim ve annemi uyarmaya gittim... Ertesi gün kendimi kötü hissetmemi sağlamak amacıyla psikiyatristler tarafından gönderilen bir hapi içmeye götürüldüm, beni hastaneye götürmelerini istedim, 20 günden fazla fiziksel kısıtlama rejimi altında kaldım, yani kemerle yatağa bağlandım! Estarreja'da intermarche'ın karşılaması komşu eve girmek için bir davet gibi görünüyordu, hatta bahçeye girdiğimi düşündüm.

Hatta şikayette bulundular ama sonra GNR beni gerçekten aradıklarını söyledi ve beni hastaneye götürdü. Hastaneye yatış bültenine göre - psikiyatri servisi - hasta bu hastaneye 1999-01-03 tarihinde kabul edilmiş ve 1999-02-15 tarihinde taburcu edilmiş - normal hastalık. Coimbra hastanesinde Superinteressante'nin ilk sayısını almış ve burada kağıtları ters çevirmiş ve sparks adını almıştır. Psikiyatri servisinde düzenlenen langirt turnuvasına katıldı - erkekler huc 11 Şubat 1999 Coimbra'da benimle sigara içen ve külleri plastik bir bardağa koyan ve başarılı olacağımı, kadın sahibi olacağımı ve seyahat edeceğimi söyleyerek beni kandıran psikiyatri şefi tarafından yaklaşıldım, sonunda hemşire geldi ve kendi kendime beni ftv'de bir partiye götüreceğini ve sonunda sadece seks olacağını düşündüm. ertesi gün uyandıgımda kendimi nereden geldiğini bilmediğim bir odada buldum, Polisin benimle etkileşime girdiğini düşünerek hastanenin sınırlarından çıkıp arabaların ve ışıklı evlerin geçtiği ya da hareketin olduğu yöne doğru gittim, sonunda arabayla geçen ve beni pijamalarla gören bir beyefendi tarafından geri götürüldüm, beni serbest bırakmalarını ve imzalamam için bir sorumluluk belgesi vermelerini istedim, reşit olmama rağmen tüm sağlık personeli tarafından görmezden gelindi. Oradan çıkışım sosyal hayatımda bir deprem gibi oldu, sonraki birkaç yıl boyunca kırılğan hale geldim, hatta kafeye gitmek, bardağın düşmesinden ve insanların ismime yorum yapmasından korkmak gibi korkularım vardı.

1999 yılında 3. katip olarak posta ve taahhütlü mektup dağıttım, o sırada saçlarımı ağartmıştım, bulunduğum fabrikanın çevresinde mektup almadan arabayla posta dağıttım

30 km/s hızla giderken, ilk kez kaza yapan bir arabanın tamponunun kırıldığını hissetmek istedim ve bunu gerçekten haklı çıkarmak zorundaydım.

Uyumuyorum, çünkü uyumak istemiyorum yaşamak istiyorum burada uyumama izin vermeyen bir engel var uykusuzlukla yüzleşeceğim.

Externato luís de camões'e kaydoldum, 11 değerini portekizce denkliliğini istedim ve ortaöğretimin kapitalize edilebilir birimlerinde dersi tekrar aldım. Bildirge ipj, bilgilendirme animatörü olarak çalıştı, bursiyer olarak 01 Mart 1999'dan 05 Şubat 2000'e kadar gençlere sağlıklı davranışların reklamını yapmak için okullara gitti. İnternette pornografi görmeye ve sohbet odalarıyla iletişim kurmaya başladım. "Görevlerini yerine getirirken ilgili ve dinamik olduğunu gösterdi, görevlerini doğru bir şekilde yerine getirdi, yani kullanıcılarla ilgilenmek, gençleri ilgilendiren bilgileri yaymak, bilgi medyasını güncellemek ve Portekiz Gençlik Enstitüsü ile iletişime geçmek", Aveiro, 09 Mart 2000. Son günlerde Tenerife'ye yalnız gittim, hayatımın kadınına düşünmeye başladım ve Raquel Mamede - Bombarral Portekiz adıyla 3 kartpostal yazdım ve birkaç gün sonra Albufeira'da ondan bir telefon aldım, o zamanki bir kız arkadaşımınla birlikte kötü bir ruh halini taklit ediyorum, Raquel ile birlikte olmak için daireye gidiyorum ve birkaç saat sonra kendimi eski sevgilimle buluyorum. Bir gece kulübünün ortasındayım ve bir arkadaşım bir balkondan diğerine atlayarak beni eski sevgiliye karşı uyarıyor. Birkaç dakika sonra o da atladı ve benimle buluşmaya geldi, dairenin oturma odasına kaçtım ve o sırada en iyi arkadaşımın çarşaflarının altına saklandım ve Philip'in nerede olduğunu sordu ve çarşaflardan çıktım ve

Buradayım dedim, daireden kaçtı, sokaklarda kovaladım, hatta sakinleştirmek için çelme taktım, yerde kaldı. 1999/2000 tekrarlayan ortaöğretim diplomasını 20 üzerinden 16 nihai sınıflandırma ile aldım - ovar 11 Aralık 2000, disiplinler arası alanda bir sınava girdim ve ortada bıraktım ve dışarıda sonuçlandırdım, daha sonra başka bir öğretmene verdim, iki gün sonra dürüstlük eksikliği için özür dileyerek ofisine gittim ve öğretmen başka bir sınava girdi ve 20 notunu atfetti, öğretmen tarafından kullanılan maksimum not 20 üzerinden 16 idi. Portekizce'den 11, İngilizce'den 15, Fransızca'dan 15, disiplinler arası alandan 17, felsefeden 18 ve bilgisayar dersinden 18 not aldım, sınavlarda kopya çektim ve böylece kursta onay aldım. Okurken "meia-lua" otelinde çalıştım, 8 Şubat 2000'den 31 Mayıs 2000'e kadar "2. yıl resepsiyon stajyeri" profesyonel kategorisinde bir çalıştım "bu otelde resepsiyon / resepsiyon ve bar bölümlerinde bilgi edindim. Bu süre boyunca büyük bir öğrenme kapasitesi, sıra dışı bir adanmışlık ve sorumluluk duygusu sergilemiştir. Kendisinin ulaşılabilirliğini ve hepimizle olan ilişkisini takdir ediyoruz. Ovar 28/07/00. Burada otel odalarında uyudum, barda partiler verdim ve sorumluların yokluğunda havuza gittim. Bardan bir meslektaşım saldırıdığı için disiplin prosedürü geçirdim çünkü psikiyatri hastanesinde yattığımı bildiği için bana kendimi ayrıcalıksız hissettirdi. Daha sonra Lizbon'a gittim ve imviz alışveriş merkezindeki bir kafede bar garsonu olarak işe başladım. 2000 yılıydı ve alışveriş merkezindeki bir diskoya giderdim ve kendimi o zamanın en iyi dansçısı olarak hayal ederek geç saatlere kadar dans ederdim.

sheraton otelinin önünde, bu şişe benim kimyasal maddelerle 2. deneyimimdi ama bir daha ne yaptım ne de hayatım boyunca aradım. 2001'de Estarreja'nın personel karnavalına katıldım - entrudo ya da hiçbir şey! Entrudo ya da hiçbir şey! Ovar belediye meclisi - kültür, kütüphane ve tarihî miras bölümü açıklaması Ovar Belediye Kütüphanesi'nde ve bir Ovar evi olan Júlio Dinis Müzesi'nde 06 Ağustos 2001 - 30 Mayıs 2002 tarihleri arasında belirli süreli sözleşme rejimi çerçevesinde idari asistanlık görevlerini yerine getirdiğini beyan eder. "Büyük bir sorumluluk duygusu ve sebatla" kütüphanenin belgelerine sahipti ve "kayıp vakalar" kaydını ortadan kaldırdım. 2001 - GNR hastanesi leiria leiria ve savaş arasında trafiği rahatsız eden bir kamyon şoförü hakkında telsizle bir ihbar var, bt olay yerine çağrıldı, arabayı çektikten sonra ceza olmadığını söylediler, takviye çağırdılar ve beni kelepçeli olarak leiria hastanesine götürdüler. Caldas da rainha'da keskin nişancılar ve pencerelerden izleyen insanlar gördüğümü sandım. 26/11 - 07/12 2000, infante d. Pedro hastanesinde 2001 - dgv tarafından ehliyetsiz alındım Araçla eve dönüyorum ama zaten ehliyetsizim ve bir daha asla araba kullanmayacağım Mahkemeden beni çok ciddi bir ihlal cezası ile cezalandıran bir mektup alıyorum (minimum yok) 30 günlük temyiz süresi, ehliyeti saklayan dgv'ye götürüyorum ve 2 yıldan az süredir sürücü olma yasası nedeniyle başkalarını almamı söylüyor. Hatta odamın altını üstüne getirdim ve beni çeken kameralar olduğunu ve casuslar tarafından izlendiğimi düşündüm. Leiria'da Interpol'ün benimle çalıştığını düşünüyorum, bir keresinde 5.01 cent koydum. Bir keresinde 5.01 cent benzin koydum ve 5 avro ödedim, kazanmanın ve milyoner olmanın formülünü keşfettiğimi düşünüyordum. O günlerde arabanın altında Rus casusları olduğunu düşünüyordum.

Bir sihirbaz olduğumu ve zihnim ve beynimle arabayı kontrol ettiğimi düşünüyorum, bu da beni Caldas da Rainha'da fırlatılan ve sahanın önünde yere çarpıp tavanına kadar çıkan zıplayan bir topla iç çamaşırlarımla yolun ortasında maceraya atılmamı sağlayan sürekli bir rotasyonda araba makinesine yapıştırılmış. Coimbra ve Aveiro bölgelerini göz önünde bulunduran b5 komutanlığının GNR tugayı tarafından sorgulandım. Zulüm fikirlerine sahip olmaya başladım ve leiria'daki bt'nin emriyle çekilen arabaya gazeteler koydum. Beyanname liscont - konteyner operatörleri, idari alanda uygulayıcı kategorisine sahip işçi. Bir an için liscont'ta tuvalete uzandım, esrar içmeden 2 ay geçirdim ve geri döndüğümde başım ağrıyordu ve sorunlar erken bir çıkışla başladı liscont derin aşk, acı çeken aşk da hissedildi unutuldu derinlerde yarı kaybolmuş pişmanlık ve yaşadı. Bulutların altında gezdim göklerin altında uçtum gezegenlerdeydim mars'ta ve Jüpiter'de mars'ta seni sevmeye karar verdim ve Jüpiter'de sana sahip olmak istedim ve işte varlığım, kalemden gezegene uçan güç vardı, enerji vardı, neşe çiçek şeklinde sevgiyi ileten bir şeydi. Güneşin gücüne sahipti, bir ayçiçeği gibi hareket ediyordu, sürekli sıcak bir şey arayışında kendi iradesine sahipti, bir rüyaydı, bir fetihtir, bir amaçtı, her şey tutkuyla, boyut olmadan görkemli, şaşırtıcı, kısacası çok sevgi doluydu. Pencereden dışarı baktım, ufku fark ettim, gözlerimi tepeden geçirdim, ileriye baktım, yıldızını gördüm, parlaktı, parlıyordu, gözlerimi kaldırdım, ayı gördüm, benim ve senin, manzaraydı, yolculuktu, seni karada ve denizin altında seyahat ederken gördüm, sana eşlik ettim, seyahat ettik, birbirimizi fethettik karada ve denizin altında, sadece ay ışığıydı. Seni özledim, istedim, arzuladım, sevdim, düşündüm, hissettim. Seni özledim ve sana sahip olmak istiyorum.

Burada, sana kavuşmayı dileyerek, seni severek, hep seni düşünerek ve varlığını hissederek, seni özleyerek ve sensiz kalarak, seni görmeden düşünerek, isteyerek, hissederek ve severek, beş duyumla seni arzularak: orada olmadan seni gören görme, seni koklamadan koklama, ses çıkarmadan seni duyma, seni tatmadan tat alma ve sana dokunmadan dokunma. Senin için acı çektiğim, hissettiğim, sevdiğim, yaşadığım, bir başkasını sevmediğim, öptüğüm, sende gördüğüm, sana girdiğim hatırası her zaman hatırlayacağım aşktır. 30 mayıs 2003 evlilik aşk mar filipe moura 02 haziran. Lizbon - Madrid Havana Madrid 09 Haz. Lizbon 10 Haziran 2003 Küba'ya gidiyorum ve Havana'da 100 dolarlık marihuana alıyorum ki aslında boktan bir şey. İşe girmeden önce 4 ay esrar içmedim, sonra içtim ve başım ağrıdı, bu patronla entrikaların başlangıcıydı ve sonunda hastalık izni aldım ve iş aramaya gittim. Sanat Fakültesi'nde sınıflarda uyudum ve esrarımı içtim. Câmara Municipal de Lisboa biblioteca orlando ribeiro gençlerle temas etmekten korkuyor, onlarla etkinlik yapma fobisi yaratıyordum. Üst teknisyenle bazı şüpheleri açıklığa kavuşturmak istedikten sonra, istifa ettiğimi ve hastalık izni aldığımı söyledim - İsel başkanına gerçekleri açıklayan bir mektup gönderdim, yani tuvaletlere girmeme ve tost makinesinde peynir bırakmama izin verilmedi, ayrıldım ... Memnuniyetsizliğimi ctt'den bir kartpostala yazdım ve teslim almak için kendime gönderdim. Cumhurbaşkanı'na son 8 yılımın hesabını veren bir mektup gönderdim. İşsizlik, Lizbon'daki vatandaş mağazasında sosyal güvenlikle iletişime geçiyorum, bana işsizlik parası alma hakkım olmadığını söylüyorlar, oysa gerçekte vardı, eşim ve kayınvalidemle tartışıyorum ve Lüksemburg'a giden bir uçağa binme fikriyle trenle Faro'ya gidiyorum.

Bana bir iş vermesi için Avrupa Birliği'nden Dăo Barroso ile konuşmaya geldim. Sona ermek sadece başka bir an, sizin bu düşüncenizden gelen bir an, muhtemelen hepimiz sadece erdemli bir imge olarak değil, bir görünümün ya da durumun işlevi olarak varız, zihin tüm fiziksel varoluşun sona erdiği ve aniden her şeyin söndüğü anda ölmez, ya da doruğa ulaşabilir.

İntihar etmemi söyleyen komuta sesleri duydum, dakikalar önce eşime "hacker" olduğumu, bir mesleğim olduğunu söylemiştim, onları her zaman sevdiğimi söyleyen bir kağıt yazdım, mini markete gidip iki şişe acı badem aldım ve hepsini birkaç hapla birlikte içtim. Eşim içeri girdiğinde bana sarıldığımı görünce inem'i aradı ve kısa bir süre sonra itfaiye geldi ve bana zeytinyağı verdiler ve uyandığında bezle hastanedeyim. Günler sonra komşularıma bunun bir ilaç etkileşimi olduğunu söyledim ve hatta bana 02/2007 1. intihar girişimi içtiğim kahvelerden biri değilse yakındaki bir kafe olduğunu söylediler.

Eğer içimdeki ruh buharlaşırdı, geriye fanteziye yabancı gizli bir molozdan başka bir şey kalmazdı. Ortaya çıkan bir altüst oluştan, bir başka, belirli bir anın aylaklığı süzülür. Yokluk, eğer dünyanıza dokunup görebilseydim, kirli olurdu, duyarlılığın sessiz bir dokunuşu olmadan, en azından birine inanmak, gerçekliğimi aşar. Benim basit hüznüm, ulaşılabilir kadar ulaşılabilen tüm mutluluklar gibi. Sihirle, bir gün içinde ironi olmadan sana söylüyorum, bana bakarken bana dokun ve hisset ve kim olmadığımı ve ne hissettiğimi göreceksin asla bu kadar acı çekmedim, daha fazla bir şey istemedim, senin için benim aracılığım ile ölüyorum senin için yazdım çok acı çektim ve asla ölmedim ve

por ti nunca perdi perdi só senti ser junto a ti num ardente fósforo que queimima a dor que em me encerra quando tudo queimar. Seni hiç götürmedim, dahası sende acı çektiğini söyleyeceğim çünkü seni hiç terk etmedim ve seni sevdiğimi ve her zaman seveceğimi biliyorum. "Komada" olduğu Curry ve Cabral hastanesinde tedavi gördü ve uyanık görünüyor ve kendisini sadece bir bez giyerken görüyor, psikiyatristle olan konuşmayı hatırlamıyorum, ancak onay formunu imzaladıktan sonra serbest bırakılması için bana emir verdi. - Hayvanları katların pencerelerinden atmayı düşündüm ve insanları yok etme veya öldürme fikirlerim vardı inanılmaz rahatsızlıklar vücutta kesikler ve yırtıklar hissettim çok rahatsız edici zihin durumları ve duygusal olarak tedirgin bir arzu, yalvarıyorum bana bildikleriniz gibi bir öpücük verin? Bana gizli bir öpücük ver, arzu büyüdüğünde birbirimizden çaldıklarımız gibi bana bir öpücük ver, yumuşak, böyle, bilirsin. Nazik, tatlı bir öpücük. Sana kendimden bir öpücük vereceğim. Tüm saygımla, sana ve bana izin ver! Sen benim hakkımda, ben de senin hakkında ne düşünüyoruz? Beni okuduğunuz, belki de anladığınız için size minnettarım! Düşünceler bölümünü geçerse, eğer beni zaten okuduysanız, eLações'inizi zaten aldılar, en azından yasal saatte açılmış anlamlı bir hediye zaten horozun kütlesi veya horozun oyunu burada korkunç soru! Bizi uzaklaştıran sessizliğin asgari ve basit yankısının anlaşılabilir iletişimsel coşkısına yansıma, basit bir reddetme coşkusunda bile acı sözleridir. Fiziksel olarak aşılabilir bir engel ama aydınlık varlığın hormonal ve ruhsal kimyası tarafından değil. Göksel cisimler mükemmel aşkın çiçek açması için bizi istila eder. Sevgi yoncasının arayışında, çünkü zenginlik çok yönlü varlıkların anlaşılmasından ve her zaman bu bakış açısına eklenecek bir şeylerden oluşur. Bir ilave daha, bir artış daha, bizi benlik saygısına sürgün eden bu merhamet ve

şefkat arzusu

sosyal çevrelerdeki temsilcisi. Tek ve bölünmez benliğin perspektifinden bakıldığında, daire içinde ne kadar çok irade ortaya çıkarsa çıksın hiçbir irade yabancılaşmaz. O altın çember, iyi niyet, sadakat ve saygı ittifakı, her şeyin ötesinde ödev, mevcut değildir. Davranışlarımızda saf ve vahşiyizdir ve hiçbir şey benlikten daha bencil değildir; benlik böyle olduğu için her zaman kendi bakış açısıyla diğerini istila eder. Zihin basit bir fikir çatışmasıyla alevlendiğinde, sağduyuya başvurmalıyız. Ne zaman yol vermeli ya da egomuzu ötekinin yerine koymalıyız. İstemediğimiz bir şeyi reddetmekten daha banal bir şey yoktur, bu kolaydır. Sevmek ve sevmek, ben değil ötekini hissetmektir. Varlık ile aramızdaki bağın yapıcı tutumudur. İçgüdüsel davranışlara kazınmış bir şekilde sadece kendimizi, sonra beni ve bu arada yine beni düşünürüz. Çatışmalar, çünkü kişi "ben "lere dönüşen ben'dir ve kişi diğerine teslim olmadan önce kaç "ben "e katlanması gerektiğinden asla tam olarak emin olamaz. Bu bize her zaman açılan bir tür geliş. Benliklerin sizi hangi benlikle maskeleydiğini ve bunun ne düzeyde bir bencillik olduğunu izleyin. Benliğin zırhı bir gün var olan ve "ben" artı "ben" olan "sen "ler tarafından öyle bir kırılacak ki zırhı parçalayacak. Sevgi: sevgi her şeyi yener. Ağustos 2007 boşanma... Efervesan ışık - yenilmez bir arzunun dalları halinde düşer ve efervesanlaşır, seyrelir ve genişler, çünkü dış gerçeklikle karşılaştığında çöken tüm görünüşler gibi o da bir yanılsamadır. Genişleyen ve kirlenen, tüm düşünceleri işgal eden ve kendisine hükmedilmesine ve hükmedilmesine izin veren aşk gibi coşkulu arzunun kötülük ve sahte ara sıra delilik nöbetleri ile donatılmış, bu canlandırıcı enerjinin değiş tokuşudur, ışıklı içerik oradadır. Aydınlatılmış bir gökyüzü, aydınlatılmış gökyüzünün mükemmel dengesine ulaşma arzusundan daha güçlü bir şey yoktur, çünkü ona hayat veren ve düşünceleri hareket ettiren yıldızlardır

Fikirler ya da gerçekler, arzudan somuta, yıldızlar arasında sürekli bir etkileşim gerektiren yıldızsı enerjilerin aydınlattığı gökyüzünden daha güzel bir şey yoktur ve yıldızların gücü benzersizdir. Enerjilerin alevsiz bir dumana dönüşmesi beni korkutuyor, bu kozmik gerçekliği yorumlamak istememektir. Canlılığın uyumla bastırılması beni hayal kırıklığına uğrattırıyor ve duyguların kristalleşmesi hiç şüphesiz politik doğruluğun bir maskesi. Ey ruh, kendini bir büyüye dönüştür ve gerçeklerin hakikatinin ve şeylerin sürekli mutasyonunun dürtüsel akımına sahip olmayan zihinlerin üzerinden uç, değişim herkesin içinden geçtiği ve geliştiği aşamalar ve döngülerdir, ama asla korku ve duyguların acısı yolunda değil. Kendinizi özgür bırakın ve genişleyin ve her şeyden önce yaşamın mutasyonuna, bizi yönlendiren değişime katlanın. Yaşamın ışığı, deliliğin tutkularını batırın. Neden mi? İçgüdüsel olarak severiz ve sevmek isteriz, tutkular ve hayal kırıklıkları çeşitli yanılsamalara yol açar. Kandırılmış ve karasevdaya kapılmış olarak gerçekten sevmenin tüm metodolojisine odaklanıyorum ve konsantre oluyorum, bu her türlü yanlışlığı delip geçiyor. Sevilmenin eylem alanında çıplak olarak varlığın gerçek kimliğiyle karşı karşıyayız, bu nedenle sevmek bizden neden sevildiğimize dair derin bir farkındalık gerektirir ve yine de isteyerek geri vermek ve sevmek gibi gerekli bir ikilem vardır, bu diyalektik $1+1=1$ olarak varsayılır, oysa mantıksal olarak hiç kimse hiçbir şeyden zevk alamaz. Yani mantıksal olarak $1+1=2$, doğru, ancak sonuç genel olarak tutumların, değerlerin ve davranışların teknik bağı değilse davranış verimli olmayacaktır, dolayısıyla aşk hayatının ortasında tek bir konum vardır. Anlaşılan ve bu gerçek hazzın tek kaynağı olacak mı, yoksa bireyci varlık başka bir eylem mi istiyor, eylem gerçek özgürlük olarak anlaşılır. Şey, ben daha önce

Kesinlikle emin olmak istemiyorum, bu nedenle zaman zaman kendimi bir eşek olarak hayal ediyorum ve günümüzde eşeklere sahip olmak zor, ancak kendilerini gerçekten bu role yerleştirenleri aldatan yapay eşekler var, kendi sonuçlarınızı çıkarın. Ben bunun için burada değilim, aslında delice şeylerden ve yapmadığım davranışlardan korkuyorum, çünkü bir deli sadece belirli koşullar altında ve başkaları tarafından yargılandığında delidir, bu da genellikle "habitata" bağlıdır. Bu akıl yürütmeden biraz saparak, deli olduğumu söylemek istiyorum, birkaç kişiyi sevdiğimi varsayıyorum ve oradan, asla tatmin olmadığımızı, daha fazla sevgi ve daha fazla sevgi istediğimizi, neden bu kadar çok aşk hırsı sorusunu sorduğumu varsayıyorum. Şunu söyleyerek geri alıyorum, hepimiz aşkta çılgınca şeyler yapmakta özgürüz, savunmasız ve çoğu zaman manipüle ediliyoruz. Sevdiğimizin doğru olduğuna inanmak istiyoruz, neden, çünkü sevildik, sevgiyi uyandıran ve yaşamın bilgeliğini tetikleyen bu duygu

11/2007 Haplarla 2. İntihar girişimi, Curry ve Cabral hastanesinde bir tırmanış revire girer girmez hemşireler tarafından yaklaşıldım "bu saatte benzodiazepinlerle kendini öldürmeye mi çalışıyorsun?!", analizden sonra damardan iğneyi çıkarıyorum ve kan fışkırıyor.

Yaşamak ya da ölmek arasında ölmek mi? Pardon, bu uyuyor mu? Elbette, kim kendini hiç öldürmedi ki? Hepimiz bir an yaşamayı çoktan bıraktık, istisnasız hepimiz öleceğimizi ve sonra yaşayacağımızı düşünüyoruz, bu gülünç olanın çelişkisi. Doğum gününden sonra "öteye" geçmeye çalıştım, 20 saat sonra tamamen şekilsiz ve sakinleşmiş olarak uyandım, hayatta kaldım, ama

Bir keresinde. Halka açık bir yarışmaya katıldım ve üç doktordan oluşan bir ekip tarafından idari teknisyen olarak bir pozisyon için değerlendirildim ve 17.41 puan alarak yarışmada ikinci oldum, bir gece önce uyumamıştım ve 10'dan fazla esrar içmişim, mülakat sabahın erken saatleriydi. Porto Tıp Fakültesi'ndeydi. Hatta günler sonra intihar düşüncelerim olduğu için oraya gittim ve orada görülmedim bile, bekledim ama beklemekten yoruldum. Işık beni günlük yaşamın coşku akımına doğru yönlendirdi, sağlıksız ve mantıksız geleceği benim için aydınlattı, o zaman evet, gök gürültüleri içime çarptı ve cenaze zevkinden sıyrılmış dinamit gibi patladı. Sonra evet iyileştim, titizliğin ve kesinliğin kalorili bağırsaklarından çıktım. Ama geçmişimi aydınlatıp aydınlatmayacağını bilmiyorum çünkü korkarım enerjisi yok. Dolayısıyla iki kutup, iki aşırı uç var ve ben kara ve rahatsız edici olana değil, olumlu ve iyileştirici olana vuruldum. Bu ışık, anlık ve dürtüsel olanın alacakaranlığının duygu berraklığından ve rasyonelliğinden geliyor, geçişsiz ve duyuların opaklığından, duygulara gömülü veya çivilenmiş duygulardan değil, bizi yeryüzünde hareket ettiren ve bize güç veren şeyi tam güçle yaşamamanın ve tadını çıkarmanın zevkinden hayır, sahip olduğunuz yeteneği yakalayın ve bizi gölgeler gibi kurban eden yaşanmamış boğulmalardan ve kötü niyetli ve nüfuz eden düşüncelerden kesip havalandıran mavi bir ışın gibi zorlayın, Her şeyin hareketi vardır, ama o mevcuttur ve sanki kendini gösterir, görme duyularına sızar ve bize zamanın sessizliği aracılığıyla düşüncenin berraklığını gösterir ve sanki sessizmiş gibi düşünceyi katılaştırır ve başkalarının negatif veya pozitif enerjiler aracılığıyla aktardığı utanç verici acizliklerin tadını çıkarır. Düşüncenin, anın, saniyenin, kesirin, anın hızında ve an anlıktır, dolayısıyla hiçbir şey olmayacaktır.

ne de en saçma davranışlarda keser çünkü olumlu ya da olumsuz bir etkisi olsun, herkesin hakları vardır. Zaten siyah faiska'nın yırtılma etkisi duyarlılığın nötr kutbunda gerçekleşir ve zevke ve ışıklara susamış canlı enerjinin çılgınlığında taşınır, bu yüzden kendi enerjinizi ışığa çarpmak için kullanmanızı tavsiye ederim ve kül gibi yanan bir gülümsemeyi bulanıklaştırıcaktır, ısıdan yoksun, ancak ajite edildiğinde çılgınca. Başka bir kadrandan, Noel ağacı ışıklarının ve bizi dikkat dağınıklığına sürükleyen streslerin rahatsız edilmemiş düşüncesiyle mavi ışına sahibiz. Bu geçişte, anlık olanı deneyimlememizi engelleyen, coşkulu değil ama engelleyici olan pragmatik enerjilerle yüzleşiriz; gök gürültüsü kıpırdanır ve süpersonik hızlar üreten ama o kadar da güçlü olmayan ses dalgasını belirgin bir şekilde etkiler. Gerçek olan ve gerçek dışı görünen. Yaşam, kendisini oraya koyduğu ebedi tutuşta ve sonra onunla yüzleşmenin, onu atlatmanın ya da manipüle etmenin hiçbir yolu yoktur, muhalifin dehşetidir ve yaratma, hayal gücü zihninin bir noktada felç olmasıyla sonuçlanır ya da sadece yeşil renkte bir çizgi boyayın ve yaşamı bu tonda yakalayın, işte her zaman işaret etmek istediğiniz işaret, yoğun bir şekilde yaşayın.

01/2008 Harflerle bir dövme yapıyorum

Darklightning ve kürek kemiğinde bir kıvılcım ve ışığın gücü'08 Bu dövmeden sonra bir daha hayata karşı asla denemedim

2007-11/2008-01 - Ticari fast fone Patronun en iyi müşterisiyim, şirkete 5 cep telefonu satın aldı, işe gelmeyi bıraktı. Estarreja'da kütüphanede özürülüler için ayrılmış park yerine oturdum ve protestomu ima eden yere uzandım

Farklı olmanın farklı olmamak anlamına geldiği hakkında, yani kitabın boyutuyla ilgili bir şikayetle başladı ve bitti ve girişteki vitrinde bulunan ve bir gün sonra standda 20 ciltten fazla iyi eğitim ve görgü kuralları ile dolu olan "farklı olmak" hakkındaki bir kitaptan intihal edildi. 02/2008 Estarreja kütüphanesinde mavi baretimle yürüyorum ve bir kamu çalışanı olarak odanın kapısına şunları yazıyorum: İçimde acılar için sessizlik hüküm sürüyor. Kardeşimi ölümle tehdit ediyorum ve bu suçlama altında yetkililer tarafından psikiyatrik değerlendirmeye alınıyorum. Kendi inisiyatifimle visconde de Salreu hastanesine gidiyorum, orada hasta olarak kabul ediliyorum, nerede ve hasta olup olmadığım konusunda bir tartışma çıkıyor, bilgisayar sistemi beni sadece hasta olarak kabul ediyor! Coimbra'daki psikiyatri hastanesine gitmeyi teklif ettim ve ertesi gün beni eve bırakan jandarmanın askeri ile birlikte geldim. Kelime grevine girdim ve 10 saatten fazla dilsiz kaldım. Orpheus'un fütürist şairi José de Almada-negreiros hakkında 100 watt'lık hoparlörlü ışık ve ses ekipmanı satın aldım ve Dantas karşıtı manifestoyu içeren CD'yi yatak odamın penceresinden maksimum ses seviyesinde açtım. H.U.C. - Coimbra Üniversite Hastaneleri Yatan hasta bülteni - psikiyatri servisi - erkek - hasta 2008-02-02-02 tarihinde bu hastaneye yatırıldı ve 2008-02-18 tarihinde taburcu edildi - normal hastalık, oda arkadaşının bezini değiştirdi, bir başkasıyla onunla tartıştı ve sonra tedavinin ortasında ayrıldı. Yetkililer tarafından hastaneye götürüldüm, kelepçelendim ve psikiyatrist tarafından bile görülmedim, isteğim dışında tedaviye uymaya zorlandım, bir sedyeye bağlandım ve bir enjeksiyon yapıldı. Ödünç aldığım kitapları aldım ve

Onları belediye binasının gölüne attım ve o gün gömleğimi çıkardım, dışarıdaki bir kitlenin önünde ışığın gücünün resmedildiği dövmemi gösterdim, hatta 15 Euro'yu tören alayına bıraktım. Estarreja kültür meclis üyesi tarafından çağrıldım, kütüphaneden alınan kitapları teslim etmezsem cezai işlem başlatılacağı söylendi ve en kötüsü de cd çizildi ve tören günü kitaplar belediye binasının çeşmesine atıldı.

Hastalık nedeniyle dilsiz kaldığımda bir plan yaptım, milyonlarca dolarlık bir sırrı saklamak için konuşmayacağımlı düşünedüm çünkü istemiyorum, dilsiz kalacağım, oğlum benim el yazımla yazılmış Arapça bir kitapla dünyanın en büyük hazinesine sahip olacak.

Coimbra koğuşunda bana şizofrenik psikoz teşhisi kondu - belki de şimdi sadece şizofren olduğumu düşünüyorum... Hemşireler toplantısında konuşmaları dinliyordum, en zeki yardımcı dinlediğimi fark etti ve meslektaşlara sıranın bende olduğunı söyledi... "Kaçma tehlikesi" formuna "pijama kalsın" yazmıştım ve bunun çok saçma olduğunı düşünmüştüm, hiç pijamayla kaçarmıyım?! Bu zorunlu gözaltından çıkmak için tedaviye nasıl uyacağımı belirten bir mahkeme belgesini imzalamak zorundayım. Aveiro'daki hastanede yapılan görüşme sırasında "ışığın efendisi" takma adıyla tedavi olmak istediğimi, sadece ağaçtan düşen meyveleri yediğimi, tereyağı ve çilek reçeli sevmediğimi söyledim. Normal yemeklerde ne vardı? İntihar etmenin yollarını düşündüm, kendimi Keşifler standardından aşağı atmak gibi...

Yaşarken, görmemi engelleyen bir acı hissediyorum, her zaman sadık davranışlarla gerçek olmak istiyorum ama hüznünlü bir palyaço gibi sahte bir gülümsemeyim, içimin neşesi,

dışa itaat etmiyor. Normal yerimden ayrılmama, seyahat etmeme ve insanın kendi görüşünden uzak olduğu bir noktada kalmama neden olan bir dalgalanma hissediyorum. Dipsiz bir adım hissediyorum, doğal olmayan bir fenomen, ama vahşi bir hayvan gibi vahşeti hissediyorum ve hızla, sanki doğuştan gelen bir güç o anda başarısız olmamı öngörmüş gibi yırtıyorum, boğuyorum ve öldürüyorum. Bir yolculukta, iz bırakmadan asi, nefret dolu ve gerçekten günahkarın görüntüsü kalır, işte zamanın sıcaklığında gökyüzünde bir yemin, bu şiddetli dürtü çiçek açar ve büyür, kötü bir andan başka bir şey değildir, tüm vahşet doruğa ulaşmış ve mükemmelleşmiştir, bir palyaço gibi giyiniyorum ve bir itn şapkasıyla - Venezuela kafesinde Portekiz'i bilgilendirmek için. Mahkemedan bir mektup almak için CTT'ye (Postane) gidiyorum, çalışana hastalığım nedeniyle imza atamayacağımı söylüyorum, parmak izimi alıyorum, yani yazmadan kalıyorum. Coimbra'da, hastanede, bir otelde olduğu gibi, kapı kollarına koymak için bir karton parçası buldum, üzerinde şöyle yazıyordu: "Rahatsız etmeyin! Rahatsız etmeyin!" Hastane çevresinde bileğimde taşıdım ve kendimi bir ağaçtan yaprak toplarken buldum ve yapraklardan ve polenlerden, "paraşütçü" lakaplı Tomás'tan ödünç aldığım kefenlerden sigara yaptım.

Bir hafta sonra hastaneden ayrılıyorum ovar GNR komutasında psikiyatrik değerlendirme hikayesi ile tekrar hastaneye götürülüyorum - Coimbra'da cumhuriyet meclisi tarafından sunulan anayasa ile bir kısıtlama sandalyesi sergisi açıyorum ve yetkililerin yokluğunda savunma bölümünde açıyorum. Coimbra hastanesinin şalterlerini indirerek ışığın gücünü söyleyerek ışığı açıp kapatıyorum, süper ilginç olanı satın alıyorum ve şeytan "hashashin / vulto" nun kökenleri üzerine ele alınan harika bir konu geliyor. Psikiyatri koğuşu karışık olduğu için erkekler

tuvaletinde ve yatak odasında bir hastayla oral seks bile yaptım. Ben

Aveiro hastanesindeydim ve 5 cm genişliğinde açık bir pencereden nefes aldım. Ve sadece esen havayı solumak istedim ve bahçeyi, koşan ve eğlenen insanları gördüm ve sadece nefes almak istedim... Özgürlüğü hissetmek

Olmaya devam etmek: yaşam

biçimi Gerçek hikayeler

Nelson brás pereira

İlan edilen, kaderinde olan şey. Yaşam biçimi, yani atalarımızdan miras aldığımız her şeydir, o zaman yetişkinliğe ulaştığımızda, bir demokraside yaşadığımız toplumun yasaları tarafından ilan edilen üreme misyonumuz vardır.

Yani edinebileceğimiz her şey, bilgi, yani ne inşa ettiğimizi bildiğimizde aradığımız her şey.

Neden?

Çünkü aklın gücüyle içine sokulduğumuz toplumla uğraşırken, her zaman kabul edilebilir bir varlık olacak şekilde yaşamak zorundayız ki toplumun kendisi tarafından bir beyefendi olarak görülelim, kaba olamayız, sadece olabileceğimizden daha değerli olabiliriz; bunun için yaşıyoruz, yardım arasında olduğunu da biliyoruz.

Neden?

Çünkü biz birbirimize hizmet eden varlıklarız, bu yüzden edinilmiş bir sorun var, kötülükler bana göre daha büyük olduğunda gerçeği söylemek.

Neden?

Çünkü sosyal bir varlık olabiliriz ama vahşi bir varlık olarak da yaşayabiliriz.

Eşit varlıklar tarafından yenilmediğimiz zaman.

Ama bize öğretilen, bize öğretilen ve gerçekten güvendiğimizden emin olduğumuz sürece yürüdüğümüz yol olan şüphe, güvensizlik her zaman vardır ve olacaktır, o zaman kendimize iyi hizmet ederiz çünkü iyilik yaparız.

Herhangi bir kitapçada bulabileceğiniz, yatmadan önce dinlemek ve okumak istediğiniz konularla büyülenebileceğiniz bu kitaplarım, kitap okuyabilen tüm okurları memnun etmek istiyoruz.

İyi bir şirket olacak, böyle gerçek hikayeleri asla okuyamayacak ve göremeyecekler.

Tıpkı daha önce hata yapmış ama başıma gelen tüm kötülüklerden nasıl kurtulacağını bilen birinin gerçek deneyimlerinden yola çıktığımı hissedenler gibi.

Bu baskının teması ne olacak?

Uçuş raporları, belki çok şok edici olmayacak bir konu, okuyucuları şok etmek istemiyoruz, ancak raporlar gerçek ve havalı bir şekilde deneyimlenmiş bir şekilde anlatılıyor.

Çünkü yasanın, inanmanın içinde bir deneyim yaşadım, bin bir şey hayal ediyoruz, hayvani içgüdünün gerçek hissini tenimizde hissediyoruz.

Zorla kazanmak istiyoruz ve buna mecbur olduğumuzu hissediyoruz.

Yasanın dışında, hepimizin öğrendiği o varlık bizi bulabilir ve bunun ağırlığı birlikte yaşamaya alıştığımız şekilde gelir, çünkü tüm kötülöklere rağmen

yapabilsek bile, bu asla kötülük olarak değerlendirilemez.

Her varlığın bir reenkarnasyonu olacağını düşünüyorum.

Yaşama hırsı, istediğimiz şey kolay bulduğumuz bir şekilde yaşamaktır, ancak bu kolay değildir ve yasanın parmaklıklarına düştüğümüzde ve iyi avukatlara ödeyecek paramız olmadığında daha yüksek bir bedel ödediğimizde zorlaşır.

Neden?

Eğer komik olana kanmazsak, komik de olamayız.

Bu benim hikayem, Portekizli bir babanın oğlu olan genç bir adamın hikayesi, ancak Afrika'da doğdum, babam ve annem arasındaki ayrılıktan sonra Pontinha'da büyüdüm.

O andan itibaren gerçek hayatım kolay yaşamayı istemekle başladı ve yukarıda da bahsettiğim gibi kolay olan zorlaşabilir.

Neden?

Çünkü ben her zaman tövbe ettiğimizde yasanın bizi desteklediğine inanmışımdır.

Ancak gerçekler %100 kanıtlandığında, muhtemelen okuyucunun kafasını karıştıracak çeşitli faktörler dışında, suçun yalnızca gerçekten gerçekleştiğinin gerçekten kanıtlanabildiği mahkemeler tarafından yönetilen yasalar bunu yapar mı?

Neden?

Çünkü affedilmemenin ve bir suç işlemenin tadına varma fırsatına sahip olmanın acısını gerçek anlamda okuyucuya aktarmak zor olacaktır.

yaptığımız kötülük.

Toplum tarafından terk edildiğimizde ve herkesin bakmaktan hoşlandığı mahallenin o görüntüsü olduğumuzda.

Neden?

Bireysel yeteneklerden gelen bir arayış gözünüz var. Çünkü her zaman hayatta ilerlemek için bir mirasla doğarız, böylece aynı zamanda öğretebilir ve acı bir yaşam deneyimi aktarabiliriz ve ben hala bunun bedelini ödüyorum!

Afrika'da doğdum, üç kız kardeşim vardı: elvira, cândia ve são. İşte size iyi bir başlangıç, harika bir hikâye olabilecek bir hikâye, ama daha az iyi bir hayat hikâyesi oldu.

Bu işlevi yerine getiren adamlardan, sözde hapishane gardiyanlarından çok fazla kötülük hissetmedim, onları her zaman düşman olarak yargıladım çünkü bu davadan gerçekten kurtulabileceğimi kabul etmek istemedim.

Hayatım boyunca yürüdüğüm yol boyunca çeşitli suçlar işledim.

Bu terimi argo olarak kullanıyordu, kiminle uğraşıyorsak, bu bir argo biçimiydi, ya da şöyle de diyebiliriz yönlendirilmiş terimi.

Aradığımız yerlerdi ve sürdürdüğümüz yaşam tarzı nedeniyle her zaman şiddetin olmadığı ya da şiddetin cazip veya kışkırtıcı bir şekilde bulunmadığı iskelelerdi, çünkü yaptığımız işte gerçekten kendimizi iyi hissediyoruz. Toplumun gözünde iyi görülüyor, çünkü hiçbir toplum başkalarının suçtan yaşayabileceğini kabul etmiyor, eğer bu maddeleri tüketmek bir ihtiyaç olarak görülüyorsa

çok kötü görünebilir, ama gerçekten varlar.

Ve bu nedenle hepimizin kötü alışkanlıkları var, ama bu nedenle bizim için her zaman algılanamaz olan bir şeyi kötü olarak beğenmediğimizde bunu her zaman kötü karşılarız, ancak bu hepimizin büyüdüğü yerlerin büyük bir vizyonuna sahiptir, bunlar bizim araçlarımızdır ve bir arada bulunma, iyi yaşama ve diğerinden daha iyi olma arzusu ve hırsına sahip olma oluşumumuzu sağlar.

Birlikte büyüdüğüm çocuklar gibi çok seçici olurlardı, ama o çocuklar arasında bir kız vardı, onu hep sevdim, onunla tanıştığımdan beri, doğum günü benimkiyle aynı gündü.

Onu hep sevdim, onunla tanıştığım günden beri, onu hep sevdim, benimle çok yaşadı ve kız kardeşlerimle çok yaşadı, çok ona ait bir ilişkimiz vardı, ilk görüşte aşk değildi, inanıyorum ve inanıyorum ki asla benim sevdiğim gibi bir kadın olmayacak, onu ilk öptüğümde kendimi gerçek aslan gibi hissettim, hepimiz kendimizi savanada görmeyi severiz.

Tüm erkeklerle eşit yaşam hakkına sahip olan kişi, bir eşe sahip olma ve bir aile kurma hakkına sahiptir.

Yaşadığım hayat tarzını kabul etse de ve bu aşk hayatta bir kez olsa da, kendimi bilge adam gibi hissetmiyorum, kendimi hiç öyle görmedim ama hepsiyle tanıştım, bir şekilde entegre oldular, hepimiz aramak zorundayız, büyük bir fatura ödedim ama bunların hepsi iyi bir hayatım olsun istediğim içindi.

Yaptığım işte iyiydim, soygunlar yapmaya başladım, en basit soygunlarla başladım, bazı silahlı soygunlar yaptım. Ama sonra aşırı kokain kullanımıyla alçaldım, sigara içerken kendimi iyi hissediyordum ve

gitmek istedi.

Bu beni çılgına çevirdi ama soygunlarımda hiç kimseye saldırmadım, tepki olmasaydı şiddet kullanmama gerek kalmazdı, her zaman mahkeme parmaklıklarında hafifletmek zorunda kalırdım.

Yağmurda yürüyenin ıslandığını biliyorum, o sadece parayı almak ya da getirdikleri değerli eşyaları almak istedi.

Yerden yere değişti, pontinha'da büyüdüğüm için Lizbon benim için her zaman eğlenceliydi, bu şehre tarih kitaplarında okuduğum gibi baktım, tarihi ve kültürel değeri olan bir şehir.

İyi bir hayata sahip olmanın, iyi bir hayat yaşayabilmenin ilerleyişini böyle gördüm, başka bir deyişle, sadece parayı istedim, iyi yaptığımı biliyordum, sadece parayı istedim ve bu eylemlerde kendimi kötü hissettim, tek istediğim bağımlılığımı tatmin etmek ve sosyal hissetmek, sosyal ortamda, insanlarla iyi olmak ve normal hissetmek, sosyal ortamda, insanlarla ilişkide normal hissetmekti.

Kendimi baskın hissediyordum, kendi bölgesini fetheden ve hayata hükmeden yelesi bir aslan olduğumu düşünüyordum. Bir kadına sahip olmanın getirdiği hayatla bu şekilde yüzleştim! Peki... Bu yaşam biçimini insanlara verebileceği zararlar açısından olumlu bir şekilde karşıladım, hiç kimseye acımasız bir şekilde başkalarını mahvedecek ve onları hiçbir şaysız bırakacak şekilde zarar vermedim.

Sadece o anki durumdan faydalandım ve bunu sadece para için, kokain içmek için hızlı bir şekilde elde etmek için yaptım, ama her zaman kaçınılmaz olanı uzattım, ki bu bir erkekle doğmayan, hatta belki de miras alabileceğimiz bir şeydir.

Alkol ve uyuşturucu kullanan bir erkek, döllenme sonucu oluşan kalıtımdaki genlerin üremesine tepki verir.

Tüm bunları deşifre edebilecek ve okuyucuya bu benzetmeyi aktarabilecek kadar bu konuda "uzman" değilim, çünkü bundan bahsetmek zorundaydım, bunlar yaşam biçimleridir. Bazen iyi, bazen de kötü bir ışık altında görülürler.

Neden?

Çünkü öğrendiğimiz yaşam biçimi, yukarıda da belirttiğim gibi, her zaman kötü niyetle hareket etmek mümkün değildir, affedilmek, iyi karşılanmak zorundadır!

Neden?

Çünkü biz bundan, standartlardan yaşarız, hissetmekten yaşarız ve hissetmek hayatı yönetir, iyi bir hayata sahip olabilmek bir çeşit hırtır.

İlişki başladı, 22 yaşındaydım, ordudaydım, ama gitmek istemiyordum, ama yasalar öyle diyordu. Ve işte o zaman gerçek ilişkiyi, Cristina gibi asla sahip olamayacağım tutkuyu yaşadım ve işte hepimizin arzuladığı ilişki başladı, hepimiz gerçek eşimizi bulmak istiyoruz.

Yoğun bir şekilde yaşadım, benden uzakta olduğunda kendimi iyi hissetmediğimi hissettim ve o zaman muhtemelen üzerimde biraz daha fazla güce sahip olmanın avantajını kullandı.

Kızı seviyordum, kiskanıyordum ama bu hastalıklı bir kiskanlık değildi, sağlıklı bir kiskanlıktı ve bu kiskanlıkta, dayatmalarımın birini benimle kalmaya zorlamama neden olabilecek gerçek bir hastalıklı kötü niyet yoktu.

Neden?

Yalnız olduğumu ve onu kaybedersem hayatımın kadınına da kaybedeceğimi düşünüyordum ama oldu. Ben yukarı mahalleye gitmek istedim, o ise campo pequeno'da bir diskoya gitmek istedi, tartıştık ve o zaman ayrıldık, belki de onun iradesi değildi, ağabeyi ilişkiyi asla iyi kabul etmedi. Onunla kavga ettim, ama bu Tina'yı sevmeye başlamadan önceydi, ama bir anlık bir durumdu, ama onu sevdim, ama benim yaşam tarzımı kabul etmedi, bana hiç söylemedi, ama aynı zamanda iyi olduğumu bilerek benim tarafımda olduğunu da hiç göstermedi.

Çok incitmedi ama kız kardeşiyle olan ilişkiyi kabul etmedi. Benimle sadece içinde bulunduğumuz koşullar nedeniyle yaşıyordu, aynı mahallede oturuyorduk, dolayısıyla yetiştirilme tarzımızdan kaynaklanan bir ilişkimiz vardı.

Annesi Nelaslıydı, Dona Conceição, babasını tanımıyorum ama iyi bir adamdı, Raul.

Sadece karısının masraflarıyla yaşamayı öğrendi, mahallede bir noktada onu mahalle müfettişi ilan ettik, çocuktuk ama zaten zaman duygusu vardı, zaten okuyordu.

İşte o zaman, genç yaşıma rağmen, yaşam için ve sahip olduklarım için savaşmam gerektiğini hemen anladım: babam, annem, evim, hiçbir zaman yiyecek sıkıntısı çekmedim ve çekmedim. Çünkü annem aldığı düşük maaşa rağmen 11 bin escudo kira ödüyordu ve babam sadece kirayı ödüyordu ama hiçbir zaman yiyecek sıkıntısı çekmedim.

Yani bu sonun başlangıcıydı, yani yabancılaşma unutulmaya yol açabilir, sanırım bu

Çıraklıktan ayrıldığımda, babamı kaybettiğimde onunla aynı şekilde tepki vermek zorunda kaldım.

Ona bir kahraman, savaşçı bir adam, mütevazı insanların oğlu olarak baktım. 6 yaşıma kadar, okula gidene kadar birlikte yaşadığım büyükannem Elvira'ydı. Büyükanneme alışmıştım, mezun oluyordum, babamın doğrudan eşlik etmesinden bağımsız olarak, ama o zamanlar gözlerim henüz tam açılmamıştı, ama zaman duygum vardı.

O anı hissettim.

Dünyada var olabilecek en saf hesaplar arasındadırlar. Neden?

Günümüzde herkes, konumu ya da sosyal hiyerarşisi ne olursa olsun kendi yaşam biçimi için ön plana çıkabiliyor.

Bu nedenle, hiç kimsenin somut kanıt olmadan, yani somut bir şekilde herhangi bir şeyle suçlanamayacağı düşüncesi buradan başlar.

Neden?

Yasalar bu şekilde yönetilir ve hepimizin erişimi vardır, öldürmemeli, çalmamalı ve tecavüz etmemeliyiz.

Ancak insanlığın başlangıcına kadar geri gidebiliriz ve bu tür olaylar birbirini takip etmiştir, çünkü tarih bunun üzerine kuruludur.

Biz sürekliliğiz, her zaman sürekli olacak olan, mukadder olan süreklilik.

Ve bu, bir amaç için yaşadığımızın mutlak kesinliğidir, yeryüzünde kalmanın ve var olmanın devamı değiliz.

Bilmiyorum, temayı değiştirebilir, ama okuyucunun okumasına engel olabilir, dikkati yaşanan gerçek hikayeden uzaklaştırabilir.

Ancak bunlar tüm kitap boyunca her zaman var olacak benzetmelerdir çünkü yaşanmış durumları daha iyi belirleyecek ve anlaşılır kılacağız.

Neden?

Böylece her zaman sağlıklı yaşamların ve anlayışın olduğu bir toplumun içinde, toplumun bir parçası olduğunu görebiliriz çünkü başkalarının gözünde Yahuda bile olabiliriz ama hayatta çok önemli bir Şey vardır, ne ekersek onu bieriz.

Ama ileriye dönük olarak, iyi muamele görmelisiniz, örnek olmalısınız, babam beni her zaman bir kral olarak gördü ve görmek istedi, ama ben kralım, her zaman kazanamayan savaşçıyım ve çok geen başladım.

Kolay olanın kolay değil, zor olduğundan bahsettiğimde, av dediğim yer burasıydı.

Yüzüne bir tokat attıktan sonra onu kaybettiğimi hissettim, bunu gözlerimde hissettim, daha sonra benimle tekrar bir araya gelmeye çalıştı ama ben bunu kabul etmedim ve suçun gerçek hikayesi o zaman başladı, ama zaten geçmiş bir sabıkam vardı, Santarem'deki askeri hapishanede altı ay yattığımda zaten ayrılmıştım, askeri hapishaneydi.

O zamanlar Arnaldo mahkmdu, yani bu bireyin hikâyesi benim hapishane ortamındaki yoluma uyuyor, kitabın ilerleyen bölümlerinde okuyucu gerçek sosyal ortamı anlayacaktır, bu durumda

Hapisteyken, altı ay sonra Papa tarafından affedildi.

Hepsi iyi bir hayat sürebilmem için yatırımdı, Tina'dan çoktan ayrılmıştım. Peki ben ne yaptım? Şansımı denedim.

Pontinha'daki metroda marangoz yardımcısı olarak bile çalıştım. Siyahlar benden korkuyordu, Cape Verde'den gelen siyahlarla çalıştım, kendi ülkelerinde sahip olmadıkları daha iyi bir yaşam isteyen iyi insanlardı.

Kendi ülkelerinde sahip olamadıkları daha iyi bir hayata sahip olmak için Portekiz'i arıyorlardı, bu yüzden arayış onları kendi ülkelerinden göç etmeye yöneltti.

Yakınlığı nedeniyle Portekiz'i aramak daha kolaydı.

Cape Verde'lilerin yakınlığını hissetmeye başladım, onlarla birlikte yaşamanın, Cape Verde'lilere kötü insanlar deniyordu çünkü eşitsizlikle savaşmak zorundaydılar ve buraya Portekiz'e geldiklerinde iyi kabul görmeyen insanlardı, çünkü denizaşırı savaş geçmişti ve o zamanlar hala bir çocuktum, küçük bir çocuktum, uyanıyordum ve kimsenin bir evlattan istemediği şeye başladım, dolaşmaya başladım, asla bir gezgin değildim, bir gezgindim.

Geçmişte yaşadığım deneyimin ustalığına zaten sahiptim, 8 yaşındayken annemle babamın ayrıldığını gördüm, zaten okuyordum ve bu nedenle benim için iyi gitmeyeceğini zaten biliyordum, bir kahraman olarak sahip olduğum adamın yabancılaştığını hissettim.

Bu kaybı görünce, küçük yaşta bile anneme yardım etmem gerektiğini anladım ama babamı gerçekten seviyordum.

On yedi yaşına kadar her yazı onunla geçirirdim.

Daha sonra ordudayken devam ettim ama sonra doğal olan geri çekilme başladı.

O sırada Figueira da Foz'da, tatillerimi birlikte geçirdiğim ulaştırma hizmetleri okulundaydı.

Babam zor bir adamdı, zor bir çocukluk geçirdi, 14 yaşında babasını kaybetti.

Babam vedasının sevgi dolu olduğunu, aceleye getirilmiş bir veda olduğu için sevdiği bir veda olduğunu, vedadan sonra babasını bir daha göremeyeceğini, ama annesine yardım ederek zor büyüdüğünü, annesinin evinde en uzun süre yaşayan oğul olduğunu anlattı.

Büyükannemle 6 yıl yaşadım, ama o ne kadar sertti, en alttan gelmişti, zor büyüdü, çocuklarının aç kalmasına asla izin vermedi.

O zamanlar madenciydi. Maden arıyordu ama orada başarılı olamadı, aynı zamanda bisikletçiydi, o sırada orduya katıldı ve kariyerine orada devam etti.

Normal bir adam oldu, oraya hayatın gerekliliği ile girdi, hepimizin güvence altına alması gereken şeyi, kendi kendine yeterliliği güvence altına aldı.

Bu oldu, çünkü sert bir adamdı, arkadaşının arkadaşıydı, çocuklarının arkadaşıydı, ama çok fazla sözü yoktu, ama saygılı ve dürüsttü.

Beni hep bununla bırakmak istedi, ama işte, ayrılık oldu, biraz uzaklaştım, var olma ve yaşam biçimini, aşılması gereken zorlukları ve yaşam engelini daha fazla izlemedim.

Geleceği güvence altına almak için çalışmak, üreyebilmek, hepsi iyi çocuklar, onun çocukları olmaya layıkız, ama benim açımdan da bir anlayış ve sadakat eksikliği vardı, söylediğim gibi serseri oldum.

Bu duygunun psikolojik kırbacı beni daha da kötüleştirdi, çünkü bir daha asla iyiliğin uygulanması gerektiğini göremedim, ancak ayrılık yoluyla sadece kötülüğü kabul ettiğim için düşüncelerimde sadece kötülük vardı.

Kınama eylemine kadar her şey bu şekilde gelişti. Nerede başladı?

Ayrılığı çoktan geçmiştim, işte o zaman yalnızlığa girmeye başladım, ama zaten geçmişten gelen yaşam biçimimdi ve orada hissettiğim hayal kırıklığının endişesinden kendimi güvende hissediyordum, ama orada yemin ettim, beni terk ediyorsun, bir daha asla kendimden vazgeçmeyeceğim.

Yaşam tarzım tüketmek ve çalmaktı ve o zaman hala onu aradım ve birkaç kez aradım ve o zaman beni tekrar kabul etmek istedi, bilmiyorum bana acı çektirdin, o duyguyu tekrar yaşamak istemeyeceğim, acı vericiydi, ama her zaman yaşamak zorundaydım ve hala ona sahibim.

Hâlâ aklımda o var, bu yüzden hapisanede o kadar yıl yaşadım, hep aklımda o vardı, hep varlığında o vardı, bu yüzden bu tutkuya çok saygı duyuyorum, bir benzerini daha yaşamadım.

Linhó, üç aylık bir engellemeden sonra linhó mahkumlar hapisanesine girdim, oradaki hikayem cesaretle kısıtlanmış bir varlığın cesaretiyle, başkalarının dünyasıyla uğraşmak zorunda olduğumuz şeyle başlıyor, olan şey şu, manastırda yolun çok uzun olabileceğini bildiğim için, idare etmek için ormana döndüm, yol buydu

Suç işleyen ve hapiste olanlarla başa çıkmak daha kolay, aptallık yasasının hüküm sürdüğü bir dünya ve aptal insanlarla uğraşırken onlarla nasıl başa çıkacağınızı bilmeniz gerekir, ancak çok zekiyseniz düşebilirsiniz, bu yüzden orada yaşam ne karaya ne de denize götürülmelidir, Bu benim kurtuluşumdu, bu benim seçtiğim ve kazanmamı sağlayan yöntemdi ama başlangıcım uzun olacak ve sıkıntılı bir başlangıçtı çünkü kendimi eşim olmadan, özgürlüğüm olmadan gördüm, kendimi kapana kısılmış, kaybolmuş gördüm ve gençtim, orada geçirebileceğim yıllarda olabilecek her şeyi düşündüm. Peki ben ne yaptım? O zaman saygı kazanarak başladım, bu kolay değil, şiddetli çatışmalara girmek istemesem de, bunlar oluyor çünkü daha sonra farkına vardığım bir rutinden geçiyorlar, gördükten sonra yaşamaktan öğrendiğim rutin, insanların birbirlerine bu kadar zarar verebileceğini hiç düşünmemiştim çünkü bazıları uyuşturucu satıyor, diğerleri tüketici çünkü hapisanede hayat uyuşturucu tekeli etrafında dönüyor çünkü eroin içmeye böyle başladım, Zaten aşırı kokain kullanımından hapse girdiğim için eroin içmeye başlamaya karar verdim ama şaka yollu, bak eroin içeceğim ama zaten bağımlı olduğumu fark ettiğimde hiçbir şey yapamadım ama nasıl yapılacağını öğrendim ama bu daha sonra anlatılacak, yani başlangıç şuydu, zevklerden kaçan gerçekliğe rağmen hapiste bir hayat sürmek, eroin kullanımına sadece kendimi bıraktım çünkü seks yapma fikrinden uzaklaşacağımı biliyordum, bunu düşünmeme izin vermeyen bir kimyasalla besleniyordum. Meşru olduğu gibi platonik aşklarım oldu ve harika aşklarım oldu, ancak bu garantili bir şey, ancak sadece denemek yeterli değil, sadece sigara içmek istemek yeterli değil, her zaman başkalarını görmenin liderleri olmayı isteme yönü var.

Kimse için üzülmemeye karar verdim, çünkü ben de oradaydım, adalet borcumu ödüyordum, ama yolum çok kötüydü, bu dersi daha önce alsaydım kaybetmez kazanırdım, çünkü cezanın ortasında ayrılırdım, ama imajım yandı, oldukça referans gösterildim, hapiste geçen bu yıllarımın bir hesabı var, Sonun başlangıcıydı, zor bir başlangıçtı, uyuşturucu içtiğim yıllar için pişman olamam, hepimizin hissettiği büyük bir ihtiyacı serbest bırakmama yardımcı oldu, zevk almak, yürüye bilme özgürlüğüne sahip olmak ve bundan zevk almak mantıklı, tüm bu yıllarda içimde inşa ettiğim aşklarım da vardı, ama bu daha sonraya kalacak, şimdi uzun olan yoldan bahsedeceğim, herkesin mahkum edildiğinde girişte nasıl başladığını bilmiyorum, bu da refahı aramaktır, Manastır hayatının içinde bile, ama bunların hepsi öznedir, çünkü bizim iyiliğimiz bize bakanları memnun etmeyebilir, çeşitli noktalarda hoşnutsuzluk yaratabilir, birincisi çalınabilir, ikincisi köle olabilir, çalışabilir, üçüncüsü gündüzleri dadı veya ev hanımı olabilir, hapishanenin içinde o kadar çok çeşitlilik vardır ki, insan her zaman ruhun içinde ne olduğunu veya her birinin neyi sevdiğini bilemez, çoğu zarar görmemek için iyiyi seçer, ama bütün bunların ötesinde daha da önemli bir nokta var, asla ama asla bir dostluğu satın alamazsınız, hapishanenin içinde parası ödenmiş olsa bile, hapishanenin içinde yüzleşme çok zordur, hiçbir şeyi olmayanlar vardır, hapishanenin içindeki yüzleşme zayıftır, bir tarafı zayıf ve bütünü güçlüdür, geri dönmek için, bundan kurtulmak için bin milyon ya da ne vermem gerekiyorsa verirdim, ama bu yoldan yürümek istedim, zor yoldan yürümek istedim, bu her zaman tuttuğum yoldu

Anlıyorum, benim tarafım her zaman daha psikolojikti.

O andan itibaren hapishanede bir daha asla iyiliğin yolunu bulamadım, iyiliğe inanmadım, sadece kötülüğü gördüm. Neden böyle oldu? Çünkü kendimden öğreniyordum, çünkü başkalarının gözünde bir pirana'dan başka bir şey değildim, pirana bizim kullandığımız argo bir terimdir, tembel anlamına gelir, kendini yapmak için istifa ettiği şey dışında herhangi bir davaya adanmak istemeyen, her zaman ilahi olana teslim olan birinin yolunu izleyen, güç bundan, umut ve inanç inancından gelir ve ben her zaman yanımda taşıdım, orada cinayetler gördüm.

Ama umurumda değildi ve yaşamama izin verdiler, bana asla zarar vermeye çalışmadılar, doğruyu söylemek gerekirse ve her şey tam olarak böyle başladı, çok dengesizdim, öngörülemezdim ve okulun müdiresi beni çalışmalarına devam etmem için cesaretlendirdi, ancak sonuçlandırdım, sadece okuyan herkesin aile desteği yoktu, garantili destek vardı.

Bu her zaman yasal bir yaşam biçimiyle güvence altına alındığında ve yanlış olan her şeyi talep edebildiğinde var olur, bu yüzden buna garantili destek denir, yasalar dahilinde sistem tarafından itildiğimizde ve yenildiğimizde bize yanlışı verenler onlardır, çünkü paramız olmadığında, para varsa her şeyin çok iyi gittiği, adaletin işlediği bir sisteme itiliriz, çünkü yoksa zaten gitmiştir.

Size ne kadar inanırlarsa inansınlar, bunu değiştirmek için hiçbir şey yapamazlar çünkü onlar resmi görevlilerdir ve adaletin öngördüğü şartlar olmadan, bir soruşturma açılması için bir ihbar olmadan harekete geçemeyeceklerini bildirmek zorundadırlar, ancak bir soruşturma açacak olsalar

Sorgulama Her zaman güvendedim çünkü hapishane içinde nasıl hareket edeceğimi biliyordum, yozlaşmış gardiyanları, hapishaneye uyuşturucu taşıyanları tanıyordum, bazıları paçayı sıyırdı, diğerleri hapse girdi.

Tutuklanan polislerden bazılarını zaten tanıyordum, onlardan biriyle bir bölüm yaşadım, alfredo, gecenin adamıydı, gecenin kralı, bir gece kulübü işletmecisi, mafyanın gerçek kralı, daha iyi bir hayatı hak ediyor, eski bir polisti, ama suç yolunu izledi. Kitabımda ondan bahsettiğim için çok mutluyum çünkü ondan birkaç şey öğrendim, Bir polis olmasına ve onunla hayatımda daha az olumlu bir olay yaşamama rağmen, beni linhó hapishanesinde öldürmeye çalıştılar, ancak o zaman zaten bir gaziydim, orada beş yıl hizmet etmişim. Tüm personeli tanıyordum, hepsi de beni tanıyordu ve bu olay tüm hapishane için, mahkumlar açısından kötüydü çünkü ben hepsi için bir teşviktim, manastırda sürekliliği sağlamak için bende gördükleri örnek bendim çünkü orada olmak zorundaydık, Ve yukarıda Yeşil Burun Adaları'nın benim birliğim olacağını söylediğimde yanılmamıştım, aslında öyleydiler, o bölümün intikamını almak istediler, beni öldürmeye çalıştılar, baştaki adam olmaya davet edildim, ama kimsenin birliğini kullanmak istemedim, sadece onu istersem öleceğini görmesini sağladım.

Ama kaderin cilvesine bakın ki böyle bir şey olmadı, onu sadece dövdüler, öldürmediler, kendini affettirdi ve onunla olan dostluğumu pekiştirmeye çalıştı, ama içinde bu olayı asla unutmayacağını biliyordu, ben onu sadece alçakgönüllü olduğu ve hakkımda söylenenlere, mahkumlar tarafından değil ama gardiyanlar tarafından kandırıldığı için affettim.

Beni yenemeyeceğini bildiği için, ölümün bedelini erken ödeyecekti, bu yüzden yürümesine izin verdim ve alçaldığını fark ettiğimde ona saygı duymayı ve kabul etmeyi öğrendim, çünkü onu istemeseydim hayatta olmazdı, ama buna değmezdi, sadece ödenmesi gereken yüksek bir bedeldi, polislerden nefret eden sıradan mahkumlar tarafından eleştirildim, küçümsendim.

- Nelson bu adamı nasıl kabul ediyorsun?

Onu kabul ettim çünkü her şeyin yanı sıra o bir profesyoneldi, yaşadığı çevrede güçlü düşmanlar edinmişti, bir polis olarak çok fazla bilgiye sahipti, üst düzey insanları tanıyordu ve yardım edebilecek güçlü insanları tanıyordu, beni bu kişiyle konuşmayı bırakmam için tehdit etti, aksi takdirde artık bizim saygımıza sahip olmayacaklardı ve onlar da bizim, ama yaşamasına izin verdim, o bizden biriydi, bahsettiğim capeverdeanlar nelson ve carlos'tu, tam olarak büyüdüğüm bölgede yaşıyorlardı, onlar benim yaşlanacağım omuzlarimdi ve ortaya çıkan şeyler daha sonra geldi ve bu kişinin katledildiğini görmek istediler, ama ben onun yürümesine izin verdim, bu kişiden hiçbir şey istemiyorum, her şeye rağmen ona karşı hiçbir şeyim yok ve o kardeşlerin hikayesi carlos, bir psp ajanı tarafından vurularak öldürüldü, referans oldu, çok dayak yedi, benimle satranç oynadı, bu konuda bir "uzman" idi, sadece para için nasıl oynanacağını biliyordu, ona her zaman buna değmeyeceğini söyledim, biz gömlek sevgisi için oynuyoruz, ama o zamanlar zaten iyiydi, Manuel, Romão ve Badona tarafından destekleniyordum, kardeş gibi anlaşıyorduk, karşılıklı yardımlaşma vardı, aramızda her şey vardı, suçun saniyenin binde biri kadar her an pusuda beklediği bir ortamda, birçok şey var ve bazen arada kalabiliyorsunuz ve bunu yaptıktan sonra yoluma devam etmeye karar verdim, içeride birçok eskortluk yaptım.

Hapishane, yani bazılarının refahını sağladım ve kendi refahımı kazanmak için, yani bir elim diğerini yıkıyor.

Bu slogandı, karşılıklı yardım sloganı, ama her zaman çağrıldığımızda bir duruma girme riski vardı, Linhó'da bir cinayet oldu, hiç sorgulamadım, iyi günler ve zevk günleriydi çünkü bunu yapmaya bile kararlıyım, yapamadım, her zaman kendimi düşündüm, başkalarını hiç düşünmedim.

Linhó'da sekiz yıl geçirdikten sonra Yahudiler Vadisi'ne nakledilene kadar her şey çok hızlı gelişti, beni hiç istemediler ve iyi karşıladılar, bana zarar vermek istediler ama bana saygı duydular, her zaman dikkatsizliğimi beklediler, ben de bunu onlara asla vermedim. Hukuk departmanında memur olan bir kadın vardı, beni severdi ve onu affettim, ama onu seve seve affettim, bana tuzak kurdukları gün tam olarak her zamankinden daha güçlü olduğum zamandı, polislerle onlarla asla fazla konuşmadım, bu bir tehlikeydi, her şeye hazırdım.

Kötülük ne olursa olsun, geleceğe dayalı bir eğitim aldığım ve bununla yaşayabildiğim için başıma gelebilecek kötülük, böyle olmak ve buna alışmak ve hayatın böyle olduğu öğretisini almak için güçlü bir faktör, ölmek için yaşıyoruz, sadece onu alıyoruz, ama vale de jews'e transfer edildiğimde, ama her şey geride kaldı, yeni bir döngü başladı, bu benim yaşam tarzım ve düşünce tarzımdı, her türlü istismara izin vermemek, karakterim vardı, az suda kaynadım ve vale de judeus'a vardığımda yeni bir yol almaya karar verdim, geçmişin kabuslarından kurtulmak istedim, onlara sahip olmama rağmen, geçmişe ait, gerçekten onlara sahip değildim, basit bir şekilde, oraya giden oraya gider, ama tam olarak öyle değil, oraya giden oraya gider;

sadece kendinizi bırakın, gerçekten hükmeden bir varlık olduğumuz ve tüm galaksinin sahibi olduğumuz hayaline kapılmanıza izin verin, yani her şey işlevsiz ve her şey bunun için hazırlanmış, çünkü onlar işveren ve çalma maceralarının çalışanlarını kontrol etmiyorlar ve bunun yasal olduğunu söyleyebiliyorlar, bu bir aldatma yolu, linhó'da kendimi en çok yücelttiğim anlardan biri fetihimdi çünkü meydanda ismimi sağlamanın yanı sıra. Bir şey daha vardı, her şeyin ya da hiçbir şeyin anıydı, kazanmaktan ya da ölmekten kaçış yoktu, içimdeki slogan buydu, yaşama gücü ve hapisteyken sahip olmadıklarımın tadını çıkarmak, yoldaşlarıma asla karşılıksız şiddet uygulamadım, neredeyse gözyaşı döktüm, Yol arkadaşlarıma karşı hiçbir zaman karşılıksız şiddet uygulamadım, şiddetin hakim olduğu ve belki de insan tacirlerinin her istediğini yapmaya zorlanan diğer yol arkadaşlarımdan uyguladığını gördüğüm kötülük yüzünden neredeyse gözyaşı döküyordum, ancak daha sert bir yol izlemedim, eroine sarılmama rağmen, hapisanede yaşamak için öldürmeye razı olacağıma ve onurlu bir şekilde yaşayacağıma yemin ettim, böylece sonunda beni rahatsız etmediler, Günün sonunda, başa çıkmamız gereken anın tüm olumsuzluklarıdır, var olmadıkları yerde düşmanlar yaratmak ve kendimle kötü yürümek benim arzum olmasa da, bana zarar vermeye çalışan insanlar vardı, yönetim beni sevmiyordu, işte o zaman yaptılar, açık olduğum her zaman orada bulunmaları için muhbirlerini gönderdiler, Vicdan azabı çekiyorlardı, ama bir şey dikkatimi çekti ve beni değiştirdi, kendimi sahip olduğum öğretmenlere çok dayandırdım, bazılarına platonik aşk hissettim ve bu iyi gittiği zamandı, ama tekne

Sonra işler değişti, beni yakaladılar ve Yahudiler vadisine koydular, Linhó'da sekiz yıl hapis yattıktan sonra zordu, hapishane düzeyinde büyük bir geçmiş bıraktım, çünkü hepsini tanıyordum ve onlar da beni tanıyordu ve bu yüzden beni asla yüzde yüz cezalandırmak istemediler, sık sık disiplin cezalarıyla cezalandırıldım, bazıları saldırganlık için, bazıları da gardiyanlara sözlü saldırganlık için ve bu şekilde gerçekten benden daha güçlü bir mafya ile uğrağtığımı anladım, ama gerçekte benden daha güçlü değillerdi, Sadece kitapları ve diplomaları vardı, bu da birini benden farklı kılıyordu, çünkü o zaman zaten öyleydiler, eğlenmek için çok fazla top çevirme oynadım, aslında oynanacak her şeyi oynadım, oynayabileceğiniz en yüksek kozu oynadım, maça ası, Bazı insanlar bana bu kartla şansımın kötü olabileceğini söyledi, zaman değişti ve o zaman hayatın hapishanenin içinde değil, dışında olduğunu fark etmeye başladım, ama bunu asla içselleştirmek istemedim, ama bunun benim güçlü noktam olduğunu biliyordum; Cinayetle sonuçlanan dramatik bir hikaye başladı, üç kardeş vardı ve hepsi eroin kullanıyordu ve eroin onlar için o anın ihtiyacıydı, ona bağımlıydılar, uyuşturucu bağımlısıydılar.

Ama derinlerde alçakgönüllü insanlardı, iyi kalpleri vardı, çünkü yardıma ihtiyaçları vardı, çünkü onların ve benim yaşadığımız hayat zor bir hayattı.

Ama bütün bunlar bir yaşam biçiminin sonucudur, davayı harekete geçiren bir yaşam biçiminin sonucudur, çünkü ben şiiri bile deneyimle ve durumun bağlamıyla ilişkili olarak yaptım, hepsi

Benden bir şiir istediler, kız arkadaşına yazmak için olsun, ne olursa olsun, benden hep bir şiir istediler, ama yolumu kaybettim ve bu yaşam tarzını benimsemem tüketim zamanındaydı, bildiğimi biliyorum ve kimseye öğretmeye istekli değilim çünkü geçmişte bunun için deneyimim vardı, bu beni çöplüğe giren ve ayağa kalkmayı başaran birinin kahramanı yaptı.

Her şey şuna bağlıydı, deneyim şekli, yaşam şekli, içmek için uyuşturucu alma şeklimiz, çünkü bana teklif edilse ve verilse almazdım, satıcılar için bir pezevenk oldum, satmak için günlük akşamdan kalmalığımı sağlamaları gerekiyordu, içmem için tozla birlikte, o zaman satıcılar için bir pezevenk oldum, bu yüzden bana lakap taktılar, hepsi bana yardım etmek istedi, bana satmam için uyuşturucu verdiler ve ben de onları kullandım, herhangi bir uyuşturucu bağımlısının sahip olabileceği en büyük eğlenceye sahiptim, bağımlı olmak ve uyuşturucu içmek.

Ama sportmenliğimle, antrenmanlardaki pratiğimle tanınırdım, çünkü her gün antrenman yapardım ve bu beni gören ve bana bakan insanların kafasını karıştırırdı.

Her zaman beklenmeyenin öngörüsüdür, dürüst olmak gerekirse bu yaşam tarzına alıştım ve hapisneden sonra sosyal çevreye entegre olmak benim için zordu, çünkü bildiğimiz bir çevre, günlük bir arada yaşamamanın hepimizi birbirimizi tanımaya yönelttiği çok küçük bir alan, ancak fiziksel olarak.

Hepimiz yetkili olmak isteriz çünkü kendimizi yetkili hissederiz

Kendimizden emin olabileceğimiz bir alanı fethetmek istemek, her zaman korkuyla uğraştığımız bir ortama sokulmak, ama bu korku değil, sadece emin olmak, nasıl olacağımızı bilerek, nasıl konuşacağımızı bilerek, aklınıza gelebilecek en karanlık işte, uyuşturucu dünyasında nasıl olacağımızı bilerek durumun üstesinden gelebiliriz, çok geniş, Suçtan bahsettiğinizde aklınıza gelebilecek her şey muazzam ve uçsuz bucaksızdır, yani doğru olduğu söylenen ya da toplum ve yasaların gözünde kabul edilebilir bir şekilde kar elde etmeye hizmet etmeyen aklınıza gelebilecek her şey, o zaman tartışma başlar, hepimiz kazanmak isteriz, bunu yapmak için icat etmek zorunda kalsak bile, bu durumda hırsızlık, kaçakçılık, kısacası zor suçlamalar, Bağımlıların kendilerinin de çıkış yollarının olmadığını bildikleri, bağımlılık faktörü tarafından çok korkutuldukları, emredildikleri, boyun eğdirildikleri, eroin bağımlısı bir evlat görmenin acısını hisseden ailelerden para sızdırdıkları ve başka bir deyişle insan onurundan kaybedilebilecek her şeyi varsaydıkları kronik bir bağımlılık söz konusu olduğunda da bu bir sömürüdür, Aldığımız eğitimin tüm değerlerini kaybetmek, hayatın bir parçası olmak, bize öğretildiği şekilde yaşamak çünkü bunlar toplumsal düzene uymaya alıştığımız değerler ve ebeveynlerimizin bize bıraktığı ve kaç çocuk doğurursak doğuralım ilan edeceğimiz etik değerler, öğreteceğimiz eğitim hep hayatın uzatılması.

İncil'de üremek için doğduğumuz yazılıdır, ancak İncil'de Kabil'in kardeşi Habil'i öldürdüğünü de okuyabiliriz, ancak o kutsanmış ve affedilmiştir, hataya sürüklenmiştir. Bazen hayatta öyle şeyler olur ki

Hataya, ölümcül olana, doğru yazılmış olana, çünkü içinde yaşadığı ve büyüdüğü yasaların deneyimi ve biçimiyle yazılmıştır.

Neden?

Aklın gücü her zaman galip gelir ve insanın hayat hakkında verebileceği tüm yargılar bazen tek bir faktörün ağırlığında en doğrusu olmayabilir: İftira, komik olmamak ve zarafete düşmemek, herkesin hor görmek, aşağılamak istediği kişi olmak; Böyle iyi hissediyorlar ve ekonomik gücümüz olmadığında hep oynamakla sınırlı kalıyoruz, çünkü bunun da bir oyun olduğu varsayılıyor, yani şansın size vurması ve aradığınızı vermesi için bu popüler sözleri oynamayı bilmeniz gerektiğini söyleyenler var, İyi olmak, kendisiyle iyi olmak, yardım edebilmek çünkü bize de bunu yapmamız öğretildi, ebeveynlerimizle, kardeşlerimizle, büyükanne ve büyükbabalarımızla ortak bir yaşamı paylaşıyoruz, çünkü bu bizim neslimiz, çünkü biz onların devamının devamıyız, onların yavrularından üretildiğimizi görüyoruz, Yani, kendimizi bilme kapasitemiz olduğunu, onların bizim olduğunu ve her zaman bizim yanımızda olduklarını biliyorlar, ama asla bakmayı sevmiyorlar, onları memnun edemeyen bir ailede bir üyeye sahip olmak, yaşamı korumak için bir imaja sahipler bu ilerleme, birlik, refah yolu yapıldı, kimse ailemizden ya da yakınimizdan birini görmekten hoşlanmaz çünkü günün sonunda hepimiz insanız, birbirimizle uğraşmak zorundayız ve aile çevresi bazen bizi çok fazla hoş karşılamak ister, kendilerini ürettiklerinin sahibi hissederek ve bunu bir yaşam biçimi haline getirirler.

Okunabilecek teolojik okumalar, yani dinlerin incelenmesi.

Hepimiz ahlak dersi alıyoruz, bu kadar sadık bir yakınlık hissedemeyen, her şeyi bizim iyiliğimizi, sevdiğimizimizi görmek, ne olursa olsun onları iyi görmek ve onlara asla zarar vermek istememek etrafında yapanların, korudukları ve kendilerine öğretilen imaj, yönetildikleri değerler açısından, bazen yanlış anlaşılmasa belki de çözülebilecek bir duruma iyi bakmalarına izin vermemeleri doğru. Bu, hepsi çok güzel ve medya da bunu böyle aktarıyor, tıpkı cephe gibi güzel bir görüntü gösterelim, onlar da hepimizin yönetmeyi kabul ettiği bir güç tarafından baskı altına alınıyor, çok zor bir konu, ama bu tüm bunlarla ilgili, rapor edilecek, var, varız, var olmaya devam edeceğiz, eğitim de aklın sahipleri olduklarını iddia edenlere veriliyor ve bazen ayrılığı iletiyorlar ve istiyorlar, hepsinin ortak bir şeyi var sürdürmek. Bir refah, onlara arzu edebilecekleri ve toplum için refah isteyebilecekleri her şeyde ustalık verebilecek bir refah, ama hepsi bir baba ve bir anne ile yaşadı ve yetiştirildi, onlara bir kişinin arzuladığı bir kariyerde ilerleyebilmek için uygun koşullar verildi, ama onlar da başarısız oluyorlar, ama her zaman unutuyorlar ve imaj tarafından yönetiliyorlar; Bu konuşmayı sürdürdüm çünkü hayatım muazzam, çok şey öğrendim, cezaevinde olmama rağmen geliştirmem gerekenleri geliştirdim, asla sonunu düşünmedim, her zaman bulunduğum kurumların personeliyle doğrudan temas kurmak istedim, cezaevi kariyerim buna böyle diyebilirim, bu kelime açısından daha iyi yorumlanacaktır, ancak öyle olmalı, en dürüst ve en iyi şekilde yorumlanmalıdır.

Hayatta var olan en samimi şeydir. İkili ilişkilerle ilgilidir, tüm ulusları yöneten ilişkilerdir, malları korumak için, dünyada kurulmuş olan refahı sağlamak için toplumu ilgilendiren konulardır, özgürlük hakkında konuşulması en zor konudur, tüm özgürlüğümüzü verebiliriz, dünyadaki en güzel şey, hayatta sahip olabileceğimiz en büyük zevk, özgürlük içinde olmak, hayatta sahip olduğumuz ve karşılaşılabileceğimiz tüm engelleri nasıl aşacağımızı bilmeliyiz. Bunların çok büyük bir çeşitliliği var, ana olanla başlayabilirim: sosyal iyilik, hepimizin ortak bir yanı var, kendimizi seviyoruz, çirkin olabiliriz, güzel olabiliriz, fark etmez, birlikte yaşamaya alışıyoruz, görünüş her şey değildir; Bazen iyi bir görünümün arkasında daha az iyi bir yan bulabilirim, ama otobiyografisini takip ettiğim nietzsche'nin tarif ettiği apollon yanıydı, güzellik yanıydı, önemli bir nedeni yok, güzellik yanı bize hayal kurduran, tapmamızı sağlayan, her şeyi iyi getiren, ama işte orada, iyilik kötülükle yan yana yürüyor, nietzsche'nin tarif ettiği gibi dionysos yanıydı, yani insanın içgüdüsünde cisimleşen iyi ve kötü, Yeryüzünde var olan tüm varlıklar hakkında konuştuğumuzda, kim olurlarsa olsunlar, ister politikacılar, hakimler, belediye başkanları veya dernek başkanları, herkes olabilir, televizyon sunucuları bile karizma olabilir ve minnettarlık duygusuna sahip olabilir, ama aynı zamanda hiç kimse affedilemez, doğru konuşursak, affedilebilir, hepimizin bir nedeni vardır ve sorular sorulduğunda, bir toplumu yöneten yasalar uğruna yaptığımız her şeyi varsaymalıyız ve hukuk kelimesinin adaleti yapılabilir. İşte o zaman cezalandırılmama ve yasa tarafından tanımlanma hakkına sahip oldular çünkü

tüm bunlar uyuyor, istismar var, var oldu ve var olacak önsözdür.

Ve önsöz aşkınlıktan gelir, ötesinin öğrenilmesinden, hepimiz aşkınlığın ötesinden daha fazlası olduğunu bildiğimiz için yaşarız, olmaktır, olabilmektir, öğretmektir ve her şeye sahip olmaktır, ama tüm bunları belirleyen bir anahtar kelime vardır: felsefe, yaşam biçimi, yaşama zevki, aşkınlığın faktörlerinden birini oluşturan şey budur, olmaya devam ediyoruz ve aynı şekilde yaşamaya devam ediyoruz, varlığın evriminde üretilmiş olmak, terk edilmiş olmak kimseyi kötü yapmaz, uygulayabileceğimiz iyiyi kutsar, öğrendiğimiz ilahi olandır, Bu bizim kaderimiz, her şeyin bize büyük değerlerin mirası olarak bırakıldığını öğreniyoruz, bu yüzden yazdıkları sözlerde kendilerini övüyorlar, ancak bunların hepsi gücü korumak ve yüceltmek için yüceltme, çünkü bunların hepsi güzel olabilirdi, eğer gerçekten hepsi yerine getirilmiş olsaydı ve çok iyi olduğu yazılsaydı.

Neden?

İnsan çürümesinin en geniş yoluna girmiş oluruz, yasallaştırılmış demokrasinin köleleriyiz, kapatılma ve daha katı kurallara tabi olma durumunun sömürsü; bazen yatıştırıcı bir şekilde normale aynı şekilde tepki vermez, buna varlığın aşılması denir, varlığın en acımasız tarafına dönüşüm, hissettiğim buydu, öfkenin yaşamak için bir geçim kaynağı olduğunu yaşayarak öğrendim, yaşamak ve hayatta kalmak görülüyor ve öyle olması gerektiğinde yaşamak için güvenli bir yol olarak egemen olan bilimin değerleri tarafından da kanıtlanıyor, sorudan kaçamayız, bizi oluşturan özelliklerimiz çeşitlidir, ama hepsi aynı şeyden gelir, gizem, daha mükemmel varlıklar yoktur

herkesten daha fazla, herkes nasıl yaşayacağını bilir, bunun için tüm varlığın garantili ve güvenilir desteğine ihtiyaçları vardır, işbirliği içinde çalışırız, başkalarının daha iyi bir yaşama, işsizliğe, haklı bir davaya sahip olabilmesi için para harcarız, bu hepinizin benimle paylaşacağı bir deneyimdir, ben buna varlığın devamı hikayesi adını verdim, bu baskının devamı olacak.

Her şey annemle babam ayrıldıktan sonra başladı, São Miguel'de bir rahibe kolejine kabul edildim, kolejin adı buydu, tatilleri babamla geçiriyordum ve oraya yakındı, ancak ayrıldıktan sonra babamla iyi bir ilişkim olmadı ve her şey oradan başladı, annem ayrıldıktan sonra Pontinha'ya taşınmıştı, yaklaşık 10 yaşındaydım, geldiğimde ve Pontinha'yı tanıdığımda, kolejden kaçtım, o yaşam tarzını kabul etmedim, ama beni yakaladılar, Ben masumum, kanun gücünün var olduğunu biliyordum, babam askerdi, babamın bana anlattığı hikayeler aracılığıyla cesaret ettim, askerlik hizmetiyle bütünleşmiş bir adamdı, ulusa hizmet etti, daha önce de bahsettiğim gibi sert bir adamdı, ama başka bir kadını sevme tutkusuna kapılmasına izin verdi, iyi bir adam, fiziksel olarak güçlü, entelektüel olarak da, genlerini miras aldığım için bundan faydalandım, onu bir kahraman olarak gördüm, bunların hepsi daha sonra dönüştürülecek olan öğrenmelerdi.

Neden?

Yapabileceğimi bildiğim tahakküm, ayrılık anından itibaren, annemle kaldığım için bağımsızlaştım, annemin bir sevgilisi oldu, çalışan bir adam, postanede çalışıyor ve çalışıyor, değerli bir adam, orada da başladı, anneme yardım etmem gerekiyordu ve ben davanın hakimi oldum, hepsi iyi idare edildi, pişman oldum, ağladım, ama

Ben kazandım, bence en uygun tema bu, onları kimse gibi sevmedim, neyse ki iyiler, kendilerine ait bir hayatları var, tartışmalar olması normaldi ama hep onlar haklıydı, daha fazlasını istemenin aşkınlığıyla uyuyan bendim, hiçbir şey yapmadan sahip olmak istedim, bunun kolay olduğunu düşündüm.

Anneme yardım etmek için çalışmaya başladım, ancak kısa süre sonra kendime hükmedilmesine izin vermeyeceğimi fark ettim, bu yüzden kalıplanacak ve döşenecek yapıyı yapan bir casqueiro (döşemecinin yardımcısı) olarak çalışmaya başladım.

Orada çalışan bir kişi vardı, kanepeyi döşemek için yapıdan gelen bir adamdı, görünüşü sağlamdı ve artık ona katlanmak istemiyordum, agresif konuşma tarzları, bunu babamla zaten deneyimlemiştim, bu yüzden durumu tersine çevirmeyi seçtim, Yaşamın ilerlemesi için kapasitem olduğunu hissettim, bana ağırlık vermedi, ama o gün kendimi rezil edebilirdim, onu incitmek ya da yaralamak istemediğim için, ama kendimi korumak için bir el büyüklüğünde bir taş attım, ama onu saptırarak attım, uyarı vermek istedim.

Beni yine de oraya kabul ettiler, orada çalışmaya devam ettim, sonra kendi isteğimle ayrıldım ama sahibi de hiv hastalığına yakalanıp öldü, hiç hoşuma gitmeyen bir durumdu, hastalıkta acı çektiğini gördüm ama ona hep saygı duydum, işi kaybettim, aktif olarak başladım, yani argoda yol gösterici olmak, patronlara katlanmamak anlamında kullanılıyor, bağımsızlık istiyoruz, kendimi aslan oğlu gibi hissettim ve öyle davrandım.

Mart 1996'da avenue underground'da bulundum, zaten underground'da bir dizi soygun olmuştu, orada meydana gelen suçlarla ilgili ihbarlar vardı ve bir polis memurunun geçtiği ve bize kimlik sormaya geldiği bir olay oldu ve hepsi bu, zaten bir hafta önce benfica süper istasyonunda bir okuyucuyu soymakla suçlanmışım, ama bana eşlik eden Ricardo temkinliydi, deneyimsizdi, Ovar'dan gelmişti, şehri bilmiyordu, ama etrafı biliyordu, uyuşturucu bağımlısıydı ve o zamanlar kokain kullandığım için, bir güvenlik desteğine sahip olmanın, yani beni gelecek için iyi bir şekilde korumanın, yani ilerleme için bir güce, bir birliğe sahip olmanın iyi bir fikir olduğunu düşündüm.

Ama şimdi yapı burada devreye giriyor, kişinin sadakat kapasitesinin ana faktörlerinden biri, saçmalık başlıyor, zaten bildiğim bir şeyi böyle keşfettim, bilmiyorsan güvenemezsin, ama deneyimim çok büyüktü, kendimden emindim, yaptığım işte iyiydim, zaten birkaç silahlı soygun yapmışım, kimseye zarar vermeme, sadece parayı alma yolunu seçtim.

Ne için?

Yaşamak için bu yaşam biçimine girdim ve Mart 1996'da, daha doğrusu ayın 28'inde, sözde bir tutuklama emriyle uyarıldım, sadece bu temanın girişini eklemem gerekiyor, Benfica süper istasyonunda tutuklanmadan bir hafta önce kendimi bir arabanın içinde uyurken buldum, Sahibi hava kuvvetlerinden bir yarbaydı, daha önce denizaşırı ülkelerde bulunmuş bir adamdı, orada uyurdum, ama hala pontinha'da evim vardı, aslında o gece ricardo ile birlikteydim ve bir okuyucu çalıp arabanın içinde uyuyakalmıştık,

psp ajanları tarafından uyandırıldık, benfica süper takımına aittiler, ama somurtmadım ve ricardo'ya somurtmamasını, güçlü olması ve sonuna kadar hayır demesi gerektiğini söyledim, aksi yönde bir kanıt yoktu, ama beni polislerin gelebileceği konusunda uyardı, ama ona güven verdim, ona sorun olmadığını söyledim, çok fazla viski içtim ve uyumak gibi hissettim ve eve gitmek istemedim ve oraya yakın yaşadım. Bu oldu, bir insanın öğretmenlik yaparken hissedebileceği en kötü şüpheydi ve olabilecek o anki durumu eğitiyordu, o gün paçayı kurtardım. Söyleyecek bir şeyi olmama kuralıma uymayı başardı, ancak ikna olmadılar ve herhangi bir soygun, mavi bir cd çalar bilip bilmediklerini öğrenmek için yakındaki tüm vale parklarını almaya gittiler, ancak daha önce birkaç suç işlemiştik ve hepsi soygun ve kaçırma olayına karışmıştı, metro caddesindeki sorgulamaya gittik, polis karakolu marquês de pombal'daydı, lizbon metropol polis karakolu, sorgulandık, hiçbir şey söylemedim, ricardo'nun konuşmasını bilmiyordum, ama bir önceki hafta aynı durumda geçmiş bir geçmişim olduğu için güvendim.

O gün karakoldan çıktık, söyleyecek bir şeyim yoktu, onun ifadesine güvendim ki paçayı kurtarayım, o sırada ehliyetimi alıyordum, çalışıyordum ama zaten işsizlik maaşı alıyordum, ehliyetimi almaya devam ettim, kod yapmaya gittim, geçtim, zaten araba kullanıyordum, Kendimi iyi hissediyordum, harika vakit geçiriyordum ve o zaman bana tebligat yapıldı, yargıdan tutuklama emri aldım, beni evden aldılar, spor salonundan gelmiştim, bir aydan uzun süredir antrenman yapıyordum, yargıya gittiğimde fark ettim ki, marki karakolunda sorgulandığımda

marquês de pombal Ben hiçbir şey söylemedim, ama Ricardo her şeyi söyledi, ifademi vermeye devam ettim, gerçekleri tespit etme aşamasında adli soruşturma vardı, onlara söyleyecek hiçbir şeyim yoktu, hiçbir şey kanıtlanmamıştı. Bu yüzden bu kararı kabul edemezdim, bu teslim olmak gibi bir şey olurdu, belki de farklı bir tutum sergilemek, doğruyu söylemek, işbirliği yapmak, tövbe etmek daha iyi olurdu, ama kendimi bilgeliğimle yargıladım, ayrıca adaletle oynamak istedim, beni mahkum eden hakim hayatında sıkıntılar yaşamış bir adamdı, kızlarından biri aşırı dozdan ölmüştü ve diğer oğulları da uyuşturucu bağımlısıydı, avukat tarafından uyarıldım, ya doğruyu söyleyecektim ya da kırılması zor bir ceviz olacaktım, ama kendime güvendim.

Beni yapması gerektiği gibi savunmadı, hukukun bir temsilcisi olarak yerine getirmesi gereken görevlerin meşruiyetinde nasıl işlevsel olacağını bilmiyordu, o zamanlar kişisel bir avukatım yoktu ve bana hiç verilmedi, tutuklandıktan sonra o avukatı tutmak zorunda kaldım, mahkum olduktan sonra, hüküm giydikten sonra o avukatı tuttum, hepsi biriktirmek istediğim enerjimdi, yol ayrımında olduğumu biliyordum, üstlenmek istemediğim bir tanıklık vardı, işbirliği eksikliği için yüksek bir bedel ödedim ve her şey büyük inancıma bağlıydı, kendimi öldürmeyi bile düşündüm.

Benim için hüzünlü bir gündü, önüme çıkabilecek her olumsuz durumdan kurtulacağıma dair kendime yemin ettim, her şey için benim için sonun başlangıcıydı, bir süre önce özgürlüğümü kaybettim, ağır bir zincir aldım ve hayatta kalmayı başardım.

Zafer zamanında kendi savunmamı benim aracılığım ile yapabilme sanatını öğrendim, cezaevi kurumunun işlevlerini yerine getiren idari güç de dahil olmak üzere herkes bana saygı duydu, çünkü bu

Bir şeyi kazanmak istediğimizde anlamak zorundayız, onlar parçanın sahipleridir, yani hükmettikleri bölgenin sahibidirler, öyle olduklarını düşünürler, yapılması gerekeni yapmakla, sadakat içinde yolu takip etmekle emrolunurlar, ne şekilde görünürse görünsün, olabilir ve herkesin sahip olabileceği, ancak diskalifiye olan bir boyun eğdirme vardır, Bu pozisyona geldiklerinde durumun efendisi olabileceklerini düşünüyorlar, yaşamak zorunda olan en basit varlığa boyun eğmiyorlar, okuduklarının ve işledikleri felaketlerin öngörüsü bu, bir değil, iki değil, dört değil, çeşitliydi, çok çeşitliydi, onlara en talihsizlerin çarmıha gerilmesi adını verdim, ama moralimi yükselttim çünkü her zaman yüksekti, her şey Enstitüye geldiğimde başladı.Linhó için zor bir girişti, çok zordu, öfke ve kazanma arzusuyla doluydum, fırsatım olsaydı kaçmayı bile düşündüm, korumayı başardım, çünkü I. p'deki gazilerin saygısını kazandım.Manastırda hayatı öğrenmem için gerçek dayanaklar onlardı, savaştım, mücadele ettim, başardım, öyle olmasaydı unutulup giderdim, herkes beni hatırlıyor, herkes beni hatırlamaktan hoşlanıyor, karakteristik bir imajdım, sevmeyi bilmeyen kasvetli ve soğuk bir lider oldum ve hapishanede zaferi böyle fethettim, kazanmak için yaşamayı ve dünyanın tepesinde kalmayı bilmesi gerekenlerin soğuk davranışlarıydı. Eğitimcilere, asistanlara, gardiyanlara ve müdürlere bu zorlu savaşı kazanmam için bana yardım edeceklerini çabucak gösterdim, destek hissetmedim sadece o anın koşullarına baktım ve yardım barbarcaydı, olamayacak bir şey oldu, kendi içimde şeytan oldum, ama bela aramıyordum, sadece yaşamak ve hayatta kalmak istiyordum, bu koşulların anıydı.

Isabel, sağlıklı ve hoş bir saygı duyduğum okul m¼diresinin adıydı, her zaman bana eşlik etti, her zaman bana yardım etti, ancak daha sonra içimde bir ¼fke haline geldi, ama ona her zaman saygı duydum. Ve t¼m bunlar, m¼d¼r¼n¼n adı Joāo G. olan idari sistem tarafından uygulanan g¼l¼ baskıdan kaynaklanıyordu. Yurtdışından gelen adam, onu ¼ld¼rmeye çalıştıklarında paçayı kurtardı, hikayesi iyi biliniyor, linh ¼y¼netime birkaç yıl g¼rev yaptı, benim transferimden sonrasına kadar, onu iyi tanıyordum, hatta konuşabileceğiniz bir adamdı, iletişim kuran biriydi, konuyla ilgileniyordu, Beni yanlış yorumladı, belki de milletvekilleri y¼z¼nden, profesyonel d¼ng¼de iyi g¼r¼l¼yordum, arkadaşlık d¼zeyinde herkes bana saygı duyuyordu ve o y¼netmen kariyerinin zirvesini istiyordu, yani h¼kmetmek için buradayım, ne pahasına olursa olsun kazanmak için buradayım, iyi g¼r¼leceđim, amacı buydu, diğer Şeylerin yanı sıra daha fazlasını s¼yleyebilirdi. En çok savunduğu davalardan biri uyuşturucu kaakılığıydı, uyuşturucu bağımlılarına yardım etmeyi seviyordu, ama karşılığında para talep ediyordu, yasalarla oynuyordu, g¼vencesiz ve Şartlı çıkışların ve açık rejim çıkışlarının uygulanmasını etkileme g¼c¼ne sahipti, k¼t¼ bir adam değildi, sadece kendi peşinden gidenler yozlaşmaz ve ben daha zor olan yolu seçtim, kimsenin takip etmekten hoşlanmadığı yolu, ama ben takip etmeyi seçtim, benim için ¼nceden belirlenmiş olan yolu takip etmeyi, kader hakkında konuştuğumuzda bazen doğru anlarız, gerçeklikten çok uzak olmayız, çocukken birçok r¼ya g¼rd¼m ve bunlar kabusa d¼n¼řen r¼yalardı, olde bir geçit zaten ¼ng¼rm¼řt¼m, geleceğimi zaten g¼rm¼řt¼m, ama hepsi bana bir r¼yada tasvir edildi, bana b¼yle denilen cadılar eşlik ediyordu, bana geçtiler

Hayaller, çünkü yaşamak zorundaydılar, kadının gücü büyüktü, bana yardımcı oldu, ama tutuklanmamdan sonra merak uyandırdı, kardeşimle büyük bir tartışma yaşadım ve ondan daha iyi olmak istedim, sağlıklı bir tartışma, olmak istedi ve benimle eşit. O zamanlar nişan almak için su yılanlarına karşı ava giderdik, bilardo oynardık, bazen zorlu rakiplerle karşılaştık ama her zaman kazanırdık, onun iyi olduğunu biliyordum; bugün orduda bir teğmen. Babam bana verebileceği en doğrudan desteği yönetti, onları teslim etti, eğitime yardımcı oldu, hepsi bir ayrılık olduğu için.Linhó'ya girişimin ortasındayız, cesurcaydı, girişte gardiyanlar beni derinlemesine tanımak istedi, normal bir girişti, oradaki atmosferden bahsederseniz, arama ortamıydı, hem gardiyanlar hem de mahkumlar kazanmak istiyordu, orada iyi bir müdür vardı, Manuel, ama yozlaşmıştı, ama kimseye zarar vermedi, sadece kazandı ve işini yaptı ve ayrıca yardımcı oldu, 1996'dan 1999'a kadar üç yıl boyunca o müdürün altındaydım, müdürlük görevinden alındı, ancak cemaat konseyi başkanı oldu, ancak linhó'dan ayrılmasına neden olan şeyden asla kurtulamadı, iyi bir adamdı, herkesin iyiliğini istiyordu ve aynı zamanda kimseye zarar vermiyordu, çalışmalara ihtiyaç vardı, cinayet kanadı olarak kabul edilen b kanadında, her şey için, üstteki altyapı için ve salonda bir ziyareti kabul ederken su düşerdi, altyapının boyutunun eksikliğinin bir sonucuydu, şemsiyelerimizi açık tutmak zorunda kaldık, çünkü müdürün cezaevi hizmetleri genel müdürlüğünden sömürebileceği paraya dayalı bir teklifi kabul ettiği noktaya kadar yozlaşmış bir ortamda yaşadık, kolay kurtuldu, teklif

Antrenman sahasını, yani futbol sahasını tamir ediyordu, çamurluydu, çok ağır topraktı, lakabı buydu, pasaklı da diyebilirdi, ama iyiydi, nasıl yürüyeceğini de biliyordu, sistemi nasıl manipüle edeceğini biliyordu, eğer bir yerde yolsuzluk varsa o anı yakalamamız gerekiyordu, Ben 16 yıllık bir cezanın yarısındaydım, gizliliğe güvendiğim için sekiz yıl yattım ama bu en iyi şekilde bitmeyecekti çünkü zarar görecektik olanlar vardı çünkü böyle olması gerekiyordu, sistemin bir parçası, sistem bu şekilde kurulmuş, bir gerekçesi olması gerekiyordu ve bununla birlikte bir yıl daha geçti, Linhó'da bulunduğum üçüncü yıldır ve yolsuzluğun gerçek ikilemi ortaya çıktı, müdürlüğün başı tarafından yetkilendirilen uyuşturucu satışı, her şeyi güvendikleri bir mahkumu kullanarak yönetiyorlardı, uyuşturucu satarak iyi bir yaşam süren güçlü bir uyuşturucu satıcısıydı, adı Luís Torres'ti, hapishanede bir çocuğu bile vardı, Skip şirketinden torbaları yapıp doldurmak ve onlara xis ödemek için bir teklif geldi, orada çalışmaya davet edildim, bu işlevi yerine getirmek üzere olan adamların uyuşturucuda ödemeyi yetkilendirdiğini ve daha sonra bilgisayar aracılığıyla aktarılan parayı tuttuklarını kabul etmedim, işte o zaman manuel t'nin gerçek sorunu. O zamana kadar yapılabilecek pek bir şey yoktu, adli soruşturma vardı, kasıtlı transferler vardı, yani imajımızı temizleyelim, ama temizleyemediler, mahkemeye gittiler, adli soruşturmada sanıklar vardı, çok çeşitli ifadeler vardı, ama ben ifade vermedim, çağrılmadım bile, fazla bir şey de söylemeyecektim, sadece kendi iyiliğimi koruyacaktım, davayı ele almanın daha değerli olduğunu hissettim, sessiz kalırsam bundan bir şey kazanabilirdim, bunu bildiğim anda

ağır bedel 6demek.

Gardiyan serçe cezaevi hizmetinin dışında bırakıldı, şef amorim erken emekli olmak zorunda kaldı, manuel t. Yine de bir kilisenin başkanlığına kadar yükseldi.

Yönetimde bir değişiklik oldu, João G. P.E.'nin yönetimindeki bir sonraki isimdi. Bağlam için bile çok büyük bir hırsı vardı, koşulları yeniden düzenlemek için b kanadında çalışmalar başladığında, kanadın yarısı çalışmalar için kapatıldı, kendimi carlos ile aynı hücrede buldum, bir üniversite profesörünün annesinin oğluydu, okul müdürünün sekreteriydi, ama zaman zaman uyuşturuğu bağımlısıydı, Kullanacak parası olsun diye öğretmenin çantasını çaldı, kronik bir bağımlıydı, ona karşı merhamet hissettim, çünkü onu hep kaybederken gördüm, gelişemiyordu, tüketime boyun eğmişti, ama zekiydi, zeki bir insandı, ama uyuşturuğu ticaretinde siyahlar patrondu, onlarla sorunları vardı, hatta ben onunla hücredeyken koruma istedi, ama komiktir ki kimse benimle konuşmadı ya da para talep etmedi, ödemek zorunda olduğu borçlar, hatta onu savundum, ama ihanete uğradı ve borçları için onu zaten dövmüş olan adama eroin borcu bıraktı, kabul ettim ve ona borçlandım, korkmadım çünkü eroin beni vahşi bir varlığa dönüştürdü, tam bir tahakküm, o andan itibaren zor bir hayat sürmek zorunda kaldım, Birinin acı çektiğini görmek öfkemin zirvesiydi çünkü hepsi bana sebep verdi, göğüs göğüse birkaç dövüş yaptım, beni yenemediler, davayı kazandım, hepsinin daha sonra işlemek, satmak ve kendileriyle iyi olmak için desteğime ihtiyaçları vardı, bedava eroinim vardı, beni tatmin etti çünkü muhteşem değerleri vardı, yoldaştı, arkadaştı

ve davayı savundum ama çok kızdığım bir şey vardı, eroin kullandığım halde kimse bana karşı çıkmadı. Hepsi bana saygı duymayı öğrendi, suç hayatından gelen adamlardı, hepsi birbirlerini sokulduğumuz ortamda tanıyorlardı, saygı duyuyorlardı, kendileri benden nefret ediyorlardı, bana eroin teklif ettiler, sağlıklı bir mesleğe sahip olmam ve öğrenmem gerektiğini düşündükleri tek yol buydu, tüketim döngüsünün devamıydı, kendimi iyi hissediyordum, buna alışmıştım ve yemek yeme ve seks yapma isteğimi ortadan kaldırıyorlardı, manastırda seks yapma ve yemek yeme sorunu hakkında endişelenmek zorunda kalmadan zamanımı geçirmenin ideal yoluydu.

1998'de Vale de Judeos'a transfer oldum ve marangozluk kursu almaya gittim.

Doğrudan gözaltına alındım, 111 rejimi denilen, disiplin yaptırımlarına veya sonuçlarına yol açabilecek bir soruşturmayı beklediğimiz sert rejimdi, ödedim, sahip olduğum bir hakkı talep etmenin bedelini ödedim, bir televizyona, bir radyoya sahip olmaktı, ama hepsini elimden aldılar ve herkes beni televizyonuma verdiğim isimden tanıdı, Susana bana annem tarafından verilmişti, muhteşemdi çünkü televizyonum her zaman hücremdeydi. Bazen uydururdum, alırdım, rehin bırakırdım, kiralardım, böylece kendimi zayıf hissettiğim günlerde onu tüketebilirdim, ama ona karşı sonsuz bir sevgim vardı, biri onu benim için mahvederse onu öldürmeye razı olurdu, bunu kendimi iyi hissetmediğim birkaç kez yaptım.

111'e girdim ve hapishane müdürü tarafından dinlendim, hapishane müdürü Şef Amorim, Mozambik soyundan ama Portekizli, uzun boylu ama zayıf bir adam, kötü bir adam değil, sadece bölgeye hakim olmak istiyordu, sessiz olmasını istiyordu, o

Bana böyle konuşmayı kesmemi yoksa üzüleceğimizi söyledi, ben de evet üzülebilirim dedim, buna razıydım, o zaman patronun ofisine, yani masasına girdim, uzun yıllardır orada çalışıyordum, gardiyan baptista, çok içerdi ama dürüsttü, kimseye zarar vermek istemiyordu, patron gibiydi, iyi olmak istiyordu, bu güvenlik görevlisi beni şaşırttı, bana saldırmaya çalıştı, yapamadı, orada bulunan birkaç güvenlik görevlisi daha vardı, pbx'te ve karışıklığı gördüler, etrafımı sardılar ve bana tekrar saldırmaya çalıştılar, yapamadılar, birkaç dakika daha sürdü, ama onların ısrarı benim direnişimdi, o sırada 50'li yaşlarında bir gardiyan ortaya çıktı, demir gardiyan, benimle konuştu, durmamı ve kimsenin bana saldırmayacağını söyledi, ama ben zaten gardiyan Batista'ya ve hapishane müdürü patron Amorim'e saldırmıştım, onlara fazla bir zarar vermedim, kaybedeceğimi biliyordum, Sonra bana kelepçeli olarak güvenlik kulübesine gideceğini söyledi, patronun huzurunda kelepçelendim, bunu emreden oydu, demir muhafız emretti ve güvenlik kulübesine gittim, patron kelepçeleri çıkarmamı emretti ve soruşturma sonuçlanana kadar güvenlikte olacağım için hücreye girmemi söyledi.

Dürüst olmak gerekirse, adama saygı duydum, o bir adamdı, bir patrondu, örnek verdi, baskı güçlerini temsil eden kurumlar olarak, herkesin iyi hissetmesi için herkese iyi komuta edilmelidir. Benim için tanıdığım en insani patrondu, mantıklı olan cezayla karşılaştım, eylemin kendisi için ödeme yapmam gerekecekti, ama aynı zamanda onların saygısını da kazandım, doğrudan hayata karışmayı bıraktılar, hayatta kalmak zorunda olmak, hapishanede bile insan yaşıyor, ben buna misafirperver olmayan yer dedim, ifadenin kendisi tarafından aynı varlık, hiçbir şeyin olmadığı bir yere, sadece yaşamak için yaşıyoruz, ama mecburuz

İnanın cinayet diye bir şey duymuştum, birkaç mareações vardı, bu suç hayatında kullanılan argo bir kelime, yani cinayet anlamına geliyor, dolayısıyla hapishane ortamında yanlış gidebilecek bazı durumları zaten işlemiştim, Onunla güvenlik pavyonunda cezamı çekerken tanıştım, linhó'dan birkaç yaşında genç bir adam gördüm ve onunla temasa geçtim bana bir sigara verdi, ama onu yalnız bıraktım.

Günün çok geç bir saatinde olduğumuz için Komisyon onu göremedi.

Bir anlık bir durumdu, bir andı, onu orada görmüştüm, oradaydı, b kanadında, katil olarak kabul edilen koğuştta, a kanadındaydı, sakin bir koğuşt, çalışan ve hapishanede sakin olmak isteyen mahkumları barındırıyordu, ancak kullanıcılar vardı, Uyuşturucu satıcıları vardı ve bugün hala hapiste olan biri vardı, adı Delfim, hikayesini birazdan anlatacağım, beni aradı, onunla ilk tanıştığımında hemen gördüm, zekiymiş, iyi bir çocuktu, ama aynı zamanda vahşi bir çocukluk geçirmişti, ailesinin izlediği yol nedeniyle Cape Verde'ye geri döndü, daha iyi bir hayat arıyordu, Bilgide var olan ve böyle görülen tarihsel bağlar için yaşamış olmanın zorluğuna sahiptiler, çok kolay bir yaşam sürmediler, Macarların mahallesinde yaşamak zorunda kaldılar, çoğunlukla Cape Verde'den insanların bulunduğu bir mahalle, evlerin inşası çok iyi değildi Ama sokakta yatmamak, başlarını sokacak bir çatıya sahip olmak gibi asgari koşulları sunuyorlardı, ne kadar sefil olurlarsa olsunlar, eğitilmişler, evler temiz tutuluyordu ve gerçek bir eğitim almış olanların düzenine sahiptiler, ama işte, sosyal eşitsizlik vardı, çok çalışmak zorundaydılar ve bu insanlar

İyi insanlardı, çocuklarını şımartmayı severlerdi ama onlara ayıracak zamanları yoktu, dürüst bir hayat, refah içinde bir hayat için çalışmak zorundaydılar, bu onların ve bazen yabancılaşıma bir şoka neden olabilir, çocuklar büyümeye başlar, ebeveynlerinden uzakta çok zaman geçirirler, büyümek istediğinizde meşru talep, bağımsızlığa sahip olmak, kendi kendine yetmek, iyi olanı aramak, ama uyuşturucuya düştü, tıpkı benim hapis yatarken yaşadığım gibi bir temas oldu, Ama sonra bıraktım, göz temasını kaybettiğim ve daha doğrudan bir temas kuracak zamanım olmadığı için onu hatırlamıyordum, ama bana geldi, B kanadındaydım ve çok spor yapıyordum ve yanımdan geçti ve kart oynamak isteyip istemediğini söyledi, tipik Cape Verdian bisca oyunu ve onunla orada arkadaş oldum, ama çok daha uzun sürdü, bugüne kadar sürdü, ama o zamana kadar zaten eroin kullanıyordu, O zaman onu intendente'de gördüğümü hatırladım, orada karanlık anlaşmalar yapılırdı, kimse kimseye zarar vermediği sürece her şeyin yolunda olduğu karaborsa, vahşi bir zamandı, ilk bakışta çocuğun zeki olduğunu fark ettim, ruhu vardı, görünüşü büyük bir rasta sundu, vahşi ama iyi muamele gördü, onu gördüğüm ilk anın görüntüsü buydu ve toplumun gözünde böyle görülen bir çocuk olduğunu fark ettim, kanun kaçağı, toplumun sınırlarında yaşayan adam, ama hepimiz kendimizi güvence altına alabilmek, refahımıza, insan eşitliğine dikkat edebilmek için güvence altına alınmış bir refaha sahip olmak isteriz, hepimizin yarattığımız tüm bunlarla yaşadığımızı söylemeye değer, ama aynı zamanda iyiliğin kötülükle yan yana yürüdüğünü de biliyoruz, bundan kaynaklanabilecek eylemler yaşamak için en zor yolu getiriyor, a kanadından b kanadına transfer edilmişti, hücrede kaldı

transfer gecesinin ertesini sabahi tiquinho kanat a'ya döndü, yönetimle bir anlaşma yapmıştı, diğerini boğanın başına koyarak işbirliği yapmak, diğerini asili bırakmak anlamına gelen argoda da kullanılan bir başka deyimdir, O gece pencereden konuştuk ve bu şekilde birbirimizle iletişim kurabildik, çok yakındık ve hücrede çok fazla gürültü duydum, dikkatimi çekti, hapisanede tehlike algısına sahip olmalıyız, bizi yaşatan ve kazanmamıza yardımcı olan şey budur, bize olmayı isteme ruhunu, hepimizin somutlaştırmayı sevdiği ruhu, cesaret, beceri ve kurnazlıkla dolu güçlü bir ruhu getirir.

O gece ertesi sabahtan önce pencereden konuştuk, gürültü duyunca sordum:

- Kim var orada?

Bana bazı sesler duyduğunu söyledi:

- Ben Hugo, buradayım artık Tiquinho.

B kanadına transfer edildikleri gün işledikleri suçtan dolayı onu cezalandırma yoluydu, o zaman rutindi, bana bu durumda kapıları açtıklarında hücrelerin benimle birlikte a kanadına gelmesini söyledi, ama bana sessiz kalmamı söyledi, ama düşündüm, hugo ile ilgiliydi, o yıldızdı, o anın adamıydı, eroin bağımlısıydı, kaçakçıların ona parasız uyuşturucu sağlamasını talep ediyordu,

Bu bir zorunluluktu, bunu talep etti, büyük bir şekilde asi bir çocuk, saldırı o zaman oldu, kapıların açılmasına izin verdim ve dışarı çıkmadım, ama onun yapacağını biliyordum, a kanadında biraz ateşlilik olduğunu biliyordum, ateşlilik için de argo bir kelime, suç argosunda yağmurda yürüyenlerin ıslanması gibi rutin bir olay olarak anlaşılabilir.

Sonra hücreden çıktım, normal rutinimi yaptım, kahvaltı ettim, sonra antrenmana gittim, okula gittim, derslere gittim, o kahvaltı sabahı, onları görmemek garip geldi çünkü bu benim rutinim de aramaktı, bağımlıydım, ama henüz gerçekten bağımlı değildim, ama zaten bazı soygunlar yapmıştım ve zaten biraz para gasp etmişim, sabah bana gelip anlattılar, aynı zamanda kullanıcı olan çocuklara pırana deniyordu, hayati daha dürüst bir şekilde ariyorlardı, ama hep aldatıyorlardı çünkü bağımlılık onları da buna yönlendirdi, hugo, tiquinho ile güvenlik pavyonuna gitti, ama bir başkasi zé bola ortaya çıktı, chelas'ta yaşıyordu ve onunla hiç iyi hislerim olmadı çünkü ona emílio bairro alto'ya eşofmandan bir pantolon verdim ve emílio'yu soymak istedi. pantolonun benim olduğunu biliyordu ve beni birkaç kez kışkırtmıştı ama hiç umursamadım, Emílio bairro alto tam orada, bairro alto'da büyümüşü ve arsızdı, aynı terbiyeden geliyorduk ve bana ait olanı savunmak istiyordu, bir bairrista olmanın ve çocukluktan gelen bir bağa sahip olmanın onurunu savunmak istiyordu: Zé bola sağlamdı ve yaklaşık 90 kg ağırlığındaydı., Emílio kuru, tipik bir Afrikalı çocuktü, daha zayıf olduğu için onurunu savundu ve durumla yüzleşti.

Tartışmak kolay değildi ama yaşamak için akli olduğunu biliyordu ve bu meseleyi atlatmak zorundaydı. Zé bola eşofmanının pantolonunu çıkardıktan ve elinde tuttuktan sonra tartışmaya başladılar; Emilio'nun kazanacağını biliyordum ama bu şekilde sonuçlanacağını hiç düşünmemiştim. Onu üçüncü kattan göndermek istedi, bacaklarından tuttu, Emilio öğrendiği şeyi yaptı, son çare olarak, kendimi kurtarmak zorunda olan benim, boynundan tuttu ve onu kırmaya zorladı, yani boynundan tuttuğu anda bırakmadı, önünde ya da hücrelerin girişinde bir tırabzan vardı, Çok fazla güvenlik sunmuyordu, bu durumda öngörülemez hale geldi, ilk andan beri düşeceklerini düşündüm, eylemin beklentisini tahmin ettim, ama sonra düşündüm ve gördükten ve tahmin ettikten sonra hala birkaç saniyem vardı ve bunun olmayacağını düşündüm, ama oldu, Emilio boynunu tuttu ve bırakmadı ve Zébal'in yaptığı güçle iki anıtsal gücü birleştirdi, 3. kattan düştüler, hatta hasarın daha büyük olacağını düşündüm, hatta içlerinden birinin o durumda ölebileceğini bile düşündüm, ama neyse ki kurtuldular, aklın gücü her zaman kazanır, sanırım hayat bu, konudan kaçtım, alınan tüm yolu açıklayabilmek için, her zaman insanlarla bulduğumuz bu bağlamda, iletişim halindeyiz çünkü konuşmamıza ve durumları tartışmamıza yardımcı olanlar onlar, bu şekilde görülür ve yapılırsa her şey hoş, uyuşturucu bağımlılığına bağlı bir hayatımız bile olabilir, ancak uyuşturucuya bağımlı olduğumuz için kendimizi iyi hissediyoruz, ancak en banalden, futbol gibi en basitinden en bilimseline kadar çok çeşitli konuları tartışan insanlarız, çok okuyoruz, böylece daha sonra

tartışmak, her zaman gücümüz okumaktı, peki burada daha geride bıraktığım gibi, neden zé bola ile hiç iyi "hislerim" olmadığını söylediğimi göstermek istedim, zé bola kolunu kırdı, Emilio'ya hiçbir şey olmadı, zarar görmedi, ama o gün hastanede yatıyordu, önlem için. Yaptıklarının yanlarına kar kaldığını görmek beni mutlu etti, onu affettim ama bana her zaman içerlediğini biliyorum, ama durumu anladım ve gitmesine izin verdim.

O gün sabah saat 11 civarıydı, Zé bola da güvenlik pavyonuna gitmişti, Hugo'nun da onunla olduğunu biliyordum, onu birkaç kez görmüştüm, güvenlik pavyonundaydılar ve hapisanedeki en katı cezayı aldılar, buna topallama deniyor, tecrit, hücrenizde temel şeyler dışında hiçbir şey bulundurmamak zorunda değilsiniz, Bir havlunuz var, çarşafınız var, okuyacak bir kitabınız var, hücrenizde çakmak bulunduramıyorsunuz ve günde 23 saat kilit altındasınız, üstesinden gelmek her zaman zor ama sonunda bu yaptırımlara alışıyoruz, çünkü bunu daha önce yaşadık, gözaltında olmak, gözaltında olmak ve bu durumda yaşamak, ama böyle yaşamaktan hoşlanmadık, yağmurda yürüyenin ıslandığını biliyorduk.

Bütün kötülük buydu ve cezayı uygulayanlara ve işler burada bitecekti, ama hayır, soygunda hugo delfim'i karnından iki kez bıçakladı, adama kötü davrandılar, küçük şeyleri soymak için, birkaç gram eroin ve yaklaşık 30 kontos, yaklaşık 10 gram olacaktı, takma adı delfim'in bedelini ödeyecek bir adam, patinhas, patinhas çünkü bir tren soyduğu için tutuklandı, ölü bir adam yaptılar, öyleydi

O dönemde çok iyi bilinen ve konuşulan bir soygundu, üst düzey bir soygundu, çünkü çok fazla para içeriyordu, fahiş bir miktardı, o zamanlar Sintra ve Lizbon arasındaki bankalardan para taşıyan trenlerdi. Soygun tam orada, Sintra-Lizbon treninin çıkışında gerçekleşti ve bir ölü vardı, ancak cinayet suçunu işleyen kişinin o olduğunu asla kanıtlayamadılar, cinayetin gerçek beyni olduğunu asla kanıtlayamadılar, ancak mahkum edildi ve hapisane hayatı boyunca gelip ondan uyuşturucu alan birkaç baskına maruz kaldı, kimseye uyuşturucu vermedi, yani sattı, kendi uyuşturucularını sakladı, hücrenin içinde kasalar vardı, sadece bir kirpikle oraya ulaşabiliyorlardı, ama bu şimdilik.

Ördek yavrusu lakabı vardı, kimseye güvenmediği, kimseye vermediği için bu lakap takılmıştı, bir elin diğerini yıkayabileceğini bilirdi, yani verebilirdi, insanlar ondan yardım istediğinde yardım edebilirdi ve hugo asi bir çocuktü, yapışkandı. Bu olaylardan sonra bir sıra izlendi, delfim coimbra'ya, tiquinho vale de jews'e transfer edildi, bu arada ben de; 1998 yılıydı, daha doğrusu 27 Haziran, Hugo'dan çoktan ayrılmıştım, o başka bir hücredeydi, buna yol açan faktörler vardı, onu arayan diğer yoldaşlar piranaydı, çünkü her gün sigara içmek ve tüketmek için yaklaşık 30 ila 40 gram çalışıyorlardı, her zaman yönlendirildikleri gerçeğiyle kalabalığı çekiyorlardı, Buna uyuşturucu bağımlılığının sonuçları deniyor ve o zaman topallamayı bıraktığında, aynı hücrede kalmaya karar verdik, ama o piranalar benim hakkımda hep kötü konuşuyorlardı, çünkü onlar için ben yollarına çıkan bir taşım, manevra alanlarını ellerinden alıyordum, çünkü biliyorlardı ki ben

Gerçek bir sürüttüm, arkadaşlarımla ilgisini çektim çünkü onlarla nasıl geçineceğimi biliyordum.

Beni durumun bağlamının neşesine nasıl vereceğimi biliyordum ve o anın koşullarında benimle bir arada bulunan bu tür insanlar, benim hakkımda kötü konuşurlar, kötü konuşurlar, her şey çocuğun ayarladığı şeyden yararlanmayı başarmak niyetindeydi, onlar için ilgi istediler ve onlar için ilgi istediler, böylece onlar iyi olabilirlerdi, başka bir deyişle, her zaman akşamdan kalmanın ortadan kaldırılmasını istediler, kendimi rahatsız etmedim, hayatın böyle olduğunu biliyordum, herkes iyi olmak ve kendi çıkarları için kazançları için minnettar olmak istiyordu, ama her zaman ihtiyaç duyduğum kişiler onlardı, onların da bana ihtiyacı vardı, birleşik bir güç olduk, yani bir soygun yapmak isterlerse bizim yardımımızı alacaklardı, ama bunun için de ödeme yapmaları gerekecekti ve vale de judeus'ta bir kursa katılmak için transfer edildiğim zamandı, hugo rasta vale de judeus'a transfer edildiğinde zaten iki ya da üç aylık bir kursum vardı, hugo rasta geldiğinde onu bir kardeş gibi karşıladım, çünkü onunla zaten bir dostluğum vardı, vale de jews'de dört kanat var - a, b, c ve d kanatları. d kanadındaydım, coimbra'dan vale de jews'e nakledilmiş olan delfim'in bulunduğu kanattaydım ve orada hugo'ya benim hücremde kalmak isteyip istemediğini söyledim, istedi, ama korktuğu başka bir soru vardı, çünkü linhó'da delfim'i öldürmeye çalışmıştı, adamı üçüncü kattan aşağı göndermek istedi, kuzeni Bento buna engel oldu, ama benimle hücremde kalmak istemedi, istemediğinden değil, Delfim'den intikam almaktan korkuyordu, zaten hapisanede birkaç şey yapmıştı, saygısı vardı, kolay intikam alan bir adamdı, öyle bilirdi, ama ona unutmasını söyledim, adam

ti, kimse intikam almayacak, delfim ile iyi bir ilişkim vardı, ona yaptıklarından hoşlanmadığımı birkaç kez söyledim ve bana çoktan unuttuğunu söylemişti.

Kursa gidiyordum ve bu transferler linhó'da meydana gelen bir dayak olayından geliyordu, hugo rasta ve cadete linhó'da meydana gelen bir cinayet davasında suçlanmışlardı. Linhó'dan geldiğimizde oldukça gençtik, hepsinin ismini sayabilirim ama sadece bazılarında bahsetmeyeceğim, tiquinho, jonhson, gerçek futbolcu, bulunduğu veya bulunduğu zincirlerden tüm takımları temsil etti, toni gaivota, linhó'da uyuşturucu satıcılarını soyduğu için nakledilmişti, bir de zé tó vardı, onunla çok yaşadım, henüz hapiste değildi, onunla aynı çatı altında yaşadım, bazı arkadaşlarla, benim kendi evim vardı, onun da kendi evi vardı.

Ancak bu hikayenin merakı benim için tersine döndü, at kullanıcısı olan bir kızla çıkıyordum ve o da bir fahişeydi, aslında ikisi de fahişeydi, bir kadına bağımlı yaşamaktan hoşlanmıyordum, ama onunla yaşama noktasına kadar ondan hoşlandım. O zamanlar sadece kokain kullanıyordum, onun eroin ve kokain kullanmasını pek kabullenemiyordum ama ilişkiyi sürdürdüm, ondan hoşlanıyordum ve Zé Tó ve Ana da uyuşturucu bağımlısıydı ve bu hikayeye ilgili ilginç olan şey, Zé Tó'ya her zaman atı bırakmasını söyledim, her zaman eroin kullanmayacağımı söyledim, Daha sonra hapishanenin içinde bağımlı oldum ve Vale de Jude'da bulunduğum süre boyunca rasta, tiquinho vardı, güzel zamanlar vardı, piyasada çok fazla malzeme vardı, başka bir deyişle çok fazla uyuşturucu vardı ve Vale de Jude, en yüksek cezalara çarptırılmış birçok erkeğin geçtiği ve her zaman saygın bir hapishanedir.

Tehlikeli bir hapishane olarak ün yapmıştı, orada her zaman cinayetler işlenmişti, bu yüzden ağır bir üne sahip bir hapishaneydi.

Piyasada çok fazla malzeme olduğu için herkes daha fazla malzeme tedarik etmek için satmak istedi, sonra delfim ve pinokyo arasındaki anlaşmazlık başladı, gerçek olan uluslararası uyuşturucu kaçakçılığında hapisteydi, elebaşıydı ve adamın zaten Portekiz'in kuzeyinden güneyine kadar hapishanelerde kaydı vardı ve işte o zaman görmek ya da bilmek istemediği şey yeniden başladı. Pinokyo, Hugo'ya Delfim'i dövmesi için yüklü miktarda uyuşturucu verdi, Hugo da bu işe bulaştı ve soyunma odasında adama şiddetle saldırdı, tüm bunların nedeni kıskançlıktı; Delfim daha büyük paketler satıyordu ve onlarınki daha zayıftı, bu yüzden Pinokyo Delfim'i dövmesi için para ödedi.

Bu çok hoş olmayan bir olaydı, ama zamanı geldi, zaten bir iç sicilim olduğu ve zaten birkaç cezayı çekmiş olduğum için, sorunlar yaşamaya başladım, marcão adında bir kişi tarafından takip edilmeye başladım, kardeşini öldürdüğü için hapisteydi, Her gün sigara içmem gerektiği için tahsilat yapmaya başladım ve bu tahsilatlardan birinde Marcio ortaya çıktı, parayı almama izin vermek istemedi, benden daha uzun yıllardır orada olduğu için hakkı olduğunu düşündü, bana tuzak kurdu, başka bir deyişle tahsilat parasını almamı engellemek istedi, çünkü onun da alacak parası vardı. Fiziksel güç gösterdiği bir kelime alışverişi yaptık, ama hiçbir şey olmadı, paramla ayrıldım, ama bu bir düşman kazanmanın başlangıcıydı, hatta kazanan takım için bir miktar tütünün söz konusu olduğu bir futbol maçı bile oynadım,

O rakip takımda oynuyordu, kendimi linhó'dan gelen grupla oynarken buldum, benim grubum toni gaivota, jorge, zé tó ve luís'ten oluşuyordu ve biz sporcuyduk ve nasıl oynayacağımızı biliyorduk, kazanmak istiyorduk, bunun için rakibi hafife almamız gerekse bile ve olan buydu, kaybettik, oyunu kaybettik çünkü bahsin başı bendim, bir cilt kazanma hırsıyla televizyon setimi rehin vermiştim, Çingene Ramon'a rehin bırakmıştım, zaten uzun bir sicili vardı, ortada yenilmiş bir adamdı, kaybetmek istemediğim için ödemeyeceğimi söyledim, bana kızdılar ve tütünün hacmini talep ettiler, ama sustular, o zaman bu adam marcão hacmi istediğini söylemeye devam etti ve kabul ettim çünkü haklı değildim, oyunun birleşimiydi, o bir atletti, her zaman mantık için savaştı ve kaçınması gerektiğinde sorunlardan kaçındı. Ben devam ettim ama o çocuk beni kışkırtmaya devam etti; Bir gün marangozluk kursuna gitmek üzereydim, bu yüzden oraya gitmiştim, Yahudi vadisine, o gün kaçınılmaz olan oldu, gardiyan hücremi açmaya gitti, nadiren hücrede kalırdım, ama o gün sinirliydim, yeterince uyuşturucu içmemiştim, kursa gitmek için parmaklıkların yanından ayrılmak üzereydim ve oradan geçerken büyük gardiyan belirdi, bana çarptı çünkü sinirliydim ve daha önce de olduğu gibi Tereddüt etmedim, bir yumruk attım ve o da karşılık verdi ama hiç şansı yoktu, onu zaten incelemiştim, o bir dövüşçüydü ama olanları provoke etmek için çaresizdi, sansasyoneldi, yani herhangi bir ceza almadım çünkü o gün kanat şefi oradaydı, Edward, adı buydu, yaklaşık iki metre boyunda, fiziksel olarak güçlü bir adamdı, dürüst bir adamdı, düzgün bir adamdı ve öylece bıraktı.

Beni kışkırtmak için biraz zaman ayırdığının farkına vardığımdan ve bu nedenle önlemler aldığımdan, hepimizin içgüdüsüne sahip olduğumuzdan, sağduyu kadınlara altıncı his adını vermiştir, ancak erkekler de buna sahiptir. Altıncı his öngörülemezdir, nasıl oynanacağını bilmektir ve nasıl olunacağını ve saygı duyulacağını bilmektir, bundan sonra hiçbir şey olmadı, bir sonraki provokasyonu denedim, ama başarılı olmadı çünkü özüm güçlüydü, manastırda yaşadığım zamanın en saygın adamlarından biri olan hugo rasta tarafından güvence altına alındı, sadece onu ilk olarak görmedim çünkü ilk, ben; öğrendiği her şeyi, gösterdiği cesareti, ben zaten cesarete sahiptim ve çoktan geçmiştim, özümsedim, orada bir savaşçı, sadık bir adam, bir şair, şiiri seven bir adam olduğunu bilmenin cesaretini özümsedim, ama bu konuda bile ondan daha iyiydim. Onu dinlemeyi seviyordum, birkaç şiir yazdım, bunlardan biri ona adanmıştı, en iyisiydim, koştığım zamanların karizmatik figürüydüm, zekiydim, güçlüydüm, sınır tanımıyordum, hapisane nüfusunun geri kalanıyla birlikte yaşadığım ortama bile girmeyi başardım, birçok kişiyi yakaladım, ama hepsi barışçıl insanlardı, çalışan insanlardı, ama ben değildim. Çalışmayı bırakıp kursa gittiğimde, olmak istemediğim şey oldum, karanlığın aslanı, linoya geri döndüm, o zaman her şey benim lehime gelişti çünkü zaten bulunduğum ve hükmettiğim eve geri dönmüştüm, varlığımın onayı vardı, o evde zaten sahip olduğum egemenliğin yeniden doğuşu, çünkü saygıyı korumuştum, çiğnemek zordu, sonra zaten bulduğum zor yollardan hayatta kalmak için daha kolay yollar aramaya karar verdim.

Lizbon'da merkezi bir hapisane, hayatın içinde var olan her türden orospu çocuğunu barındırıyordu, bazıları tesadüfen suça bulaştı, diğerleri ise suç işlemek için

Bilinç, her zaman iyi ve güzel faktörü vardı, kendimden başka hiçbir şeyden korkmuyordum, çünkü zaten her şeyi yapmıştım, iyi olan, arkadaş, koruyucu, uzlaştırıcı, tüm durumları anlayan, acı olan, bana duygularını kusanlar tarafından söylenen, çünkü büyük bir merhamet hissettim, birlik duygusunu üstlenmişim ve hayal kırıklığına girmek istemiyordum. Şartlı tahliye olmak için yoluma devam ettim, ancak şartlı tahliyeden yararlanabilmem için hala biraz zaman vardı, bir karar verdim, bana zarar verecek hiçbir şey yapmayacağım, aksine özgürlüğü elde etmek için çalışacağım, her şey karmaşık hale geldi çünkü yön tarafından iyi yapılandırılmış bir emirle karşı karşıya kaldım, ancak bu yön ile her şeyi kazanabilirdim. O zamanlar bu yönetim tarafından benimsenen güdünün bu kadar katı olduğunu, otoriter bir rejim olduğunu kabul etmiyordum, çünkü bu rejimi kabul etmek üzere değildim, hapisten daha hızlı çıkmak istiyordum, ama bu daha da zorlaştı, ama bunu okuyuculara daha sonra bırakacağım, böylece tekrarlamaktan asla yorulmadığım, çiğnemesi zor bir yolculuğu anlayabilirler, manuel t.'nin geçişi sırasında oldu; bulduğum yönetmen joão g. ile değiştirildi. Macao'dan gelen adam, eski bir yargı müfettişi, Macao'da kurulan ve 24 karat mafyası olarak adlandırılan mafyanın saldırısına uğramış bir adam.

Teşebbüse maruz kaldı, kaçtı, ama koruma öldürüldü, yukarı çıktı, lino'nun yönetimine geldi, düzgün adam, beni görünce sevdi, bana güvendiğini haber gönderdi, ama ben aramadım

Çünkü varlığın dönüşümünün farkındaydım, kendimi akrep kral olarak görüyordum, kanında zehir olan, onu çağırmadım ve çağırılmayarak kaybettim.

Hücrede asgari bir ceza ile başladı, bu bir cezaydı, sert değildi, hapishanenin içindeki sosyal ritimde normal bir ceza olarak kabul ediliyordu, ama benim için bir kabusla dönüştü, böyle bir cezayı kabul etmedim. Müdür, João G. Benimle konuşmak, bana yardım etmek için hücreme geldi, böyle bir yardımı kabul etmedim, sahip olduğu inançtan şüpheliydim, haklıydı, karşılığında bilmek istediği her şey için doğrudan işbirliği talep etti, buna istekli değildim, çünkü bu hizmetlerde asla işbirliği yapmadım, ama bu onun ne kadar iyi bir adam olduğunun kanıtıydı. O cezadan sonra en kötüsü geldi, iki psikotrop ilaç almıştım, penceremde avcı, chibanga ve piranha vardı, bana iki psikotrop ilacı veren avcıydı, servisten bir mezun geçti, hücre cezasına çarptırılmama neden olan adamdı, adı Sampaio'ydu. Psikotrop ilaçların etkisi hala içimdeyken, sampaio'nun hücremden geçtiğini görmek beni çileden çıkardı, tüm hücreyi kırdım, yatağı ateşe verdim, ayrıldım, gardiyanlar bana yardım etmeye gittiğinde kaçtım, avluya çıktım, bir sopa ve iki taş aldım ve sağ koluma intikam, zalim arzu yazdım. O gün öldürmeye hazırdım, gardiyanlar ya da yoluma kim çıkarsa, ama her zamanki gibi zekiydiler, benimle konuşmaya geldiler, başka çareleri yoktu, çünkü öfkeli olduğumu biliyorlardı ve öyle ilan edersem beni savunacak bütün bir kanat vardı, ama haklı olmadan nasıl savaşağımı bilmediğim için tek başıma kalmadım, birkaç saat sonra kefareti kabul ettim, yani müzakereleri bitirdiğimiz dönem ve çok fazla uymayayım diye kabul ettim

Bana 20 gün disiplin hücresi verdiler, bu gevşek, çünkü Alfredo M. ile o zaman tanıştım, psp, eski goe, o bir serseriydi, mafyadaki işlevine başlamak için devletten yararlandı, sert bir adamdı çünkü orta ağır boks şampiyonuydu, onu iyi tanıyordum ve o zaman, disiplin hücresine düştüğümde, istemediğim bir olay yaşadım ve bu onun hayatını alabilirdi, çünkü zaten disiplin cezalarını yerine getirmeye giden siyahlarla geçmişi vardı, Cesur bir zamandı, olanları zaten biliyordum ve ondan bu kadar dayak yemeyeceğimi yüksek sesle söylemiştim, çünkü yönetim şüpheliydi, gardiyanlara veya hizmetlere, çalışanlara veya yönetime saygısızlık sonucu ceza alan veya ceza alan tüm siyahların bir mafyası haline getirilmişti, alfredo m aracılığıyla ödeyecekti., eski polis, eski polis, birçoğunu tanıyordu ve ben onu zaten öyle biliyordum, ama yüksek sesle ilan ederek ve doğrudan denizciyle konuşarak bana sopayı verdi, cezaya düştüm, alfredo m.'nin bana geleceğini biliyordum, ama o zaman yanıldım. Banyo yapmak için soyunma odasına gittiğimde beni öldürmeye çalıştılar, başaramadılar, onunla birlikte bana karşı hiçbir şey yapamayan iki koruma polisi daha vardı. İşte o zaman yaşama nedenimi gösterdim, bu bir bayramlaşma sorusuyla aşılansmıştı, çünkü zaten vardı, mahallede yaşıyordum.

Babamı erken kaybettim, daha erken yetişkin oldum ve bunun daha sonra sürdürdüğüm hayata yansımaları oldu. İşte bu, deneyim geleceğin aşılmasıdır, yetiştirilme tarzı bunun üzerine düşer ve zor olduğunda, daha sert bir yetiştirilme tarzına sahip olmak zorunda kalırız, erken yaşta muhtemelen kimsenin istemeyeceği bir şey ortaya çıkarır.

İşte o zaman marcão aşamasını çoktan geçmiştim, işte o zaman daha fazla neden istemeye başladım, refakatçi ve yön düzeyinde bir karara sahip olmak zorundaydım, ama biliyordum ki, gardiyanlar ve patronlar tarafından oluşturulan gözetimin ortasına girerse, elde ettim, Başka bir varlığı elde etmeyi ve ona karışmayı başardım, ama o benimle eşit bir varlıktan fazlası değildi, bazen bu bir fırsat meselesidir, Lusitanyalı'nın ruhuna sahip olmak için aradım, arıyorum ve arayacağım, vahşi ırkın Lusitanyalı ırkının soyundan geliyorum, zaten dünyaya hükmetti, kalıtımın var olduğu açık. Bazen şu soruyu sorarız, neden varız, kimiz, nerede yaşıyoruz, bunlar yaşama şüphesini getiren sorulardır, ama kazanmak zorunda olduğumuzu biliriz, hepsi böyle olması için programlanmıştı, devam ettim, hapisane yolum, daha sonra marcão dövüşünden sonra hapisane gardiyanları denilen gözetim hizmetlerini oluşturan grubun ortaya çıkmasını izledi, İyi adamlar yakaladım, her şeyi yakaladım, ama dürüst olmak gerekirse onlar da sadece yaşamak istiyorlardı, bana asla zarar vermek istemiyorlardı ve ben görmezden gelmek istiyordum, işte bu, her zaman kazanamayacağınızı erken öğrenmedim, misafirperver olmayan bir yerdeydim, hayatın hiçbir değeri olmadığı bir yerdeydim, insanın gerçek anlamının hizmet etmemek olduğuna değer vermekle ilgilenmedim.

Hizmet ettim, hizmet etmem gereken her şeye hizmet ettim, itaatkârdım, siyasi iktidarda, sosyal iktidarda, baskıcı iktidarda her zaman bir şey olduğunu biliyordum, affetmeyi bilmek zorundasınız. Onlar tarafından alkışlanan bir kahraman olabilirdim, kurstan atılana kadar Yahudi vadisine geri döndüm, Linhó'ya aynı patronu buldum çünkü bulmak istemediğim şey onlardı, yaşadığım her şey için her şeye ve herkese isyan ettim, böyle yapıldı, elimden gelen her şeyle yaşadım

çünkü düşmanlar güçlüydü, her şeyi tüketen makinelerdi, lakapları piranaydı, yani her şeyden sağ çıkmak zorundaydınız, diplomatik kısım vardı, ilişkilerin kurulması, yani bir eğitimcimiz var, bir asistanımız var, bir psikolog, bir doktor ve bir avukat, gerçekten söyleyecek bir şey yoksa bunun bizim için ne değeri var. Sadece anın koşullarını yaşamak, onlar kendilerini zevkleriyle tatmin eden basit insanlar ve aşklarım oldu, var olmanın yoluna giren platonik aşklar, bu durumda bir adam, hayatın tüm zevklerini zaten yaşamıştım, hala ruhumda ruhumda kalan bir kadını sevdim, yoğun bir tutkuydu, var olabilecek en kalıcı ilişkilerden, uzun süreli. Sevmek, eğlenmek, varlığı sevmek, hayatta kalabilmek için varlığı onun zevkinde sevme ihtiyacıdır. Hikaye doğrudan varlığın son durumuna gidiyor, herkes beni zaten tanıyordu, beni test etmek istediler, yüzleşmem gereken her şeyle yüzleştim, yatmadan önce öğrendiğimiz en kötü kabuslardan, baba ve anne tarafından anlatılan hikayelerdir, böylece uyum ve refah içinde yaşayabiliriz, böylece refah hüküm sürebilir ve varlığın başlangıcının kalıtımının armağanlarını koruyabiliriz, her şey boyut tarafından emilse de, birlikten, varlık haklarının eşitliğinden bahsederseniz, enginlik muazzamdır. Hepimize bir görev emanet edildi, bu görev devam ediyor, büyümeye devam edecek, büyümesini görmeye devam edeceğim, güçle, eylem anlarının kesinliğiyle, bunun için kesin olmak zorundayım. Bağışlayıcılıkla, devam etmem gerektiği gibi hayata devam ettim ve dürüst, doğru insanları yakaladım, hepsi harikaydı, her şeyi yapabilecek insanları yakaladım, kararlıydılar

Her şeyi, çünkü onlar gibi yaşama duygusuna sahiptim, ama onlar daha akıllı olmak istediler, her şeyde onları geçtim, onların zekasını benim bilgeliğimle birleştirmeyi biliyordum, zekiydiler, ama hep benden daha fazlası olmak istediler, ama ben onların zekasını birleştirdim, nasıl oynanacağını biliyordum, onların bilgisiyle benimkiyle de oynadım. İnzivada yaşamaya devam ettim, kapalıydım, zor zamanlardı, ne kadar güzellik görürsem göreyim, ne kadar şefkat duymak zorunda kalırsam kalayım, biliyordum ki yol birdi, gitmek. Kimseye zarar vermek istemedim, sadece yaşamama izin vermelerini diledim, sonra sürekli olan savaşa doğru yola çıktım, çünkü hepsi güçlüydü, hepsi varlıktı, ama bu umurumda değildi, ne de ilerleyen hikayenin geri kalanıyla hiçbir ilgim yoktu. Yol arkadaşlarıma, hepsine karşı sert davrandım, kimseyi seçmedim, sadece hapishanenin hiyerarşisini korumak istedim ve bunu yaptım, istediğimde hepsi bana itaat etti, ama yaşamalarına da izin verdim, bu benim yolumdu, sigara içmem için uyuşturucu ve iyi yürüyebiliyorlardı, durmam için ağlayanlar vardı çünkü yol cesurdu, hapishanenin içinde gidilmesi zor bir yoldu, başka seçeneğim yoktu, kaçış yoktu, kazan ya da öl. Hepsi taşıdığım mahkumiyet içindi, tüm bunlara rağmen zor yolu bulmayı başardım, cezanın ortasında çıkabileceğimi biliyordum, cezanın sonunda da çıkabileceğimi biliyordum, her şeyi tersine çevirdim, yani endişelenmedim, çünkü iyiydim, hapishane altımdaydı, hepsi benim yoldaşlarımdı, o zaman varlık duygusu için daha da öfkelen dim, müttefiklerim olduğunu biliyordum. Kötülüğün yolunu izledim, öyle yorumlandım, aslan olduğumu sanıyordum ama eroin bağımlısıydım, yapılması, tüketilmesi zor bir şey. Kavgaya girdim, eşi benzeri olmayan kavgaya, karşı karşıya geldim: yargıçlar ve öğretmenler ve asistanlar, okul müdürü

gardiyalar, onlarla birkaç kez faydalandım, ama çok değildi, ama iyi olduğumu söylemek için yeterli değildi, çünkü takip bana bir sorun getirdi, hepsinden büyük sorun, ben miyim, değil miyim, istiyor muyum, istemiyor muyum, yani isteyebileceğimiz her şey, her şeyin devamıydı, öğrenmişim, daha doğrusu babamla annemin ayrılmasından sonra bir durum yaşamışım. Babam askerdeydi, annem o zamanlar çalışmıyordu, sonra geldi köri ve kabral temizliği yapıyor, hala orada çalışıyor. Annemi seviyordum, babamla yaşamayı öğrenemedim, yani yaşadım, ama hep şüphe içindeydim, çünkü iyi bir karakteri yoktu, yani karakteri tutarsızdı, askerde, Portekiz Devleti'nde görev yapıyordu, daha fazlasını istiyordum, yani inşa ettiğinden daha fazlasını. Kalıtım nasıl oluştuysa, küçükken alışkanlığı daha iyi açıklarsak, her zaman bize kimin verdiğini dikkate alırız, tüm filozofların söylediği gibi, ebeveynlerin örneğine yaklaşım olacaktır, çünkü doğduğumuzda bize verilen örnek, bizi dünyaya kimin getirdiğinin takip edilmesi gereken örneğidir, bu durumda küresel bir durum olacaktır, babam ve annem olması, büyümemin sonucuydu. Olduğum şey oldum, nasıl yaşayacağını bilen alçakgönüllü, barışçıl bir varlık, bir tip olarak kabul edildim, yürüyen ve beslenmek zorunda olan, gerçek canavar oldum, bir daha asla aynı şekilde hapishaneyle karşılaşmadım, her durumun mükemmel katili oldum çünkü yaşayacaktım ve yaşamak için öldürmeye istekli olduğumu biliyorlardı, her zaman olduğu gibi gerçek tipi seçtiler, tüm durumlara hakim olanı, kendime yemin ettim, onlar bana zarar vermezse ben de onlara zarar vermeyecektim. Öfkeli bir şekilde devam ettim, her hareketime ya da tepkime dikkat ediyordum.

Kim olurlarsa olsunlar, küresel yoldaşlar düzeyinde, adalet dünyasındaki tüm varlığı kapsayan her şey düzeyinde yön, tüm bunlar için ödenmesi zor bir bedel ödedim, tüm bunlar için her şey benim etkinliğime kondu, herkes beni tanıyordu ve ben de hepsini tanıyordum, oyunun mükemmelliği, birlikti, yaşayan ve nüfusla günlük temas halinde olan, durumdan bağımsız olarak birlikti; kaplan olduğum için nasıl affedeceğimi bilmiyordum, aslında benden korkuyorlardı, bana karşı saygılıydılar, yapacak bir şey yoktu, bir hapishaneden bahsediyoruz, birçok şeyden bahsediyoruz, kazanılması zor bir değeri kapsıyor, özgürlük, yaşam bağımlılıklarının daha zor durumlarından geçmek zorunda kalmadığımız sürece, Tüketimden bahsederken abartıyı getirebilecek alışkanlıklar, biz tüketimci varlıklarız, böyle olunca yenilmez canavar oldum, kendime aslan dedim, benim gibi canavarlara karşı daha da sert bir bilgelikle savaştım ama affetmeyi bilemedim.

Bir annenin birçok oğlu olduğunu ve yaşam deneyimlerinin farklı olduğunu biliyordum, bazıları iyi insanların oğullarıydı ve diğerleri kötü insanların oğullarıydı, tüm bunlar gibi toplumun vermesi gereken her şeyin varlığını doğrulamak istiyorum, aynı durumların hiçbir şey yapmadan yürümesine izin veriyorlar, her birinin iyi olması gerekiyor, herkesin iyi olmasını istediği bir toplumda yaşıyoruz, ancak başkalarını görmenin güzelliği, Yakınlık, iyilik için gelersen seni iyi karşılarım, kötülük için gelersen seni kötü karşılarım ve her şeyi yanında götürürsün, tüm kötü varlığımın, ama yürümek zorunda olduğumu da biliyorum, bu kadar sert olamam, onlar annelerden daha fazlası, ben de saygı duymak zorundaydım, herkesin iyi olması için bir kural uyguladım, suçun devam ettiğini ve ihtiyacın büyük olduğunu bilerek, kendimi olaylara kaptırdım, ben oldum

Uyuşturucu bağımlısı olarak adlandırılan, herkesin hor gördüğü biriydim ama bir değerim vardı ve tanınıyordum, o anda hissettiğim zayıflık ne olursa olsun hiç kimse bana saygısızlık edemezdi. Hepsi beni takdir ediyor ve saygı duyuyordu, benden daha fazlasını istiyorlardı, örnek olmalıydım, daha nazik, daha uysal ve sevecen olmalıydım.

Onlara bende görmek istediklerini gstermemenin bedelini ödedim, serttim, kabaydım, kararım uğruna her Őeydim, daha çok kazanabilirdim, hatta her Şeyde daha çok faydalanabilirdim, beni sevdiler, bana hayallerini bile anlattılar ama ben canavar oldum ve olmak istedim. Yaşadığım durumdan kaynaklanıyordu, kapatılmışlık, izolasyon, kadınlarım da vardı, hepsi platonik aşkla bastırılmıştı, onları sevdim, onları seviyorum.

Her Şey anı yaşamakla ilgiliydi, temas kuracak kadar platonik ve aşk tutkularım da vardı, ama güzel hazzı alabilmek için birilerinin hayatını mahvetmekten hep kaçındım, buna gerek duymadım, zaten sıkışmıştım, onlar benimkini mahvetmezse ben de kimsenin hayatını mahvetmezdim. Sevmeye devam ettim, sadece nasıl olunacağını bildiğim gibi sevmeye devam ettim, hepsi, benim sevgime aittiler, çünkü beni sevdiler, içtenlikle, bana saygı duydular, iyi yaşamayan bendim, hapsedilmiştim, kaybettiğim her Şeyi, zgrlğ fethetmek için savaşmam gerektiğini biliyordum, ama o zaman nasıl duracağımı bilmiyordum, yönetmenler, asistanlar, eğitimciler Anlardım, ama benim de durmam, her Şeyi bırakmam, almam, uyuşturucu kullanmam, başkalarının hayatını rezil etmem gerekiyordu, ama her zaman iyiydim, asla kötü davranmadım, bunu yapmak için bir nedenim yoksa kimseyi dvmedim ve yapsam bile bunu yapmak benim için zor olurdu, insanlığın iyiliği için her zaman

Ahlaki değerleri, her sahnenin değerlerini dikkate alarak, çünkü ben de varım, ama şimdiye kadar karşılaştıkları en büyük canavara sahip olacaklarını biliyorlardı, ama hepsi benim tarafımdan programlanmıştı, çünkü ben öyle istedim, onları beklenti içinde bıraktım, kaybedecekleri korkusu içinde. Her şey bir çıkar meselesiydi, kalkmanın, tüketmenin ve hükmetmenin bir çıkarıydı, bunu erken anladım, hapis haneye girmeden önce bile, zor saatlerdi, hiç geçmeyecek günlerdi, yerine getirmem gereken yıllardı, hükmettim çünkü takip edecek durumu kontrol etmem gerekiyordu, hatta oynamaya başladım, ama şaka bana paraya mal oluyordu. Çünkü oynayan maymun, oynayan maymun annenin kukusundaki maymundu, bir oyunda ölüyordum, çünkü nasıl hükmedeceğimi biliyordum. Günün egzersizindeydim, biraz antrenman yapmak istedim ve ona gelip benimle antrenman yapmasını teklif ettim, zayıf bir figürdü, sadece eğlence içindi, boynunu sıktım, hislerini kaybetti, ama o anda içimde yapmak istemediğim bir gerginlik hissettim, bana gösterildiği gibi, oynadım, ona baktım, kalktım ve benimle yürüdü, ona her şeyin yolunda olup olmadığını söyledim, çelişkili bir cevap yoktu, ama ona baktığımda gerçekten bir şey olduğu hissine kapıldım, çünkü hislerini kaybetti. Bu aşırı bir özgüvendi, gücümü bilmiyordum ve zaten yaşadığım bir cehennem başladı, ayağa kalktım ve ona baktım ve ona söyledim:

- İyi misin? Beni endişelendirdin.

O an için ona her zaman şefkat gösterdim, onu incitmek istemedim, ona baktım, tüm kötülükleri yatıştırmak istedim, onu eğitimden yanlış anlamıştım, benim açımdan aşırı oldu, sonunda kendini öldürdü, hepsi bir gün Yahudiler vadisinde olma umuduyla oldu.

Yahudilerin vadisinde yaşayacağımı umuyordum.

Benim için basit bir saptırma, yani hazır olmadığım bir eğitimdi, gücüm zirvedeydi, hükmettim, çünkü nasıl hükmedeceğimi biliyordum, ama hayatın bir bedeli olduğu gibi, hapishanede çok fazla erkek olduğum için yüksek bir bedel ödedim, cezanın 5/6'sına kadar yattım, yani altı yıldan fazla cezası olan herhangi bir mahkum 5/6'dan yararlanabilir, bu bir yasadır.

Ama cezanın ortası, yaklaşık 2/3'ü ve sonra 5/6'sı var. 5/6'da dışarı çıktım ve bunların hepsi inziva hayatımda biyografimin yararına olan bir programdı, kapalıydı, iyi insanlarla, pazarlık yaptığım insanlarla, yönetimin bir parçası olan insanlarla, istesem sevebileceğim insanlarla uğraştım, sonra tütünden ve bu insanlara karşı büyük bir nefret hissettim. Onlar benim için hiçbir şey ifade etmeyen insanlardı, sadece yerine getirdikleri işlevler nedeniyle yönetim için bir anlam ifade ediyorlardı. Çok saygı duyduğum bir alt şef vardı, bana meydan okuyan ilk kadındı, sadıktım ama sonradan yanıldığımı düşündüm, 10 yıllık hapis hayatımda ilk geçici tahliyemi reddeden oydu. Beni takdir etmedi ve uyuşturucu testi yaptırmamı talep etti, ancak bunun orada duracağını anlayamayacak kadar kurnazdım, hakime yaptığım bir talepten sonra geçici olarak serbest bırakıldım. Bana dört gün geçici izin verdi, Polis tarafından dinlenmem şartıyla ve bunu yapmamı emrettiler. Ona dört gün geçici izin verdi, uyuşturucu testine girmesi şartıyla uzattı, yani manevra, her zaman biliyorlardı ve ben de onu birçok kez küçümsedim, ama ona her zaman saygı duydum, çünkü saygımı hak ediyordu. Onlar en iyi işlevlerini yerine getiren varlıklardı, ama oldu, test opiat tüketimi için pozitif çıktı, yani eroin, esrar, haşhaş tüketimi, ama ben kendi avantajıma oynuyordum.

Doktorum Ana F.'den bir ilaç istedim, çünkü bana yardım ettiği her şey için ondan yardım istediğim hararetli bir tartışmanın altında ya da üstündeydi, ondan tramal adlı ilacı istedim, bir müttefikim olduğumu hissettiğim andı, doktor Ana F. Ya da tramal rutinlerin koşullarında opiyatları suçladı, bu temiz olacağım durumdu. Uyuşturucu tarama testinde opiyatları suçlamıştım ve o zaman 2+2'yi birleştirdim, başka bir deyişle, doktorum aracılığıyla uyuşturucu taramasından aklandım, bana yardım etti, soruyu onaylayan belgeyi geçti, uyuşturucu taraması, verilen karara itiraz ettiğim için, hakkım temyiz etmektir, temyiz ettim ve en yüksek makama, ceza infaz mahkemesi hakimine talepte bulundum, Bu, mahkumların serbest bırakılması için en yüksek örnektir, cezanın 2/3'ünün ortasını kullanmanın avantajıyla, bir savaş vardı, bir gardiyana fiziksel olarak saldırdım, istediğim için değildi, bir mahkum olarak ünümü aradı, saygı duydu, ama ben de bu saygıyı inşa ettim, saygı duyarak sisteme karşı oynayamayacağımı biliyordum. Sistem kendiliğinden hüküm sürüyor çünkü sosyal düzen olmak zorunda, insanın isteyebileceği her şey, refah, kararlar çeşitliydi, 2/3 cezanın ortasının tadını çıkarabilmek için her şeye, elimden gelen her şeye sahiptim, gardiyanlar ve refakatçiler arasında şöhretim büyük olduğu için, bana meydan okumak isteyen gardiyanlar da vardı ve psikolojik ve fiziksel düzeyde her şey ve aklınıza gelebilecek diğer her şey, çünkü takip etmem gereken durumlarda olabileceğini biliyordum, duruşmalar 2/3 ve 5/6 cezanın ortasında da çağrılıyor, uygulama

esrar taraması konusundaki raporumu temizledim; Ancak sosyal bir varlık olduğum ve hiç cezaevinde yaşamadığım için cezaevi nüfusunun geri kalanıyla ilişki kurmak zorundaydım ve hakime o sırada hiçbir şey tüketmediğimi söyledim. Güvencesiz çıkış kararım ertelendi, çünkü Noel zamanıydı ve yargıç iki hafta boyunca, yani Noel tatili için uzakta olacaktı, ancak haklıydı ve neredeyse iki buçuk ay sonra güvencesiz çıkışımı verdi. Ancak bunun üstesinden geldim ve güvencesiz çıkış gününe kadar iyi dayandım, bana dört günlük uzun süreli güvencesiz izin verdi ve bu da başarıyla tamamlandı. Ancak benim için daha zor bir konu olacaktı, çünkü daha saygılı olmam ve beladan uzak durmam gerekiyordu, ancak güvencesiz dönemimden iki ay sonra içeri girer girmez, yoluma çıkmak isteyen biri olacaktı ve oldu. Çocuğun biraz kötü davrandığı bir kavgaya karıştım, ama şanslıydım ki o bir bireydi, erkek repertuarına sahip bir bireydi, hücrelere kapatıldık, soruşturma emriyle, bununla dinlendik, yoluma çıkmaması için ondan özür dileyen bir kağıt gönderdim, buna gerek yoktu. Dinlendik, bizi dinleyen şef Alman çobanıydı, lakabı, ilk başta çocuğu dinlemek istemedi çünkü bunun olamayacağını, şaka olamayacağını söyledi, çünkü bana bıçakla vurmaya çalışmıştı. Sonra kabul etmeyi başardı.

Çocuğun versiyonu ve beni aradı ve ona da aynı versiyonu söyledim, bunun bir eğitim olduğunu, bir şaka olduğunu, kötü sonuçlanabileceğini, ona söylediğim versiyonu da pek kabul etmedi, yani dövülmüş bir gardiyan olduğu için, zaten uzun yıllar hizmet etmiş ve "casdatrolas" ile uğraşmış, yani zaten hapisanede uzun yıllar geçirenlere verilen isim, bana veya çocuğa hiçbir şey olmadı, bizi cezadan çıkardılar.

Normal bir hayata devam ettim, sorunlardan daha da kaçınmaya başladım, dört geçici izin daha almayı başardım ve sonra yine oldu, Mart 2007, bir geçici izin daha almama 11 gün kalmıştı, Nisan başında bir kişiyi uyuşturucuyla kandırmıştım, yani ona gerçek mal yerine kum vermiştim, yanıma geldi, ona vuramazdım yoksa bu sefer ceza alırdım, zaten uyarılmıştım, sadece kendimi savundum ve hepsi bu kadar.

Ama bir sorun asla tek başına gelmez, bunun geçmesine izin verdim, bu nedenin ortaya çıkmasında olan şey buydu, ortaya çıkamayacak olanı ortaya çıkardı, yine bir riga, ama bu sefer yanıma kalmayacaktı, güvencesizliğimi keseceklerdi ve olan buydu. Bir kişiyi bilgi almak için hücreme çağırdım çünkü bu kişi benim varoluş tarzımdan hoşlanmıyordu ve bana bilgiyi veren adama yemin etmiştim, deli nuno, gerçek bir savaşçı, o da benim gibi güvencesizlikten hoşlanıyordu, ona yeğenim için yemin etmiştim, hiçbir şey yapmayacağıma, sadece ismi öğrenmek istediğime, hiçbir şey yapmayacağım sözünde bütün gün ısrar ettim, neredeyse hücrelerin kapanma saatindeydik, kişiyi hücreme çağırdım, ona bir şeyden bahsetmesinin nedenini sordum

Deli nuno'nun böyle bir durumda bana asla yalan söylemeyeceğini biliyordum, her zaman saygı duyduğum adamlardan biriydi çünkü o aynı zamanda gerçek bir savaşıydı. Ona saldırdım ve o sırada gardiyan hücreme girdi ve benim attığım yumrukla yerde cansız yatan adamı gördü, ama gardiyan hiçbir şey görmedi, sadece adamın düştüğünü gördü, buna tanık olmadan bir şey söyleyemezdi, ama o adam bir ispiyoncuymuştu, bu durumumu zorlaştıracaktı, Ama yine de bundan kurtulamayacağımı biliyordum, çünkü hiç kimseyi ispiyonlamamıştım ve beni cezalandırmaya hevesliydi, yönetim, patronlar beni her şey için cezalandırmaya hevesliydi, çünkü mahkumların herhangi bir şey talep etmeleri konusunda asla sessiz kalmadım. Beni her zaman bu tür olayların ya da mücadele biçimlerinin kışkırtıcısı olarak gördüler ve o zaman bana beş gün ceza verdiler, bu cezayı hücrede çektim, daha hafif bir cezaydı, kendimi savundum, kişinin kendini kötü hissettiğini ve düştüğünü iddia ettim ve o da kendi versiyonunu söyledi, gerçekten dayak yediğini söyledi ve bu benim 2/3'ümün yargılanmak üzere olduğu bir zamanda oldu. Bana zarar verecek bir şey olmadan, yani arada herhangi bir disiplin yaptırımı olmadan çıkma şansım yüksekti. Ama bu sefer 2/3'üm için dinlendiğimde masum olduğumu savunmak zorunda kalacaktım, doktora masum olduğumu ve kimseye saldırmadığımı söyledim, bunu dikkate almamasını söyledim, durumdan dolayı önyargılı hissettim, ama kararı bekledim ve karar 2/3'te ayrılma olasılığımı kesti ve sadece yeni bir takdirden, cezamanın 5/6'sının takdirinden doğrudan faydalanabilirdim, yani 5/6'da ayrılmak zorunda kalacaktım çünkü yasa orada benden yana, bu durumda benden yana, 5/6'da zaten ayrılacaktım, ama

Ceza bana Mart ayında verildi ve aynı yılın Mayıs ayında şartlı tahliye duruşması için dinlendim. Ceza bana Mart ayında verildi ve aynı yılın Mayıs ayında şartlı tahliyenin takdiri için dinlendim, 2/3 kesinti kararı henüz gelmemişti ve o zaman hayatım daha da karmaşık hale gelebilirdi, acı çektim, üzüldüm, ama aynı zamanda mahkumiyetimin büyük kısmının çoktan geçtiğini de biliyordum. O sırada başka bir durum oldu, bu sefer bir gardiyanla, geçebilecek bir durum olabilirdi, eğer gardiyanın benimle sert ve sert bir şekilde konuşması olmasaydı, emrine itaat etmedim, yüzüne yumruk attım, benimle yalnızdı, ama başka bir gardiyan ortaya çıktı, hızla meslektaşına katıldı ve bana saldırmak için bana katıldılar, artık ona yumruk atmadım, onlar da bana saldırmaya çalışmayı çabucak bıraktılar, sadece revirin bekleme odasına gitmemi istediler, Benimle konuşmaya geldiler, bana ne olduğunu sordular, onlara hiçbir şey olmadığını, sadece emre uymadığımı söyledim, çünkü gardiyanın ağzından hala kan aktığı için, bunun basit bir saldırganlıktan kazara bir duruma kadar herhangi bir şekilde bir saldırganlık olduğunu biliyorlardı ve ben de onlara bunu söyledim, gardiyana saldırmak için hiçbir nedenim yoktu, hatta onunla iyi konuştum, onlara bunun bir kaza olduğunu da söyledim ve her zaman iddia ettiğim şey buydu.

Beni soruşturma için kilit altında tuttular, Yahudi vadisi güvenlik bölümünü aradılar, kabulü çağırdılar. Ama ben bunun gerçekten bir kaza olduğu tezimi savunmaya devam edecektim, istem dışı bir hareket olduğunu kabul edemezdim, kaybederdim.

Dolayısıyla argümanımı, eğer bu tezi ileri götürmek istiyorsam, gardiyanlar arasında bir çelişki olması gerektiği gerçeğine dayandırmak zorundaydım. Bana saldıran süt gardiyanıydı, ama ona saldırdığımı da yazmadı, bunu rapor eden diğer gardiyanı, koruma altındaki bir çocuğu oraya götürmüştü, revire de gitmişti, rutindir, mahkum koruma altındayken gardiyanların eşlik etmesi gerekir, aslında ne yaptığımı gördüğünü biliyorum, çünkü her şeye tanık oldu, bu yüzden beni mahkemeye götüren bir disiplin cezası ile cezalandırılmak üzere bana rapor eden oydu.

Ama savcılıkta dinlendiğim gün, gardiyan "leite "ye karşı saldırganlık iddiasıyla dava açıldığını öğrendim, ama o gün bana eşlik eden kişi gardiyan "oliveira "ydı, gardiyanın benimle olan geçmişi, hapishanede yarattığım bir arkadaşlıktı, bilgisayar düzeyinde ofis uygulamaları kursuna katılıyordum, lina adında bir monitörüm vardı, istemeden ona aşık oldum ve o gardiyan, oliveira da onu sevdi ve onu kesti. Benim ondan, onun da benden hoşlandığını biliyordu, böylece bağ başladı, bana arkadaşlık kazandırdı, onunla kalmak için hakkımda kötü konuşmuş olabilir, benimle daha çok konuşmaya başladı ve bakanlıktaki açıklamalarımı dinledi ve söylediğim her şeyi yazdı, bunun bir kaza olduğu tezini savundum, çünkü bu gardiyanın bana yardım edeceğini asla hayal edemezdim, beni sevmeye başladı, ondan sonra Monsanto'ya gitti, sıradan bir hapishaneden yüksek güvenli bir hapishaneye dönüştürülen bir hapishane, 2007 Mayıs ayında hapishanenin açılışı yapıldı, bu arada Monsanto'ya gittim çünkü sürecin gelişmesini beklemek zorundaydım, karmaşık bir hapishane yapıldı.

Terör suçları, daha şiddetli suçlar, suç örgütleri, her zaman izleniriz, sürekli, çünkü daha ağır bir rejimde yaşıyoruz, yani başlangıçta mahkumların hepsi hücreden çıkmak için kelepçeliydi, günde sadece bir saat dinlenebiliyorlardı. Ama ben oraya sadece Mayıs 2008'de gittim, ben de bu uzun süre hücrede kilitli kalma rejimini aldım, ama artık kelepçelerim yoktu, açık olmayan bir rejimim vardı, ama başka uğraşlarımız vardı, futbol, hentbol ve spor salonumuz vardı, kütüphaneye de gidebiliyorduk, ama hepsi serpiştirilmişti, hepsi aynı gün değildi.

Cevap vermeye gittim ve aynı tezi tekrar savundum, ancak duruşma salonuna gitmek için minibüsten indiğimde, gardiyan leite'nin, suçlanan tarafa gardiyan oliveira'nın eşlik ettiğini gördüm ve gardiyan leite'nin ifadesini dinlemeye başladığımda hoş bir sürpriz yaşayacağımı hayal etmekten çok uzaktım, kamu bakanlığında sorgulandığımda savunduğum tezi duydum ve işte o zaman gardiyan oliveira'nın bana yardım ettiğini hissettim. Mahkeme ayrıca bunun gerçekten bir kaza olduğuna ikna olmadıklarını, ancak yapmaları gerekeni yaptıklarını, aksi yönde bir kanıt yoksa kimsenin mahkum edilemeyeceğini söyledi. Beraat ettim ve avukatım da mükemmeldi, monsanto'daki yüksek güvenlikli cezaevinde duruşmayı beklediğim için bir değerlendirme yaptılar, serbest kalmak için tam iki ayım kalmıştı ve beni i.p. De alcoentre, zaten o hapisanede zaman geçirmiştım, hapisanede yaptığım birkaç şikayet üzerine oraya nakledildim, koloni hapisanesi adı verilen bir açık rejim hapisanesi, iki ayı kaçırdığımda beni geri gönderdiler

sokağa çıkmak için, dışarı çıktım.

Gerçekten açık bir hapishanede olmak istedim çünkü Monsanto'da bir buçuk yıl geçirdim ve orada ne kadar işgal olursa olsun, çok kapalı bir rejim var.

Üstesinden gelmek zordu, zaten bu hapishane evlerinde çok fazla deneyimi olan ben bile ve eroini tam olarak orada, Monsanto'da bıraktım, uyuşturucunun oraya girmesi imkansızdı çünkü dışarıdan hiçbir yiyecek veya herhangi bir şey giremezdi, ziyaretin fiziksel temasa izin vermeyen bir camı vardı, ama her zaman kendime başıma gelen tüm kötülüklerin bir faydası olduğunu söyledim ve eroin kullanımını bıraktım.

*** kapanış *** Pink

floyd - us and them " biz

ve onlar

Ve sonuçta biz sadece sıradan

insanlarız Ben ve sen

Sadece Tanrı bilir

Bu bizim yapmayı tercih edeceğimiz bir şey değil, o arkadan ağladı ve ön saflar öldü.

General oturdu ve haritadaki çizgiler bir yandan diğer yana siyah ve mavi olarak hareket etti

Ve kim bilir hangisi hangisidir ve kim kimdir Yukarı

ve aşağı

Ve sonunda bu sadece bir döngüdür, duymadınız mı, bu bir kelime savaşıdır, diye haykırdı poster taşıyıcısı

Dinle evlat, dedi silahlı adam, içeride
senin için yer var.

"Demek istediğim, sizi öldürmeyecekler, bu yüzden onlara kısa, keskin bir şok verirseniz, bir daha yapmazlar. Anladın mı? Yani o ucuz kurtuldu, çünkü ben olsam onu bir güzel döverdim - ona sadece bir kez vurdum! Sadece bir fark vardı.

Ama gerçekten... Yani görgü kuralları hiçbir şeye mal olmaz, değil mi?"

Aşağı ve dışarı

Bu konuda çok fazla şey olması yardımcı olamaz

With, olmadan

Kavganın bununla ilgili olduğunu kim inkar

edebilir? Yolun dışında

Yoğun bir gün

Bir çay ve bir dilim yemek için aklımda bir sürü şey var."

Yaşlı adam öldü Telif

Hakkı © pink Floyd

Fragments i

Buz gibi bir kuzeyde kapalı ve açıkta, sarılmayı bekleyen eski bir çarşaf turuncu tonlarda yanmış bir ışık, unutulduğu kadar ısınmış bir battaniye, gevşek, bağlanmamış bir kurgusal ve varoluşsal hafızanın heyecan verici soğuşunu talep eden ve buna tahammül eden ruh, ses ritmin sıcaklığını yayar, benliği istila etmek ve sıcak bir soğutma dünyasını ısı olmadan keşfetmek için zamanı gevşetir,

atmosfer aynı değildi küre bir köşeye yuvarlanır eğik bir nokta yüzeyin okyanusunun altında, kavurucu magmanın iç kısmına keşfetmenin ve etkilemenin ormanına boş zamanın etkileyici ve bunu söylemenin başka bir yolu yok kelimeler, sıcak kelimeler veya çok soğuk kasvetli ceset gibi çok soğuk olanlar ebediyen soğuk sıcak bir baharın ve bir vadinin hayalini kurmak, kahkahasız bir nehir sakatlanmış bir umut yavaşça yaratmak ve sadece hayal edileni göstermek için kaçan ve ima edenle buluşmayı ve göstermeyi beklemek mesafe olmadan ve gerekli denklemlerle kişi tüm soruyu sorunsallaştırır sıcak çok sıcak, Meyvelerinin içinde doğduğu ve az ya da çok zeki olduğu bir kültür için susuzluktan titreşen gitarın sesini bile haşlayarak, şimdi varoluşsal olarak durmuş, sessizliğin sağırlığını ileten, söylenmemiş ama etkili bir şekilde iletilen, hissedilen ve yazılanın şüphesini uyandırmak için en dikkatli olana özen gösteren kelimelerin marazından etkilenen durumu çözer. Bütün gerçek şu ki, düşünce ve eylem arasında hiçbir hakikat yoktur ve sürücünün kendisine yapaylıklar ve manevralar üreten davranışlar yoluyla kendini bulma yolu ve kendini anlamsız ama akılla söylenen sözün yanılsamasına teslim olmuş bulur, inanılmaz ama her biçimin altında yatan bir eylem vardır, zamansızlığın saf talihsizliğine, büyümeyi görmek ve tanımın kendisinin bir anlamından yoksun bir durumu ne yapacağını bilmek, Görme ya da duyma, sık sık düşünmediğimiz ve görmediğimiz şeyi söyleriz, bu nasıl yapılacağını bilmek ve başkalarından öğrenmektir ve eşit ya da benzer ya da ekleme biçimindeki işaretlerle burada misyonun bir örneği herhangi bir soyut gerçekçi olmayan biçim duygusu aslında benzer bir dünyanın parçalanmış ama birleşik karakteri olarak üniter bir bütüncüydü ve her zaman benzerliğe sahip olduğumuz ancak eşitliğine sahip olmadığımız için bir

Aklın derinliklerinde ve yabancılaşmasında kaybolmuş, işte var olma ve aynı içten gelen ısıyı hissetme yoluyla bir karakter, mimar kadar düz bir çerçeve biçiminin bir ressamına benzeyebilir, mutlak olmayan kesin akıl ile herhangi bir boyun eğdirme veya yıkma ile ilgili olarak, her şeyin saf olduğu gelecek tarafından taşınan, önemsiz bir sağduyu ve keskinliğin doğallıkla ortaya çıktığı basit bir gerçekliğin hayali, zor bir geçmişin gerçekliği olarak bilinçsizce ve büyük ölçüde vahşiliğiyle uygulandı her zaman bir ıssızlık imgesi hayal eden bir kelimenin deneyimi işte parçalarla donanmış dikkat tarafından yakalanan bir an işte bilincin şimdiye katılması beni istila ediyor yazmak için olmak, güneşin battığı ve saklandığı bir ufku çizgileri kadar düz olmamanın her şeye gücü yetiyor dalmış ve uykuda kendini yenilmiş gördü, ama asla pişman olmadı çünkü yeniden doğacaktı ve en parlak olacaktı çünkü tekti, güneş deneyimimizi parlak tutacak ve enerjik bir şekilde harekete geçecekti, tüm detayların en ufak bir hassasiyetle anlatıldığı sadece gerçekleşmesi ve her kelimeyi anlamıyla ezberlemesi ve sabrının sessizliğinde tutulması, karanlık bir içgörü, yansıtılmamış, ancak rasyonel olmayan herhangi bir içgüdüden azaltılmış, beni istila eden varlık, kendini inşa ettiği ve bir Aşil gibi sütunlarını koruduğu benlik değildir, kendini bize sunan kurgusal dünyada her zaman günceldir, kimse dikkat etmeden benliğin bu casusları, şöhretin övgülerimdir, sert gerçeklik, sadece lokomotifin motorlarını ısıtmak için bu çok çılgın ve derin yolculuğu yaptığımız tünel, o görüntünün çıkışı ve aydınlık bir sonla karanlığının o kadar içini bir daha göremeyebilir, sadece bir son bekliyor

Bizi motive eden ve harekete geçiren şey ve kırılmaz bir güç hiçbir şey kadar büyüleyici güvenilir, bilinmesi zor ve asla öğrenilemeyen bir ağıdı kırılan ancak ağı tekrar oluşturan, dirençli ve sanki anlatımda bir kaza, onu genç yaşta öldüren derin bir vuruş vardı, altında yatan nefret ama asla kimseye ya da zihnine ya da herhangi bir insana kayıtsız değildi, Böylece akıllı bir şekilde tüm insanlara hepimizin toplamı olduğumuzu ve daha farklı ve benzer insanların eşit olduğunu söyledi, orijinal karakterine, aslında herhangi bir hareketin ve temsil eden parçanın bir kuklası var, harflerin boşluğunda kayıp bir yolculuk, herhangi bir son noktanın kendi ölümüne alan yaratma sanatı, doruk noktası asla son değildi, bizim için ölmek asla olmaz sadece bizi tanıyanlara olur ve öldüğümüzde asla bilmeyiz sonu olmayan bir sözdü ama basit ve ustaca biraz kurnazca tıpkı öğrenilecek olanın ölçülemez açlığıyla beslenmek isteyen tilki gibi ve her zaman daha fazlasını bilmek ister, uzun ömürlülüğün kaynağı burada yatar, ne olmadığını asla bilmez ve yine de korunan geçmişte bir dağcıydı ve dağın inancını taşıdı, ve sınırlar sadece bir uçurumun başlangıcıdır bir tavır gençliği, her irtifayı aşar ve alçaldığımızda ve fetihde ne kadar çok şeye ulaştığımızı gördüğümüzde sadece bilmek, biraz daha fazla olmak ve asla kaybetmek istememek ve hepimiz asla düşmediğimiz herhangi bir noktaya uçmayı başarırız çünkü uçmayı ve her şeyi hayal etmeyi öğreniriz, ama her şey kelime parçaları, fikirler ve düşüncelerdir. Derin suların çok derin yanılsama sanatları kesinliği olmayan bir temayı ima eder deniz havası belirir ve sanki sihir gibi enerjinin hafifliği ve duygusal ıslatılmış ve biraz daha hassas bir ekleme tek bir andan gelen hatasız ve asla yenilmez çünkü

Zaferi her zaman yenilgisiydi ve hiçbir şey söylemediği ve zafer verdiği kişinin kaygan tadını hissettiği başka bir savaşın kaybedeni olarak başka ne öğrenebilirdi ki, çünkü bizi reddeden her şeyle nasıl yaşayacağımızı öğrenmek ve bilmek bizim için yeterlidir.

Fragmanlar ii

Dalmış, batmış, uzakta bir merdiven boşluğu gıcırıyor metal basamaklar bir temizlik bezi, yerde bir kova, mermer kareler, duvarlarda dörde birleşmiş, bir damla düşüyor ve derinliklerde, hafifçe, biri zemini sallıyor paspaslanmış ışık, çaresiz, yüzeyde tek bir tıkanma gölge efektli bir ışık ışını, cama yansıyan bir yüz, paramparça bir bakış, tek bir dalış, gemi kazası, beni boğulmaktan kurtaran şamandıranın ortaya çıkması, deli, kaçış ve yıldızlar arasında kayboluş ve uçurumun boşluğu erdem açısından, acı çekmenin ve var olmanın bolluğunda, korkmadan önce, sonra piyanoyu bıraktım asfaltın üzerinden uçarak inen yolda piyano yerdeydi ve sonra ilk ses çaldı ilk görüntü suda yüzen bir yüzgecin boşluğunun derin yankisinin sesi, sonunda atlıyorum, mo hareketinin tam gövdesi ve esen ve sürüklenen her şey, solmuş bir illüzyona, farklıydı, bir an için derinlik okyanusunda, sivi ve tuzlu kalemın renksiz yazısı, bir aktördü gösteri beni mutlu eden bir hediyenin partisiyle sonuçlanıyor yatağın üzerinde bir pijama, efervesan ve farklı dökülen bir yatak, manzarasız bir görüntüydü, her şey bir solumadan, algının değişmesinden ve dönüşüm belirgindi, gözyaşı yok, çizgi yok, norm yok, bir şey olmadan hiçbir şeyde her şey eksik, bir masal, büyümeyen görünmeyen, kendini zorlukla anlatan ve bağlıyız, gerçek, zincirler ve asma kilitler her yerde

bir sapan, bir hedef ve ulaşılamayan bir ok gibi sersemlemiş, düğümlenmiş bir ilmik dökülmüş bir yazı, tutamayan, bulanık bir yazı, asla silinmeyen, istenen ve hep sahip olmak istenen her şey ve derinlerde sadece bir varlık olacak, kaba sakalı kesip lamine eden, tek bir bıyık, bir saç, her yüzden bir tane ve bir tane daha, bir dokunuş, her çözümsüzlükten günahı, zamansızlığından bugüne ve işte toplamı bir ve sadece kovaşında bir bez, okyanusta bir damla, bağlanmış bir iplik ve ihlal edilmiş ve yırtılmış bir yazı, pasajlar sadece kâğıt üzerindeki metinler bir anlık parlak ve sıcak bir güneşten, ışıklı bir kiremitten ve farklı görmek için bir aynadan yapılmış parlak bir gece, sonra ışık yanılması, yere düşen damladan ve hayırsız her şeyden, o zaman yüzeye çıkacaktı bir dalışın boğuk kumaşının akla uzandığı ve her şeyin soruya geldiği bir hassasiyetin okunması, durumun hissini parlaklığı yoğunluğu, kirletildikten ve zincirlendikten sonra herhangi bir irade veya işaretten özgür hale geldiği belirginleşirkapalı bir perdede açık bir pencere, insan kendi sahnesinin tiyatrosunu görür, bir kalas, bir cankurtaran, talihi gör, kurtuldum, sonra kumun üzerinde uzandım, karayı gördüm ve yaşadım, o andan itibaren dalış anı, tüm gurur incandes ve bir dünyanın dibine ineriz, basit bir şarkıyı görmek, onu tatmine dönüştürmek, aniden bir darbe, bir vizyon, hepimiz bir önsezinin gerçekliğini yaşadık, bir şey olacaktı ve özgürleşmiş ve hisseden varlığa uyanmış olanın spazmını başaracaktı ve bir sonenin liriğinden asla mükemmel olmayan bir kafiye koptu, o evrenin tek bir cümlesini koştı, böylece gitmeden nereye gideceğimiz ve girmeden nerede olduğumuz, gizemli kayboluş çizgisinde, topraktaki bir toz, tüm hayal gücünün yanılması bir gerçek noktası, sonra kuyruklu yıldız patlar ve bu gezegende yaşar

her zaman saçmalık değil, şüpheli bir temelle entrika kuruldu, plan iptal edilmiyor sonra emilmiş bir ses duyuyorum ve sözlerin uluması tarihin kurdu, mükemmellikten yıkıma deniz kıyısındaki bir yıldızda bir roket içeriyordu çok garip zaten söylenenler ve merdivenden aşağı inmeye başlıyorum boşluğun boşluğunda tek bir adım düşüş, sonra metal korkuluk otomatik ve nehirde sadece bir ayak, yalınayak ve soğuk, görünmeyen her şey var olmak içindir her şey kaybolur ve kaybolur. Tüm evrenseller böyledir ve böyledir, sonra sadece bir dil, öpüşmenin susamış zevkiyle açılan bir ağızda o öpücüğü ve arzuyu görürsün, teknenin yolculuğunda kenara çektiğimde bakışlarının bir ısırtığı ve gerçek olmayan ama bir hayal olan bir şeyi gerçeğe görmek, küçük burnundan sıcak bir his, ve uçar ve fetheder plüton'u, kalple gölette bir taş bir hayat ayrılmış bir portre her zaman fotoğraflanmamış bak deliliğe akıl sağlığına sahip olacaktı her şeyin yaratıldığı noktaya gitti ve bağlanmayı bekleyen gevşek bir öpücükten, sadece var olmanın gücüyle, bir inançla, her zaman kalbine bağlı bir pompalama isteği ve bir akıştan, kutunun dört duvar olduğu akımı hayal eder ve korkmayan, kazanmayan ve kaybetmeyen gücü aydınlatmayı bekleyen sebepsiz bir filament görünümü, yaratma isteğidir ve belirsiz denizden bir fırça ile tüm alfabeyi her bir renkle, hecesiyle ve kuvvetiyle boyar, gitme ve gitme ve kendini bırakma isteğinde doruğa ulaşır Her şeyden önce şelalenin altındaki taşta bir kale inşa etmek ve her şeyi ileriye taşıyacak akıntıdaki nehir, her şeyden önce aklımda bir şey vardı, aynısından çok farklı ve yolculuğun basit bir hikayesi, görülmeyen ama yayılan şeyin ses virtüözlüğü, bu yüzden bir basamak daha tırmandım hala merdiven bir adım ve bir havalanmanın ilerlemesinde geriye doğru yürüdü ve her basamağı sağlam ve ikna edici havasına tırmanmaya çalıştım.

katranın zemini sadece bir anahtarı vardı ve ne dodo ne de ré'ydi inanca inanmaktı her zaman varlığın ifşası ve sadece bir parfümlü an daha elde etmektir sıcak manzaranın denizin parlaklığında seni sevdiğimi görüyorum, dalışım da, sen benim şamandıramdın batıkta teknem kimsenin olmak istemediği ve benim tek istediğim bir oturma odasına monte edilmiş piyanoyu temizleyen yıkanmış bezde oraya girmektir sonra kapıda hayal edecek ve asla derinleşmeyecek her şeyin çıkışıydı, senin kalbini ve çiftini bir bağ içinde tutma arzusuydu, hepsi pompalandı ve sonra çalkantılı, daha az mantıklı ve bombalama eyleminde zaten barış için savaşın olayıydı her şey birkaç anlamda birleşti a gitmek ve geri gelenleri genişletmek ve sonra öten ve büyüleyen kuş sadece bugün müziğini harflerle öğrendi, hepsi koordinasyon olmadan emredildi görev getirmektir ve sonunda korkmak inanmamak ve sonunda geri dönmek tüm bu yolculuk zaten çatıdaki düşüşün derinliğiydi, pencere aralığının ve soğğun, hiç olmamış ama rapor edilmiş ve sözde icat edilmiş bir gerçeğin eyleminin karanlığında, ortaya çıkmanın sadece buhar çıkarmak olduğunu suyun sadece sana dokunma arzusuyla öpücüğünün susuzluğu olduğunu ve piyanonun sana dokunma planının bir parçası olduğunu seni fethedecek nota keskin bir his kesmeden bir bıçak zaten hissedilene vurmayacak güçlü bir yazıydı yıldızlardan arınmış gecede bir kravat gelmeyecek geleceğe bir yolculuk, şimdiki zaman geçmişten farklıydı ve darbeydi, sadece her şeyi kirleten bir hikayeydi ve sonunda pluto'dan gelenleri yazmak için sadece tek bir kalbin sevgisini bıraktı atlamak imkansız iki duvar arasında, çitin hiçbir şeyi uzaklaştırmadığı, açık bir daire içinde, o sıklığı düğümleyen dikdörtgen bir karenin, tozu silkelemek ve piyanoyu sadece do'nuzda ve bir görüntünün karanlık odasında çalarken görmek

Fotoğraflandı, rulonun filmi tarafından, küçük görüntüler, parçaların tonlarında, her şeyin bir araya geldiği bir parçaya yansıyan sen olduğunu görüyorum çünkü seni istiyorum, görüntümde yansıyan, sadece sen aynanın çerçevesisin.

Sıradan

Tek ve eşsiz bir acının ıstırabını daldıran ve keskinleştiren bu acıdan nasıl çıkılır. Bir bakış yetti öldürmeden, sorunsallaştırmaya ve her damla gözyaşı keşfedildi daldırılmış ve kirletilmiş bir kalbin, sonra beni çıldırtan ve bileklerimi zincirleyen akım doğdu ve hasta ve tenebrous ruha mahkum olmanın tüm dürtüsü bizi sarsan bu toz duyulardan patlar ve ruhun buharının fiziksel olarak her yerinde bulunmasından daha fazlası bu yabancılaşmanın çalkantılı kökü tek bir labirentte bulunur, Akıntının sürüklediği ben, bir günün daha kayıtsızlığını batırdı, beni sıkıncı zinciri parçaladı, neredeyse acil anda gevşedi, herkes pastoral anlardan taşınan yaşamın alegorisini bekliyor.

Meşale yanıyor, alevlenecek, burada bir parıltı var ve senin için zavallı kalbimi yakan alevi tutuşturuyor, evcilleştirilmeyi bekleyen başıboş bir at Hissettiğim her şeyden zevk alıyorum, seni hissettiğim gibi hissetmek için, çevreleyen geçmişle kesişen ve yaşanacak herhangi bir hayatı işaretleyen o sonsuz zamanda.

Sadece sana bakmak ve anaç yüzünü görmek bile sihirle çarpıyor kavuşmamızı, şefkat ve sevecenlik duygusu tüm acımı kaldırıyor, sadece yaşamam ve ölene kadar hep seni görmem gerekiyor, dudakların sıcak bir hareketinden bir duygusallığa, yaşanmayı bekleyen hissedilen bir kucaklaşma gibi şeffaf bir mutluluk, seni istemenin ötesinde her şeyin üstünde güçlü bir birliktelik,

küçük bir çocuk kadar mutlu olmanı arzuluyorum ekilen,
beslenen ve güçlenen bir kök dostluk sevginin en asilidir
kalbim senin ritminle atsin

Bir kederin içinde babaydı baba en büyük öğrenmenin
büyülü anı her zaman umut en büyük sevgiye sahip olmanın
evlat sevgisi sadece anne sevgisinden büyüktür evlat sevgisi
devdir her zaman özenli ve akıllıdır baba ve oğul oğlum beni
sevinçten patlatır duygu, his, şefkat, sevgi ve şefkat, bizi
sonsuz sevince ima eden bir güçtür, şefkat arzusu, paylaşma,
ders ve her ikisinin de öğretilmesi mutlulukla taşar hangimiz
sonsuz dek genç çırak acemi baba olmaya talibiz. Seni ne
kadar çok sevdiğimi, seni nasıl hissettiğimi, her an bir soru
kaygısı yaşadığımı ve sadece biraz daha fazlasını söylemek
istedim çünkü beni büyülüyorsun. Senin parlaklığın benim
için her zaman ikimizin de sığıdığı bir çerçevede bir coşku
imgesi olacak, ama sen her zaman en güzelsin. Basit bir
doğumdan sadece seni doldurmayı düşünmeye kadar geldin,
beni nasıl zenginleştiriyorsun, sen bir çılgınlıksın gerçek
hassasiyet

Gözyaşı

Bir gün gözyaşım olsa yüzüne sürerdim, böylece bir daha
asla ağlamazdın

Yoğun bir şekilde dalmak istediğim rüya, yıllarca sürececek bir
uykunun denizinin ortasında uyandım, uyurgezer
hayalperest, alacakaranlıkta gölgenin istila ettiği ve saf ve
ham yanılısamanın karanlığını uyandıran gecenin bir
ruhunun, en ebedi uyanışın ve bir gün derin uykusunun ne
olduğunu görmenin - uyanmanın ve her zaman bir parça
daha varmak ve ulaşmak için rüya görme efsanesine
inanmanın, izinle sonsuz bir çizgi olmanın...

Çift

Bir öpücük istedim bizi uyuşturan ve en çok onu arzuladığımız sakın bir uyku belki de bilmek istemezsin içindeki tatlılığı ve bizi ferahlatan yumuşak sözler söylediğini seni sıkı, iç içe ve asla çözülmemiş hayal eden bir kalp atışının çarpıntısını kalbinin pompaladığı damarlarda bir akımım ben hafiflik ve berraklıkla ritmik olarak asla acı çekmeyen veya kötü atmayan bir nefesim ben sudaki yağmur ve kumdaki taş gibiyim ben seninim, Bırakmayan ve seni tatmadan hemen tadına bakan kişi, bak ben eşini arayan bir çorabım, bağlanmayı bekleyen çözülmüş bir çizme ve asla çözmediğim bir bağ çünkü sen sevmeyi sevdiğim eşimin ayakkabısısın.

Yaşam

Onu orada tutan sonsuzlukta kendini oraya koyar ve sonra onunla yüzleşmenin, onu atlatmanın ya da manipüle etmenin bir yolu yoktur, bu, yaratma, hayal etme zihninin tek bir noktada felç olmasıyla efervesan ve doruğa ulaşan muhalifin dehşetidir ya da sadece yeşil renk tonunun gelişen bir çizgisini boyayın ve yaşamı bu yaşam ve gelişme tonunda yakalayın, işte her zaman işaret etmek istediğiniz işaret, yoğun bir şekilde yaşayın

Amar

Bakın, kendini çabucak yeniden buluyor, arzudan fethedilene doğru gidiyor ve tuzlu ve yıkanmış denizin kayalarına çarpıyor, derinleşiyor ve dalıyor ve sonra ortaya çıkıyor

Sessiz ve soyutlanmış yüzme yoluyla gelen soğuk, beni kaynaktan gelen suyla iç içe gördü ve batı

diğer tarafa geçmek hiçbir şey zor değildir sadece asla aynı adımı atmayın ve ilerleyin kalbinizin sizi çağıran müziği çalmasına izin verin rüzgar, deniz ve fethedilecek bir toprak sadece aşk.

Duvar

Olacak olsa, soğuk, huzursuz, donmuş, kirletilmiş, satılmış zihni ve ruhu, o saf, yolu olmayan duygusallık silahını, halüsinasyon gören ve asla varamayan bir bedene bağladığını bilemezdim, çünkü ruh aldatmaz, çıkar üstün gelir ama saftır, bu nedenle kapalı bir çevrede kendini belirgin bir şekilde ortaya koyar, Yarı açık, böylece yanılısamanın boyun eğdirilmesiyle ve enginlikten gelen bir gök gürültüsü ortaya çıkar ve etkinin parlaklığı anında her şey durur, ancak ruhun hastalığı bedeninin ihtiyaçlarıdır ve bu bizi bilinçli olarak kendi varlığımızın uçurumuna sürükler ve havaya uçurur, kalır ve ruhun durumlarını rahatsız eden bir eklenti olarak ve ruhun hastalığı, acıya katlanan bir tümördedir ve sanki metreler ve yürüyüş olanlar üzerindeki etki ve etki ihmal edilmiş gibi ruhun, ruhun karşılaşmasıdır. Her şeyin faktörleri istikrarsızlaştırdığı bir yaşamda bir araya gelen bedenin veya bedeninin artık yaşlılık yarasını veya hastalıkların hastalıklarını taşıyamadığı için ve sonra bu benlik ruhu ve bencilliğimiz irademize gelir, ancak ruhu rahatsız eder ve bu, düşüncenin maksimum üssünde, bozulmuş ve istila edilmiş saf, başlayamayan bir duvar gibi sert güçlü ruh üzerinde hareket eder.

Düşünmek

Bir hayal gücü sıvısı döküldü, bir hayranlık sızıntısı dalmış ve derin bir delilik, ahenk ışınları ve bir beden aracılığıyla dostça taşıyor

büyünün istila ettiğini ve görünüşler dünyasının bilinçli bilinçdışına nüfuz ettiğini görün, yaşamının saf bir nefes almanın güzelliği haline geldiğini ve sonsuzluğun görünür sınır haline geldiğini ve kelimeler arasında genişlediğini görün duygular ve düşüncenizi değiştirmeden bir eylem düşünmeyi kışkırtın ve her zaman varlığı, düşünmeyi ve eylemi değiştirmek için üstünleştirmeyi hayal edin.

Arkadaşlık

Alacakaranlıkta, hayali düşmandan uzaktaki sığınakta olan her şeyi görmek için, savaş bir ateşkesten geçecekti, gönül rahatlığıyla, sükunete dönerek, gece düşüyordu ve yumuşak tende hissedilen o dokunuşu hissetmeye başladım irade ve enerji yaşsız dostluk herhangi bir tutkudan veya sevgiden daha güçlü sevginin saf hareketi ve yuva ne olursa olsun sadece bir başparmağın dokunuşu ve sadece hissedilenleri hayal edin ve tüm enerjinin akımını geçti.

Öğrenmek

Gözleri kamaşmış, büyülenmiş ve suyu dökülmüş, aslında gerçekten bunalmış ya da küsmüş ama oturmuş, teyakkuz halinde, asgari minimalizm duygusu olmadan, işte, tüm şehir boyunca dönüyor, sonra kafası karışmış ya da yanlış anlaşılmalı, karar verildi mi bilmiyorum ama her şey size yazmanın basit zevkinde bizim için anlam kazanıyor, olduğunda hissettiğin ve gördüğün her şey kalır ve kaybolur, ancak sadece bakmak, okumak ve yazmak yorumlamak, özümsemek taşımak ve öğretmek ve öğrenmek, burada nefes rüzgarın gücüyle büyür ve sonra kaybolur, 7 deniz uçar, söylenenler için söylenenleri bırakır, burada dalıyordum, derinlere iniyordum, dostun tüm dostu o bölünmez dost ve henüz görünmeyen bir uyarı, bir

uçan, kořan, dolařan ve orada hayal eden ve orada olmayan ama her zaman tanık olan yeteneđin dűřüncesi, bir gűn herkesin sadece dűřüdüđű şeyi dođurmak için geri gelir çünkü bugün, řimdi gelecektir ve basit bir pufun zevkinin zor yazımı ve her şeyden önce yaratır ve hayal eder ve yeniden yaratır ve hiç ayrılmadıđı yerine geri dűner, ama orada, zaten saate bakıyorum, dakik bir řekilde mevcut ve tanık olunan gerçekler, izleniyor ve orijinal bir duygu içinde, yumuřama ve kararma ile gelen zevk çok normal çok banal, sadece ve sadece řafađın sűkmesi ve uyanması ve gecenin kararması ve aydınlanması sihirli ve pragmatik bir řekilde kuzeyi olan bir teknede havalanmak ve kűrek çekmekti, tiz ve pırılıtlı bir rota oydu, o tek nokta, dűnűřű olan ve hayal etmesi çok zor bir denizdi, okyanusların muazzam ve muazzam űfkesiydi, sıđınaksız gizli bir yolculuđa çıkılan kare kűreydi, bir űđgendi, ařılmaz bir ruhun lahitinin piramidi olarak tersine çevrilmiřti unutulmuř bir yařam gibi, bir yerden oluyor kurumayan bir yaprađın gűrűntűsű, kalem için sulanması ve gezegenimizin yazılması her anten, uydu veya diđer gezegenle teması sađlayan basit bir tel ve dalların dođduđu ađaçlar gibi seyahat ediyoruz ve bahçivanın bűtűn gűn parlayan çiçekleri ay ıřıđında bir parılıtlı gibi olacaktı ve sonra bir sıçrama daha Bir ocuđun dođduđunu gűrmenin ve her şeyden önce bűyűdűđűnű, űđrendiđini ve gűzlemlediđi ve dűnűřtűrdűđű her şeyi kavradıđını gűrmenin bir sıçraması daha, ki bu çocuđun dilinde ebeveynlere gűre çocukların űstűnlűđűnde yumuřak bir deridir ve űđrenmeyi gűzlemlemenin ve űđrenmenin karřılıklı olduđu bir ifte sahip olan bir ikiz gibi űđrenmenin ve bilmenin ifte bađlantısının űđretilmesi nedeniyle benim ve senin çok fazla bűyűyeceđimize ve

Her zaman bilmek ve yaşamak için çok şey öğreniyorum.

Görmemi engelleyen bir acı hissediyorum Her zaman sadık bir davranışla gerçek olmak isterdim ama üzgün bir palyaço gibi sahte gülümsüyorum, içimin neşesi dışıma itaat etmiyor Normal bir yerden ayrılmamı sağlayan bir yüzdürme hissediyorum seyahat etmek ve insanın kendi görüşünden uzak olduğu bir noktada kalmak olurdu Dipsiz bir geniş adım hissediyorum, doğal olmayan bir fenomen ama vahşi bir hayvan gibi vahşeti ve hızı hissediyor, sanki doğuştan gelen bir güç onu o anda ve önceden başarısızlığa uğratmış gibi çeker, boğar ve öldürür ve iz bırakmayan bir yolculukta iğrenç, nefret dolu ve gerçekten günahkâr olanın görüntüsü kalır zamanın sıcaklığında gökyüzünde bir yemin görür, taze, neşeli ve dingin kadife çiçeği gelir ve dur der çiçek açıp büyümek, o şiddetli itici güç sadece kötü bir andır, tüm vahşet doruğa ulaşıp mükemmelleşmek için aniden hiçbir şeyin ya da neredeyse hiçbir şeyin sizi rahatsız etmesine izin vermeyin ve en saf itici güç size havanın gürültüsünü çıkarmanızı ve düşünmenizi sağlar korkmadan her şeyin üstesinden geleceğim tuzakla yaşamamayı hiç öğrenmeden sahip olduğun bu nefret senin değil insan benliğinde iyiliklerin seni yeryüzünde yıldız yapacağını görüyorsun perde indiğinde piyano çalmanı istiyorum bir planım var gideceğiz geldiğinde senin kendini gerçekleştirmeni asla engelleme düz ve fırtinalı bulutun üzerinden uç bu çok faktörlü bir durumdur bizi yumuşak ve nemli dünyevi yüzden yırtıcı yağmura dönüştürür sakın okuma bir konjonktüre sahip gibi görünüyor gücünde mühendisliği olmayan bir mimari fantastik, ulaşılmaz gerçekçi olanı ima eder, çünkü inandığımız tüm güçlere sahibiz, özellikle karanlık bir saran cam vardı ama dumanlı tonlarda kesinlikle şeffaf değerler çiçekler gibidir onları sürekli sulamak gerekir ve tohum olan şey zihinde büyür eşit olandan farklı olur

Hepimizin içgüdülere ve vahşiliğe sahip olduğunu, uygun sihirli iksirin ötesinde insanın ruhunun, girişinde bir ışık görülen ve sonu dipsiz bir çukurun raydan çıkması olan baş döndürücü bir tünel olduğunu, saf olarak kavradığımız ve uyguladığımız her şeyi.

Bakın, sizin dünyanızda kimse kazanamayacak tünel geçittir girişin ışığını yaşayın ve yolunuzu aydınlatın çünkü sahip olduğumuz şey yaşam çizgisidir ve bu yürütülmelidir.

Derin bir aşk yaşandı, aşk hissedildi, aşk unutuldu, yarı kayboldu, pişmanlık duyuldu ve yaşandı.

Son gibi sonda yaşayan maske ve her şey sona erer, kesin olana bakın, belirsiz hiçbir şeyi olmayan kadar kesin hiçbir şey artı sonsuzu öngörmemize izin vermeyen bir sınırın küçük ve sürekli bir çizgisi, bu nedenle çizgiler gibi iki noktamız var yükselen ve tek sonsuz sadece ölümün yüzü bir nefes gibi yavaşça gelir hissedilen her şey sona erdi çünkü sondan başka bir yüz görmedi onebrous'un maskesi.

Hatıra Eşyası

Senin için acı çektim seninle hissettim seninle sevdim seninle yaşadım başkasını hiç sevmedim sende öptüm sende gördüm hep hatırlayacağım aşka girdim hiç hissetmedim bu kadar acı başka bir şey değil senin için ölmeyi istemek benim aracılığım ile senin için yazdım bu kadar acı çektim ve hiç ölmedim ve senin için hiç kaybetmedim sadece hissettim.

Belli bir anda sevgili, zaten sevgili olan birinin sevgisinden sadece bir gün uzak görünüyordu.

Yansımalar

Aynada bir şeylerin doğmasını bekleyen ben ve benim yansımam sadece ve sadece sizin görüntünüzü yansıtmanın ne kadar iyi olduğunu da aynasız bu basit yansımaya aktardı.

Tılsımınızla şarkıların uçan kuşun gerçek ısıığı gibi olduğu ve herkesin özgürlüğe talip olduğu şafak kadar berrak karanlık bir gecede.

Yazma

Ben... ve sahip olabileceğim en büyük varlık bir kağıt ve karşı konulmaz bir kalem her şeyden önce sadece düşünceyi arzuluyorum

Ölüm

Ben öldüm! Evet, bu sonun başlangıcıydı, acısız, ama aynı zamanda şefkatsiz bir volte-face'in başlangıcıydı, imgesiz ve cesaretsiz bir yolculuktu, küçüğü ve büyüğü karşılaştırarak, gitme ya da bu yerde kalma zamanıydı, her şeyi ve hiçbir şeyi hayal ederek zaman zaman ayrılacaktı ve korkmuyorum, titremiyorum diyen aşırıya gidecekti, yolculuğun o dünyada güzelliğın derinliğine dalmış bir dönüşü var, sahip olduğum her şey, her şey ve her şeyden, hiçbir şey istemiyorum, çünkü ayrıldığımda hiçbir şey almayacağım, düşündüğüm buydu.

Uçurum Uçurumun son olduğu bir uçurumun üzerindeyim.

Bekleyerek ve öyle yürüdü, dileyerek ve isteyerek, atlayarak, zıplayarak ve sigara içerek, bir hedefe gitmeden yürüdü. Kaygı yaşa göre değişir, insan her zaman çok kaygılı bir şekilde bir şey bekleyerek yaşasa da, hep bir şeyler isteriz, içimizdeki her şey kendi isteğimiz olarak istemsizce karışır.

Merdiven

Oturdum, eşitledim ama sonuç beklediğime yakın değildi, asansörle merdivenlerden aşağı indim ve aydınlık ile karanlık ve sıkışıklık arasında kendi isteğine göre manevra yaptı, böylece yukarı çıktı ve yavaşça aşağı indi, asla düşmedi.

Genel Merkez

Bir gözyaşından, bir sezgiden ya da yıkımdan, o düşünce güzeldir buzdolabının matarasından bir yudum ve susuzluğun yerine getirilir ve her şey doymuş ve muhteşem bir varoluştur.

Bitme arzusu yok, bitmek nasıl gelirse öyle duyuyorum ötesindeki sözleri Bir kez daha kazanan olarak gördüm bu dehşeti Gitmek istemiyorum ve bu yüzden varım ve yetersiz kalıyorum

Güneş

Neler oluyordu Şafakta hissettim akşamla gelen şefkatli bir hüznün Yaşadım, canlandım ve yeniden doğdum Ben o güçlü güneşim.

Duman perdesinde yeniden doğmak işte orada doğar olayın parşömeni olmadan işte anlaktı ve levha uzaklaşır ve sadece bir hayat daha yaşamak yeterlidir bir görüntü için basittir her anı kendi görüntünüzde görün ve yeniden doğun

Parfüme bakmak, deliliğin kokusu, delilik düşüncenin işkencesi hepsi bağlantısız akrabasız, kalbin bir yetimi, bir aşkın acısı bakışı inciten ve arzuyu ve özlemi öldüren pek çok diğerleri için sadece bir an daha doruğa ulaşıyor, bir an senin o düşüncenden geliyor, muhtemelen hepimiz sadece erdemli bir görüntü olarak değil, bir görünümün veya durumun bir işlevi olarak varız.

fiziksel varoluş ve aniden her şey söner ya da doruğa ulaşabilir.

Ölerek yaşamak

Yaşamak ya da ölmek arasında mı? Pardon, bu bir seçim mi? Açıkçası, kim kendini öldürmedi ki? Hepimiz bir an için yaşamayı bıraktık. İstisnasız hepimiz öleceğimizi ve sonra yaşayacağımızı düşünürüz, bu gülünç bir çelişkidir.

Ayrılanlar

Sevgili dostum... Çok uzaklara yazdım...sen gittin...benim küçük dostum...bu gece ruhum...senin için ağlıyor! Kalbime bir şans ver...lütfen beni affet dostum...özgürlüğüm...cennette kayboldu... Sen alındın... dönüş bir zevktir... çok sessiz... Sessizlik, ölenlerin yarı yolu... Affedildin... Son söz...

Yarıda Kesildi

Eğer içimde ruhum buharlaşsaydı, geriye fanteziye yabancı gizli bir molozdan başka bir şey kalmazdı. Ortaya çıkan bir altüst oluştan, bir başka, belirli bir anın aylaklığı süzülür.

Olmak için

Bir ses, bir ağız çekirdeği, yumuşak bir dokunuş, bir renk, tek bir anda büyüleyen tek bir hayal, benzersiz bir çaresizlik ve bir keskinlikten ilham alan, mesafesiz, sınırsız boğulmanın kesilmesi, bu boya-kan resminde hayali aşar, kızarmış acı ve duyu tarafından aevlendirilmiş, bir muammaya değil, bir gerçekliğe, bir vizyona sahip olmanın. Ötekine katıldığımızda ve tağşiş edilmiş bir varoluşun onaylayıcı ve cesaretlendirici bakışından nasıl inanılacağını gördüğümüzde,

ters çevrilmiş ve yansıtılmış.

Merhametten korkmadan, delice, tutkusuz ve zincirsiz bir düğümün saf ruhuyla, ama iç içe geçmiş ve birleşmiş, tek bir duygunun, istemenin ve sonunda sahip olmanın ve sonunda hiçbir şey olmamanın korkusu olmadan birine ait olmam gerektiğini hissettiğim tüm kederden...

Devamsızlık

Senin dünyana dokunup görseydim, en azından birinin benim gerçekliğimi aştığına inanmak gibi bir duyarlılıktan yoksun, pis olurdum. Benim basit hüznüm, ulaşılamayacak kadar ulaşılabilir tüm mutluluklar gibi. Sihirle, ironi olmadan bir gün sana söylüyorum, dokun bana hisset, bana nasıl baktığını ve kim olmadığımı ve senin yanında ne olacağımı göreceksin. Yanan bir kibritte her şey yandığında içimdeki acıyı yakar. Ben seni hiç götürmedim, sende ben seni hiç bırakmadığım için acı çekiyorsun diyeceğim ve bil ki ben seni sevdim ve hep seveceğim...

Şekil

Seni kalbimin atamayacağı kadar çok seviyorum.

Ben nefes veririm, sen nefes alırsın, aynı havayı,
sevgiyi... Ben senin dünyanı boyayan tüm
renklerdenim.

Benim için, senin için ve beni sevenler için

Bir gün

Bugün kalbime bir kök ektin, o ağaç

Adı Aşk için a hayat Hiç, olabilir
içimde yaşadığı için

Transformatör

Denge . kuvvetler ışıltılı o
dönüştürmek gerçeklik.

Yönetim Kurulu elektrik panosu komutlar ve
pozisyonlar e Hedefler evrensel
zincirin.

Güneş ışığı

Bağırsakları aydınlatın

Dünyevi doğayı gizler.

Bu hayat ve aydınlık çeşmesinde ışıklı pınarlar damlalar gibi
yere düşer.

Deniz Feneri

Anormalliğin hareketini durmaksızın döner bir şekilde arar.

Elektrik Çarpmaları

Sinirler gürültülü göz kırpmak ile kardiyak
elektrik çarpmaları.

Elektromanyetik dalgalar

Dalgalı düşünceler, dalgaların çemberi etrafında ileri geri
gider.

Elektrik Akımı

Bu akım vücudumdan geçiyor ve beni dalga devresine
götürüyor

Elektrik impulsu

Ben Sarsılmış tarafından dürtüler o
dolaşım gelen Elektriksel olarak.

Gerçeğin ışığı

Hakikat, şu kişiler tarafından keşfedildiğinde ışıl ışıl parlar

dürtü.

Karartma

Kapa çeneni. ve sesler eziyet tarafından
aydınlık bir varlık hissi.

Aydınlık mum

Acı yanıyor

Erimiş balmumu birikimi. Elektrikli

kapılar

Dokunulduğunda yumuşak bir şekilde açılırlar, ancak
açılmaya zaman kalmadan kapanırlar.

Testereli motosikletler

Karanlık enerjinin canlı nefret kökleriyle kesildi. Elektroşok

Hafızayı silen ışıklı duman içinde elektrik çarpması.

Elektromanyetik türbülans

Kaynatıyorlar. içinde Zihinler çalkantılı Sonsuz
elektromanyetizma.

Elektriklendirici ışın

Nasıl yapılır bir ışın heyecan verici hangi
felçler a Enerjik zihin.

Şeytani ışıklar

Her biri olmak var a ışık şeytani ışık
heyecan verici flaşların.

Yanıp sönen ışık

Yanıp sönen ışıklar beni rahatsız ediyor

Kesintisiz akım geçişi. Opak ışık

Opak ışıklar karanlıkta mucizevi varlıkları aydınlatır. Elektrik telleri

Elektrik kabloları bedenimden geçerek enerjiyle titreşiyor. 10. elektrik devresi

Yukarı tırmanıyorum ve 10. elektrik devresine doğru ilerliyorum ve kesintisiz bir elektrik kesintisi var.

Elektrik düşmesi

Bırakıldı tramvay üzerinde ve kelimeler .
ecstasia e Duyguların.

Hafif kesim

Keskin ve parlak yankılar,

Göz kamaştırıcı ışık, kırılan sesi yakalar. Parıldayan kasvet

Relampeja, yürüyen varlıkları göz oryantasyonu ile gizler.

Floresan

Her yöne ve her yöne gök gürültüsü gibi çiçek açıp düşüyorlar.

"gizleme"

Yıldırım lansinating bulanıklık o zevk
diğerlerinin hislerin ve bakışların.

Akkor

Ruhunuzda elektrot tutan derin arklar geçer - dinamik, akkor şoklar.

Elektrokoterler

Güçlü ve kararlı bir ışık gerektiren duyguların uyumsuzluğunu yüzüme vuran bir belirti gibi.

Alacakaranlık yokluğu

Kendimi varlığımın keskin ışıklarına usulca sarıyorum, şimşekten usulca zevk alıyorum.

Hatıralar

Aydınlık bir güne dalmış olarak uyanıyorum, kendimi karanlıktan çıkmaya hazırlıyorum ve ışığın gücüyle tüm constellar topluluğuna güç ve enerji dağıtacağım.

Tehdit edici ışık

Bize eziyet eden ve tehlikeyi önceden görmemizi sağlayan o iyileşme ışıklarını tehdit ediyorlar.

Varlık ışığı

Pastoral anlarda size eşlik eden ve onunla yüzleşemediğinizde sizi gizliliğe iten o ışık.

Kırmızı ışık

Yoğun kırmızı ışık ve sinir bloke edici hızlandırıcı.

Şok

Şoklar zarparlandı ve dürtüler yayılmadan zihinleri kirletti.

Şirket ışığı

Aydınlanmış o hangi değil Eğerverire ne de hissetmek
ışıkŞirketin.

Thunderbolts

Gök gürültüsü gıcırıyor ve susamış zevk seslerini
paramparça ediyor. Güçlü ışık

Güçlü ışıklar uzaylı yaşamları seslerin talimatlarına
mahkum ediyor

Işınlar

Nasıl yapılır ışınlar güçlü e yırtıcı o
kesilmiş bağlanması imkansız düğümler.

Buzlu ışık

İçine hacimli ışık huzmelerinin nüfuz ettiği bilinci
gizlemişlerdir.

Parlak ışık

Işıltılı kozmik siyah ışığın sislerini yoğun bir şekilde
aydınlatan

Ruhun unutkanlığını yatıştıran derin, nüfuz edici bir kozmos
gibi.

Işığın gücü

Işığın iyileştirici gücü, umutsuzluğun sünnet derisindeki akıl
filamentlerini aydınlattı, ona minnettarım. Bu ışık beni
günlük yaşamın coşku akımına doğru yönlendirdi, sağlıksız ve
mantıksız geleceği benim için aydınlattı, çünkü o zaman evet
yıldırımlar içime düştü ve cenaze zevkinden sıyrılmış dinamit
gibi parladı.

Sonra evet onun ışığı ve hareketiyle iyileştirdim ve

titizlik ve kesinliğin kalorili bağırsaklarından çıktı. Ama bu ışığın geçmişimi aydınlatıp aydınlatmayacağını bilmiyorum çünkü enerjiyi akıtan bir ışığa sahip olmamasından korkuyorum. Dolayısıyla iki kutup, iki uç enerji var. Ve ben karanlık ve rahatsız edici olandan değil, olumlu ve iyileştirici olandan etkilendim. Bu ışık, duyguların netliğinden ve anlık ve dürtüsel olanın alacakaranlığının rasyonelliğinden geliyor, geçişsiz ve duyuların opaklığından, gömülü veya çivilenmiş duygulardan değil. Işık güçlüdür, yoğundur ve ona karşı çıkan, ışığa, duygulara katılan herkesi ışınlarıyla yakacaktır.

Artık enerji ve itici güç olmayacak, sahip olduğunuz yeteneği yakalayın ve sizi yaşanmamış boğulmalardan ve onları besleyecek ışığı olmayan gölgeler gibi bizi kurban eden kötü niyetli ve nüfuz edici düşüncelerden kesip havalandıran mavi bir ışın gibi zorlayın. Böylece demek istiyorum ki içinizde ışık var ve gök gürültüleri, fırtınalar, enerjiler ve ışık var, esasen berrak ışık ve en ilkel haliyle saf ateş, bizi kesen ve besleyen ve bazen de yakan ateş, hayat da bize soluk şoklarına dayanma gücü ve canlılık veren ve kendilerini suçlayan ve dahil oldukları nedenlerde bahaneler bulan güçsüz enerjinin nedenine veya duygusuna karşı geçici ve karşıt ışıklardan oluşur, enerji olmadan ışık yoktur ve her şeyin enerjisi vardır, Her şeyin ışığı, hareketi ve akımı vardır, bu bizi korkutan ve sık sık anlamadığımız garip suçlamalarla karşımıza çıkan varlığın kendisidir, çünkü bunlar yönlendirici değildir ve başka bir enerjiyle çatışmaya cesaret edemezler, aksine onun ışığını söndürmeye çalışırlar, ama o mevcuttur ve sanki kendini açığa vuruyormuş gibi, görme duyularına sızar ve bize zamanın sessizliği aracılığıyla düşüncenin netliğini gösterir ve sanki sessizmiş gibi fikirleri katılaştırır ve başkalarının aktardığı şerefsiz acizliklerden zevk alır.

negatif ya da pozitif enerjiler. Ancak Şu bir gerçektir ki mavi ışının ışığı korkutur, ancak kendilerini taşımak isteyenleri bu enerjide ağırlar ve bu ışık hızında, anlık, saniyelik, kesirlik, anlıktır ve an anlıktır, bu nedenle resimde veya en saçma davranışta hiçbir kesinti olmayacaktır çünkü olumlu veya olumsuz bir etkiye sahip olsunlar, herkesin enerjiye hakkı vardır. Öte yandan, siyah faiska'nın yırtılma etkisi duyarlılığın nötr kutbunda gerçekleşir ve hazza ve parlaklığa susamış canlı enerjinin çılgınlığında taşınır, bu yüzden size ışık tarafından vurulmak için kendi enerjinizi kullanmanızı tavsiye ederim ve kül gibi yanan bir gülümsemeyi bulanıklaştıracaktır, ısıdan yoksun, ancak çalkalandığında çılgınca. Başka bir kadrandan, Noel ağacı ışıklarının ve bizi dikkat dağınıklığına sürükleyen streslerin rahatsız edilmemiş düşüncesiyle mavi ışına sahibiz. Mavi ışın yolunu, yönünü, oryantasyonunu bilir ve enerjileri ve fotonları, olası kısa devreleri çerçeveleyecek sezgiye sahiptir, ancak canlı ve dürtüsel olarak her zaman ışık hızında değil mavi ışın hızında hareket eder. Enerjinin bu geçişinde, anlık olanı deneyimlememizi engelleyen, taşkın olmayan ama engelleyici pragmatik enerjilerle yüzleşir, gök gürültüsü kırırdar ve süpersonik ama o kadar da güçlü olmayan hızlar üreten ses dalgasını belirgin bir şekilde etkiler. Aydınlık insanların doğrudan yüzleşmesi ve baskısı, gerçek olanı çarpıtan ve gerçek dışı görünen opak ışıkları kalınlaştırır, ancak hayal gücünün ışığının gücü olan hayali ışıklar da vardır.

Mavi ışın

Öfkeli mavi ışın, bu mavi ışının ulaşacağı önyargıların ve hoşgörüsüzlüklerin kirli gözeneklerinde filizlenen enerji ile varlığını istila ediyor.

Lazer ışığı

Bu lazer ışığı nüfuz edicidir ve görünmeyene ve algılanamayana bile görünmez bir şekilde nüfuz eder. Görenin kendisine yabancı olan varsayımlarda ve kavşaklarda bir gören ve usta ışıktır. Algılanamaz ve zararsız olan bu ışık, ışını aracılığıyla düşüncelerin ve önyargılı fikirlerin zehrin kendisine ve panzehirine doğru emilmesine neden olur.

Tavan arası ışığı

Bu duman, yön ve eylemin gevşek kafalarında çözülmüş anıların paçavralarına bürünmüş zihnin ışığını, yavaş ve kitlesel koordinasyonsuz zihnin çılgın düşünce kademesini soğutan hareketleri deler. Anın aylaklığına nüfuz ederek coşkulu hale gelir ve gezgin bir elektrik akımının uyarıcılarında kendini beyinsel ve heyecan verici ışıklar arasında dağıtır. Vücut kütesinde yoğunlaşır ve bağlantısı olmayan kafiyeli kelimelerin tetiklenmesi gibi hipnotik ve felç edici ışık dağıtır. Bu çatı katı ışıkları, son teknoloji mühendisliğin eklektik köküne sahip herhangi bir kafaya girer. Küçük maymunları olanlar var, diğerleri sadece tavan araları, ana girişi gölgeleyen diğer tavan arası ışıkları, keşke tavan aralarına anılarla, düşüncelerle, büyük nedenler olmadan ama anılarla yaşanmış kısa bir hayatla nüfuz edebilseydim. Tavan arasını sonsuza dek aydınlatan ve bazıları sandıklarda her zaman açık veya kapalı olan anılar.

Yıldırım

Isınır ve kararır, durgunlaşır ve sessizleşir, ama gıcırdar ve bu olduğunda çıkan gürültü soluksuz ve ezicidir, diğer ışıklar ve aydınlatmalar arasında yaşamanın ve var olmanın öfkesini, hatta iç çekişlerin ve iç çekişlerin basit ama çarpıcı karanlığını bulaştırır.

En heyecan verici sessizlikleri bozan. O şimşek ki, belagatli iniltilerin yayılmasıyla işaretlenen bilincinizi söndürür ve bu dünyaya başka bir şimşek düştüğü anda hareketsiz kalmanın fırsat duygusunu ihmal ederek eylemi hızlandırır. Işığın külleri, sizi sadece bir darbeye şiddetli ve güçlü demirlerin sıcaklığıyla işaretleyen bu küller, unutmadığınız ve size isyan eden geçmişin ve her yerde mevcut geleceğin ışığının külleriyle kirlenir. Sizi anın dürtüsünden koparır ve yavaşça yayılır, gözyaşları içinde ve coşkuyla size kendinizi kontrol etmenizi söyler ve sizi tutarsız kelimelerin anısında boğulan ve ışığa olan susuzluğunu döken bir ışık havuzuna atar. Bir şeyin arzusuyla yanıp tutuşan kalbinizde tıslayan ve yanıp sönen manyetik bir bedenin yanan külleridir, erkeksi ve eril ya da kadınsı ve şehvetli, bu ikili kişilik sizi ne bir tarafa ne de diğerine boyun eğen ikili bir kişilik gibi rahatsız eder. Bu ışık külleri, kasvetli ve anlamsız olanı ısıtır ve sıcaklıklarında, yutulan ve kıtalara ve zamansız uzaya yayılan yağmurların korumasına sahiptir.

Zevkin ışığında

Bizi istila eden ve bize lüks içgörüler armağan eden ve bizi sayısız iç karartıcı zevke ve hareketsiz zevkin kimyasının kaygısına götüren, ancak varlığı veya hissi veya duyguyu aydınlatan diğer insanların zevkinin naif yüzlerine kabuklanmamış ama damgalanmış olan o ışık. Mucizevi ve görkemli hazzı hissettiren ve hazzın aşırılığında, bizi başka duyulara ve hazlara yönlendiren aşırılıktan kaynaklanan kasılmaları hafifleten duygu. Hazzın ışığı ise ahlaksızlığı geliştirir ve besler.

geri teper ve salınmaz ve inkarın zevkiyle çılgın saçlarda çarpışır.

Hipnotik ışık

Işığın hipnotik yüzünde hissedilen el yordamları, bizi dinamize eden ve ışığın var olduğuna inanmamıza neden olan bu ışığın bağımlılığının arzusunu öngörmemizi sağlayan duygulara tanıklık eder. Onun tarafından kredisiz ve borçsuz olarak alınırız, hipnotik haz kaynaklarına bağımlı olan aşkın varlıkların hipnotik yaşamı gibi durgunlaşırız. Alçakgönüllülük ve tembellikle yüklü saç ve kaşlardan geçen bağımlılıklar. Bizi düşüncede eşit, tepkide farklı yeni meydan okumalara, ışığa sahip olma saf arzusuyla yüzleşen bu ölçsüz ve saf tepkilere, ondan beslenme gücüne ve ısınan kil gibi bir araya gelen gevşek taşlar tarafından yönlendirilmeye götüren bu ışık aşkıdır.

Parlak ışık

Bu ışık yoğun bir şekilde harekete yabancılaşmış bedenler arasında bölünür ve ışığa giden iki kolay yol arasında salınır, ancak herhangi bir elektrik akımı olmadan kendi kendine yeterlidir ve bizi besleyen ve geliştiren sistemik hipnozun acısı ve dehşeti içinde varlığını sürdürür. Ancak bilinçli olarak o kadar yoğun bir ışıktır ki, söndüğünde bile kendi kendine güç aktarır.

Psychedelic gök gürültüsü

Psychedelics, bu psychedelic gök gürültüsü tarafından kaplandığımız gerçeğinden gelen anormalliği destekleyen ve geliştiren cesur gök gürültüsünün gürültüsüyle iç içe geçiyor. Burada, eğer tutarlı ışığı, potensler ya da ölçekler olmadan ortadan kaldıracak olsaydık, bu sadece kafesleyen ve homurdanan kara gök gürültüsünün anormalliği için bir bahane olurdu.

sönmüş olduğu için aklın soğurulmasının en garip ve en derin anlamlarında, en ufak bir sır olmadan gıcırıyor ve hareket ediyor, görünüşe göre içinde yolunu kaybetmek isteyenleri etkileyen saykodelik ışıklardan oluşan bir dünya ya da durgun eğik renklerle renklendirilmiş önyargılı sendeleyemeyen zevklerin tadını çıkarıyor, yaratma isteği ya da sadece hoşgörü olmadan. Düşüncenin parçalarının ruhuyla dolu, gerçekten de parçalanmış olanlar, gözümüzü kaşındığımızda ya da sadece göz kırptığımızda bizi rahatsız eden rahatsızlıklardan uzak başka bir dünya hayal edenlerdir. Diğer hareketlere yabancılaşmış bu hareket, hareket ettirilmemenin ya da tedirgin edilmenin ne olduğu basit gerçeğinden uzak ve habersiz zihinleri yakıp yıkar. Gök gürültüsü saykodeliktir ve ruhları, var olmadıkları için tezahür etmeden korkutur, öcü gibi söylenti ve uzlaşmazlığın paralel bir gerçekliğidir ve burada hiç kimse tuhaf kişiliklerden beslenmez ve gerçekte var olmasa da varoluş öncesiyle akraba olur. Dolayısıyla gerçek olmayan her şeyin zamansız bir tarihi vardır, ama bir şeyi vardır, korkusu vardır, bizi beş boyutlu, çokgen ve doğrusal bir ufka sürgün eden, ama hiçbir ize, aşkın ve apoteotik düşüncenin yarım kürelerini temsil eden bir ize duyarlı olmayan, hatta duyarlı olmayan bir korku. Fikirler soyut aklın filamentlerinde yeşermez ya da büyümmez, daha önce görülmüş ve süslenmiş karakterlerin dürtüleri, taklit hareketleri ve ana uyum sağlar, ancak hepsi bilinçli ve asgari düzeyde hesaplanmıştır. Hesaplamalar olmadan, gök gürültüsü gerçek ve öngörülemezdir, bu yüzden o kadar gerçek bir kendiliğindenliğe sahiptir ki, psychedelic enerjinin başka bir kaynağını düşünmek saçmadır. Geçmişin kafaları gıcırıyor ve öğütüyor ve siz çoktan sarı yapraklara dönuştünüz ve bibliyofiller tarafından yenildiniz ve

herhangi bir azim, hafızanın eskimişliğini ve yapılmış ve sahte olanı kendi ölçülerine göre sindirir. Etrafı ölçüm cihazlarıyla çevrili, etiketleme abexinleri kendilerini kutluyor ve abyssinia'nın gök gürlmeleri gülüyor. Geçmişin ışığında yaşayanlar teşvik edilir, ötede ölenler göksel cisimleri olayın, anlık olanın öne çıkan gerçeğinde istila eder. Ama hepsi de az ya da çok yoğun ışıklı maddelerdir, ama geçmişle, hatta bir önceki anla bile uyumlu olmayan enerjik radyasyonlardır. Bu nedenle, geçmişin ışıkları zararlı radyasyonlar yayar, ancak bu radyasyonlar kişinin herhangi bir anda, dürtüde veya anda yakmak istediği herhangi bir parlak ve ışıltılı ışığı kamaştırmaz. Çünkü geçmiş şimdiki zamanla, anla, dürtüyle, saniyeyle ya da kesitle kesişir ama onun enerjik akımını ya da parlaklığını etkilemez. Bu nedenle, şimdiye kadar ışık yaratma ya da aydınlatılma zevki etrafında dönen hareketlerin niyetlerinden yoksun zevkler karşısında rüzgarı kesen vecd akımının güçlü, berrak ışığı için her zaman vaktimiz vardır, çünkü kesin olan, basit bir bakışla geçmişinin ışığına ileten elektriksel dürtüyü serbest bırakan yoğun akımın gücü ya da voltajıdır, daha az yoğun ışık, geçmiş yaşamların radyasyonları, ancak maskesiz ışığın dürtüsünün hareketinden serbest bırakılan ışığın ilkesine rehberlik etmeyen, saniyeden, andan itibaren yaşayan, basit bir tıklama yeterlidir ve işte bu, ışık kesici ve tehlikeli bakışta yapılır ve geçmişin ışıklarının etrafında sürünen ve radyasyonlarla gök cisimlerine yapışan kıskançlık ve nefret bakışlarını yakar. Radyasyonlar radyasyondur ve bu kirlenmedir, bu nedenle ışığınızı an içinde, her an tüm akımla yakmaktan daha güçlü bir şey yoktur.

Işınımlar, çünkü hiçbir ışık diğerinden daha güçlü değildir, bu gerçekten bir ışınım meselesidir ve bana bu doğuştan gelen ışıkları vermeyin çünkü herkesin kendi saf ışığı vardır, irade ve hayal gücüne susamış ve saf gelişim ve yaratım enerjisi. Işığında renkleri olan, güneşli, enerjik sarının tonlarında yansıyan ışıklı büyü. Aslında çok fazla ışık yoktur, sadece kalan odaklar ve görülemeyeni nesneleştirmenin dengeli varlığı vardır. Yani yoktur, gerçek değildir, bizi farkındalığa götüren güçlü ışının meyvesidir. Ama bilinç de neyin nesi? Gerçekten bilinçli ya da bilinçsiz olan nedir, bu ne kadar mantıklı olursa olsun ve hepimizin ana doğru gittiğimizi ne kadar anlarsak anlayalım somutlaştırılmayacak bir engeldir. Gerçekte hiçbir engel yokken, önyargılı engelleri ve aşılmaz akımları maddileştirmenin bu çöküşünün var olduğu söylenir. Dolayısıyla her şey hayali ve gerçek ya da gerçek dışıdır, hepimiz aynı yanılsama akımında yaşarız, diğer ruhların susuzluğu bizi gerçekte etkilemez çünkü bilinçte her zaman mevcut olan ve akımları düşündüğümüz için sadece kendimize ayırdığımız bilinçdışının arzusu ve ışığı arasında bir engel yoktur ya da aslında yoktur, ama burada da akımlar ya da dürtüler yok, geçmişin ışığında söylendiği gibi yaşayan hayali havacılık ve uzay göksel yaratıkları var, ışığın güce ya da ölçüye sahip olması gerektiğini düşünen bir çoğunluk tarafından, ama bir kez daha onlar kim ki ışığa müdahale etsinler, ışıkta kişi dokunmaz, kişi ışığı gözlemler ve sönene kadar bakmak için kalır.

Doğal ışık

Bu berrak ve doğal ışıktan daha doğal bir şey yoktur, çünkü uyum sağlamak doğaldır. Uygunluklar, olumsuzluklar,

Çatışmalar, tutumların ve bilinçli ama çok derin olmayan sorunların biriktiricisi olarak hizmet eden sadece hoşgörüler, çünkü bunlar doğaldır. Doğal ve ışık arasında en ufak bir çatışma yoktur, bu yüzden doğal olan bizi içine alır ve kendimizi rahat ve huzurlu hissetmemizi sağlar, çünkü her şey normal ve doğaldır. Hava, bizi içine alan doğal neşe, çarpan ve kaçan ve her şeyden önce dokunan, hafiflik nefeslerini takdir edenler için nazik bir dokunuş.

Nükleer enerji ışığı

Güçlü bir enerji kaynağı bize dönüşümler, psikolojik mutasyonlar ışınlar, öyle ki kendimizi bu nükleer güçten etkilenmiş sayabiliriz. Bu canlı enerji ışığı, mutasyonların aşkın varlığının aydınlık etkisiyle büyür ve gerçekte onlara maruz kalmaz, ancak bir tavus kuşu gibi, kavranan ve bizi harekete geçiren dürtülere sızır. Dinamik ve patlayıcı radyasyonlardan arınmış bir dürtü. Bu nedenle enerji gücünde maksimum üsse sahip olacağız, bunlar dengesizleştirilmesi imkansız olan ışığı düzelden ve parçalayan nükleer ajanlar olacaktır çünkü dönüşüm gücünün maksimum üssüdür. Ve dönüşümden, bizi yükselten ve radyasyonla ilişkimizi güçlendiren bu değişimden daha güçlü bir şey yoktur.

Psikotropik ışıklar

Sanki sihirle ya da uyumla yere iner, süzülür ve kanatlarını çırparlar; bu psikotropik ışıklar bizi büyüler ve o dünyadan döndüğümüzde iyi bir dilek olarak istediğimiz gerçekliği kötü bir alametle değiştirir, bir zaman makinesi gibi bizi gerçek boyuttan uzaklaştırır ve fantezi, gerçek dışı ya da zevkler dünyasına taşır. Dolayısıyla duyuşal faaliyetlerin ve karanlık enerjinin üçüncü bir boyutu vardır

Diğer delilerin perspektifinden tasavvur edildiğinde, gerçeklik tarafından oksijenlenmeye ve çeşitli perspektiflerde ve şehvetli boyutlarda zemin kazanan psikotropik ışıkları akıtmaya ve tek tük bölümlerde geri kalanları öğütmeye haince. Dünya ya da ışıklar ya da gerçeklikler arasında karşıtlık yoktur çünkü doğanın kendisi ışıktır.

Gök gürültüsü

Sanki acı ve aydınlık bir gedik, amorf ve şeffaf ışıktan hayatta kalanların dünyasını besleyen gök gürültüsünü öfkelenendiriyor. Acının göksel bedenlerindeki mülteciler, bu ışık ve güç lavı tarafından güçlendirilmiş kontrol edilemez öfke döküyorlar. Işıktan ve itaatkâr güçten yoksun karanlıkta bu alçakça karartmalar tarafından istila edilmesine izin veren ve enerjik gök gürültüsünün magmasıyla ısınmasına izin veren varlığın ışığını yakar ve besler ve ışığın mutluluğunu güçlendirir. Varlığın karakteristik olmayan varlıklarının ışık huzmelerindeki ışığın mutluluğu.

Jeneratör

Sevgi üreten ya da sevginin üreticisi!

Bu sanal olmayan cinsel arzuyu ve duygusal ve elektriksel bağların enerjilerinin gelişimi için hayati önem taşıyan şeffaf öpüşme ve susuzluğun bu duygusal bağı besleyen şey. Bu jeneratör, kahvaltı, akşam yemeği ya da günlük yaşamın enerjisini besleyen suyun alınmasında olduğu gibi günlük temsilde gizli yüzleri olan egoları ve kişilikleri besler. Maskeler ya da yırtıcı düşünceler olmadan, aşkın enerjisini ya da aşkın nüfuz edici ve temsili bakışlarının elektrikleştirici ve kesici enerjisini ve asla kopmayan bir kabloyla beslenen kişinin yaşadığı yalnızlığın aşkını gerçekliğe sığdırırız.

Bozulmaz enerji, ama gerçek, her zaman! Günlerin monotonluğu ve bu elektrik ortamında hiçbir şeyi temsil etmeyen eğik yüzler tarafından icat edilen bir sabrın ve arzunun susamış bakışını her zaman elektrikleştiren, gevşek ipliklerdir. Gerçeklerin doğuştan gelen ve dizginlenemeyen motorunun hayal gücüne, ancak anlık temasın boğuculuğuyla girin. Motor yaşam için vazgeçilmez temas, var olmanın ve var olmamanın uzlaşımının gerçekliğinin bu motoru, ama bilincin arzusu için neredeyse algılanamaz olan diğer gerçekliklere yabancılaşmış, ama orada! Anlık olanın fırsatı anlamında her zaman oradadır, bu nedenle araçlar sulu olamaz, ancak araçların ve mevcut kaynakların üreten sevgisinin düşüncelerinde kayar; üreten sevgiye gelince, her zaman sanal olmayan ve küçümseyenin bu varlığıyla kontrol edilmeyen başka herhangi bir araca bağlıdır ve arayıştadır, o zaman kendini ürettiği zevkten yabancılaştırılmaz ve her zaman boğmak istediğiniz ruh parçasının o her zaman mevcut yüzlerinde çoğalır. Çünkü hiçbir enerji parçasını yabancılaştırılmazsınız, çünkü enerji tatmin duygusunda tek ve çok kültürlüdür, çeşitli gerçeklikler geliştiren tatmin, çünkü biz sanal ve hayalîyiz, sadece başkalarının varlığında veya aynanın kendisinde nötron enerjisinin ruhunun yeni düzenleyici enerjisini gizleriz, bunlar ışığın gerçek canavarlarıdır. Işık ejderhaları ışık saçabilir!

Elektrik Akımı

İçimizden geçen ve bizi her gün yeniden canlandıran bu akım bize parlayan ve yürüyen varlıkların gücünü ve mimiklerini verir, evet! Yürümek çünkü içinde ışığın ya da dualist ve baskıcı gerçekliğe karşı koyan hasta ve iyileşmekte olan baskının gücü olabilir. Olma

Bunun yerine, yenilik ve farkındalık ruhunu besleyen kimyasal ve anti kimyasal devrelerin pozitifliği ve aşkın gerçekliği ile beslenin, hiçbir hazzı olmayan ama zihni düşüncenin manyetik dalgalarına ve aktarımına doğru sürükleyen çılgınca koşuşturmaların besleyicileri gibi kişisel ve aktarılamaz olan farkındalık. Düşüncelerin aktarımı gerçek ve miknatıslayıcıdır ve hiç kimsenin inkar edemeyeceği devreler geliştirir ve bu devreler baskı altındaki hislerin ve zevklerin zamansız havasında yayılan bir akıma sahiptir, çünkü hepimiz başlangıçta dış enerjilerin beta-blokerleriyizdir ama yaşama susuzluğumuzu güçlendirirler. Bu nedenle bu dürtüler muhakememizi etkiler ve bazen düşüncede çatışmalar meydana gelir veya gelişir, ancak kapıların heyecanıyla bizi dış gerçekliğe götürecek elektriksel mutluluk getirebilirler.

Mavi ışık

Güçlü duygulardan serbest kalan mavi ışık köprüleri ve merdivenleri aşar ve beslendiği duyguların gücüne sızar ve bu ruhlu potansiyeli geliştirir. Ultra hassas ışınlarıyla daha mavi, daha güçlü, daha yoğun bir şeye özlem duyan anlamlı dostluğun şeffaflığının güzelliğini karşılar ve bu Hertz dalgasında hissetmenin ve yabancılaşmanın derin dallanmalarıyla içimizde takımyıldızlar geliştirir. Bu güç, derin ve kalıcı dostluğu etkileyen mavi, turkuaz mavisinin tonlarında yaşama hissinden sıyrılmış eğik zihinleri etkiler, güzelliği seven çılgınlığın ve hazzın büyülü ışınlarını içinde taşır

nadir ve canlandırıcı mavi. Alacakaranlık yoğunluğunun filamentlerinde gelişir ve kötülüklerin ve zevklerin karşılayıcı ve koruyucu enerjisini aug- nia ve sessizlikle iletir, hayır, bizi kandıran ve soyut düşünceyi ima eden bir maske değildir, daha ziyade gerçek ve hayali zevkin güçlü bir mavi ışığı ve yoğunlaştırıcısıdır, ancak kendilerini içinde taşıyanları ve içsel ve kalıcı dostluk için sınırsız kalanları etkiler ve her zaman etkiler. Aşka düşer ve sanki akıldan sıyrılmış gibi ama duygulara gıda olarak hizmet eder, gelir ve zevk ve şehvet hazları getirir, bu zevk kaloriktir ve her şeyi istila eder ve zamanla boşalan ama şimdiki gelecekte kaybolmayan enerjilerin birikiminde yatan ve yuvarlanan bu mavi ışıkla bir heyecan çılgınlığıdır, yani bu koruyucu ışık her zaman mevcuttur ve kontrol edilemeyen ışıklı zevk düzeyinde gelişmemize izin vermez.

Elektrik kablosu

Titreşen endişe akımı, elektrik kabloları aracılığıyla bedenlerden geçerek umudu besliyor ve bizi hareketsiz bırakan, ancak hızlandırılmış ve endişeli düşünceyle yeni ve unutulmaz bir şey. Hareketlerimiz felce uğradığında, bizi gerçekliğin içinde çerçeveleyen gerilim yükselir ve kontrollü ve ölçülü hareketlerle bizi birbirimize bağlayan düşünce merdivenlerinden ineriz. Bu düşünce yürüyen merdiveninde davranışları, yüzleri ve hareketleri kategorize ederiz ve kendimizi yaşam anlarının inişine ve çıkışına uydururuz, ışık yürüyen merdiveni besler ve durmadan sizi XXI yüzyılda yürürlükte olan gerçekliğin çılgınlığına, enerjilere, sihirlere, fantezilere, görünürde uyumları olan her şeye götürür, ancak basamaklara dikkat edin, herkes yaşamın yürüyen merdiveninden geçmez, basamakları tırmanan varlıklar vardır

Yükselen ve her şeyden önce birileri onları destekliyor, bu yeterli mi yoksa bir denge meselesi mi? Güçlerin dengesi, hareketlerin ve her varlığın seviyesindeki iniş ve çıkışların dengesi için temeldir, ancak herkes inmeyi veya yükselişte desteklenmeyi hak etmez, çaba ve azim esastır, o zaman fedakarlık ruhuna yükselin, yaralanmadan veya durmadan ve sizi düşünen varlığın ışığına götürecektir. Yoldan çıkabilecek dış güçleri dengelemeden, basamaklar sağlamdır ve umut kablolarıyla beslenerek en önemli elektrik kablosuna, yaşam döngüsüne, dünyayı besleyen o enerjiye ulaşacaksınız.

Efervesan ışık

Yenilmez bir arzunun ışığının dallanıp budaklanmasıyla düşer ve köpürür, seyrelir ve genişler, çünkü ışıkla köpüren ve daha sonra dış gerçeklikle yüzleştğinde parçalanan tüm bakışlar gibi yanılısamadır. Genişleyen ve kirlenen, tüm düşünceleri işgal eden ve kendisinin hükmetmesine ve hükmedilmesine izin veren aşk gibi coşkulu arzunun kötülük ve sahte tek tük delilik nöbetleri ile donatılmış, bu canlandırıcı enerji alışverişidir, asla sönmeyen coşku, ışıklı içerik oradadır.

Aydınlatılmış gökyüzü

Işıklı gökyüzünün mükemmel dengesine ulaşma arzusundan daha güçlü bir şey yoktur, çünkü ona hayat veren ve düşünceleri ve fikirleri ya da gerçeği arzudan somuta taşıyan yıldızlardır. Yıldızlar arasında sürekli bir etkileşim gerektiren sabit enerjiler tarafından aydınlatılan gökyüzünden daha güzel bir şey yoktur ve yıldızların gücü eşsizdir, dediğim gibi, ışıklı bir gökyüzüne sahip bir ruhtan daha güçlü bir şey yoktur irade ve değişim arzusu ve

etkileşim ve yıldız dokunuşu düşünceleri manyetize eder.

Enerji sızıntısı

Kozmik gerçekliği yorumlamak istemeyen enerjilerin alevsiz bir dumana dönüşerek yok olması beni korkutuyor. Yaşamsal enerjiler uzlaşmayla bastırıldığında ve duyguların kristalleşmesi hiç şüphesiz politik doğruluğun bir maskesi olduğunda hayal kırıklığına uğruyorum. Ey saf enerjinin ruhu, kendini bir büyüye dönüştür ve gerçeklerin ve şeylerin sürekli mutasyonunun hakikatinin dürtüsel akımına sahip olmayan zihinlerin üzerinden uç, değişim herkesin içinden geçtiği ve geliştiği aşamalar ve döngülerdir, ama asla korku ve duyguların acısı yolunda değil. Kendinizi özgür bırakın ve genişleyin ve her şeyden önce yaşamın mutasyonuna, bizi yönlendiren değişime katlanın.

Yaşam ışığı

Deliliğin tutkularını batırdılar. Neden, içgüdüsel olarak severiz ve sevilme isteriz tutkular ve hayal kırıklıkları çeşitli yanılsamalara yol açar. Kandırılmış ve aşık olarak gerçekten sevmenin tüm metodolojisine odaklanıyorum ve konsantre oluyorum, bu her türlü yanlışlığı delip geçiyor. Sevilmenin eylem alanında çıplak bir şekilde varlığın gerçek kimliğiyle karşı karşıya kalırız, bu nedenle sevilme bizden neden sevildiğimize dair derin bir farkındalık talep eder ve yine de isteyerek geri vermek ve sevmek arasında gerekli bir ikilem vardır, bu diyalektik $1+1=1$ olarak varsayılır, oysa mantıksal olarak hiç kimse hiçbir şeyden zevk alamaz. Bu nedenle mantıksal olarak $1+1=2$, doğru, ancak sonuç genel olarak tutumların, değerlerin ve davranışların teknik bağı değilse davranış verimli olmayacaktır, dolayısıyla aşk hayatının ortasında tek bir pozisyon vardır. Anlaşıldı ve anlaşılacak

Bu gerçek, hazzın tek kaynağıdır ya da bireyci varlık başka bir eylem ister, eylem gerçek özgürlük olarak anlaşılır. Öyleyse, aşağıdaki aşamalardan geçecek kadar uzun yaşamadım, mantıklı ya da mantıksız olup olmadığı birkaçınızın takdirine bağlı olacak, kesinlikle emin olmak istemiyorum, bu nedenle zaman zaman kendimi bir eşek olarak hayal ediyorum ve günümüzde eşeklere sahip olmak zor, aldatan yapay eşekler var, ama bazen kendilerini gerçekten bu role koyanlar, kendi sonuçlarını çıkarırlar. Ben bunun için burada değilim, aslında delice Şeylerden ve yapmadığım tavırlardan korkuyorum, çünkü deli sadece belirli koşullar altında ve başkaları tarafından yargılandığında delidir, yani bu genellikle "habitata" bağlıdır. Bu akıl yürütmeden biraz saparak, deli olduğumu söylemek istiyorum, birkaç kişiden hoşlandığımı varsayıyorum ve bu yüzden asla tatmin olmuyoruz, daha fazla sevgi istiyoruz ve daha da fazlasını... neden bu kadar çok aşk hırsı, benim deyimimle. Şunu söyleyerek geri alıyorum, hepimiz aşkta çılgınca Şeyler yapmakta özgürüz, savunmasız ve çoğu zaman manipüle ediliyoruz. Sevdığimizin doğru olduğuna inanmak istiyoruz, neden, çünkü sevildik, sevgiyi uyandıran ve yaşamın bilgeliğini tetikleyen bu duygu, sevme eylemi ve bu sevgiyi açık ve spontane bir Şekilde iletmek, istiyorum çünkü sevmeye hakkım var demek, çünkü o zaman birbirimizi sevmek ve gözyaşı veya acı olmayan bir yolda birleşik ve yürekte bir çaba ile hayata ışık vermek. Size maksimum progenitör enerjiyi veren harika bir varlığın tadını çıkarın. Işık, güneş sisteminin kendisini aydınlatan ışınlar halinde kendini yeniden üretilir, inanın bana. Sevginin ışığını asla uzak bir ufukta yakalayamazsınız, temas yoluyla yayılır, bu canlandırıcı enerjileri harekete geçirin. Ve denklemin büyümesini ve $1+1+1+1+.....=$ daha sonsuz olmasını sağlayın. Peki o zaman

Aşk alanında manyetik güçler, baştan çıkarıcı güçler vardır ve buluşma arzusunu çeker ve arzuyu tatmin eder ya da sadece zevk alır.

Enerji dernekleri

ışık : ısı : güneş : güç : ayrışma : tükürük : öpücük :
paylaşım : duygu : sevinç : parti : doğum günü : yıl : yaş :
yaşlılık : sabır : azim : fetih : fedakarlık : acı : tedavi :
doktor : sağlık : canlılık : enerji : güç : iktidarsızlık :
hüsran : acı : düşme : vertigo : baş dönmesi : deli :
çılgın : hastane : hastaneye yatma : yoksunluk : arzu :
irade : istemek : kazanmak : fethetmek : savaş :
ölüm : kayıp : kaybolma : yokluk : yalnızlık : düşünce :
yaratma : icat : yalan : zalim : ahlaksız : ceza :
ceza : kınama : para cezası : polis : koruma :
güvenlik : istikrar : denge : dengesizlik : anormal :
hastalık : psikiyatri : yardım : terapi : klinik :
enjeksiyon : hemşire : morfin : ilaç : yanılısma : hayal
kırıklığı : endişe : sinirlilik : gerginlik : kavga : dövüş :
dövüşçü : kazanan : yarış : rekabet : adrenalin
korku : şüphe : sorgulama : soru : cevap : merak, ilgi ;
tatmin : zevk : orgazm : duyum : vicdan : sorumluluk :
suçluluk : suçlu : masum : özgür : özgürlük : adalet :
dürüstlük : gerçek : samimiyet : şeffaflık : görünmez :
gerçek dışı : var olmayan : hayal gücü :
yaratıcılık : rüya : uyku : dinlenme : sakin : dur :
işaret : sembol : çizim : kalem : lastik : yol : seyahat :
ulaşım : tren : iplik : iğne : dikiş : operasyon :
müdahale : değişim : geçiş : adım : ölçekleme :
sınıflandırma : dizinleme : terimler : kelimeler :
cümleler : diyalog : iletişim : ifade :

gösteri : sunum : giriş : önsöz : kitap : yaprak : ağaç :
doğa : rüzgar :hava : deniz
: ateş : toprak : güneş sistemi : enerji : ışık : güç : mavi
ışın :)

Enerji canlandırmaları

Memnuniyetsizliği memnuniyetle

yaşayın Refahın ışığı

Ben senin dünyanı boyayan tüm renklerdenim

Felç edici ışık

Devam etmek istemezsek bir şey bizi durduracaktır, ancak duyguları, hisleri ve uyaranları ortaya çıkaran ve üreten eylemse neden duralım, neden birisi bize yanıt verdiği ve tepki gösterdiğinde, eylem dostlarım, karşıdakini anlamak için sabır ve zeka. İşte soru bu, neden bizi çocukmuşuz gibi felç eden enerjileri karşılıksız bırakıyoruz. Cesaret sevgili dostlarım, kelime yargılanmak için bir emirdir ve mantığın yargıcı kim olacak, kim normal ve anormal olacak ... hiç kimse! Hepimizin inancı var ve benim inancı olanlara inancım var, bu yüzden istemenin ve her şeyi bilen ve mevcut arzunun şüphesi devam ediyor, ancak ima eden ve aldatan bir arp gibi halüsinatif yankılarla siren sesleri iletiyor. Rahatlamak ve dinlemekten başka bir şey değil, konuştuğumuzdan iki kat daha fazla duymak için iki kulağımız ve bir ağzımız var ve sessizlik eylemdir, saflık veya kontrol eksikliği değildir, çok az kişi sessizliğe direnir, denemelisiniz, hatta işkence edici olabilir, ancak birçok öznel ve sosyal soruyu cevaplayacaktır sessizlik sessizdir, ancak kontrol edilemeyen dürtüsellik ve arzu arzusuna karşı mükemmel bir silah olarak çalışabilir, bu yüzden sakın olun ve dinleyin içinizdeki sessizliği dinleyin!

Eğer bir gün yıldırım düşerse

Eğer bir gün bir ışın olsaydı, yıkıcı, korkutucu, gürültülü, amansız mı olurdu yoksa ışıklı, güzel, parlak ve enerjik mi olurdu... Her ışının insan gibi farklı özellikleri, farklı eylem biçimleri, farklı ışığı vardır, yani her ışın/varlık eşsiz ve özeldir. Eğer bir gün bir ışın olsaydı, en azından özgün olurdu. Her ışının bir eylem biçimi vardır, tıpkı insanlarda olduğu gibi, herhangi bir anda bu eylem anın kesirlerinde ortaya çıkar. Işın/varlık üzerinde eylemimiz vardır, onun yönünü ve hedefini değiştirebiliriz. Kaderlerle ilgili olarak ve ilk kez Tanrı'nın adını anacağım, bir gün bir Kuran takipçisiyle inanç ve iman üzerine sohbet ederken bana anlatacağım şu hikayeyi anlattı: Elinize bir zar tutuşturuyorlar ve Tanrı'dan maksimum puanı almanızı ve minimum puanı almanızı şiddetle istiyorlar. Hikaye özetlenebilir, ama sonuçta zarı kim attı? Ancak bu hikayenin dışında size şunu söylemek istiyorum: eylemimiz var ve ortamla hareket eden ışınımız/varlığımız var ve her biri enerjisiyle/biçimiyle/davranışıyla zar atıyor.

Hayatın ışığında mezun olmuş bir babanın öğretileri

Babama da öğretilerime yaptığı bu katkı için teşekkür ediyorum... her şeyden biraz... işte biz böyle oluyoruz... hayata karşı dikkatli olduğumuzda... Bizi çevreleyen her şeye karşı duyarlılıkla...

Yansıtıcı ışık

Sanırım deliriyorum

Bright sabahı

Benim dünyamda kanarya ötüşüyle uyanmak ne güzel

Şarkı söylemek, o Balık a yüzme e a ağaç a Oksijen.

Suç ortaklarımla tanışın: Ötüşüyle büyüleyen pintas kanaryası. Suyun üzerinde yüzen ve süzülen akıllı balık. Ve nefes alıp ilham veren amazon bonsai. Dünyamın bu üç ışıltılı ve ilham verici varlığının yanı sıra, pencerenin altında dünyayı 20 yıl önceki haliyle bütünleştiren başka bir dünya küresi tutuyorum, sadece örnek olarak Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği hala vardı. Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği hala vardı. Hala çölün iki gülüne sahibim, o zamanlar çölün kum tanelerinden oluşan ve bana birleşik bir küreyi idealize ettiren iki gül, kürenin altında biri benim için azim anlamına gelen orijinal renginde ve diğeri benim için umudu simgeleyen güçlü yeşil tonlarda boyanmış bu güller. Bu dünyamda yazıyorum, hayal ediyorum ve rahatsız edilmemiş gibi hissediyorum. Mükemmel sıcak bir atmosferde ve aydınlık bir sabahta, burada kardeşçe birliğin gülünü hayal etmek isteyen sevgi dolu bir ruh için yazıyorum.

"siradan" filipe moura ile 200 gün

Her zamankinden farklı bir gerçeklikte uyandım ve bu kitap aracılığıyla yazma alanlarını keşfetmek varlığımı genişletecekti.

Düşüncenin aktarılma biçimi üzerine düşünüyorum ve onu bir ışık ve onun gücüyle eş tutuyorum.

Hepimiz farklı perspektiflerden düşündüğümüz için takip etmemiz gereken bir akım var.

Ruhun rahatsız olduğu anlar vardır. Kendimize bakışımız her zaman naif değildir.

Enerji genişler. Kötü davranışlarla sorunlu zihinler sürekli hale gelir.

Birlikte çıkan sesler tek bir sestten daha yüksektir.

Kelimeler bir ifade sanatıdır.

Bu andan itibaren ilham gelecektir. Kalp atışının, damarlar boyunca genişleyen kendi ritmi vardır.

Baskı gizlice gerçekleşir.

Her şeyin bir q'su vardır. Hepimiz kötülük hakkında düşünürüz. Bazen bizi sustururlar.

Hepimiz düşünürüz. Anılar her zaman mevcut değildir.

Nefret kötü bir şey olduğu için pratik yapmayın. Herkes doğru zamanda doğru fırsatı yakalayamaz.

Bazen sadece buna izin verdiğimiz için acı çekeriz. Hepimiz ifade özgürlüğüne sahibiz.

Gerçeklerden daha dürüst bir şey yoktur. Çeşitli ifade biçimlerim var.

İyi olmak dengeli olmaktır.

Denge bir rutin döngüsüdür. Gergin olmak bir dengesizliktir. İnsanlar yorum yapmaktan hoşlanırlar.

Hepimiz saflığa sahibiz. Güneş bir enerji kaynağıdır.

Evrensel sevgi şefkati doğurur. Anormal olan şey hiçbir şeyin olmamasıdır. Hepimiz istediğimiz zaman unuturuz. Her zaman çeşitli bakış açıları vardır. Birçok fikir, az sayıda kanaat.

Bazı şeyler telafi edilemez. Herkes adaletsizliğe maruz

kalır. Aşk bir zevk kaynağıdır.

Her zaman sadece e korumalı. Orada
insanlar kim değil gibi düşünmek için.

Bilinç bizi aydınlatan bir fenerdir.

Hepimizin bağımlılıkları vardır. Bazen korkularımız vardır. Hepimiz saçma sapan konuşuruz. Ben kimse için yazmıyorum.

Hepimizin hatırlamak istemediği bir şeyler vardır ama ne zaman üzgün olduğumuzu bilmek ve bunu her zaman kabul etmek ve hiçbir şeyi saklamamak iyidir.

Hepimizin zayıf noktaları vardır. Hepimiz bir şeylerden zevk alırız.

Fırsat kapıyı çaldığında, kapıyı açar. Ötekine karşı bir duygu vardır. Kimse kimseye ait değildir ve bu nedenle herkesin parlamaya hakkı vardır.

Arkadaşlık her zaman iyi bir başlangıçtır, başka bir arkadaşım.

Olumlu gördüğünüz şeylere dair içgüdülerinizi takip edin.

Hepimiz sevilebiliriz ve sevgi bir ışık kaynağıdır.

Sevildiğimizde bu duyguya saygı göstermeliyiz.

Birbirinizi sevin ve doğum oranını artırın. Kelimeler her zaman birbirine zıttır. Kuşkusuz düşmanca bir ifade ama acıdan kaçınma mantığıyla. "Yaşlı insanların sahip olduğu şey bilgelik değil, sağduyudur" o yüzden dinleyin!

Hepimiz iyi ve kötüyü biliriz ve iyi ya da kötü olma kararını elimizde tutarız. Delilik biraz da akıllılıktır. Gerçekten bilmek ve mümkünse hayat okulundan mezun olmak önemlidir. Kendimi sizin için, kendim için ve beni sevenler için dönüştüreceğim. Evrim için değişim.

Heyecan verici birliktelikler! Hissediyorum! Düşünüyorum!
Yakalıyorum! Yakalıyorum! ve tüm gün boyunca enerji
yayıyorum! Işık ışığı çeker! Güç bilmektir! Bilmek
öğrenmektir! Öğrenmek keşfetmek ve hissetmektir!
Hissetmek yansıtmaktır! Yakalamak öğrenmektir! Kavramak
gerçekleştirmektir! Kendini gerçekleştirmektir!

Ben, sen, o, biz, onlar! Hepimiz benim!

Ve ben onların! Ve onlar da biziz!

Peki sonuçta biz kimiz? Var olduğumuz için varız! Varız
çünkü yaratıldık!

Anlayış yoluyla yaratılış! Yaşamın ışığı!

Yaratılışın ışığı! Hayal gücü ve gerçeklik!

İstedığımız şey ile gerçekte olan arasındaki ikilik! Gerçekliğin
yorumu olan gerçekler!

Bizi çevreleyen gerçeklik! İçinde yaratıldığımız habitat! Bizi
dönüştüren çevre! Dönüşüm/değişim! Yenilik ve değişim!
Değişim döngüleri aşamaları! Geçiş aşamaları!

Geçiş bariyerleri!

Döngülerin üstesinden gelmek ve zorlukların

üstesinden gelmek! Yaratılan ve hayal edilen ya da

gerçek olan zorluklar!

Bilinçaltı ve bilinç arasındaki etkileşimde zorluklar/sorunlar!

Bilinçli e Gerçekleşme! Bilinçdışı e
Projeksiyon! Benliğin yansıtılması!

Varoluş!

Ben varım, o halde biz varız! Biz tek bir

benliğiz! Tek bir dünyayız!

Bir dünya, bir "ben" içinde bize dönüştü! Bu dünya ve onlar üzerinde biz hareket ediyoruz!

Senin bir parçan olarak

hareket ediyorum! Sen

onların üzerinde varsın!

Onlar dünya! Varlıkların

dünyası!

Varlıklar, öyle olsunlar ya da olmasınlar! Canlı ya da cansız!
Işık üretin, ışığı yakalayın! Işık enerjisi!

Güç enerjisi! Güç arzudur! Arzu istemektir! İstemek gerçektir!

Tümü başarmış ulaşmak o Gerçek! Gerçek
gerçekler ve davranışlardır! Davranış eylemdir!

Eylem é yanıt için dünyaya! Dünya at eylem
dönüşümdür! Dönüşüm modifikasyondur!

Değişim é gerçek! Değişim é a arzu
Kalıcı! Sürekli olarak bir arzunun peşindeyiz!

Arzular baskı altında tutulabilir! Arzu ettiğimiz her şey
dünyada değil! Tatminsizlik!

Sahip olamadığımız ve var olmayan şey için! Gerçek olmayan
varoluş! Gerçek olmayan düşünce! Gerçek olmayan
ulaşamaz! Ulaşamaz umutsuzluk! Umutsuzluk acısı!

Var olmayan bir şey için acı

çekmek! Var olmayan şey arzuyu

çeker!

Eğer dilyoruz ki o ne değil Var!
Hayır Őuraya git ulaşmak

Mutluluk! Mutluluk Dileklerin gerekleŖmesi!

Mutsuzluk UlaŖılamaz dileklerin gerekleŖmesi!

UlaŖılamaz!

Depresyon retir!

GerekleŖmemiŖ olanın depresyon psikolojik durumu.

GerekleŖmemiŖ, gerçek olmayan!

Dünyada var olan gerçek dıŖı gerçekler vardır! UlaŖılamayan dünya olarak varsayılan gler ve gerçekler!

UlaŖılabilir değildir, ruhsaldır! Ruhani, kendini hissetmenin bir yoludur! Hepimiz ruh ile yaŖıyoruz! Ruh/yatkınlık

Motivasyon bizi harekete geçiren bir

Ŗeydir! Eylem için itici güç!

BaŖkaları için harekete geçin! Harekete geçin, harekete geçin!

Diğerleri onlar, onlar ben! Ben onlara karŖı (dünya)! Sosyal dünya!

ğrenme davranıŖları! Bilgi kavrayıŖı! Gerçeklerin bilgisi! Bir silah olarak bilgi! Bilgi aktarımı! Ben, onlar ve biz, dünya arasında! Dünyayı bilmek onun içinde olmaktır!

Bizler bilgi dnyasıyız! Hepimiz biraz bilgiye

sahibiz!

Bilgi paylaŖmak öğrenmektir!

ğrenmek birlikte yaŖamaktır! Birlikte yaŖamak iletiŖim kurmaktır! İletiŖim kurmak İliŖki kurmaktır! İliŖki kurmak etkileŖim kurmaktır!

EtkileŖim kurmak dünya üzerinde hareket etmektir!

Hareket üzerinde o Dünya é
Dönüştürmek! Dönüştürmek için bilgi yoluyla
dünyayı değiştirmek evrimdir!

Evrimleşmek bilgili olmaktır!

Bilmek için é bilmek dönüştürmek için!
Dönüştürmek bilgi bir dünyaya dönüşüyor! Çok
kültürlü bir bilgelik dünyası!

Sonsuz bilgelikler!

Sonsuz ulaşılmaz!

Bilge olmak ütöpiktir! Ütopya, başarma arzusudur! İrade!

İrade içsel güçtür!

İçsel güç benliktir! Benlik dünyayı dönüştürür!

Dünya onlar tarafından dönüştürülüyor. Onlar dönüşüm
içindeki dünyadır!

Dünyayı değiştirenler bizleriz! Akıl yoluyla! Adaletle!

Adalet eşittir haklar! Sadece kendimiz olduğumuz için haklar!
Onlardan önce görev!

Dünyaya karşı adil olmalıyız! Farkındalıkla

ve gerçek olana dayanarak hareket edin!

Gerçek dışı gerçeklerle bilinçli hareket edin!

Gerçek olmayan gerçekler hayal gücü

Hayal gücü - yaratım! Var olmayan şey yaratılır! Hayal
gücünün yaratma gücü! Yaratabilmek özgür olmaktır!
Özgürlük bilmektir! Bilmek yorumlamaktır!

Yorumlamak varsaymaktır! Varsaymak bağlılıktır! Uzlaşma
bir anlaşmadır! Anlaşma yemindir!

Küfür sadakattir!

Sadakat gerçektir!

Gerçek tektir!

Ben Uno'yum!

Biz tek bir dünyayız! Biz

onlarız, biziz, siziz.

Varlıklarız.

Büyüme var olmaktır.

Olmak var olmaktır. Var

olmak gerçek bir olgudur.

Var olduğumuz gerçektir ve biz dünyayız! Canlı ve

cansız varlıklardan oluşan bir dünya!

Dünya benim tarafımdan, sizin tarafınızdan ve onlar

tarafından dönüştürülüyor. Dünya evrim geçiriyor!

Gelişmek daha bilgili olmaktır!

Bilgili olmak, bilgi sahibi olmaktır!

Bilmek, bilmektir!

Bilmek deneyimlemektir! Deneyimlemek hissetmektir!

Hissetmek bilmektir!

Bunu sadece deneyimlediğimizde

hissederiz! Sadece istersek

deneyimleyebiliriz!

İstedığımızı deneyimlemek için seçim özgürlüğü! Hak, saygı

gösterilmesi gereken görev!

İstemiyoruz, bilmiyoruz!

Hayır Biliyorum Yapma.
dönüştürün! Bilgi

bizi

Satın alındı!

Dünyanın farklı benlikleri için!

Bilmiyorsan, denemek istiyorsan, başka bir bana sor!

Seçimler ben ve onların deneyimlerinden alınmıştır!

Şunlar var şeyler yanlış o à en
başından beri diğer zaten deneyimlediniz!

Ve iyi olmadıkları sağduyuyla anlaşılır! Hayatın sağduyulu bilgeliği! Hayatın bilgeliği!

Paylaşılan deneyimler!

Edinilmiş bilgi! Etkileşim yoluyla, etkileşim dönüştürmektir!

Dünya etkileşim halinde!

Dünya biziz! Dünya ben, sen, biz, siz, onlar! Paylaşın, dostluk!

Dostluk suç ortaklığı!

Paylaşılan değerler!

Birkaç düğümde aynı benlik. Toplum biziz. Hepimizin bir arkadaşı var! Aramızda hareket edebiliriz!

Kendi aramızda hareket ederek onu etkiliyoruz!

O dünya! Dünyanın etkilenmesi! Dönüşüm!

Dönüşüm yeni ben, biz, onlar, siz! Yeni bir dünya. Yeni bir gerçeklik.

Arzu

Bana bir öpücük ver... bildiklerin gibi?! Bana gizli bir öpücük ver, arzu büyürken birbirimizden kaptıklarımız gibi
Bana yumuşak bir öpücük ver onlar gibi

Biliyorsun! Meigo doce a saber a ti! Sana bir öpücük veriyorum Insomniac'ım

Uyumuyorum, çünkü uyumak istemiyorum, yaşamak istiyorum. İşte uyumama izin vermeyen bir engel. Uykusuzlukla yüzleşeceğim

Karikatür kurt gölgesi kayboldu ama bulundu. Korundu, ama sadece seçimle. Kimyasal katı maddelerin el becerisini ve etkileyici h20'yi besler. Gölgenin saflığında maceralara dalar ve bir iniş yapar, karikatür. Kurt gibi korunuyordu, ama tek başına tavırla, görünür yalnızlığa daldı. Bugün karikuaio ile yazıyorum kurt dünyasıyla yüzleşiyor ve onu yorumluyorum. Bağımsız arkadaş, gerçek bir yaşam acemisinin vahşi ama hayırsever doğası olmadan yaşamaz, mezun olduğum caricuaio'da embriyo genç sadık, dürüst, her şeyden önce korkusuz bir doğanın kanına sahiptir, özünde şiddetli ama sadık ve dost ve arkadaşına saygılıdır. O kadar sadık bir yol arkadaşı ve suç ortaklığı her zaman sevgi ve sessizlikle yorumlandı. Karikuaio sokaklarının ve câ'nin gölgelerini bilecek kadar az yaşadım. Ama kurtta cesaret gördüm ve özgürlüğüne dair sessiz bir sırdaş arkadaş ve yasal bir bağ kurdu. Kurdun sahip olduğu bir şey varsa o da özgürlüktü, ama yalnızdı, yalnız! Ve özgürdü! Gölge kurt, varoluş biçiminde insan dışı bir enerjiyle parlıyordu. Havlamalarıyla gen doğasının vahşiliğinden bağımsızlığını dayatıyordu. İlgili morina balığını ruhsal olarak paylaşmaya karar verdim ve Noel arifesini kurtla ya da daha iyisi, aynı zamanda tek bir yemek ve ilgili içeceklerle kardeşçe birbirine bağlı olarak özgür olan gölge kurtla karikatürize ettim. Kendi seçimimizle mi yalnızız? Elbette doğanın bizi şekillendirdiği gibi düşünmekte özgürüz. Bu bir hediyeydi.

Bu yılbaşı benim için kurt karikuaao, ama o doğuştan gelen genetik çevre tarafından vahşi, kromozomlarını kendi doğasındaki saflığın özgür durumuna çekiyor. Yaşam biçimi konusunda esrarengizdir, ancak herhangi bir kısıtlama veya dayatmadan uzak, yalnız tarafını yaşama ve tadını çıkarma arzusuyla beslenir.

Ben ve gölge kurt arkadaşız ama başkalarının zorlamasıyla alışılmadık bir şekilde hareket ediyoruz, doğa ana tarafından özgürüz ve bu yüzden büyüyoruz ve bize sızdıklarını indüklüyoruz. Havana kulübü, devrim için aynı susuzluğun çılgınlığının özünde ve varlığımızı ele geçiriyor, işte köpek içgüdüünün işbirliği ile özgür ama yalnız bir anlaşma.

Tüm saygımla, kendinize ve bana izin verin! Siz benim hakkımda ne düşünüyorsunuz, ben sizin hakkınızda? Beni okuduğunuz, belki de anladığınız için size minnettarım!

Düşünceler kısmına geçerse eğer beni okuduysanız zaten elações'inizi aldınız en azından anlamlı hediye yasal saatte açıldı zaten horozun kütlesi veya horozun oyunu işte korkunç soru!

Bizi uzaklaştıran sessizliğin asgari ve basit yankısıyla anlaşılabilir iletişimsel coşkuya yansıma. Eylemler, basit bir reddetme coşkusunda bile acının kelimeleridir. Fiziksel olarak aşılabilir bir engel ama aydınlık varlığın hormonal ve ruhsal kimyası tarafından değil. Göksel cisimler aşkın mükemmel çiçekleri için bizi istila eder. Sevgi yoncasının arayışında, çünkü zenginlik çok yönlü varlıkları anlamaktan ve her zaman bu bakış açısına ekleyecek bir şeylerden oluşur. Bir ekleme daha, bir artış daha, şefkat ve sevecenlik arzusu, bizi dünyada temsili bir özsaygıya sürgün ediyor.

sosyal ortamlar. Tek ve bölünmez benlik perspektifinden bakıldığında, daire içinde ne kadar çok irade ortaya çıkarsa çıksın hiçbir irade ittifak halinde değildir. O altın çember, iyi niyetin, sadakat ve saygının, her şeyden önce de görevin ittifakı mevcut değildir. Davranışlarımızda saf ve vahşiyizdir ve hiçbir şey benlikten daha bencil değildir, sırf böyle olduğu için her zaman kendi bakış açısıyla diğerini istila eder. Zihin basit bir fikir çatışmasıyla alevlendiğinde, sağduyuya başvurmalıyız. Ne zaman yol vermeliyiz ya da egomuzu ötekinin yerine koymalıyız. İstemediğimiz şeyi reddetmekten daha banal bir şey yoktur, kolaydır. Sevmek ve sevilme, benliği değil ötekini hissetmektir. Varlıklar arasındaki bağın yapıcı tutumu, yaşayan varlığın diğer varlıklarla birlikte oluşturduğu bir uyumdan muzdariptir. İçgüdüsel davranışlarımıza sinmiş olan sadece kendimizi düşünürüz, sonra kendimizi ve bu arada yine kendimizi. Çatışmalar çünkü biri ben'e dönüşmüş ben'dir ve kişi diğerine teslim olmadan önce kaç tane ben'e katlanmak zorunda olduğunu asla tam olarak bilemez. Bu, her zaman açılmakta olan bir tür bize gelmedir. Kişinin kendi ben'lerine, hangi benlikle yüzleştiğine ve hangi bencillik düzeyinde olduğumuza dikkat etmesi. Peki, benliğin zırhı bir gün var olan ve zırhı paramparça eden ben'den daha çok ben olan sen'ler tarafından öyle paramparça edilecek ki. Ve sonra aynanın karşısında durmak ve var olan sadece yansıyan ben olmak nasıl bir şeydir, çünkü tüm benler dünyanın benleri tarafından paramparça edilmiştir. Çünkü yalnız kalırız ve sonra, sadece ben'lere karşı çeşitli ben'lerin bencilliği yüzünden yalnız olmak istediğimizde. Yalnızlık, birçok öz-sevginin sahip olduğu ama ben artı sen sevgisini yaratmayan kelimedir. Aşk: Ben ve sen omnia vincit amor aşk her şeyi fetheder.

Ai se tu sabes e quisesses ai que tu sabes e n never deve porque esta ansiedade perdulária porque é saudade e é

séria vens de lá para cá I nao vejo nem dá como seria
perfeito seria um feito que tu viesses e trazesses

ne getirirsin ne de görürsün ah ne acı istemek ve yapamamak ama sen yaparsın ne de istersin keşke bir noktada buluşmak böyle olsa hayat çok renkli bana nokta veren çok var sen burada yanımda olmalısın bahçeyi göremiyorum güller açıyor ve dökülüyor beyaz yapraklar soluyor özlem ve arzu asla yalnız değil terk etmeden ben buradayım sen oradasın ve ben seni burada istedim güzel ve kahverengi gözlerin denizden gelen zeytinler gibi onları düşündüğümde sadece sen bana uyandığımı hatırlatıyorsun, Uyandım karanlığı özlemsiz bıraktım kendimi buldum ve gördüğüm her şeye tutku ve arzu sardım ve hatırladım güçlü öpücükler, güçlü kucaklamalar verdiğim ve aldığım ve istemediğim her şey varlığın yeniden doğuşundan kaynaklandı ve acısız sevgiyle olmayı istemedim gördüm, diledim, sahip oldum ve hatırladım bana verilen her şey artık ısrar edemeyecekleri her şeydi verildi sevgi, şefkat, merhamet hepsi tutku için özgür bir kalbe asla hayır demeyen ve istenmeyeni bile vermek için bekleyen bu kelime bağış var gerçek vermektir, sormadan ya da talep etmeden duymazsan sorma, ver küreği ara ve iksiri bul eşi benzeri olmayan hazine, sadece altın olmayan bir hazine kalıcı aşktır ne istediğimi iyi biliyordun ama sana söylemedim derin bir şey olduğunu gördün, gördüğüm ama tercüme etmediğim bir şey bir güçtü, sahip olmadan doğmaktı, görmeden içimde büyüdü böylece beni sevdi ve senin için yazdım ve görmedim içimde büyüyen şey aşktı istediğim ama sahip olmadığım ama arzuladığım bir şeydi dahası sevdim nasıl da sevdim büyüdüğünü görmeyi akşam karanlığında her şey oluyor korkmadan titremeden uykuya dalma korkusu olmadan yalnızlığı ısıtan bir el gibi kalbin altında sen oradaydın pencerenin yanında seni görmedim ama biliyordum hissettim parfüm onundu sandal ağacı ve yasemin kokusu dinledim ama duymadım ancak orada olmadığını fark ettim ve tanıdım dün aynıydı ama bugün farklıydı gördüm, kokladım ve dinledim önümdeydi

eşit olmayan ön, özel bir şeydi, acıttı ve nefes almak ve nefes almak benim için gerekliydi senin için nefes aldım, seni görmedim, seni hissetmedim ve bu son değildi çünkü oradaydın, uzaktaydın ama oradaydın Bir keşişten bana önü, geleceği göstermesini istedim ve tahmin ettim, sonunda oradaydın, pencerede seni görmeden bakıyordun, sana vermeden seni denize götürdüm deniz havasının kokusunu bilmek için sana verdim nemli nefes ve neşe gördüğüm şeydi deniz, kum, nemli, hava ve evet senin nefesin.

O düşünceli sigarayı yakıyorum ve varlık ile düşünen nesne arasındaki uyumun tadını çıkarıyorum satırlar arasında dolaşmamı ve düşüncede akmamı sağlıyor nesnel fikirler ve yazar ile okuyucu arasındaki etkileşimler yazdıklarımı fitillemek için hiç tel okumadım bu garip ama biliyorum birileri okuyor neden beğeniyorlar, iletmek istediğime ulaşacaklar mı yoksa belirsiz bir şey mi sigara söndü ve sanırım benim için olacak ...! Bilmiyorum ama ruhsal ve düşünsel bir boşalım biçimi olarak yazıyorum bana iyi geliyor beni okuyanların mutlu ve iyi olması dileğiyle son zamanlarda başka bir yazı türünü tercih ettim daha somut daha çok ışık ve enerji için değil sevgi ve anlayış hedefleri için, sevginin aklını seslendiren kelimeleri sevecen okumayı seven biri için daha sevgi dolu, duyarlı ve sevgiye açık kollardayım güvene çatışmadan ve kelimelerimde ikircikli olmak istemeden daha doğrudan ve somutum okuyucuyu yazarla birleştiren duyguya ulaşmak istiyorum yakınlıklar bu yüzden her zaman olduğum şey olmak istiyorum spontane ama dostça hitap eden kelimeler bir araya gelen ve her zaman bağlantı ile cümleler oluşturan harfler arasındaki uyum ve çok gerçekçi düşünceli kelimeler, meditatif cümleler bekliyorum sizi düşündürürsem özür dilerim ama saçma hakkında olsa bile düşünmek iyidir çünkü bu var olan bir şey sadece benim de var olduğumu söylemek için

Bu basit yol ya da mizaç sıradan bir filipe moura aracılığıyla beni okuyan tüm sıradışılar için çünkü yazdıklarımı okumak için çok fazla sabır yaygın değil ve itiraf ediyorum, çok az okuyorum ama okuduğumda da beni düşündürüyor ve işte benim meydan okumam okumak ve okumaya ve düşünmeye devam etmek. Birilerinin de düşündüğünü düşündüğüm için olmasa bile minnettarım ve mutluyum! Belki siz hissetmiyorsunuz ama ben hissediyorum, yağmur gibi taş giriyor kaldırımın delikleri kum ve toprak altında birleşiyor sert ve zorlu bir bağ var yer yok boşluk yok bir taş daha burada etkili bir ilişki taş, toprak, üzerinde yürüdüğümüz kum, kum veya toprak olsun ya da olmasın soğuk taşlar arasındaki ilişkiler de böyledir, ancak onları birleştiren ve sevgiyi mükemmelleştiren duvar ustasının eliyle birleştirilen tüm dünyada kaldırımın taşları gibi birleştirilmelidir duvar ustası birkaç taşı birleştiren adamdır ve taş kalpleri değil, başka herhangi bir parçaya kalıplanabilen duyguları birleştirir birlikte herhangi bir ağırlığa dayanabilecek bir dizi parça olmalıyız ne de zamanın aşınması ve yıpranması üzerinde yürüdüğümüz kaldırımı yok etmeye cesaret edemez insanlar çok fazla yüke maruz kalırlar, ancak birleşirlerse etki daha az birleşirSevgiyle diğer parça, bizi kırılmalık olmadan birleştiren kum ve toprak olacak, ancak tüm parçalar bir arada ve iyi döşenmişse aşınma en aza indirilir insan kendi taşını mükemmelleştirir ve diğerlerini bir araya getirir güçlüdürler ve dünyanın her yerinde uzun ve sağlam bir yol oluştururlar bizi lego gibi birleştiren bir şeydir ve bu kırılmaz bir kaledir hepsi bir arada ve kusursuzdur her taş aşınmaya maruz kalırsa onları yerine koymak için kumdan başka bir şey yoktur insanlar gibi taşların da yaşam süresi vardır tıpkı taşlar gibi insan da aşınma ve yaşam süresi nedeniyle değiştirilir küçük taşlar, büyük olanlar vb. vardır bazıları doğaya uygun diğerleri

böylece yeryüzündeki insan doğru yere uyacak şekilde kalıplanır tüm parçaların uyduğu bir yapbozla görselleştirin böylece tüm insanların bir yeri olur ve diğerlerinden daha az önemli değildir bu parçasız bir yapboz olacaktır çarpık bir görüntü dünyada hepimize ihtiyaç var dünya gezegeninin tüm erkeklere ve kadınlara ihtiyacı var hiç kimse hiçbir şey değildir, Her şeyin bir var olma ve diğerine bağlanma biçimi var burada, yaşadığımız ve farkında olmadan birbirimize bağlı olduğumuz dünya büyük bir bulmaca ama hepimiz bulmacada bir rol oynuyoruz, bazıları daha düz, diğerleri eğri, ama her şeyin uyması doğaldır sonuçta bir yol istiyoruz bu kaldırım varlıklar arasındaki uyumdur hepsi aynı amaç için işbirliği yapar çiftler arasındaki sevgi ve bağlantı başkaları kendilerini göstermezse kendimizi nasıl tanımlayabiliriz hissetmek ve gerçeği söylememek hissetmek var olmaktır paylaşılacak bir şeydir ve yaşamak acı veriyorsa maliyetleri de paylaşın ama neden her şeyi sorunsuz çözmüyoruz çünkü yalan söylüyoruz ve hayal kuruyoruz duygular bizim yüzümüzdür ve birini sevdiğinizde yüzünüzü olduğu gibi göstermelisinizeğer yüzü olduğu gibi gösterirseniz üzgünüm olduğum gibiysem ama nasıl olduğumu gösteriyorum ve yüzü gösteriyorum ve yüzüm çok pahalı olduğu için satılmıyor çünkü para beni asla satın almadı ve satılık olmak istemiyorum ve birisini satın almak çok daha az ama kesin olan bir şey var ki ben avroya karşıyım yüzün lehine taş değil her şeyi satın aldığını söylüyorlar çünkü ben kral değilim ve taş istemiyorum ama acı çeken duygularla yüzler istiyorum çünkü acı çekmezseniz var olmaz ve acı çekmezseniz satıldı satın alındı mutlu çünkü parası var hiç görmedim yüz her şeyi gösterir ve yeterince iyi olmadığımızı varsaymak için yüz gerekir ve varsaymak için yeterince iyi olmalıyızçünkü biz iyi değiliz hiç kimse yeterince iyi değil çünkü bir gün taş yüzün yerini aldı ve bu

yüzü olmayan taç olurdu aynı acı aynı şevkti aşk tutkuydu hayal gücümüzdü hayalden gerçeğe geçişimizdi tutkuya sadığım sevmek şevkle ve hatta acıyla bu ihtişamın için ben varım ve ben bir aktörüm dünyamızda sen sessiz bir film aktrisi ama bizim geçişimiz romantik bir film çekimi bir şarkıyı tonlayan "işte bizim şevkimiz acısız aşk" sen olabilirsin ben olacağım sen o zaman ikimiz de aynı perspektiften bakıyoruz ve görüyoruz aynı rota aynı gelecek bizim köşemiz aynı alan her şey sığar her şeyi alır sonunda idealize etmek için çalışıyorum aynı yol boyunca aynı şekilde nefes alıyorum ve iç çekiyorum sen her zaman iç çekiyorsungelecekten korkuyorsan acı çektiğini görmek zordu incitmeden çünkü incinmedin hayattı biliyorsun evet mi bilmiyorum çünkü hayal ediyorum ve hayal güvenilir değil ama biliyorum ki evet ayrılmış olsak bile birlikteyiz sadece burada olmak için iletişim kuruyorum cevap veriyorum nerede olduğunu biliyorum olup olmayacağımı asla bilmiyorsun ama kendimi burada ve orada buluyorum her zaman seninleyim bilmeden devam ediyorum çünkü sadece hayal ediyorum ama her şeyi hayal ediyorum sınırlar olmadan iyi hiçbir engel yok sen ve ben her zaman buralardayız birlikte veya ayrı bağlıyız, sana ihtiyacım var ve senin bana ihtiyacın var hareket ediyorsun tepki veriyorsun gülüyorsun konuşuyorsun onaylıyorum bakıyorsun görüyorsun fark ediyorsun kabul ediyorum her zaman uyumluyuz seni nasıl istediğimi nasıl arzulağığımı sadece bir öpücük için seyahat ediyorum koşuyorum uçuyorum her zaman tökezliyorum ama ne düşünüyorum ne de yaralanıyorum sen arzularimin ilacisin söz veriyorum seninle buluşacağım ve her şeyi keşfedeceğim ve hiçbir şey bilmiyorum çünkü geleceğin nasıl olacağını çoktan hayal etmiştim seni gördüm ve hissettim sen de beni hissettinsen ve ben hissettim sen de beni hissettin çünkü yazdıklarımı okudun ve hissettiğim şey seni her zaman yanımda istediğimdi isyanın üstesinden geldim ama savaş yok yazım hatası için özür dilerim kimse suçlu değil çünkü bakmadan

bile görmek istiyorsun biliyorum hayal ediyorum

imparatorluk fethinin gerçek olduğunu ve hayal ürünü olmadığını, aldatmacasız bir manzara olduğunu görüyorsunuz.

Burada sıfır ya da sıfırsızlık, hiç kimsenin istediği şeye ulaştığında oyunu terk etmemesidir, geçici olarak mutlu hisseder çünkü hırs fethetmek ve sonra tekrar fethetmektir, bu yüzden ulaştığı için mutludur ve ulaştığı için hayal kırıklığına uğrar ve her zaman daha fazlasını ister ve şimdi mutluyum ama sonra başka bir dilek düşündüm, şimdi Bay Dahi bana üç dilek değil, bir dilek aremi verdi ve şimdi Bay Dahi kaybolma, daha fazlasını istiyorum Güzelliğin arkasında, bizi her zaman kişisel ve uygulanabilir bir idealizmi takip etmeye iten güç karakterdir, bu yüzden kişi bireysel bir davranış ve sosyal ideali savunur. Güzelliğin ardında karakter yatar, bizi her zaman kişisel ve uygulanabilir bir idealizmi takip etmeye iten bu güç, bu nedenle bir davranış ve sosyal bireysellik idealini savunuruz, sevgili dostlarım, bir fikre, bir düşünceye, bir uygunluk içinde olma biçimine göre hareket etme ve gerçekleştirme tutumunu işaretleyen bu farklılık, bu nedenle arayış içindeyiz, ya da gurura varmak kim olmamızı sağlayan doğanın bu gücü eşsiz varlıklar ve her birimizin özel olmayı arzuladığı nedenin yaratıcıları, ah inanma, bir gün düştün zaten buna katlanıyoruz ama aynı zamanda seviyoruz ve savaşıyoruz inançla ayakta durmak gitmek istemeden düşmek paraşütsüz düşmek hepsi suçluluk içinde mazeretsiz ve yukarı! Yeşilin, kahverenginin büyüğü prensesin ruhun yanıyor Seni istiyorum yaşamak isteyen biri gibi neşeli nefes almak renklerin acılarımı iyileştiriyor ışıltın hayranlığım güzel ve sevimli saçların orada atıyor kalp kökleri arasında bağlar kuruyor yalnızlığı öldürüyor beni cennete götüren o tutku o el o dokunuş o gülüş için şükranla kutluyorum kendimi

Seni gördüm, sana baktım, seni fark ettim, sana tekrar baktım, seni tekrar fark ettim, senden hoşlandım

Bayıldım, bu bir sevgi jestiydi.

Sen böyleydin ve bana evet dedin ben öyle olmadığını gördüm sana nasılsın diye sordum ve sen neredeyse ağlayacaktın ben üzüldüm ve sen benden böyle olmamamı istedin ben senden mutlu olmamamı istedim ben senin gibiyim eğer bir gün kendini kaybolmuş bulursan beni bir başlangıç noktası olarak düşün hayatın bir harita olduğunu ve beni bulduğunu düşün ve hoş geldin dedim yolculuğa buradan başla ve hiçbir şey senin zaten benimle hesabın var ve saklandığın yerde ben varım bana bir öpücük ver ve her şey güzel olacak.

Yaratmadan hayal etmek okumadan yazmak dinlemeden dinlemek ezberlemeden çalışmak işte bir slogan bir tema var görmek ve hissetmek ve bırakmak harflerde kelimelerde cümlelerde şiirlerde benimle her şey bir tema bugün geçmiş olmadan gerçekleşmiş modernleşmiş hissediyorum hatırlasam da unutuyorum ve her şeyi yeniden yapıyorum şimdiki zamanda anladığımı hissediyorum gerçeği hissediyorum yüzümde yaşı hissediyorum gözlerine bakıyorum ve görüyorum ironi ya da demagoji olmadan kendiliğindenim Gerçekçi, dakik ve aktüelim bugün böyleydi unut gitsin önceki an olmasaydı nasıl olacaksa öyle yap içimden geliyor Dışıma bakıyorum Var olduğumu hatırlıyorum ve kendimi şimdide görüyorum an çoktan gitti çoktan gitti şimdiki yüzüme bakıyorum o an o olay geçmişte değil şimdi ortaya çıktı neredeyse o kelime o eylem tek bir gerçek bir arzu bir irade sonunda bir zevk sadece yazmak hiçbir şey söylenmedi ama o günün vizyonuna karşılık geldi ve yazı doğdu gününü yaşayan bir adamın enerjisi neşesi-gün süzülür ve neredeyse kaybolur şefkatli yüzden aşağı akan duru ve sakin su yüzünüzden aşağı akan gözyaşlarıdır bazen kaybolan ve ne istediğini iyi bilmeyen ama kiraz kadar tatlı olmayı arzulayan kızın kadının hanımefendisi harfler kelimelerdir bazen öyle

sessiz diğerleri o kadar net ki iğeriden bir pariltıyla geliyorlar öfke mi yaratıyorlar bilmiyorum ama bir yaranın yanmasını hissediyorum mahreminize yolculuk bir dönüm noktası dünyanızda bir geçit ve görüyorumne hissettiğini biliyorum ne korktuğunu biliyorum ne istediğini biliyorum bu öğleden sonraları bu yalnızlık gecelerinde tutku var arzu var gözlerini kapatıyorsun hissediyorsun korkuyorsun istiyorsun ve ben senin mutlu ve istekli gülümsemeni düşünüyorum cesur birini bekliyorsun alıyorlar çalışıyorlar işgal ediyorlar ama senin olan beni almıyorlar hayalimiz bir nehrin kıyısında buluşmamız gülümsüyorum suyun altında bir taşla oynuyorsun hareket ediyor ve hareket ediyor taş sert ama sen ve su en büyük deliliğin saf sahiplerisiniz oturursam düşünürüm hayali satır aralarında yazarım Bir akvaryumdaki balık gibi hiçbir şeyin ve hiçbir şeyin olmadığı ama nefes almaktan yorulmayan oksijen alan ve yüzmenin özgürlüğünü arayan bir gün onu tutacak bir akvaryum olmadan ve sonra hayal merhaba seni orada görüyorum nasılsın diye soruyorum az çok diyorsun dinliyorum ve düşünüyorum daha çok görüyorum aıs'i azınız çok görüyorum asla az değil sizi endişelendiren ve olumlu ve yaratıcı zihninizi boşaltmayan şeyleri görüyor ve hissediyorum ama asla olumsuz değildi yapıcıydı kahveyi içiyorum inancımı kaybediyorum biri beni tutuyor beni koruyan pençeyi hissediyorum beni asla unutmayan ve bana orada olduğunuzu söyleyen biri evet her zamanki gibi mutlu ve memnun olmanızı istiyorsen de herkes gibi mutlu ve mutlusun evrimde bu nüfus için dilediğim şey bu yüzden tutku var ileriye baktım seni gördüm büyüleyiciydi istediğim her şey sendin sadece sen sadece ben ve sen ne kadar mutluyduk yağın yağmura baktım ve bizi birleştirdi ıslak ve aşkıttık hepimiz bu sihir damlalarıyla ve bulaşan her şeyle sular altında kaldık ne zaman hissetsem ne zaman yazsam gördüğüm bir şey hatırlıyorum ve seni hep ileride görüyorum gelecekte ve şu anda istiyorum-

sonsuzu dek seni ne zaman düşünsem seni yanımda görüyorum göbek göbeğe dudak dudağa vücut vücuda arkadaştan daha fazla birleşmiş her zaman gördüğüm ve söylemediğim bir şeydi istediğim ve hissettiğim güçlü bir şeydi acısız bir bağlantı seni hayalime koydum sarinin tonlarında güzel bir şey yaratmakti güneş gibi hiç sönmüyor ve bütün gün enerji yayıyor ışığı kapattığımda karanlık oluyor her şey karanlık o boyuta giriyorum karanlık bir neden var karanlık var neden yokHayal gücümde, hiç sönmeyen ve gün boyu enerji yayan güneş gibi sarinin tonlarında güzel bir şey yaratmakti ışığı kapattığımda karanlık oluyor her şey belirsiz bu boyuta giriyorum karanlığın bir nedeni var motivasyon yok hiçliğin boşluğun görülemeyenin hayal gücü var her şey karanlığa yansıtılıyor bir duvar hayal ediliyor engeller dokunaçlardan daha kötü aşağı indiriliyor gösteri başlıyor ışığı açıyorum perde yükseliyor ne zamana kadar

Rüyaya gidiyorum sen düşünüyorsun ama sen düşünmüyorsun tıpkı hiçbir şeyin aynı olmadığı gibi zihin de insandan insana farklı düşünüyor sen düşünüyorsun ben de iyi düşünüyorum! Düşünüyoruz ve hareket ediyoruz her zaman tek bir varlık olarak gerçekleşiyor karanlığı gördükçe aydınlığın değil aşkın yolcusuyum bütün olduğum sürece bedenim parçalarını hissediyorum uykuda duygular kırılıyor ses tarafından rahatlamamı söyleyen ses tarafından vurgulanıyor ve kulak tarafından emiliyor yeniden ortaya çıkıyorum uykuya dalmıyorum ama belki de gerginliği gidermek için bir şeyi unutmak daha iyidir nabzı durduruyorum bağıyım yeniden ayarlandı belki de çoktan geçti kendimi özgür bırakıyorum ve sessizim ama her zaman sorunun bir çözümü vardır tepki vermiyorum ama harekete geçiyorum durumun sorumluluğunu alıyorum işte acıyı bitirmek için iyi bir fırsat.

Rüya gördüğümü sandım uyandım ve seni rüyamda gördüm bir peri masalı gibiydi en cazibeli olan sendin daha fazla

güzellik bir prenses havası ilham kaynağımdın hayal değildi
senin için şövalyendi savaşıydı kalbimi koruyan zırh
olmadan herhangi bir eylemim vardı uykuluydun ağzını açtın
uyuyakaldın seni düşündüm yanına yaslandım

uzanarak bir öpücük istedim ona bir arzu verdin seninle olmayı diledim kendimi seninle rüya görürken buldum seni dingin bir zambak yaprağı olarak görüyorum parfümün beni baştan çıkarıyor beni seninle karşılaşmaya götürüyor başım dönüyor ve kafam karışıyor senin çatındayız yıldızları görüyoruz sana yaslanıyorum ve hatta kayboluyorum beni gülümsetiyorsun beni hissettiriyorsun ötesine gitmeme izin vermek çok iyi kimse yok sen çok nazıksın binden fazla ya da daha iyisi sonsuz arasında biri çok güzel senin için hissettiğim şey daha fazla hissetmek imkansız kendimi senin için senin büyün için senin neşen için bırakıyorum.

Sen çok tatlısın sen zaten yürüyen bir bebeksin sen çok tatlısın sen bir arkadaşsın seni yanımda istiyorum sen komiksin sen en iyisisin sen en büyüksün sen güzel bir oğul için istediğim ve dilediğim her şeysin sen çok sevecensin sen çok gülümsüyorsun sen bir sempatiksin sen en büyük neşesin sen benim oğlumsun sen benim dünyamsın yaramaz yaramaz çocuk sen tiago'sun oğlum sen benim oğlumsun benim sevimli ve havalı çocuğum sen gün boyu harikasın gülüşün, gülüşün, neşen saf bir şeyin büyüleyici enerjileri duvardan atlıyorsun çitten atlıyorsun şeker için bana geliyorsun gelip bana pudingini veriyorsun çok tatlısın gün boyu çok hoşsun her zaman gülümsüyorsun ve sokağa, bahçeye gitmeye hazırsın sen bir çocuksun bir afacan ben seni seviyorum ve sen de beni seviyorsun seni her zaman yanımda istediğimi bilmeni istiyorum

Bulutların altında seyahat ettim Göklerin altında uçtum Gezegenler üzerindeydin Mars'ta ve Jüpiter'de Mars'ta seni sevmeye karar verdim ve Jüpiter'de seni istedim ve işte kalemden gezegene uçan varlığım güç vardı enerji vardı neşe vardı ileten bir şeydi çiçek şeklinde sevgiydi güneşin gücüne sahipti ayçiçeği gibi hareket ediyordu kendi iradesine sahipti sürekli yanan bir şeyin arayışındaydı bir rüyaydı bir fetihtir bir hedefti her şey tutkuyla boyutsuzdu muhteşemdi

inanılmazdı

sonunda çok güzeldi pencereden baktım ufku fark ettim gözlerimi tepenin üzerinden geçirdim ileriye baktım yıldızını gördüm parlak pariltıliydi gözlerimi kaldırdım ayı gördüm benim ve senindi manzaraydı bir yolculuktan seni karada ve deniz altında seyahat ederken gördüm sana eşlik ettim seyahat ettik birbirimizi fethettik karada ve deniz altında sadece ay ışığıydı

Saudade istemektir, arzulamaktır, sevmektir, düşünmektir, hissetmektir, seni özlemektir, burada olmanı istemektir, buluşmayı arzulamaktır, seni sevmektir, her zaman seni düşünmektir, varlığını hissetmektir.

Bir şeyler yaratmak istiyorum ama birilerinin okuması için yazmayı yaratmayı ve dönüştürmeyi hayal etmek çok belirsiz ne olduğunu bilmiyorum ama nedenini biliyorum ama ilhamdan yoksunum bu durumla yüzleşmek için bir tavır almalıyım yazmak ve okunacak bir şeye sahip olmak Bırakmaya çalışırken düşünmeye başlıyorum başarmak kolay olmadığı için pes edeceğim.

Eğer maceraları ya da talihsizlikleri anlatmak için bir gün olsaydı sadece bir gün ya da 1 yıl bugün 1 yıl sonra 50 gün görebiliyorum yılda 365 gün haftada 7 gün günde 24 saat işte bu 365 gün için 50 günlük anlardan biraz haftanın bazı günleri ve 60 24 saatlik zaman için bazı dakikalar sonunda anı yaşa!

Soyutlanmıştım, oraya gitmiştim, gelmiştim, özümsemiştim, biraz çarpıktı, biraz garipti ama rüya değildi, uyanıktım, zar atmaya hazırdım, tam önümdeydi

Zihnimin çalışma şekline göre hayal ettim ve her şeyden önce bu benim yarattığım bir şeydi ve sonra varlığımla yaşamak zorundaydım ve bu yaşamak ve var olmaktır.

Ne var biliyor musunuz? Bir şeyleri dönüştüren şeyler vardır, o zaten bir şeydir ve şey olan şey bir şeyleri kışkırtır ama ne zaman? Dönüştürüldüğünde ve gerçekten zaten bir şey olan şey olduğunda, hayatın şeyleri!

Uçanların altında sis vardı sadece nefes almak için havaydı korkmadan kazanmak istemektir deniz kenarında ay ışığıydı ben kaptandım gemide her şey elimdeydi yolculuk kazanılan savaşın görüntüsü ortaya çıktı bu bir başarıydı.

bir gün bu olursa oh ne mutlu birileri der ki kapılarimi kapatirim pencerelerimi açar korkusuzca uçarim cennetin altinda bilinçsizce yargilama yapanlar var ben kendimi sürekli kiliyorum karşilikli anlaşmaya gevşek notalar var çok sıcak bir yerde bir atmosferde zambaklar var kadifeler var ister misin ıslak toprak var tavanda nemli sönük ve çaresiz bir lamba tutunurtansiyon yükselir çetin anlar vardır hatta zor olanlar ama kimse ama kimse bilmez sadece biri anlar ve anlar kalabalıkta yalnız olmak işte bir şey ama var olmadan yaşamak ve her şeyden önce yaşamak istemek anlar için gülümsedim pişmanlıklar için ağladım anlamadıklarımı yazdım ama her şeyden önce hissettim her şeyi gördüm ve hiçbir şey bakmadım çünkü sonra sadece ağladım çünkü kendimi verdim ve seni hiç bırakmadım ama hiçbir şey bilmiyorum ve işte genişleyen ve tutkunun keskin acısını ateşleyen parfüm hayır demenin zamanıydı çünkü o zaman bir şey vardı bir şey damarlarda hareket etti kan bazen pompalamayan bir kalpten uzak aktı sadece tutkunun fakir bir insanın ruhunda bile nasıl güçlü ve kuvvetli attığına dair bir fikre sahip olmaktı her şeyden önce insandı ve bir akılı vardı çünkü sonunda hissettiği bir şeyden korkuyordu her zaman bir son ve bir başlangıç vardır sanırım bunu hak

ediyorum

ne benim için ne de senin için ikimiz için çünkü seviyoruz ve aynı zamanda reddediyoruz biten bir şeyi doğan bir şey çiçek açar ve büyür her şey bir gün var oldu ve bir saniyede yok oldu böyleydi olan her şey sadece bir gün ve bir an daha yaşamak istediği için değil her zaman çok önemli olmadan tutarsız bir andı bir gerilemede zamandı oldu ve olmayı bıraktı bazen yeniden doğmak için inanmak yeterliydi bakabildiğim ve hayal edemediğim gibi hassas yaşta gerçekte tam olarak ne gösteriyor bir kalbi fethetmenin tek bir eylemi hayal gücünün meyvesiyse hiçbir şey ya da hiç kimse hayır demeden bir bağlantıydı ne oldu korktuğum bir şeydi titreyen her şey boşuna değildi paspasla elden ele dolaşan biri gibiydi her zaman hayırın tarafında biri vardır çünkü o zaman düşünerek bile evet demek gerekir hayır bu haklı olmak değil ama evet hayırdır ve hep böyle olmuştur hiç istemeden ama bazen bir eveti bir hayıra dönüştürmek işte samimiyet hakikatle hareket etme özgürlüğü için savaşmak hayır hayırdır ve evettir çünkü ben değilim ve ben sadece hayatta olmayı istediğim için değilim çünkü ben varım ve ben olduğumu düşündüğümde zaten vardım okumak için genişletmek ve yazmak için uyumak için yürürken koştum ve hareketsizdim özgür ve zeki düşüncenin meyvesi harekete dikkatliydim yürüdüm ve yürüdüm çünkü sadece sevdim bu dünyada olmasam bile seviyorum hurafelere inanmıyorum insana ve icatlarına inanıyorum sorular varsayımlar hayaller illüzyonlar iyonlarla veya protonlarla hatta roketler yaratın ışık enerjidedir ve biri görmedi ama rehber olmadan üretti gitti ve aldı adam çok bayağıydı sadece hayal etti ve yarattı söylendiği gibi altıncı his değil ama o kadar gerçekte ki istediği zaman oldu.

Eğer an be an yaşasaydık

güzel ve hatta sıcak, hiç kimse aşkın acı olduğunu söyleyemezdi, acısız bir aşk hayal edin, çünkü her ne olursa olsun, hayal edebileceğinizden daha uzun bir nefesin ışıltısıyla coşkuya ihtiyaç duyar gerçek sevmek ve vermektir, hatta acı çekmek, hatta görmemek, ama her şeyden önce sevmek için acı hissetmek ve acı vermek, hatta görmemek, ama her şeyden önce sevgisini acıdan korumak istiyor, koruma duygulardan gelen bir ilişki yaratıyor sebepsiz sevgi çünkü o zaman acı kalpten gelir bakışlarında sadece bakarak beni sevdiren denizi görüyorum kirpikler kumda atıyor gözyaşları dalgalarda yuvarlanıyor kabuklu kumlu bir plaj görüyorum yıldızlara rastlıyorum bir ağlama, bir tane böylece kalbim besleniyor.

Acı çektiysem, yaşadıklarımı görmediğim ya da anlamadığım içindir gülümse ayçiçeği neşelen ve kendini güneş ışınlarıyla güzelleştir özgürkendini özgür bırak ve güzelliğini göster ne boğulma ne delilik ne korkular herkesin biraz var hareket eden bir şeydi bunun nasıl olduğunu görmedim uzun bir an için bir eziyetti bir fısıltıyla nasıl yüzleşebilirdim şimdi gülmedi çünkü biri bir an için bocalayan bir adam gördü sadece baktı ve orada bıraktı kimsenin fark etmediği şey neden sessizdi bir şeylerden acı çektim nasıl hissettiysem öyle yaşadım ve acı çektim gece soğuktu her şeyimle ve bir hiçle döndüm yoldan hiç kimse ötesinde olmamıştı ama biri olarak yetersiz kaldım eğer gözlerinde kesinlik gördüysem netlikle hareket ettim ve hüznün maharetine sahiptim şimdi belirsiz için harekete geçmiyorsun, yanıldın sonra tavana baktım ve her şey bana ıssız göründü ah ne acı ah ne hüznü ve endişeli bir görüntü bana bak görkemli bir saatte yere düştüm sadece çünkü düştüm ve insanlıkta var olan her şeyin alçakgönüllülüğüne indim sessizlik rahatsız edici sessizliğin rahatsız edici sesi ne için söylemeyen biri mutlu olur benim için kaybettiğim bir günde uyandım sevinç olmadığını söyledi

ne hissettiğimi ve yarının bir günde daha iyi olacağını istediğimiz sadece bir insanın üzülməsidir

Yalnızlığın karanlığında uzanın bir kardeşe hayır demeyin çünkü kalbinize dokunmak boşuna değildir eğer sadece yalnızlık olsaydı merhamet olmazdı

Oturduğum bu taşların üzerine senin için yazıyorum, gülümsememi hiç unutmadım, arkadaşlığın yalnızken her zaman hissettiğim bir şeydi, zaman zaman seni hatırladığımda kendimi iyi hissettikten sonra seni düşündüm.

Ne zaman rüya görsem uyanıyorum ve kendime bakıyorum ve gerçekten hayal ettiğim ya da düşündüğüm gibi mi yoksa sadece rüyayı mı gezdim diye soruyorum hiçbir şey inşa etmiyor hiçbir şey değişmiyor bu yanlış bir algı bu yüzden nadiren rüya görüyorum uyanmak sinir bozucu ve her şey değişmeden aynı, sonuçta rüya görmek ya da görmemek her şey aynı kalıyor.

Hüzünlü ve insan düşmanı bir gece atmosferinde, sessiz ve suskun, çok suskun, ancak parlayan bir yıldız, ışıl ışıl parlayan bir ay vardır, en vahşi ve acımasız ortamda bile umut vardır, güvenilir biri, bizi cesaretlendiren ve yukarı çeken bir varlık, bir dost vardır, bize inançsız ilgisizlikle bakan bize sevgiyle bakmayan bize acı çektiren biri bir şekilde dost olmaya inanmayan ve sadece göbeğine bakan o da bir gün farkı hissedecek dostun dostu olan ve acı saatinde bile sevginin inancını hisseden insan bir gün ne olacaktı deseler kimse söyleyemezdi bilmeden çünkü insan her zaman başka bir şeyi oldurur onun yaşama biçiminde köklüydü, Doğum anından büyümeye ve sonunda ölmeye kadar insanın yaptığı her şeyi kimse öngöremezdi ve hatta

Bunu neden yaptığını biliyordu. Bu insan ve onun varlığı.

Bakışında belli bir parıltı gördüm bir şey onu harekete geçirdi yoğun ve bir nedeni vardı sevmek Tekrar baktım parlamaya devam etti bakış beni fethediyordu dikkatimi çeken ışıltılı ve güçlü bir yıldız gibi parlıyordu güzel bir duyguydu tutkunun nerede olmak istediğimi gördüğümde benimle aynı yolda gitmeni istiyorum bu parşömende yazıyor ki sen benim omuz arkadaşısın her zaman ve her zaman birlikte olmak istediğim biri Ay ışığımız ve her zaman parlayan aynı yıldızımızla fethedeceğimiz o yeri özlüyorum.

Anlamıyorum hatta sadece bilmiyorum anlamak bilmek anlamak yeterliydi o zaman evet tartışabilirdim olanlardan aydınlanmış olurdum ben olanların ötesindeydim sadece nerede başladığını ve sonunda bittiğini bilmek istedim sonunu tahmin edemediğim olabilecek her şeye rağmen seni unutmayacağımı ve her durumda aşkımıza her zaman güvenilebileceğini bilmeni istiyorum çünkü bu sadece tutku değil karanlıkta baktım gecenin derinliğini gördüm rahatlama zamanıydı radyodaki müziği arttır ve geceyi almama izin veren hassas hisleri paylaşabileceğimiz yol arkadaşısıdır, Sırlarını iyi sakladığı için ona sessiz gece demeyi seviyorum çünkü her zaman iyi bir kulağı var ama her zaman işbirlikçi olmasına rağmen çok az konuşuyor ve bu yüzden mutluyum.

Tüm dünyanın tutsağı olarak nasıl yaşanır kaygıyı dindirmek için bir nefes özgürlük bu hapishane hissi gerginliği artırır sınırlar başkaları görmeden göz kırpar bakın üzerimizde çözülen ne bağlar daha sıradan ya da şehvetli bir şeye özgür ve doğal olmak nasıldır ben bile hayal etmedim nasıl çalıştığını

Yazmak ve sıradan bir varlık olduğumu hayal eden ve temsil eden bir şeye sahip olmak, hissetmek ve zihnimden geçen her şeyi yazarken beni görmekten zevk aldım umarım siz de okurken aynı şekilde zevk alırsınız.

Bu tek başına, bireysel ve kadersiz konum, bizi unutkanlığa, duyguların tamamen kaybolmasına, nefes almaya, inanma arzusuna iten bu yönelim bozukluğu, yaşarken herkesin karşılaştığı şey bu, bir bakış, bir iç çekiş, sigara dumanı genişliyor, birbiri ardına nefesler, saate bakıyorum, dakikalar geçiyor, sigara yavaşça yanıyor, durmadan aradığım bir şey için, bu andan itibaren, bir nefes daha, saat geçmeden bir söz umarım bu bağımlılık bir gün gider olumlunun azminin çabasının sihirli meyvesinin geçişi oldu iyi hatta olağanüstü bir şeydi istemek ve daha iyi ve daha fazla olmak doğası gereği böyle ortaya çıkarsa orijinal olurdu! Kazanan ve ezici sonunda sessiz gecede şafağın fatihi her şey elimde yakalamadan her şey illüzyonla şu koşulla mutlu olmak hatta çok mutlu olmak sadece istediğim için

Ve her şey bugün, herhangi bir yüzyılın bu gününde hissettiklerimize bağlı olduğundan, yaşamadığımı yaşamak, duymadığımı dinlemek ve bulunmadığım yerde olmak için mutluluğa yatkınım. Sıradan olanı incelikle sıra dışı bir şeye dönüştürmek için yaşamak için yeniden doğmak, bilinçdışında zaten var olan, bize yalan söylemeyen bir şeydir. Bırakın zıplasın ve bırakın hayal gücünün duyularında uçsun Bırakın kalp güçlü atsın Bir anda ulaşmak için

Kendisini eylemleriyle yargılamayan bir kişinin yüce özgürlüğü - olmak özgür yaşamaktır.

Bir gün çok hızlı gidiyordum, kaza yaptım ve geride kaldım ve bir kazanın cesareti ve bir iyileşmenin güveniyle yeniden başladım Israr ettim ve başka şansım yokmuş gibi yaşadım Yavaş ama sağlam ve ikna olmuş bir adım attım Dünyanın en çılgın yarışına döndüm yarışın adı hayattı onun için savaştım ve hedefe ulaştım ana düzlükte iyi bir konumda olmaktan mutlu olmak...Tek başına mücadele etmenin özgürlük olduğunu gördüm ve bu yalnızlığın kardeşidir çünkü ben hep ilk ve son sırada yer alarak tek başıma başladım İlk ve son olmak ancak tek başımıza koştuğumuzda mümkündür Bu mücadele ruhuydu ama asla yalnız değiliz ve önümüzde hayat var ve bu yaşamak için koşturmak ve bir döngüye başlarken ilk ve son olmak son başlamanız doğaldır ama kazandığımız noktalar da vardır Hayat budur bir yerde ilk bir yerde son ama asla böyle durmaz hayat yarışında koşucu yoktur her zaman kazanırız ve aynı zamanda kaybederiz ve bu hayatta mücadele etmek ve kazanmaktır!

Boş zamanlarımda meditasyon yaptım, eşitledim ve sonunda huzursuzluk üzerine bir eylemde bulundum insan yalnız yaşamadığında mutsuz olur hareketsiz kalmaya dayanamadığında mutluluğu aramak gerekir bu içten gelir çünkü insan dışarıdan sabırsızlıkla bir şeyler arar bu huzursuzluk bizi üzer yalnızlığa katlanmak ve hareketsiz kalmak bizi güçlendirir eğer kendimizle yaşayabilirsek doluluğa ulaşırız mutlu hiçbir şey aramayan çünkü kendini bulmuştur bunu otistik bir yaşam biçimi olarak düşünmeyin en büyük mutluluk içimizdedir.

6t orada...6t orada sen sormadığında...6t orada olmadığında

İhtiyacım var... Beni istediğinde orada olmaya... Orada olmadımda bile orada olmaya... Beni hissetmediğinde orada olmaya... Beni aradığında orada olmaya... Beni düşündüğünde orada olmaya...# Hayal ettiğinde oradayım... Orada olmak istemesem de oradayım... Beni sevdiğinde oradayım... Sen var olduğun için oradayım... Beni hayal ettiğin için oradayım... ...orada olmayı düşünüyorum...

Bir gün seni görseydim ve sana baksaydım ne kadar ilginç bir kız derdim, gözlerinde bir şey vardı parlak neşeli ve ışıltılı gülümseme güzel ve şehvetli isteyen bir kadındın beni baştan çıkararak ve şimdiye kadar sadece sihri sevdiğini hissettiğim için istediğim kişi miydin? Bu benim günlük hayatımdı.

Bir gün hayal ettim tüm bunları sırf var olmak için bilmiyorum daha sonra ne diyeceğim yazmak farklıydı gerçekten korkutucuydu o var olma hayali ve ne olacağını bilmemek hiç görmeyecekleri anlatmaya çalıştım burada bitti var olan ve birilerinin acı çektiği o sessizlik dünyasına dair bir yolculuk bence kimse başkalarının cesaretsizlikten yapmadığını sırf yapmış olmak için yapmamalı harekete geçmeyen ama bakmasını ve görmesini bilmeyen birinin refahını görmezden gelmeyi bilmeli sigarayı bırak ve düşün! Sigarayı söndürüyorum, kalan arzuya çare olarak çatışma başlıyor.

Şeytan çıkarmak ve yaratmak için yazıyorum. İki dakika sonra yazmanın ve sen olmayan başka bir şeye sahip olmanın gerçeği başlıyor. Yeteneksiz olduğumu hissediyorum, öte yandan daha gerçek olanın, fethin savaşçısı hissediyorum. Sigarayı söndürelim 16 dakika oluyor, yeniden yakma isteği büyüyor. Ne olduğunu hissettiğinizde her şey geçer.

Düşünüyorum, bu yüzden beklemek zorundasın. Zayıflıktan kazanma dürtüsüne kadar her şey gün batımı gibi gelecek. Arzu ile sürekli temas halindeyim. Kendimi gördüğüm saatten sonraki yarım saati düşünüyorum ve zamanı aşmak istediğimi hissediyorum. Saniyeler içinde yolculuk eden dakikalar, her ilerleyişi kutlayan roketler gibi. Hafifçe hissediyorum, ulaştığım ilerlemenin nasıl olacağını düşünüyorum. Bir geri adım var çünkü erişilebilir bir sigara var. 35. dakikada işte geri almak istediğim eylem.

Düşünmeden, mekanik ve prosedürel bir şekilde hareket ediyordu.

Durumu söndürme süreci sırasında bu erişime sahip oldum.

Kendimi anın içinde, yaratımın kendiliğindenliği içinde yeniden konumlandırıyorum. Kelimeler, eylem ve bağlantı içeren ifadeler. Radyoda planın iptal edilebileceğini duyuyorum, düşünüyorum ve bir kuzeyim olduğunu hissediyorum. Bir 45 dakika daha ve işte bir sigara daha, diye düşünüyorum, tabii ki! Her şey ama neredeyse her şey beni düşündürüyor ve bununla yüzleşmek gerekiyor.

Sahip olduğum 30 yıl için 20 yıllık bir sonuçla bir saat.

Hayatımızın %66'sını %33'ün bize verebileceği %100'ü düşünerek nasıl yaşadığımız. Karmaşıktı ama açıklandı.

Eğer gerçekten istiyorsam, mücadele etmeli ve performans göstermenin bir yolunu bulmalıyım

Kolay değil, bir daha neredeyse hiç "tek" sigara içmedim. Saat birde geliyor ve projesi olmayan bir rota izledim.

Mantıken, durumun üzerine sigara içeceğim. Benim doğam saflık içermek zorundaydı.

İki saat 03 dakika geçti ve sonra düşündüm.

Ortaya çıkmayı başaracağım, bir şeyler işe yarayacak. Gülümseyerek, bir şeylerin ortaya çıkacağını düşünerek başladım.

En kolayı pes etmektir ama ben ısrar edecektim.

Güçlendim ve tek düşünebildiğim kazandığımı söylemekti.

Bir şey değil doğal oldu Anormal.
Olarak Yapacağım. Yansıt, en iyisi
uyuyormuş gibi yapmaktır.

İrade gelecek ama ben kaçmayacağım. Işıksızım ama enerjim asla tükenmeyecek.

Gözlerimi asla kamaştırmayacak parıldayan bir güç hissediyorum. Değişeceğim, bundan sonra her şeyi dönüştürmekte tereddüt etmeyeceğim.

Gidiyorum ve neden gittiğimi biliyorum.

Sessiz, sıradan bir sigara, rahatsız edici olmaktan çok tereddütlü bir şey.

Bir gün bir martı geldiğinde ondan seni geri getirmesini isteyeceğim İstemediklerim vardı hiçbir şey istemediğimde Her şeyi kaybettim sensiz nasıl olurum Tarifi bu tutkuya sardım Dev bir aşkım vardı ve hep dörtnala seni düşündüğümde Burada kaybettiklerimi gördüm sen orada Nasıl bir volkan olmak istedim sanki yüreğini sarstı Bu dev aşk, hissettiğim her yerde hep muzaffer, dünyamdan gelen derin bir arzu Hep seni istedim, güldüğünde daha da fazla mutluluk bakışı tüm elektrikten daha güçlüydü içinden bizi bağlayan ve asla ayırmayan tüm akımın geçtiği asla tesadüfi bir çarpışma niyeti yoktu nehrin altındaki köprüyü hayal et kaldırımın artık hiçbir şey ifade etmediği yerde volkanı

gördüm ve koştum ve saklandım bir kağıt parçasında
okudum kelimeler bal gibi tatlıydı harfler saçmalık değildi
anlamları vardı ve geçmişe gömülmüşlerdi rüzgarın
düşündüğü ve estiği bir şey o yüzü boyadı

Sevilmeyen bir tablonun üzerindeki fırça, tuvalde boyanmış olan sanatın ortaya çıkan parçasıydın, oydu.

Şekil

Kaçtım, kaçtım ama o beni yakaladı ve çekti, beni yanına aldı.

Göremediğiniz ama kendini yayan lanetli bir figür. O, bir hayalet deneyiminin tanınmaz figürüdür. Figür mırıldandı: Yüzsüz bir adamdan korkuyorsun!

Evet - biraz korkuyla cevap verdim. Korkma çünkü ben sadece ışığın varlığında varım.

Işıktan ve enerjiden bahsettim ama yüzünü bilmediğim ve şehvetli bir şekilde belirip fiziğine ulaşamadan kaçan bir adamdan hiç bahsetmedim.

Gölge, ışık olmadan yaşamayan karanlığın varlığıdır. Garip sen karanlıkta ve sessizlikte saklanan bir gölgesin. Ama ışıktan çıkarsın ve yüzsüz, siyah giydiğin o şapka ile. Göklere yükseliyorum, bakışlarının çarpıklığı ve metamorfik ışığınla büyüyorum. Kimsenin gülmediği gibi gülüyorum göklere, bir sultan edasıyla ve bir şaşkınlık havasıyla gülüyorum, kara göklerin hızıyla karşılık veriyorum ve kristal ve keskin yağmurun damlasına yoğunlaşıyorum. Ama yüzü olmayan bir adam için su bedenimi deliyor ve kendi trençkotum ıslanmıyor. Çünkü o gölgeden yapılmıştır. Bu hayali figürler, sessiz gecede karanlıktan kaçan ve ışık arayanları korkutmak için tarafımdan yeniden yaratıldı.

Ben talihsizliğin gölge dostuyum.

Figürün bütün kötülüğü var olmamaktır.

Kayıp bir hayalet.

Hayat veren bir zevk biçimi olarak çılglık, bulanık ruhtan ortaya çıkar,

Başkalarını koruma duygusu ve ruhun korkunç uğultusu.

Yükselen her zaman düşmez ama aldatmacayı efelenmeye yükseltir.

Gerçekten gördüğünüz şey uçurumdan düşüş değil, yükseliştir.

Dalgaların yükseklerinde, yeşilin uzandığı ve mavinin solduğu yerde.

Kırmızı, başkalarının ilkelerine ilişkin bir uyarı olarak ortaya çıkar.

Karanlık, kasvetli, anlamsız olan her zaman tiz, sessiz bir çılgılığın umutsuzluğunu keskinleştirir gibi mevcut değildir.

Sözcükler, tutku içeren doğaüstü büyüyle karşılaşmayı ifade eder.

Hiç duraksamadan, harf harf edebi bir sözcük duvarı örülür ve kaçınılmaz bir gerçek ortaya çıkar... yazının ve kırılmaz bir hoşnutluğun gözyaşlarının aktığı, varlığına karşı çıkılmayan, ama sanki mucizevi varlıklar arasında olmanın büyüsunü geri püskürten antarktik buzdaki bir kırılmayla canlanan ve ortaya çıkan ve sanki uzun zamandır ilan edilmiş olanı telaffuz etmek için yanan bir arzu ateşine boşalan. Yazıyor ve yaratılış makinesinin rahatlamasını ruhuna tercüme ediyor. Satırlar ve sözler arasında birinin düşündüğü ve diğerinin yorumladığı şey burada.

Vertigo

Bir başlangıç, bir uçurum, çünkü zaman geçici değildir.

Kötü bir başlangıcın paralel düşüşü, sakinleşiyorum. Parmak uçlarımda dengede duruyorum ve atlıyorum, dalıyorum. Kendimi iptal etmiyorum, atlıyorum ve vertigoyu hayal ediyorum. Kalp hızla irkiliyor, seyahat etmeyi hayal ettiğim bir şey için. En önde, havada süzülürken tüm yaşamı bir saniye içinde gördüm. Serbest düşüşte yere çarpma düşüşü... ıslak asfaltta parlayan yolda derin havayı soluyorum buz gibi! Karanlıkta parlayan serin suyu hissettiğim ıslak asfalt bana parlak ve pırıltılı gökyüzünü hatırlatıyor ve işte o zemin o kadar güçlüydü, o çarpma gelecek olanı yok edecek güçteydi. Saat durdu ve düşündüğü anı ölümsüzleştirdi. Rüzgârdan daha büyük bir hızla döne döne geldi ve yukarı çıktı, yukarı, bir önceki ana geri döndü, böylece daha sonra olmayacaktı, bu nedenle ona içine düştüğü düşüşün dikey olarak yükselmesi diyorum.

Ötekinin nasıl acı çektiğini görüyorum hissini gururu hisseden ve ötekinin asla başkalarının teninde görmediğini umarım asla acı çekmezsin yardım ve karşılıklı yardım ruhu yollarda yükselir kayalar vardır bu engeller gururu yükseltir içimde inanç doğar çünkü dünya sonuna kadar savaşmak ve seni izlemek için geldi ve sonunda olmak ve ötekiyle ve onun dünyasıyla tanışmak için derinlere inmek eskrim sanatında eskrim yapmak için darbeler vardır her şey kılıcın ucundan bir darbe hissinden geçer istemeden acı çeken bir dövüş, Kazanmanın ve sahip olmanın gücünü aktaran, düşerken kazananı ve kaybedeni parlatan, acıyı hisseden ama ayağa kalkan ve kazanan, acıyı yenen bir savaşçıdır, kendini son perdenin zirvesinde hayal eder ve kazanan ve yenilenin zaferini görür.

O sabah

Anlamsız ve üzücü bir şafak vaktiydi, gözyaşı

ölçüsüz bir haykırıştan çok uzaktı anlamlıydı ağaran sabahın nemli yüzünde gece çoktan geçmişti zaman bir ağıt yükseldi ve gelecek olan güneşe özen dedi ve buharlaştı akan gözyaşı ve bulutlarla dünya dedi gülümsedi basit hayret karar verdim gelecek olan için Kontrol edeceğim şey için karar vermeye karar verdim ve bu gerçekten bir sınavdı, karar alınmıştı, hiçbir şeyden görünmüyordu, alışkanlıkların saatini terk etmek üzere hissettiğim hissin dibinden çıkmayı başaracaktım cesaret ve azim beni besledi umut uçurum netleşti ve sis ve hain rüzgârdan ulaşacağım bir şeyi fethetme iradesi ortaya çıktı.

Şans kendini başlatacaktı kendini sevmek ve kavgalarda ve savaşlarda başarısız olmadan ilerlemek için zaman sonraki günler için kesin bir atıştı ele vurdum saatleri, dakikaları ve saniyeleri okudum ve kendimi serbest bıraktım, sanki sihir gibi o gün gördüğüm şeydi birçok insandan daha mutlu ve memnun bu farklıydı zihinden geliyordu kesinlikle gerçekleşecekti basitçe sonuçlanacaktı.

Web

Etrafıma ciddi bir şekilde baktım manzarayı gördüm ve çirkin değildi topluma baktım her şeyin ama her şeyin birbirine bağlı olduğu bir ağ gördüm ve örümceğin bir olay örgüsü olduğunu hayal ettim gerçek bir dram ölüm örümceğin ziyaretiydi ve ağ onun için örümceğin aldığı bir tür akşam yemeğiydi örümcek en çok acı çekenleri ve en az dokuyanları alıp götürdü, insanları soktu ve sanki onları uyuttu bu yiyici herkesin canını yaktı bir gün rüyamda ağında ölenin çirkin örümcek olduğunu gördüm ölüm yok olacaktı ve ölümlülük yenik düşecekti bu ağdan korkmadan ölümsüz olmanın hayaliydi, hepimiz yenik düşeriz, ama bu bize bağlıdır.

Hayatın çirkinleşmemesi için iyi olmak mümkünse, yaşama iradesine sahip olmak ve örümceği bir son olarak değil, her zaman inşa halinde olan bir toplumun/ağın döngüsünün sonu olarak görmek mümkünse, ağın inşası evrimdir ve örümcek için bir çözüm yoktur, ağ, çirkin örümcek ve benim hayal gücüm kalır.

Luzes kafe zar zor söndürülmüş sigara ve kızarmış kahve arasında bulunduğum bu alan havadar ve insanların her yerden görüldüğü uğrak bir yer kendimi gelecekte yazacağım bu alanda bir bağ oluşturmak için görüyorum ve yaklaşık 2'de ulaşmayı umduğum bir hedefim var.Günde yaklaşık bir saat olmak üzere kendimi bu alana adıyorum, daha spesifik olarak kafe ışıkları olarak adlandırıyorum, burada günlük hayatımın satır aralarını aydınlatmayı umuyorum, bir an için bile olsa rahatlatıcı bir enerji hissediyorum, günlük bir yazma sürecini sürdüreceğim, sürekli bir yaratma, başıboşluk, düşünme ve yazma heyecan verici ve zorlayıcı bulduğum bir şey deniz kendimi denizler arasında hayal ediyorum dünyanın dibinde hayat var! Güzel satırlar arasında metinler, cümleler, şiirler ve hatta çok fazla dikkat veya acele etmeden basit yansımalar yaratmak için damlayan mürekkebi gördüğüm yazı okyanusuna dalıyorum, hatta gerilimler bile var, evet okyanusumdaki niyetler, farklı duyguları, hisleri hisseden kalplerin derinliklerine ulaşmak için zıpkınlarla harfleri avlıyor ama önemli olan denizimize dalmak ve her şeyden önce çeşitli denizler için sevgi.

Gücün fenerini enerjiye yakıyorum ve sonra ışıklı boşluk sönüyor, bir tatmin duygusuyla içimde sonsuz bir arzu uyanıyor. Aydınlık alevin yavaş, çok tembel geçen bir öğleden sonrayı aydınlattığı oluyor, parlak bir bakışın hafif bir uyanışı ve sanki bir bilginin varlığında bir fetih doğuyor

yoğun ve bulaşıcı bir parfüm solumak, insanın içine çektiğinde haz duyduğu bir koku ve her gün asla aynı havayı solumamanın ne kadar iyi olduğu gülümseme her zaman kesin olmayan ama sizi güzelleştiren gülümseme gizli samimi gülümseme Neşenin ve şımartılmanın bir işareti sanki bir büyülenme gibi zamansız bir neşe çok doğal ve rahat akıllıca gülümsediğinizde bana kurnazca yalan söylemeyen bir parıltı çarpıyor ve bana dokunduğunda şaşırtıcı derecede farklı Bir an için mutluluğun gerçekte neşeli bir gülümsemenin ikiliğinden nasıl ortaya çıktığını düşünerek biraz derin kalıyorum bazen deneyimlediğim gibi çok parlak bir bakışa.

Fado a fado uzak bir yaşı olmayan özlemi işaret eden bir kader çöl ama çok yakın seni görmenin susuzluğu sadece sana ait olmayı istemenin arzusu hissettiğim her şeyi değil yazdıklarımı hissediyorum.

Bu basit ama küçültücü olmayan bir şekilde kalbimin rüzgâra söylediği sözlerdir. Rüzgâr sana bazı kelimeler götürecektir olsaydı yağmurla birlikte sana söyleyeceklerimi bir kartpostala yazardım Işınlarıyla birlikte güneşin resmini çizirdim ve senin benim enerjim olduğunu ve senin için kar yağdığı günlerde bile güneşimin her zaman parlayacağını söyledim.

Düşünmek, yansıtmak ve harekete geçmek ya da geçmemek ifade edilmez, kişi hisseder ve hissetmek ve ifade etmemek zor olduğundan, bazen sadece var olmak yeterlidir, ancak hissetmek, işlemek ve düşünceyi kontrol etmek gibi davranmak, harekete geçmek ya da hemen harekete geçmemek gibi tepki vermeden önce yansıtmak.

Bu, düşündükten sonra hissedilen bir duygudur ve evet, bazen hissetmeyebileceğimiz bir tepki de verebiliriz

Bir düşünceyi susturmak ve sadece var olmak anlamına gelen mevcudiyet için kalmak için.

Engelin engel olmayacağını çok iyi göstermek korkmadan kazanmak bazen bir acı hissederiz ama önemli olan yaşamak ve kendimizi geliştirmek için mücadele etmektir bazen bu yaşam mücadelesinde büyümek ve öğrenmektir her zaman kaybetmeye tepki vermek zorundayız, talihsizliğe engelleri aşmak benliğin üstesinden gelmek maksimum zevktir fethetmek ve kendimizi aşmak için bize uygun değeri vermek ve yenilgilerden öğrenerek değer kazanmak ve sonunda kazanmak yaşamının özüdür.

Deniz kasırgası denizde yuvarlanan su, damla damla dönen kum tane tane yerde yuvarlanan bir esinti bir elimle okyanusun damlalarını bir elimle denizin kumunu kavriyorum manzara bir uçsuz bucaksızlık elin içine dalıyor gevşiyor, özgürleşiyor, genişliyor bir duygu her şey kimin elindeyse ama her şey onun elinde değil her şeye ulaşılmıyor bazen ellerin arasından kaçıyor kalpte tuttuklarımız ve ellerde hissettiklerimiz her şeyin bir duygusu ve bir yakalayışı var ortaya çıkan bir kasırga oluşturuyor.

Size söylediklerim doğru değil, ama mutlak bir yalan da değil!

Bir kaybın alevli acısı. Neredesin, ama neredesin? Ben ne yaptım?

Rüya görmedim, çünkü uyanık bekliyorum.

Geleceksin, beni benden alan, beni parçalayan, beni bozan ve sen değilsin diyen bu mırıltıdan kurtaracaksın! Bulduğum yerde daha fazlasını istiyorum, sadece var olmaya ve nefes almaya dayanamıyorum.

Cephe boyunca yürüyorum ve işte bana izin vermeyen bir şey

İlerleyin.

Çünkü ben bile olmadığım ya da olduğumu sandığım yere gidip geliyorum.

Kaçmak istiyorum, sigaramı düşürüyorum, kayalara çarpıyor ve alev alıyor.

Kalbim yeniden yakılmak isteyene kadar sönen bu sigara gibi, kendini sıkan ve çözen sen olacaksın. Çünkü istemiyorum, artık bağlanan gevşek bir iplik olmak istemiyorum, artık sıkılmak yok.

Benim hakkımda söyledikleriniz ya da söyledikleriniz olmak istemiyorum, hissettiklerim olmak istiyorum.

O kör düğüm, görmüyor musun, boğuyor, sıkıyor ve yok ediyor. O düğüm paramparça olacak.

Her şey sifıra geri dönüyor. Herhangi bir mantıksal takip olmadan sadece 0 olmak istiyorum, pozitif veya negatif olmak istemiyorum, ama siz yapmam ve olmam gerektiğinde ısrar ediyorsunuz.

Bana bırak.

Neden

ağlıyorum?

Bilmiyorum ama gözyaşı neden düştüğünü ve gevşediğini her zaman bilir, ben de bazen neden başkalarının hatalarına düştüğümü ve neden bırakmadan tutduğumu biliyorum.

Ağlamak istiyorum, bırakmak istiyorum. İçimi ürperten sıcak bir soğukla baş başa bırakan bu acı duygu, ama ağlamaya, gülmeye ve hissetmeye değer. Son, dökülmeyen ama her zaman tetikte bekleyen bir gözyaşının geldiği ve kayıtsızlığın gözyaşının yüze damladığı sonla ilgilenecektir.

Nasıl olduğunu düşünüyordum. O kadar sıradan, o kadar düşündüğün gibisin ki, bir kalıpsın.

Neye güvendiğim umurumda değil, bana ne veremeyeceğini görmek istiyorum ve ihtiyacım olan şey sen değilsin.

Kendimi istiyorum. Seni her zaman olduğun gibi istiyorum, ne olduğunu düşündüğüm gibi, ya da olmadığında, kendini nasıl olacağıyla ilgili yaptığın gibi.

Ben benim.

Bu hikayeye nasıl başladığımı bilmiyorum, sanırım birkaçı vuracak, ama bırakın hedefi, okum ya da yayım da yok.

Vurmayı hedeflemiyorum, atmayı bile istemiyorum, vurduğum şeyin kendim olduğumu hissediyorum, ok kalbime saplanmış, acım bu yüzden. Yalnız bir kalp, onu canlandırmayan bir darbeyle yaralanmış, acı pompalama iradesi için çok güçlü.

Ben özgür değilim. Asla tamamen özgür olamayacağım, özgürlüğümü seviyorum ama kendimi bağlı hissediyorum çünkü o bana aşık.

Beni neden seviyorlar?

Seviyorlar mı? Özgür olmak ve birine bağlanmak istiyorlar. Ben yalnız ve fark edilmemiş hissetmek istiyorum.

Hiçbir şeyi anlamak istemiyorum, hiçbir şey hakkında düşünmek istemiyorum, çünkü beni işgal ediyorsun, yaklaşan şeyden uzaklaşmak istiyorum.

Özgürlük olduğunu söyledikleri aşkı istemiyorum. Sadece içimdekileri bırakmak istiyorum.

Istırap, kayıp. O vardı ve artık yok. Gittiğini

hissetmeden o ana geldim.

Bu yapma ve geri alma doğası ve daha fazlası, bize ne yapacağımızı söylemesi.

Hiçbir şey yapmak istemiyorum, uzağa gitmek istemiyorum, gitmediğim yere gitmek istiyorum.

Gideceğim ve hiçbir şey almayacağım.

Ağlamıyorum, gülmüyorum, düşünmüyorum, bakmıyorum ve ölmediğimi hissediyorum.

Ne trajedi ama!

Gidiyorum ve gitmeliyim, bir gün ben de yenik düşeceğim.

Neden? Evet, neden şu, neden bu diye soruyorum ama zaten aktarılmış olan şeyleri düşünmek istemiyorum.

Savaşmak istemiyorum, hiç olmamış biri gibi olmak istemiyorum.

Ses, yas tutanlara eziyet eder. Bekle.

Seyahate çıkıyorum, sabırla gelip gidiyorum.

Ne diyebilirim ki, sahip olmadığım, çok şeyim yok ve çok eksikim var.

Bana daha fazlasını istemediğimi söyleyen varlığımı işgal et. İstemiyorum.

Geri dönmek istemiyorum, müzik çalarken ve rüzgar eserken burada olmak istiyorum.

Şeytan olmak istemiyorum, melek olmak istemiyorum, cennet ya da cehennem istemiyorum. Her şeyin var olduğu yeryüzünü istiyorum.

Gitmek istemiyorum, olduğum yerde kalmak istiyorum, her şeyi istemiyorum, sadece nefes alacak ve içinde düşünecek bir alana ihtiyacım var.

Kendi varlığımı hayal etmek ve yaratmak.

Sadece nefes almak için hava istiyorum. Üflediğim hava gibi gevşemek istiyorum.

Gördüm, kokladım, dinledim, duyacağınızı düşünmediğiniz şeyleri de söyledim.

Size o kadar çok şey söyledim ve hiçbir şey ya da neredeyse hiçbir şey size dokunmadı. Dikkatini çekmek için çok şey istemek olur, daha fazla baştan çıkarma yok. Seni çiğ görmek istiyorum.

Bilirsiniz, bazen canlı bir et olduğumu hissetmek için cildime peeling yaparım ve büyümesi ve kendini onarması zor bir cildin çekilmesinden muzdarip olurum.

Senin için izler ve yaralarla dolu canlı bir bedenim var.

Ne ifade etmek istediğimi bilmiyorum. Ama içimi kemiren bir şey var çünkü arzulamıyorum ama istiyorum.

İçten içe her şeyden biraz olsun istiyorum ya da hiçbir şeye sahip olmak istemiyorum, çünkü sahip olduklarımın benim için hiçbir değeri yok.

Ben yalnızım ve siz eskisinden daha yalnızsınız. Okuduktan sonra, varlığımın iletmek istediği şeyi gösterecek olanı yazıyordum.

Bunun kolay olmadığını biliyorum. Sanırım çok şey söylenmeyecek, çok şey de anlaşılmayacak.

Reddedildi.

Beni yoksullaştıran şeyleri şiddetle reddetmek istiyorum.

Önemsiz şeylerin kalpte yeri yoktur, çok fazla duygu vardır.

Basit bir bakışla gördüklerimiz kalplerimizde iz bırakabilir.

Buna dayanamıyor, bunu görmek istemiyor ama gözlerinin gördüğünü hissediyor.

Kalbinizin gözlerini asla açmayın çünkü artık görmeyebilir ve acı çekebilir.

Ben buradayım.

Beni görebiliyor musun? Hiç sanmıyorum! Beni hissedebiliyor musun? Ben de sanmıyorum! Bende ne görüyorsun?

Hum, beni unutmaman için burada kaldım, sensizliğe dayanamıyorum, çünkü bizi birleştiren şey bazen bizi ayırıyor, ama ben buradayım.

Rol yapmayacağım.

Yazacağım ve akışına bırakacağım.

Yazmak istediğim şey şüphesiz bir gözyaşı.

Nasıl da gözyaşı yazdım, hüznü, yalnız, ıslak, gevşek.

İzin verin ağlamanızı, acınızı, hüznünüzü, yalnızlığınızı, yalnız olmanın verdiği o boğulmayı temizleyeyim.

Gözyaşlarını yalamama izin ver, hissettiğin acıyı içmek istiyorum

Yalnız, yalnız. Benimle, bu benim, sadece

ben! Ben neye benziyorum? Ben sadece

benim.

Bu his, gerçekten hissedilen acıya doğru genişler.

Onun biz olduğunu hissetmek nasıl bir şeydir. Benlik hakkında düşünmek, dışarıdan gelenlerin ötesine geçmektir.

İçime döndüğümde var olduğumu biliyorum, başkaları için var olmak için bize bakmak yeterli, ama asla aynı şeyi görmeyecekler

Gevşek sayfalar, gevşek sayfalar, gevşek cümleler, gevşek sayfalar, gevşek sayfalar, gevşek cümleler istiyorum, her şeyin gevşemesini istiyorum, hiçbir şeyi tutmak istemiyorum, kendimi boşaltmak istiyorum, ancak bu şekilde geliyeceğim, yazdığım her şeyin, her şeyin buharlaşmasını, bir cümlenin daha acısını, her kelimenin acısını, kendimi özgürleştirmek için yazmak istiyorum. Acı çekmek istemiyorum.

Başka bir gün sabah, taze sabah havası, çok gürültülü. Geceyi istiyorum, sessiz geceyi, karanlıkta senin getirdiğin ışığı gördüğüm geceyi.

Sessizliği ve karanlığı birleştirelim.

Karanlıkta ışık yaratalım. Ayetler, şarkılar, tılsımlar, sihirler, şiirler, cümleler.

Karanlık gecede senin ışığın olmak istiyorum.

Kendimi derin gelgitlerin girintilerine bıraktığımda sirenlerin arpları yüksek sesle çalıyor. Sana ne yazacağımı söylemeden kalmak ve sana bakmak istiyorum.

Seni asla unutmamak

için. Hiçbir şey

istememedim! Hiçbir şey

istememedim,

Bu kelimelerle amacım boş. Okumanızı istemiyorum, bir gün size anlatmak istediklerimi de artık yazmak istemiyorum.

Ama şimdi sadece hiçbir şeyden birazcık istedim.

Size söyleyeceklerimi anlamak bir yana, okuyup okumayacağınızı bile bilmiyorum.

Anlamanızı istediğim şey şu ki, sayılırsınız, evet benim için

sayılırsınız ve oradan bana güvenebilirsiniz. Ama kimseye söylemem.

Beni kandırması için ölümü

bekleyeceğim. Ölüm mü? Ölüm diye

bir şey yok!

Ve bu her zaman mevcut. Ölümden değil, seni kaybetmekten korkuyorum.

Hiçbir şey acımıyor değil, ama sahip olmanın ve olmamanın acısı var olmanın farkıdır, bu nasıl olabilir?

Hiçbir şey istemiyorum, çünkü az şey istiyorum ve çok şeyden hiçbir şey istemiyorum, tekrar ediyorum hiçbir şey istemiyorum, bilmediğim zaman her şeye sahiptim ve şimdi ne olduğunu bildiğim için hiçbir şey istemiyorum, ne olduğunu ve ne olmadığını reddedersem özgür olacağım, beni bağlayan her şeyden özgür olacağım ve acıyı, sahip olmanın ne olduğunu bırakacağım.

Yeter, sadece olmak istiyorum!

Sadece ben olabilir miyim? Evet, ben ve başka hiçbir şey, bu hiçliği de istemiyorum. "zamansız"

Attı, tekrar tekrar ve durmadan attı, görülmemiş bir anormallik ya da yara akışıyla attı, sonra bir gün açıldı ve bir daha hiç açılmadı, açılıştı ve bir anda kapanış nasıl söylesem, benimdi, her zaman benimdi ama sonunda senin o, sen ve ben tek kelimeyle o zaman kalp! Var olmanın derin hüznü

Kendini bilmemek, özenli olmak ve kendi içselliğiyle yaşamayı öğrenmektir ve işte uçurum sonsuz küçüklüktedir. Sahip olmak ve ait olmak, sanki vazgeçmek gibi her zaman kaybolan bir şeydir.

Her zaman ütöpik olan varlık doğar, yaşar ve öğrenir ve gerçekten iyi bildiğini, her şeyi ve kendi varlığını bilmekten çok uzaklaştığını fark ettiğinde, ne değişmiştir?

Dünyamdaki her şey değişiyor! Neden?

Neden değişmeye ve her şeyle yüzleşmeye istekliyim ama neredeyse her şey benim aptal dünyamdan geliyor? Bana doğru şekilde hareket etmemi söyleyen akıldır! Hayal edebiliyor musunuz?! Stratosferin bir boyutunda, genişlemenin sınırları olmaksızın, yanılısama düzeyinde her zaman mevcut olmayan büyüünün hayal kırıklığına, zaten telaffuz edilen hayal kırıklığı kelimesinin gerçek yanılısamasının tenli görünümüyle girer; her türlü uyumun üstesinden gelen basit ıstırabın samimi çatışmalarının üreticisi.

Esrarengiz, derin ve hassas olan bu, harf artı harflerin ya da çok fazla harfin, yeterli olmayan kelimelerin bağlayıcı olmayan enerjisidir.

Burada tortulaşmaya başlayan bir menhir var ve yazı ile kısa sürede çok şey söyleniyor.

Boşuna, birçok şey size gelecek, sizi terk edecek olanlar olacak, diğerleri değmeyecek. Size en büyüğünün cesur bir savaşçı için olacağını söylemek için, ama sizi çok azının değerli olacağını "kullanıyorum", ancak en küçük iç kısımdakiler sadece sizin elde edebileceğiniz değeri görüyor. Yaşamak, büyümek, öğrenmek ve arka planda her zaman ütöpik küçük bilgi.

İşte yazının, sıradan bilgiyi bileni bilimsel bilgiyle birleştirmek için olduğunu, her ikisinin de ancak okumak olan derin bilgelikle açıklanabileceğini yavaş yavaş öğrenmek için bir gün

+

Bitirmek istediğim yerden başlayacağım.

Duman odamın içinde genişliyor. Benim de içimden geçerek, bu ihlal ediliyor. Senden ve diğerlerinden ayrılmak istiyorum.

Başarabilecek miyim?

Beni rahatsız eden ve korkmadan ilerlememi söyleyen güç, güç ve güç!

Benim günlerimden önce bitmiş olacaksın.

Dışarıdaki her şeyi reddedeceğim, nasıl hissedeceğim... Bilmiyorum, ama bu sayfadaysanız, küçük hikayemi merak ettiyseniz, buraya küçük hikayemi bırakacağım.

Bu sayfalarda size anlatacaklarım, dış dünya olmaksızın içimde yaşayan gerçek varlığı bulmam için olacak.

Bunun nasıl mümkün olduğunu, hikayemi nasıl anlatacağımı göreceğiz.

Şu an için ilerlemiyorum, aslında ilerlemeye hazır bir şekilde geri çekiliyorum. Duman bu alanı kaplamaya devam ediyor.

Bu hikaye biteceği yerde başlıyor.

Size anlatmak istediğim şey her şeye karşı verilen mücadeledir. Bakalım sonuna kadar gidebilecek miyim ve içsel benliğin maksimizasyonu olarak her şeye sahibim ve hiçbir şey istemedim diyebilecek miyim?

Şu anda buradasınız, birkaç dakika içinde okuduğunuz sayfa sayısını sigarada eşitledim.

Mücadeleye devam edelim.

Saatlere, dakikalara, saniyelere üfle. Bitti artık! Kaldığım yerden başlayacağım.

Ben hazırım, bu duman pencereden içeri giriyor ve havaya salınıyor, ben sadece havadan var olan bu duman olmak istiyorum.

Sadece havayı solumak istiyorum

Burada anlatacaklarımı yüzdürmek ve hayal etmek istiyorum. Yapmak istemediğim şeyi yapıyorum, aynı hataları tekrar tekrar yaparak başlıyorum.

Savaş, henüz bitmiş değil.

Size aktarmak istediğim şey duygular, durumlar ve çatışmalar.

Ve mücadele, olduğum varlığın üstesinden gelmektir. Öteki olmak istiyorum, bana musallat olan figür.

Beni uyaran ve bana şunu söyleyen kendi vicdanım: ortaya çık, kendini aş

Burada hareketsiz duruyorum ama peşinde olduğum harekete karşı mücadele ediyorum.

Vult of mine, come to my self. Kendini özgür bırak, kendini genişlet, benim aracılığım la senin gibi olmama izin ver.

İşte ne olacağım burada başlıyor. Ne şüpheler, geri çekilmeden ilerlemek, işte beni takip eden bir figür.

Yaşamak ve hissetmek için yap, ol ve yeniden doğ.
Demagoji ve yanılsamalar olmadan, göremediklerinizi yaşayın.

Çünkü ancak bu şekilde ilerleyebilir, ayağa

kalkabilir ve şöyle diyebilirsiniz. Olduğum şey

olmak istiyorum, ben benim.

Olduğum ve olacağım kişi.

Hayal ettiğim gibi olacağım. Beni takip edene, devam et diyeceğim.

Yüzleş benimle. e Ben kendimi özgür bırakacağım.
Tarafından Sonunda hala o
henüz başlamadı.

Düşündüğüm her şeyi. Sizi takip eden ve sonunda arkadaşınız olan bu varlığa dikkat edin.

Artık bu andan pişman değilim. İşkencenin sonu geldi, bana dokundu ve bana fısıldadı: orada mısın?

Bu, burada rapor edeceğim ilkenin sonudur.

Şimdilik diyorum ki: yeter, bana gelin ve zafere kadar beni de dahil edin.

Vult into me you become. Al beni! Son kez benim kokum olacaksın. Evet, gidiyorsun.

Hayır Ben Kendimi göster üzücü ile a senin ayrılışınız. Aslında Gitmeni dört gözle bekliyorum.

Geldiğin gibi git, geldiğin gibi ayrıl. Seni istemiyorum, ama sen büyük bir talihsizliksin. Varlığın bir hakaret.

Sizin için hiç kazanmadığımı, sadece kaybettiğimi biliyorum.

Sigara dumanı gibi hastalığın dostusunuz.

Bırak ve git, git, çünkü geldiğimde orada olmayacağım. Sana söylediğim gibi, senin kokunu yayıyorum. Başka bir tat ve parfüm kazanıyorum.

Belki de neyi kışkırttığınızı bilmiyorsunuz ya da aklınızdan geçirmiyorsunuz.

Kendimi bildim bileli seni birkaç yıldır tanıyorum. O kadar

uzun zamandır ki, Şimdi burada

seninle devam edeceğim.

Varlığınız karşısında önce düşüncede sazan olacağım, ama daha az kötülük için hayırlı olsun.

Sen nesnesin ve ben bağıımızı yaratıyorum, ancak biraz zayıf yaşam koşulları için cenaze ve hayali zevk. Yoksunluktan cesaret alıyorum. Sadece bu şekilde hafif ve doğal olmak için, beni besleyen şey için.

Taze, dingin, sıcak ve uyumlu bir telafi olacaktır.

Hava gibi her zaman kuzey yönünde esen rüzgârın doğallığı. Bize karşı esen hava akımları, havanın kendi dumanından daha doğal bir şey olmayan fırtınalar olacaktır.

Burada hem dış hem de iç doğada zincirlerden kurtulmuş olmanın uyumunu buluruz.

Özgürleşmenin kökünü yeşertir, büyütür ve tortulaştırır. Karşılaşmamızdan şüphe etmeme iradesi, akli sağlamaştırır çöl kumlarının zamanlarının gülüdür. Sıradan insan imgesinin özgürleşmesi, bizi ayıran yakın ilişkinin eksantrikliğine. Biz farklıyız, ben doğal ve organik, sen yapay ve sentetiksindir. Benim etkisizleştireceğim eylem olmadan, sen beni mutlu edeceksin.

Gelip benimle konuşman için kapıyı açacağım. Ama kısa süre sonra gitmen için aralık bırakacağım. Vult, yayılmanın farkında mısın, sabrımı huzursuzlukla tüketiyorsun. Önemsizsin ve önemsiz olacaksın.

Hepimizin o aptal dönemleri vardır, genellikle çocukken olur.

Ama yetişkinler olarak bize içimizdeki çocuğu serbest bırakmamız söyleniyorsa, o zaman ben de kötü bir

aşaması. Hasta huzuruna geri dönüyorum.

Sen gidebilirsin, ben de kapıyı kilitlerim. Neden geldiğini biliyorum, ama nereye gittiğini de biliyorum.

Uçurum geniş, seni bırakma düşüncesi daha da geniş.

Kaç, bensiz, içine kapan ve patla. İlk günden beri senin sözün benim sözüm oldu, ama bir daha merhaba dediğinde bana güvenme, ben buradayım, ama kesinlikle yolculuğun kendini istila edilmesine izin vermek isteyenler için zor ama uyumlu gerçekliğe dönüş olacak, neyimiz var ne arıyoruz? Senden tek bir kelime, o da elveda.

Ve sen gitmeye geldin, çok uzaklara...

Bu son kezdi... Özlem kırılmaya geliyordu. Gözyaşı düştü ve ağlamayı sildi.

Beni sıkan ip, beni boğanla aynı değil. Boğazımdaki düğüm, bir iplik tarafından tutuluyor.

Aklı boğuyor ve vicdanı boğuyorsunuz.

Sağladığınız şey, gençleşmenin ve bu yolda yürümenin ve bizim yaptığımız gibi konuşmanın yavaş bir ölümdür. Tek bir rulo darbesiyle tiz yaşamı kesen keskin acıyı asla silmeyecektir.

Hafızanın derinliklerinde yırtıcı ve fantazmagorik bir darbe. Olmak ve olmamak arasındaki ikilemler varlığınızdı. Her şeyi depolayan ve bir anda kendini tahliye eden fotoğrafik anlarda seyahat eden bir hayat. Çünkü sen benim dışımda, benim içimde yaşıyorsun. Kaderini sil ve kesri yaşa.

O zamansız his sonraki anlara da yayılır. Mekândan ayrılmadan uçmak gibi.

Bu anında o değil durur Çünkü nefes alıyorsun e
asla

durabilirsin, bu da nefes almanı sağlar.

Yaşamak, nefes alma dürtüsü kadar güçlüdür. Ama sadece nefes almak yaşamak değildir.

Yaşamayı bıraktığında nefes almayı bırakmadın.

Dolayısıyla, bize gelen şey çaresiz bir görüntüdür.

Sınırlar ve sonuçlar olmadan, bir sonraki aşamaya. Her an bir başkası olmaktan doğan şey bizi gerçekte olduğumuz şeyden uzaklaştırır, uçurumun bu yanılsaması yaşarken yaşamının kendi kendini kırbaçlamasıdır, bizi hareket ettiren şey bizi çevreleyen ve sürekli olarak sadece dikkatimizi dağıtan doğadır, yani anın tüm özümsemesi sadece bir yanılsamadır çünkü doğa tüm kareleri rastgele ve insan hareketinin her anından üstün bir şekilde yansıtır.

Benliğin vultosu etrafında ortaya çıkan her şey, içsel olanı büyüten dışsaldır, ancak sadece dikkat dağınıklığı hissini yakalamak, bizi ana-doğayı hareket ettiren daha büyük bir varlıktır. Herhangi bir anda, erdemli, çelişkili istilalar zihnin anında asimile edilirse, bu girişler herhangi bir dürtünün öğrenilmesine ve dışarı çıkmasına eşit olamaz.

Uçsuz bucaksız ve uzak düşüncelerden çıkıp gelmenize sevindim. Biraz konuşmak istiyorum. Sen karar verirsin, her zaman manevra yaparsın. Rollerini tersine çevirmek susmak demektir.

Bir kelimenin uçuşu bir eylemdir. Seni nasıl görmezden gelirim ve seni nasıl götürürüm.

Sen Orada vardır uçmak üzerinde gölge .
rüzgar. Çünkü sen

Saklanıyorsun, istediğın zaman ortaya çıkıyorsun.

Görmüyor musun?

Meşgul olun . Bir başkası, sahip olacaksın başka
bir arkadaş o değil o senin basit
talihsizliğın.

Her şey buharlaşarak ortaya çıkıyor.

İşte böyle, ona kadar sayarken, geleceğın penceresinin anlık
anının ne kadar açılacağını ve sadece genişleyen son dumanı
göreceğimi ve geleceğın tıklamasının nasıl büyük ve uçsuz
bucaksız hale geldiğini fark ettim.

Telif Hakkı Filipe Sá Moura © 2009